

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v hlavním líčení konaném dne 3. ledna 2011 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Alexandra Sotoláře a přísedících Ing. Jaroslava N. a CSc. a Vladislava Jarého t a k t o :

I. Obžalovaní

1. Ing. Radovan K . ,

narozený xxx v Českém Těšíně, trvale bytem xxx, toho času uprchlý,

2. Ing. Přemysl S . ,

narozený xxx v Bruntále, trvale bytem xxx,

3. Michal K . ,

dříve B., narozený xxx v Brně, trvale bytem xxx, toho času ve výkonu trestu odnětí svobody ve vazební věznici Brno,

jsou vinni, že

obžalovaný Ing. Radovan K. v první polovině roku 2002 vymyslel plán na ovládnutí společnosti Technology leasing a.s., se sídlem Praha 4, U Krčského nábřeží č. 17/229, a na zmocnění se disponibilní části jejích majetkových hodnot – konkrétně jejích finančních prostředků pocházejících z podnikatelských aktivit kumulovaných na jejích bankovních účtech – a to jejich vyvedením prostřednictvím dalších ovládaných obchodních společností s využitím leasingových operací s jednostranným tokem finančních prostředků – totiž s úhradou kupních cen za nákup předmětů leasingu společností Technology Leasing a.s., aniž by následně byly této společnosti hrazeny leasingové splátky za zpětný leasingový pronájem těchto předmětů – následně se za účelem realizace tohoto plánu spojil s Michalem R., narozeným xxx, a buď sám nebo jeho prostřednictvím vyhledal ty, kteří měli na základě jeho pokynů a instrukcí provádět jednotlivé kroky směřující k naplnění sledovaného záměru – mezi nimi i obžalované Ing. Přemysla S. a Michala K., zemřelého Josefa K., narozeného xxx, a Miroslava K., narozeného xxx – a v průběhu roku 2002 pak zorganizoval v několika etapách realizaci daného plánu, když

- nejdříve spolu s Michalem R. zosnoval nákup akcií společnosti Technology leasing a.s. prostřednictvím Ing. Jiřího F., nar. xxx, a Ing. Petra G., nar. xxx, a její faktické ovládnutí, dne 24. června 2002 do představenstva této společnosti dosadil spoluobžalovaného Ing. Přemysla S. a jeho prostřednictvím v součinnosti s Michalem R. svými pokyny a instrukcemi řídil vyvádění finančních prostředků z bankovních účtů společnosti Technology leasing a.s.,
- obžalovaný Ing. Přemysl S. pak v postavení jediného člena představenstva společnosti Technology leasing a.s., v rozporu s povinností řádně spravovat majetek této společnosti – spočívající v povinnosti chovat se při jeho správě s péčí řádného hospodáře, vyplývající pro něj z § 135 odst. 2 obchodního zákoníku ve spojení s § 194 odst. 5 obchodního zákoníku –

v zájmu naplnění uvedeného záměru vyvedl v průběhu měsíců července až listopadu roku 2002 volné disponibilní finanční prostředky společnosti Technology leasing z její dispozice bez poskytnutí jakékoliv protihodnoty, a to tím způsobem, že navenek deklaroval financování nákupů předmětů leasingu společností Technology leasing a.s. od společnosti EB Comodity s.r.o., se sídlem Čelákovice, náměstí 5. května č. 2, a od společnosti ORIX s.r.o., se sídlem v Brně, Údolí oddechu č. 1115, a zpětný leasingový pronájem těchto předmětů těmito společnostem, aniž by tyto společnosti ve skutečnosti disponovaly těmito předměty, vyvíjely jakoukoliv podnikatelskou činnost, měly nějaký použitelný kapitál a byly připraveny hradit navenek sjednané leasingové splátky, takže přitom ani nedocházelo k faktickým předávkám předmětů leasingu specifikovaných v uzavíraných kupních a leasingových smlouvách, které by korespondovaly platbám společnosti Technology Leasing a.s. společnostem EB Comodity s.r.o. a ORIX s.r.o. prezentovaným jako úhrady sjednaných kupních cen, a s vědomím těchto skutečností informoval Michala R. a obžalovaného Ing. Radovana K. o volných finančních prostředcích společnosti Technology Leasing a.s. a o platbách z nich realizovaných ve prospěch společností EB Comodity s.r.o. a ORIX s.r.o. tak, aby mohly být průběžně v hotovosti vybírány z bankovních účtů těchto společností a podle předem připraveného plánu děleny mezi obžalovaného Ing. Radovana K. a ostatní osoby podílející se realizaci tohoto plánu, a to v poměru 85% pro obžalovaného Ing. Radovana K. a 15% pro ostatní participující osoby,

- načež samotné výběry daných finančních prostředků takto vyvedených z majetku společnosti Technology Leasing a.s. uskutečnili s vědomím jejich původu a s vědomím toho, že za ně společnost Technology Leasing a.s. neobdrží žádné protiplnění, jednak blíže neztotožněná osoba vystupující pod jménem jednatele společnosti EB Comodity s.r.o. Jiřího L.,

jednak jednatel společnosti ORIX s.r.o. Miroslav K. v součinnosti s Josefem K. a obžalovaným Michalem K., kteří ho fakticky řídili,
příčemž konkrétně

1. v měsících červen až září roku 2002 obžalovaný Ing. Přemysl S. podle scénáře připraveného obžalovaným Ing. Radovanem K. a podle jeho instrukcí předávaných mu Michalem R. uzavřel jménem společnosti Technology Leasing a.s. se společností EB Comodity s.r.o. jednající osobou vydávající se za Jiřího L. šestnáct leasingových smluv – konkrétně leasingovou smlouvu č. 031/2002 datovanou dnem 28.6.2002, leasingovou smlouvu č. 034/2002 datovanou dnem 28.6.2002, leasingovou smlouvu č. 035/2002 datovanou dnem 28.6.2002, leasingovou smlouvu č. 036/2002 datovanou dnem 6.8.2002, leasingovou smlouvu č. 037/2002 datovanou dnem 2.8.2002, leasingovou smlouvu č. 038/2002 datovanou dnem 1.8.2002, leasingovou smlouvu č. 039/2002 datovanou dnem 22.7.2002, leasingovou smlouvu č. 040/2002 datovanou dnem 29.7.2002, leasingovou smlouvu č. 041/2002 datovanou dnem 11.7.2002, leasingovou smlouvu č. 042/2002 datovanou dnem 4.7.2002, leasingovou smlouvu č. 043/2002 datovanou dnem 8.7.2002, leasingovou smlouvu č. 047/2002 datovanou dnem 5.9.2002, leasingovou smlouvu č. 048/2002 datovanou dnem 9.9.2002, leasingovou smlouvu č. 049/2002 datovanou dnem 2.9.2002 a leasingovou smlouvu č. 050/2002 datovanou dnem 11.9.2002 – a k těmto leasingovým smlouvám přínáležející kupní smlouvy – konkrétně nedatovanou kupní smlouvu č. 067/2002, kupní smlouvu č. 068/2002 ze dne 6.8.2002, kupní smlouvu č. 069/2002 ze dne 2.8.2002, kupní smlouvu č. 070/2002 ze dne 1.8.2002, kupní smlouvu č. 071/2002 ze dne 22.7.2002, kupní smlouvu č. 072/2002 ze dne 29.7.2002, kupní smlouvu č. 073/2002 ze dne 11.7.2002, kupní smlouvu č. 074/2002 ze dne 4.7.2002, kupní smlouvu č. 075/2002 ze dne 8.7.2002, kupní smlouvu č. 087/2002 ze dne 5.9.2002, kupní smlouvu č. 088/2002 ze dne 9.9.2002, kupní smlouvu č. 089/2002 ze dne 2.9.2002 a kupní smlouvu

č. 067/2002 ze dne 11.9.2002 – znějící vesměs na předměty leasingu ve formě dílčích částí důlního stroje K 300, které neměla společnost EB Comodity s.r.o. ve svém držení ani vlastnictví, a které tedy od ní nemohla nabýt a zpětně jí je pronajmout ani společnost Technology Leasing a.s., avšak obžalovaný Ing. Přemysl S. na základě těchto smluv převedl postupně v období od 4. července 2002 do 10. září 2002 bankovními transfery z bankovních účtů společnosti Technology Leasing a.s. na bankovní účty společnosti EB Comodity s.r.o. finanční prostředky ve výši 53.560.440,- Kč a 706.719,20 EUR, což v korunovém ekvivalentu činilo 21.427.726,- Kč, tedy celkem částku 74.988.166,- Kč, z níž bylo prostřednictvím dosud neztotožněné osoby prokazující se občanským průkazem na jméno jednatele společnosti EB Comodity a.s. Jiřího L. v období od 30. července 2002 do 23. září 2002 v hotovosti vybráno 68.220.831,- Kč a její zbytek pak z daných bankovních účtů odčerpán v průběhu měsíců říjen a listopad roku 2002, aniž by ve sjednaných termínech nebo následně byla společnosti Technology Leasing a.s. uhrazena byť jen jedna ze sjednaných leasingových splátek nebo jí byl vydán alespoň některý z deklarovaných předmětů leasingu,

2. v měsíci říjnu roku 2002 obžalovaný Ing. Radovan K. v součinnosti s Michalem R. vtáhl do realizace připravené operace obžalovaného Michala K., jenž podle jeho instrukcí za účelem vyvedení dalších finančních prostředků ze společnosti Technology Leasing a.s. s využitím leasingových obchodů oslovil Josefa K., který k tomuto účelu dal k dispozici společnost ORIX s.r.o. sídlící v jedné ze zahrádkářských kolonií v Brně a fakticky jím řízenou prostřednictvím nastrčené osoby – Miroslava K. – vykonávajícího v ní formálně funkci jediného jednatele, následně pak obžalovaný Michal K. na základě instrukcí obžalovaného Ing. Radovana K., Michala R. a obžalovaného Ing. Přemysla S. usměrňoval veškeré kroky Josefa K. a Miroslava K. související s vyváděním finančních prostředků ze společnosti

Technology Leasing a.s., platil všechny výdaje společnosti ORIX s.r.o., Josefa K. a Miroslava K. související s touto činností, instruoval Josefa K. a Miroslava K. jakým způsobem mají kooperovat s obžalovaným Ing. Přemyslem S. a jak se mají chovat v případě jakýchkoliv komplikací, a specificky pak kdyby vznikl problém s policií, a za tuto součinnost jim postupně vyplatil odměnu v celkové výši nejméně 30.000 Kč, oni pak společně zařídili pro společnost ORIX s.r.o. pronájem kanceláře se službou podatelny v budově na Šumavské ulici č. 31 v Brně a pro plánované převody finančních prostředků ze společnosti Technology leasing a.s. na společnost ORIX s.r.o. založili u Československé obchodní banky a.s. firemní bankovní účty v měně CZK a v měně EUR, načež obžalovaný Ing. Přemysl S. sjednal jménem společnosti Technology leasing a.s. se společností ORIX s.r.o. zastoupenou Miroslavem K. čtyři leasingové smlouvy – konkrétně leasingovou smlouvu č. 058/2002 datovanou dnem 22.10.2002, leasingovou smlouvu č. 060/2002 datovanou dnem 25.10.2002, leasingovou smlouvu č. 061/2002 datovanou dnem 29.10.2002 a leasingovou smlouvu č. 062/2002 datovanou dnem 31.10.2002 – a k nim příslušející kupní smlouvy – konkrétně kupní smlouvu č. 116/2002, kupní smlouvu č. 113/2002, kupní smlouvu č. 114/2002 a kupní smlouvu č. 155/2002 – znějící vesměs na předměty leasingu v podobě různých stavebních strojů, které neměla společnost ORIX s.r.o. ve svém držení ani vlastnictví, a zároveň nechal Miroslavu K. podepsat za společnost ORIX s.r.o. faktury č. 34, 35, 36 a 38, smlouvu o vyplňovacím právu směnečném, čtyři nevyplněné směnky a předávací protokoly k předmětům leasingu, a na základě těchto dokumentů poukázal společnosti ORIX s.r.o. postupně v období od 6. listopadu 2002 do 27. listopadu 2002 formou bezhotovostních bankovních převodů finanční prostředky ve výši 18.292.640,- Kč a 280.844,- EUR, což činilo v korunovém ekvivalentu 8.586.805,- Kč, a dále jí nechal proplatit prostřednictvím tří šeků 6.000.000,- Kč,

takže celkem na ní převedl částku 32.879.445,- Kč, kterou pak v průběhu měsíce listopadu roku 2002 vybral v hotovosti z příslušných bankovních účtů Miroslav K., když specifikaci příslušných účtů, termínů výběrů a výše vybíraných částek dostával podle informací poskytnutých obžalovaným Ing. Přemyslem S. od obžalovaného Michala K., takže nakonec na účtech společnosti ORIX s.r.o. nezůstaly žádné disponibilní finanční prostředky a tato společnost uhradila společnosti Technology Leasing a.s. jen jednu ze sjednaných leasingových splátek, a to dne 6. prosince 2002 ve výši 5.900.000,- Kč z prostředků, které sama tato společnost převedla na její účet ve dnech 2. a 5. prosince 2002,

přičemž celkově vzato tak obžalovaní způsobili společnosti Technology Leasing a.s. škodu ve výši nejméně 107.867.611,- Kč,

t e d y **obžalovaný Ing. Radovan K.** zosnoval a řídil operaci, v jejímž rámci jiný způsobil škodu velkého rozsahu tím, že porušil podle zákona mu uloženou povinnost spravovat cizí majetek,

obžalovaný Ing. Přemysl S.

způsobil škodu velkého rozsahu tím, že porušil podle zákona mu uloženou povinnost spravovat cizí majetek,

obžalovaný Michal K.

opatřováním prostředků, odstraňováním překážek a radou jinému poskytl pomoc k tomu, aby jiný způsobil škodu velkého rozsahu tím, že porušil podle zákona mu uloženou povinnost spravovat cizí majetek,

č í m ž s p á c h a l i

obžalovaný Ing. Radovan K.

organizátorství trestného činu porušování povinnosti při správě cizího majetku podle § 10 odst. 1 písm. a) trestního zákona k § 255 odst. 1, odst. 3 trestního zákona ve znění účinném do 31. prosince 2009,

obžalovaný Ing. Přemysl S.

trestný čin porušování povinnosti při správě cizího majetku podle § 255 odst. 1, odst. 3 trestního zákona ve znění účinném do 31. prosince 2009,

obžalovaný Michal K.

pomoc k trestnému činu porušování povinnosti při správě cizího majetku podle § 10 odst. 1 písm. c) trestního zákona k § 255 odst. 1, odst. 3 trestního zákona ve znění účinném do 31. prosince 2009,

a odsuzují se

obžalovaný Ing. Radovan K.

za organizátorství trestného činu porušování povinnosti při správě cizího majetku podle § 10 odst. 1 písm. a) trestního zákona k § 255 odst. 1, odst. 3 trestního zákona ve znění účinném do 31. prosince 2009 z tohoto rozsudku a za sbíhající se dva trestné činy zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 148 odst. 1, odst. 3 písm. c) trestního zákona ve znění účinném do 31. prosince 2009, kterými byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Karvinné č.j. 9 T 126/2005-3233 ze dne 30. ledna 2006 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ostravě sp.zn. 5 To 256/2006 ze dne 7. srpna 2006, a zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku

ve znění účinném od 1. ledna 2010, kterým byl uznán vinným rozsudkem Krajského soudu v Ostravě č.j. 54 T 6/2002-1363 ze dne 25. srpna 2006 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci č.j. 2 To 98/2007-2092 ze dne 30. srpna 2010,

podle § 209 odst. 5 trestního zákoníku ve znění účinném od 1. ledna 2010 za použití § 43 odst. 2 trestního zákoníku ve znění účinném od 1. ledna 2010 k souhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 8 (osmi) let.

Podle § 56 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku ve znění účinném od 1. ledna 2010 se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 66 odst. 1 trestního zákoníku ve znění účinném od 1. ledna 2010 se obžalovanému současně ukládá trest propadnutí majetku.

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku ve znění účinném od 1. ledna 2010 se obžalovanému dále ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu či člena statutárního orgánu v obchodních společnostech, a to na dobu 8 (osmi) let.

Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku ve znění účinném od 1. ledna 2010 se zároveň zrušují výroky o trestech z rozsudku Okresního soudu v Karvinné č.j. 9 T 126/2005-3233 ze dne 30. ledna 2006 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ostravě č.j. 5 To 256/2006-3430 ze dne 7. srpna 2006 a z rozsudku Krajského soudu v Ostravě č.j. 54 T 6/2002-1363 ze dne 25. srpna 2006 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci č.j. 2 To 98/2007-2092 ze dne 30. srpna 2010, jakož i všechna další rozhodnutí na tyto výroky obsahově

navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

obžalovaný Ing. Přemysl S.

za trestný čin porušování povinnosti při správě cizího majetku podle § 255 odst. 1, odst. 3 trestního zákona ve znění účinném do 31. prosince 2009
z tohoto rozsudku

podle § 255 odst. 3 trestního zákona ve znění účinném do 31. prosince 2009 k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 3 (tři) let.

Podle § 39a odst. 3 trestního zákona ve znění účinném do 31. prosince 2009 se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s dozorem.

Podle § 49 odst. 1 trestního zákona ve znění účinném do 31. prosince 2009 se obžalovanému současně ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu a člena statutárního orgánu v obchodních společnostech, a to na dobu 5 (pěti) let.

Podle § 53 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákona ve znění účinném do 31. prosince 2009 se obžalovanému současně ukládá peněžitý trest ve výměře 1.000.000,- (jeden milion) Kč.

Podle § 54 odst. 3 trestního zákona ve znění účinném do 31. prosince 2009 se pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, stanoví náhradní trest odnětí svobody na 6 (šesti) měsíců.

obžalovaný Michal K.

za pomoc k trestnému činu porušování povinnosti při správě cizího majetku podle § 10 odst. 1 písm. c) trestního zákona k § 255 odst. 1, odst. 3 trestního zákona ve znění účinném do 31. prosince 2009 z tohoto rozsudku a za sbíhající se trestný čin krádeže podle § 247 odst. 1, odst. 2 trestního zákona ve znění účinném do 31. prosince 2009, kterým byl uznán vinným trestním příkazem Městského soudu v Brně sp.zn. 11 T 69/2007 ze dne 7. května 2007

podle § 255 odst. 3 trestního zákona ve znění účinném do 31. prosince 2009 ve spojení s § 35 odst. 2 trestního zákona ve znění účinném do 31. prosince 2009 k souhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 2 (dvou) let.

Podle § 39a odst. 3 trestního zákona ve znění účinném do 31. prosince 2009 se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s dozorem.

Podle § 53 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákona ve znění účinném do 31. prosince 2009 se obžalovanému současně ukládá peněžitý trest ve výměře 30.000,- (třiceti tisíc) Kč.

Podle § 35 odst. 2 trestního zákona ve znění účinném do 31. prosince 2009 se zároveň zrušuje výrok o trestu z trestního příkazu Městského soudu v Brně sp.zn. 11 T 69/2007 ze dne 7. května 2007, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu jsou obžalovaní Ing. Radovan K., Ing. Přemysl S. a Michal K. povinni zaplatit společnosti Amadeus Real Nástupnická a.s., se sídlem Praha 1, Dlouhá třída č. 13, na náhradě škody částku 107.867.611,- Kč, a to s 10.75 % úrokem z prodlení ode dne 11.11.2008 do dne 31.12.2008, s 9.25 % úrokem z prodlení ode dne 1.1.2009 do dne 30.6.2009, s 8,5 % úrokem z prodlení ode dne 1.7.2009 do dne 31.12.2009, s 8 % úrokem z prodlení ode dne 1.1.2010 do dne 30.6.2010 a s 7,75 % úroku z prodlení ode dne 1.7.2010 do zaplacení.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se společnost Amadeus Real Nástupnická a.s., se sídlem Praha 1, Dlouhá třída č. 13, odkazuje se zbytkem uplatněného nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 229 odst. 3 trestního řádu per analogiam se s uplatněným nárokem na náhradu škody odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních též Česká spořitelna a.s., se sídlem Praha 4, Olbrachtova č. 1929/62.

II. Obžalovaní Ing. Radovan K. a Ing. Přemysl S.

podle § 226 písm. b) trestního řádu

s e z p r o š ť u j í o b ž a l o b y

státní zástupkyně Vrchního státního zastupitelství v Praze č.j. 2 VZV 1/2003 - 2931 ze dne 29. října 2007 pro skutek kvalifikovaný jako dílčí útok pokračujícího trestného činu účasti na zločinném spolčení podle § 163a odst. 1 alinea první a druhá trestního zákona ve znění účinném do 31. prosince 2009 a pokusu trestného činu úvěrového podvodu podle § 8 odst. 1 trestního zákona k § 250b odst. 2, odst. 5 trestního zákona ve znění účinném do 31. prosince 2009, spáchaného ve prospěch zločinného spolčení ve smyslu § 43 trestního zákona

ve znění účinném do 31. prosince 2009, a jeho organizátorství ve smyslu § 10 odst. 1 písm. a) trestního zákona ve znění účinném do 31. prosince 2009, kterých se měli dopustit tím, že poté, co obžalovaný Ing. Radovan K. nejprve v průběhu roku 2002 v úmyslu získat a odčerpat úvěrové finanční prostředky ze společnosti Technology leasing a.s. poskytnuté této společnosti Českou spořitelnou a.s. zosnoval nákup a ovládnutí společnosti Technology leasing a.s., do které byl za tím účelem dosazen obžalovaný Ing. Přemysl S., který se stal jediným členem představenstva a jedinou oprávněnou osobou jednat jménem společnosti Technology leasing a.s., disponovat s jejími finančními prostředky a tuto zavazovat,

obžalovaný Ing. Radovan K.

řídil získávání úvěrových finančních prostředků v České spořitelně a.s. a jejich následné vyvádění z Technology leasing a.s. tak, že na základě jeho pokynů, obžalovaný Ing. Přemysl S.

jako jediný člen představenstva Technology leasing a.s.

se pokusil použít poskytnuté úvěrové finanční prostředky od České spořitelny

a.s. v rozporu s úvěrovými smlouvami uzavřenými mezi těmito subjekty, a to tak, že

- dne 27. června 2002 uzavřel se společností SARF a.s., se sídlem Havířov, Tesařská č. 2, smlouvu o zprostředkování koupě cenných papírů, jejímž předmětem bylo zprostředkování nákupu akcií společnosti ČEZ a.s. v maximálním počtu 227.000 kusů při maximální ceně 88,- Kč za jednu akcii, a na jejím základě převedl dne 28.6.2002 z účtu společnosti Technology leasing a.s. na účet společnosti SARF a.s. částku ve výši 19.986.000,- Kč, avšak nákup akcií nebyl realizován vzhledem k růstu cen poptávaných akcií, malým objemům obchodů s nimi na burze a pozdnímu připsání určených finančních prostředků na účet společnosti SARF a.s., takže poukázaná částka určená k nákupu akcií byla společností SARF a.s. vrácena společnosti Technology leasing a.s., zastoupené obžalovaným Ing. Přemyslem S., v hotovosti oproti příjmovému pokladnímu dokladu vystavenému společností Technology leasing a.s. bez data a číselného označení,

- a dále dne 12. července 2002 uzavřel se společností SARF a.s. komisionářskou smlouvu o zprostředkování koupě cenných papírů, jejímž předmětem bylo zprostředkování nákupu akcií společnosti ČEZ a.s. v počtu 111.000 kusů při minimální ceně 84,- Kč za jednu akcii, a

na jejím základě převedl dne 15.7.2002 z účtu společnosti Technology leasing a.s. na účet společnosti SARF a.s. částku ve výši 10.000.000,- Kč, avšak nákup akcií nebyl realizován vzhledem k růstu cen poptávaných akcií, malým objemům obchodů s nimi na burze a pozdnímu připsání určených finančních prostředků na účet společnosti SARF a.s., takže poukázaná částka určená k nákupu akcií byla společností SARF a.s. vrácena společnosti Technology leasing a.s., zastoupené obžalovaným Ing. Přemyslem S., v hotovosti oproti výdajovému pokladnímu dokladu č. 60 ze dne 22.7.2002,

p r o t o ž e v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem

III. Obžalování

Zdeněk K .

nar. xxx v Brně, bytem xxx,

a

Jan P .

nar. xxx v Brně, bytem xxx,

podle § 226 písm. c) trestního řádu

s e z p r o š ť u j í o b ž a l o b y

státní zástupkyně Vrchního státního zastupitelství v Praze č.j. 2 VZV 1/2003 - 2931 ze dne 29.10. 2007 v plném rozsahu pro skutek kvalifikovaný jako trestný čin účasti na zločinném spolčení podle § 163a odst. 1 alinea první a druhá trestního zákona ve znění účinném do 31. prosince 2009 a pomoc k trestnému činu úvěrového podvodu podle § 10 odst. 1 písm. a) a c) trestního zákona k § 250b odst. 2, odst. 5 trestního zákona ve znění účinném do 31. prosince 2009, spáchanému ve prospěch zločinného spolčení ve smyslu § 43 trestního zákona,

kterých se měli dopustit tím, že poté, co obžalovaný Ing. Radovan K. v průběhu roku 2002 založil a zorganizoval činnost utajeného společenství s vnitřní organizační strukturou, s hierarchickým uspořádáním funkcí a z toho vyplývající dělbou práce, z hlediska jeho celkového zaměření orientovaného na dosahování finančního zisku ze soustavně páchané úmyslné trestné činnosti spočívající ve vylákávání úvěrových prostředků, do něhož je začlenil, a poté co v úmyslu získat a odčerpat úvěrové finanční prostředky ze společnosti Technology leasing a.s. poskytnuté této společnosti Českou spořitelnou a.s. zosnoval nákup a ovládnutí společnosti Technology leasing a.s., do které za tím účelem dosadil obžalovaného Ing. Přemysla S., který se stal jediným členem jejího představenstva a jedinou osobou oprávněnou jednat jejím jménem, disponovat s jejími finančními prostředky a tuto zavazovat, řídil získávání úvěrových finančních prostředků v České spořitelně a.s. a jejich následné vyvádění ze společnosti Technology leasing a.s. tak, že na základě jeho pokynů, obžalovaný Ing. Přemysl S. použil poskytnuté úvěrové finanční prostředky od České spořitelny a.s. v rozporu s úvěrovými smlouvami uzavřenými mezi těmito subjekty na jiný než sjednaný účel, a to takovým způsobem, že na základě fiktivních leasingových smluv č. 058/2002 datované dnem 22.10.2002, č. 060/2002 datované dnem 25.10.2002, č. 061/2002 datované dnem 29.10.2002 a č. 062/2002 datované dnem 31.10.2002 a k nim příslušejících kupních smluv č. 116/2002, č. 113/2002, č. 114/2002 a č. 155/2002, uzavřených mezi společnostmi Technology leasing a.s. a společnostmi ORIX s.r.o., převedl postupně v období od 6.11.2002 do 27.11.2002 formou bankovních převodů a šeků na společnost ORIX s.r.o. částku ve výši celkem 32.879.445,- Kč, která byla v průběhu měsíce listopadu roku 2002 vybrána prostřednictvím Miroslava K. – jednatele společnosti ORIX s.r.o. – a to poté, co obžalovaný Zdeněk K. za účelem provedení těchto fiktivních obchodních případů

- jednak oslovil prostřednictvím obžalovaného Jana P. obžalovaného Michala K., jenž k tomuto účelu zprostředkoval a dal k dispozici společnost ORIX s.r.o., kterou fakticky řídil obžalovaný Josef K. prostřednictvím nastrčené osoby – Miroslava K. – který ve společnosti ORIX s.r.o. formálně vykonával funkci jediného jednatele, dále dával pokyny obžalovanému Janu P., aby prostřednictvím obžalovaného Michala K. zařídil pro společnost ORIX s.r.o. pronájem kanceláře v Brně a současně zřídil službu podatelny a aby pro plánované převody finančních prostředků ze společnosti Technology leasing a.s. na společnost ORIX s.r.o. nechal prostřednictvím obžalovaného Michala K. založit u Československé obchodní banky, a.s. firemní bankovní účty v měně CZK a v měně EUR, dále předával obžalovanému Janu P. písemné podklady k těmto fingovaným obchodním případům (smlouvy, výpisy z obchodního rejstříku a kontakt na společnost), které obžalovaný Jan P. dál postupoval prostřednictvím obžalovaného Michala K. zástupcům společnosti ORIX s.r.o., Josefu K. a Miroslavu K.,
- jednak instruoval obžalovaného Jana P., aby prostřednictvím obžalovaného Michala K. zprostředkoval schůzku zástupců společnosti ORIX s.r.o. s obžalovaným Ing. Přemyslem S. v Praze, kde Miroslav K. za účasti Josefa K. a obžalovaného Ing. Přemysla S. podepsal za společnost ORIX s.r.o. fiktivní doklady – leasingové smlouvy č. 058/2002 datovanou dnem 22.10.2002, č. 060/2002 datovanou dnem 25.10.2002, č. 061/2002 datovanou dnem 29.10.2002 a č. 062/2002 datovanou dnem 31.10.2002 a k nim příslušející kupní smlouvy č. 116/2002, č. 113/2002, č. 114/2002 a č. 115/2002, faktury č. 34, 35, 36 a 38, smlouvy o vyplňovacím právu směnečném, prázdné směnky a předávací protokoly k předmětům leasingu,

- jednak poté, co obžalovaný Ing. Přemysl S. v měsíci listopadu roku 2002 postupně bezhotovostně převedl z úvěrových prostředků České spořitelny a.s. na společnost ORIX s.r.o. částku ve výši celkem 26.879.445,- Kč a dále společnosti ORIX s.r.o. vyplatil formou tří šeků částku celkem 6.000.000,- Kč, uděloval obžalovanému Janu P. pokyny k termínům výběrů a k výši částek, které se mají vybrat, a takto vybranou hotovost následně po výběru přebíral od obžalovaného Jana P.,
- a za tuto činnost dostal odměnu v dosud nezjištěné výši,
 - aobžalovaný Jan P. pak za účelem provedení těchto fiktivních obchodních případů
- jednak na základě pokynu obžalovaného Zdeňka K. oslovil obžalovaného Michala K., jenž k tomuto účelu dal k dispozici společnost ORIX s.r.o., kterou fakticky řídil obžalovaný Josef K. prostřednictvím nastrčené osoby, Miroslava K., jenž ve společnosti ORIX s.r.o. formálně vykonával funkci jediného jednatele,
- jednak na základě pokynů obžalovaného Zdeňka K. dával pokyny obžalovanému Michalu K., aby zařídil pro společnost ORIX s.r.o. pronájem kanceláře v Brně a současně zřídil službu podatelny, a aby pro plánované převody finančních prostředků ze společnosti Technology leasing a.s. na společnost ORIX s.r.o. nechal založit u Československé obchodní banky a.s., pobočky Brno, firemní bankovní účty v měně CZK a v měně EUR,
- jednak poté, co obdržel písemné podklady k těmto fingovaným obchodním případům (smlouvy, výpisy z obchodního rejstříku a kontakt na společnost) od obžalovaného Zdeňka K., postupoval tyto prostřednictvím obžalovaného Michala K. zástupcům společnosti ORIX s.r.o., Josefu K. a Miroslavu K.,

- dále na základě instrukcí od obžalovaného Zdeňka K. instruoval obžalovaného Michala K., aby zprostředkoval schůzku zástupců společnosti ORIX s.r.o. s obžalovaným Ing. Přemyslem S. v Praze, kde Miroslav K. za účasti Josefa K. a obžalovaného Ing. Přemysla S. podepsal za společnost ORIX s.r.o. fiktivní doklady – leasingové smlouvy č. 058/2002 datovanou dnem 22.10.2002, č. 060/2002 datovanou dnem 25.10.2002, č. 061/2002 datovanou dnem 29.10.2002 a č. 062/2002 datovanou dnem 31.10.2002 a k nim příslušející kupní smlouvy č. 116/2002, č. 113/2002, č. 114/2002 a č. 115/2002, faktury č. 34, 35, 36 a 38, smlouvy o vyplňovacím právu směnečném, prázdné směnky a předávací protokoly k předmětům leasingu,
- a poté, co obžalovaný Ing. Přemysl S. v měsíci listopadu roku 2002 postupně bezhotovostně převedl z úvěrových prostředků České spořitelny a.s. na společnost ORIX s.r.o. částku ve výši celkem 26.879.445,- Kč a dále společnosti ORIX s.r.o. vyplatil formou tří šeků částku celkem 6.000.000,- Kč, uděloval na základě pokynů obžalovaného Zdeňka K. obžalovanému Michalu K. pokyny k termínům výběrů a k výši částek, které se mají vybrat, a takto vybranou hotovost ihned po výběru od obžalovaného Michala K. přebíral a následně ji předával obžalovanému Zdeňku K.,
- a za tuto činnost dostal postupně odměnu v celkové výši 50.000,- Kč,

p r o t o ž e nebylo prokázáno, že v žalobním návrhu označené skutky spáchali obžalovaní Zdeněk K. a Jan P..

Podle § 229 odst. 3 trestního řádu se Česká spořitelna a.s., se sídlem Praha 4, Olbrachtova č. 1929/62, a společnost Amadeus Real Nástupnická a.s.,

se sídlem Praha 1, Dlouhá třída č. 13, odkazují s nároky na náhradu škody uplatněnými vůči obžalovaným Zdeňku K. a Janu P. na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í :

V dané trestní věci byla k Městskému soudu v Praze podána obžaloba státní zástupkyní Vrchního státního zastupitelství v Praze. Základní skutkový rámec, v němž se pohybovala podaná obžaloba, vycházel z existence zločinného spolčení obžalovaných Ing. Radovana K., Michala R., Ing. Přemysla S., Zdeňka K., Jana P., Michala K., Josefa K. a Miroslava K. a dalších neztotožněných osob zaměřeného v roce 2002 na páchaní úvěrových podvodů. Za hlavu tohoto zločinného spolčení obžaloba označila obžalovaného Ing. Radovana K..

Podle podané obžaloby

„I. obžalování Ing. Radovan K., Ing. Přemysl S., Zdeněk K., Jan P., Michal K. a Josef K. společně s odděleně stíhanými Michalem R. a Miroslavem K.

- obžalovaný Ing. Radovan K. v průběhu roku 2002 založil, řídil a organizoval činnost utajeného společenství s vnitřní organizační strukturou, s hierarchickým uspořádáním funkcí a z toho vyplývající dělbou práce, z hlediska jeho celkového zaměření orientovaného na dosahování finančního zisku ze soustavně páchané úmyslné trestné činnosti spočívající ve vylákávání úvěrových prostředků, přičemž dílčí úkoly směřující k dosažení sledovaného cíle plnili členové tohoto společenství, konkrétně Ing. Přemysl S., Zdeněk K., Jan P., Michal K., Josef K., Michal R., Miroslav K. a další dosud neztotožněné osoby, které se vědomě účastnily na činnosti tohoto společenství, způsoby níže uvedenými:
- obžalovaný Ing. Radovan K. v průběhu roku 2002 vymyslel plán na získání a ovládnutí společnosti Technology leasing a.s., IČ 004 18 153, se sídlem Praha 4, U Krčského nábřeží č. 17/229, s cílem postupně vyvádět úvěrové prostředky poskytnuté této společnosti Českou spořitelnou a.s., IČ 452 44 782, se sídlem Praha 4, Olbrachtova č. 62, pomocí uzavírání fingovaných a fiktivních smluv; za tím účelem vyhledal osoby, které se měly na spáchání trestného činu úvěrového podvodu podle § 250b odst. 2, odst. 5 trestního zákona podílet, udílel jim pokyny, dával instrukce a rozdělil jim jednotlivé úkoly;
- obžalovaný Ing. Radovan K. a Michal R. v průběhu roku 2002 zosnovali nákup a ovládnutí společnosti Technology leasing a.s., do níž dosadili spoluobžalovaného Ing. Přemysla S. a jeho prostřednictvím svými pokyny a instrukcemi (zejména pomocí písemného plánu) řídili neoprávněné získávání úvěrových prostředků z České spořitelny a.s. a jejich následné vyvádění z účtu Technology leasing a.s., čímž se obžalovaný Ing. Radovan K. jako organizátor účastnil na spáchání trestného činu úvěrového podvodu podle § 10 odst. 1 písm. a) trestního zákona k § 250b odst. 2, odst. 5 trestního zákona, dílem dokonaného, dílem nedokonaného ve stadiu pokusu podle § 8 odst. 1 trestního zákona, spáchaného ve prospěch zločinného spolčení ve smyslu § 43 trestního zákona;

- obžalovaný Ing. Přemysl S. v průběhu roku 2002, na základě pokynů (zejména pomocí písemného plánu) obžalovaného Ing. Radovana K., jako jediný člen představenstva společnosti Technology leasing a.s., použil neoprávněně úvěrové prostředky poskytnuté Českou spořitelnou a.s. tak, že inicioval uzavření fingovaných leasingových smluv mezi společností Technology leasing a.s. a společností ORIX s.r.o., IČ 262 24 356, se sídlem v Brně, Údolí oddechu č. 1115, kterou zastupoval Miroslav K., a na účet společnosti ORIX s.r.o. u Československé obchodní banky a.s. – pobočka Brno nechal na základě fingovaných a fiktivních leasingových smluv převést celkem částku 32.879.445,- Kč, kterou pak Miroslav K. hotovostními výběry za účasti a pomoci spoluobžalovaných Josefa K., Michala K., Jana P. a Zdeňka K. předal dosud nezjištěným osobám; dále jmenovaný obžalovaný, na základě pokynů (zejména pomocí písemného plánu) obžalovaného Ing. Radovana K., jako jediný člen představenstva společnosti Technology leasing a.s. použil neoprávněně úvěrové prostředky poskytnuté Českou spořitelnou a.s. tak, že inicioval uzavření fingovaných leasingových smluv mezi společností Technology leasing a.s. a společností EB Comodity a.s., IČ 257 63 245, se sídlem Čelákovice, náměstí 5. května č. 2, a následně nechal na základě fingovaných a fiktivních smluv převést v období od 4.7.2002 do 10.9.2002 celkem částky 98.456.440,- Kč a 706.719,20 EUR, které následně v měsíci listopadu roku 2002 vybrala dosud nezjištěná osoba, vystupující jako jednatel společnosti EB Comodity a.s. pod jménem „Jiří L.“; dále na základě pokynů (zejména písemného plánu) obžalovaného Ing. Radovana K., se jmenovaný obžalovaný jako jediný člen představenstva Technology leasing a.s. pokusil neoprávněně použít úvěrové finanční prostředky poskytnuté Českou spořitelnou a.s. tak, že dne 27.6.2002, resp. dne 12.7.2002, uzavřel se společností SARF a.s., IČ 476 73 206, se sídlem Havířov, Tesařská č. 2, dvě komisionářské smlouvy o zprostředkování nákupu akcií společnosti ČEZ a.s. a na jejich základě na účet společnosti SARF a.s. neoprávněně převedl částku 29.986.000,- Kč, kterou komisionář následně vrátil pro nerealizovatelnost smluvených obchodů, čímž spáchal trestný čin úvěrového podvodu podle § 250b odst. 2, odst. 5 trestního zákona, dílem dokonaný, dílem nedokonaný ve stadiu pokusu podle § 8 odst. 1 trestního zákona, ve prospěch zločinného spolčení ve smyslu § 43 trestního zákona;
- obžalovaný Zdeněk K. k provedení předmětných fiktivních obchodních případů oslovil prostřednictvím spoluobžalovaného Jana P. obžalovaného Michala B., jenž k tomuto účelu dal k dispozici společnost ORIX s.r.o., kterou fakticky řídil obžalovaný Josef K. prostřednictvím nastrčené osoby – Miroslava K., který ve společnosti ORIX s.r.o. formálně vykonával funkci jediného jednatele; dále dával pokyny obžalovanému Janu P., aby prostřednictvím obžalovaného Michala K. zařídil pro společnost ORIX s.r.o. pronájem kanceláře v Brně a současně zřídil službu podatelny; dále aby pro plánované převody finančních prostředků ze společnosti Technology leasing a.s. na společnost ORIX s.r.o. nechal prostřednictvím obžalovaného Michala K. založit u Československé obchodní banky a.s. pobočky Brno, firemní bankovní účty v měně CZK a v měně EUR; dále předával obžalovanému Janu P. písemné podklady k fingovaným obchodním případům (smlouvy, výpisy z obchodního rejstříku, kontakt na společnost), které pak obžalovaný Jan P. dál postupoval prostřednictvím obžalovaného Michala K. zástupcům společnosti ORIX – obžalovaným Josefovi K. a Miroslavovi K.; dále instruoval obžalovaného Jana P., aby prostřednictvím obžalovaného Michala K. zprostředkoval schůzku zástupců společnosti ORIX s.r.o. s obžalovaným Ing. Přemyslem S. v Praze, kde Miroslav K. za účasti obžalovaných Josefa K. a Ing. Přemysla S. podepsal za společnost ORIX s.r.o. fiktivní doklady – leasingové smlouvy č. 058/2002 datovanou dnem 22.10.2002, č. 060/2002 datovanou dnem 25.10.2002, č.

061/2002 datovanou dnem 29.10.2002 a č. 062/2002 datovanou dnem 31.10.2002 a k nim přináležející kupní smlouvy č. 116/2002, č. 113/2002, č. 114/2002 a č. 115/2002, faktury č. 34, 35, 36 a 38, smlouvy o vyplňovacím právu směnečném, prázdné směnky a předávací protokoly k předmětům leasingu – a poté, co obžalovaný Ing. Přemysl S. v měsíci listopadu roku 2002 postupně bezhotovostně převedl z úvěrových prostředků České spořitelny a.s. na společnost ORIX s.r.o. částku ve výši celkem 26.879.445,- Kč a dále společnosti ORIX s.r.o. vyplatil formou tří šeků částku celkem 6.000.000,- Kč, uděloval obžalovanému Janovi P. pokyny k termínům výběrů a k výši částek, které se mají vybrat, a takto vybranou hotovost následně po výběru přebíral od obžalovaného Jana P., když za tuto činnost dostal odměnu v dosud nezjištěné výši, a to vše s vědomím, že se od počátku jedná o fingované obchodní případy, které jsou podloženy fiktivními a k tomuto účelu vyhotovenými doklady; čímž se jako pomocník účastnil na spáchání úmyslného trestného činu úvěrového podvodu podle § 10 odst. 1 písm. c) trestního zákona k § 250b odst. 2, odst. 5 trestního zákona, spáchaný ve prospěch zločinného spolčení ve smyslu § 43 trestního zákona;

- obžalovaný Jan P. za účelem provedení předmětných fiktivních obchodních případů, na základě pokynu obžalovaného Zdeňka K., oslovil spoluobžalovaného Michala K., jenž k tomuto účelu zprostředkoval a dal k dispozici společnost ORIX s.r.o., kterou fakticky řídil obžalovaný Josef K. prostřednictvím nastrčené osoby – Miroslava K., který ve společnosti ORIX s.r.o. formálně vykonával funkci jediného jednatele; dále na základě pokynů obžalovaného Zdeňka K. dával pokyny spoluobžalovanému Michalu K., aby zařídil pro společnost ORIX s.r.o. pronájem kanceláře v Brně a současně zřídil službu podatelny; dále aby pro plánované převody finančních prostředků ze společnosti Technology leasing a.s. na společnost ORIX s.r.o. nechal založit u Československé obchodní banky a.s., pobočky Brno, firemní bankovní účty v měně CZK a v měně EUR; dále jmenovaný obžalovaný poté, co obdržel písemné podklady k těmto fingovaným obchodním případům (smlouvy, výpisy z obchodního rejstříku, kontakt na společnost) od spoluobžalovaného Zdeňka K., postupoval tyto prostřednictvím dalšího obžalovaného Michala K. zástupcům společnosti ORIX s.r.o. – obžalovaným Josefu K. a Miroslavu K.; dále jmenovaný obžalovaný, na základě instrukcí spoluobžalovaného Zdeňka K., instruoval obžalovaného Michala K., aby zprostředkoval schůzku zástupců společnosti ORIX s.r.o. s obžalovaným Ing. Přemyslem S. v Praze, kde Miroslav K. za účasti obžalovaných Josefa K. a Ing. Přemysla S. podepsal za společnost ORIX s.r.o. fiktivní doklady – leasingové smlouvy č. 058/2002 datovanou dnem 22.10.2002, č. 060/2002 datovanou dnem 25.10.2002, č. 061/2002 datovanou dnem 29.10.2002 a č. 062/2002 datovanou dnem 31.10.2002 a k nim přináležející kupní smlouvy č. 116/2002, č. 113/2002, č. 114/2002 a č. 115/2002, faktury č. 34, 35, 36 a 38, smlouvy o vyplňovacím právu směnečném, prázdné směnky a předávací protokoly k předmětům leasingu; a dále jmenovaný obžalovaný poté, co obviněný Ing. Přemysl S. v měsíci listopadu roku 2002 postupně bezhotovostně převedl z úvěrových prostředků České spořitelny a.s. na společnost ORIX s.r.o. částku ve výši celkem 26.879.445,- Kč a dále společnosti ORIX s.r.o. vyplatil formou tří šeků částku celkem 6.000.000,- Kč, uděloval, na základě pokynů obžalovaného Zdeňka K., spoluobžalovanému Michalu K. pokyny k termínům výběrů a k výši částek, které se mají vybrat, a takto vybranou hotovost ihned po výběru od obžalovaného Michala K. přebíral a následně ji předával obžalovanému Zdeňku K., když za tuto činnost dostal postupně odměnu v celkové výši 50.000,- Kč, a to vše s vědomím, že se od počátku jedná o fingované obchodní případy, které jsou podloženy fiktivními a k tomuto účelu vyhotovenými doklady; čímž se jako pomocník

účastnil na spáchání úmyslného trestného činu úvěrového podvodu podle § 10 odst. 1 písm. c) trestního zákona k § 250b odst. 2, odst. 5 trestního zákona, spáchaného ve prospěch zločinného spolčení ve smyslu § 43 trestního zákona;

- obžalovaný Michal K. za účelem provedení předmětných fiktivních obchodních případů, podle pokynu obžalovaného Jana P., oslovil spoluobžalovaného Josefa K., jenž k tomuto účelu zprostředkoval a dal k dispozici společnost ORIX s.r.o., kterou fakticky řídil obžalovaný Josef K. prostřednictvím nastrčené osoby – Miroslava K., který ve společnosti ORIX s.r.o. formálně vykonával funkci jediného jednatele; dále na základě pokynů obžalovaného Jana P. instruoval obžalovaného Josefa K., aby s Miroslavem K. zařídil pro společnost ORIX s.r.o. pronájem kanceláře v budově v Šumavské ulici č. 31 v Brně a současně takto zřídil službu podatelny; pro plánované převody finančních prostředků ze společnosti Technology leasing a.s. na společnost ORIX s.r.o. nechal prostřednictvím obžalovaného Josefa K. a Miroslava K. založit u Československé obchodní banky a.s., pobočky Brno, firemní bankovní účty v měně CZK a v měně EUR, a poté, co obdržel písemné podklady k těmto fingovaným obchodním případům (smlouvy, výpisy z obchodního rejstříku, kontakt na firmu) od obžalovaného Jana P. postupoval tyto zástupcům společnosti ORIX s.r.o. – obžalovanému Josefovi K. a Miroslavovi K.; dále na základě instrukcí od obžalovaného Jana P. zprostředkoval schůzku zástupců společnosti ORIX s.r.o. s obžalovaným Ing. Přemyslem S. v Praze, kde obžalovaný Miroslav K. za účasti obžalovaných Josefa K. a Ing. Přemysla S. podepsal za společnost ORIX s.r.o. fiktivní doklady – leasingové smlouvy č. 058/2002 datovanou dnem 22.10.2002, č. 060/2002 datovanou dnem 25.10.2002, č. 061/2002 datovanou dnem 29.10.2002 a č. 062/2002 datovanou dnem 31.10.2002 a k nim příslušející kupní smlouvy č. 116/2002, č. 113/2002, č. 114/2002 a č. 115/2002, faktury č. 34, 35, 36 a 38, smlouvy o vyplňovacím právu směnečném, prázdné směnky a předávací protokoly k předmětům leasingu; dále jmenovaný obžalovaný poté, co obžalovaný Ing. Přemysl S. v měsíci listopadu roku 2002 postupně bezhotovostně převedl z úvěrových prostředků České spořitelny a.s. na společnost ORIX s.r.o. částku ve výši celkem 26.879.445,- Kč a dále společnosti ORIX s.r.o. vyplatil formou tří šeků částku celkem 6.000.000,- Kč, stanovoval, na základě instrukcí obžalovaného Jana P., termíny výběrů, výši částek a účt, ze kterého pak podle jeho instrukcí vybral obžalovaný Josef K. s Miroslavem K. požadovanou hotovost, a takto vybranou hotovost ihned po výběru od obžalovaného Josefa K. přebíral a následně ji předával obžalovanému Janu P.; dále na základě instrukcí obžalovaného Ing. Přemysla S. a s jeho vědomím řídil veškerou činnost obžalovaného Josefa K. a Miroslava K. související s fingovanými obchodními případy, platil všechny výdaje společnosti ORIX s.r.o., obžalovaného Josefa K. a Miroslava K. související s touto činností, instruoval obžalovaného Josefa K. a Miroslava K., co mají říkat a jak se mají chovat v případě, že by vznikl problém s policií; přičemž za tuto činnost vyplatil postupně obžalovanému Josefovi K. odměnu v celkové výši 30.000,- Kč až 40.000,- Kč, když další odměnu ve výši 50.000,- Kč mu přislíbil vyplatit po uskutečnění posledního výběru, a to vše s vědomím, že se od počátku jedná o fingované obchodní případy, které jsou podloženy fiktivními a k tomuto účelu vyhotovenými doklady; čímž se jako pomocník účastnil na spáchání úmyslného trestného činu úvěrového podvodu podle § 10 odst. 1 písm. c) trestního zákona k § 250b odst. 2, odst. 5 trestního zákona, spáchaného ve prospěch zločinného spolčení ve smyslu § 43 trestního zákona;
- obžalovaný Josef K. za účelem provedení předmětných fiktivních obchodních případů, podle pokynu obžalovaného Michala K., dal k dispozici společnost ORIX s.r.o., kterou fakticky řídil prostřednictvím nastrčené osoby – Miroslava K., který ve společnosti

ORIX s.r.o. formálně vykonával funkci jediného jednatele; dále na základě pokynů obžalovaného Michala K. pronajal pro společnost ORIX s.r.o. kancelář v budově na Šumavské ulici č. 31 v Brně a současně zřídil služby podatelny; pro plánované převody finančních prostředků ze společnosti Technology leasing a.s. na společnost ORIX s.r.o. pak prostřednictvím Miroslava K. založil u Československé obchodní banky a.s., pobočky Brno, firemní bankovní účty v měně CZK a v měně EUR; dále na základě instrukcí od obžalovaného Michala K., který zprostředkoval schůzku zástupců společnosti ORIX s.r.o. s obžalovaným Ing. Přemyslem S. v Praze, se spolu s Miroslavem K. a s obžalovaným Ing. Přemyslem S. sešel v Praze, kde Miroslav K. za jeho účasti a účasti obžalovaného Ing. Přemysla S. podepsal za společnost ORIX s.r.o. fiktivní doklady – leasingové smlouvy č. 058/2002 datovanou dnem 22.10.2002, č. 060/2002 datovanou dnem 25.10.2002, č. 061/2002 datovanou dnem 29.10.2002 a č. 062/2002 datovanou dnem 31.10.2002 a k nim příslušející kupní smlouvy č. 116/2002, č. 113/2002, č. 114/2002 a č. 115/2002, faktury č. 34, 35, 36 a 38, smlouvy o vyplňovacím právu směnečném, prázdné směnky a předávací protokoly k předmětům leasingu; dále poté, co obžalovaný Ing. Přemysl S. v měsíci listopadu roku 2002 postupně bezhotovostně převedl z úvěrových prostředků České spořitelny a.s. na společnost ORIX s.r.o. částku ve výši celkem 26.879.445,- Kč a dále společnosti ORIX s.r.o. vyplatil formou tří šeků částku celkem 6.000.000,- Kč, tyto finanční částky následně prostřednictvím Miroslava K. vybíral a bezprostředně po výběru je předával obžalovanému Michalu K., když za tuto činnost dostal postupně odměnu v celkové výši 30.000,- Kč až 40.000,- Kč, kdy další odměnu ve výši 50.000,- Kč mu obžalovaný Michal K. přislíbil vyplatit po uskutečnění posledního výběru, přičemž od počátku věděl, že se jedná o fingované obchodní případy, které jsou podloženy fiktivními a k tomuto účelu vyhotovenými doklady; čímž se jako pomocník účastnil na spáchání úmyslného trestného činu úvěrového podvodu podle § 10 odst. 1 písm. c) trestního zákona k § 250b odst. 2, odst. 5 trestního zákona, spáchaného ve prospěch zločinného spolčení ve smyslu § 43 trestního zákona;

II. a) obžalování Ing. Radovan K., Ing. Přemysl S., Zdeněk K., Jan P., Michal K. a Josef K. společně s odděleně stíhanými Michalem R. a Miroslavem K.,

- poté, co obžalovaný Ing. Radovan K. nejprve v průběhu roku 2002 v úmyslu získat a odčerpat úvěrové finanční prostředky ze společnosti Technology leasing a.s. poskytnuté této společnosti Českou spořitelnou a.s. zosnoval nákup a ovládnutí společnosti Technology leasing a.s., do které byl za tím účelem dosazen obžalovaný Ing. Přemysl S., který se stal jediným členem představenstva a jedinou oprávněnou osobou jednat jménem společnosti Technology leasing a.s., disponovat s jejími finančními prostředky a tuto zavazovat,

obžalovaný Ing. Radovan K.

řídil získávání úvěrových finančních prostředků v České spořitelně a.s. a jejich následné vyvádění z Technology leasing a.s. tak, že na základě jeho pokynů, zejména písemného plánu,

obžalovaný Ing. Přemysl S.

jako jediný člen představenstva Technology leasing a.s.

použil poskytnuté úvěrové finanční prostředky od České spořitelny a.s. v rozporu s úvěrovými smlouvami uzavřenými mezi těmito subjekty a tyto peníze použil na jiný než sjednaný účel a to takovým způsobem, že na základě fiktivních leasingových smluv č. 058/2002 datované dnem 22.10.2002, č. 060/2002 datované dnem 25.10.2002, č. 061/2002 datované dnem 29.10.2002 a č. 062/2002 datované dnem 31.10.2002 a k nim příslušejících kupních smluv č. 116/2002, č.

113/2002, č. 114/2002 a č. 155/2002, uzavřených mezi společností Technology leasing a.s. a společností ORIX s.r.o. převedl postupně v období od 6.11.2002 do 27.11.2002 formou bankovních převodů a šeků na společnost ORIX s.r.o. částku ve výši celkem 32.879.445,- Kč, která byla v průběhu měsíce listopadu roku 2002 vybrána prostřednictvím Miroslava K. – jednatele společnosti ORIX s.r.o. – a to poté, co

obžalovaný Zdeněk K.

za účelem provedení těchto fiktivních obchodních případů

- jednak oslovil prostřednictvím obžalovaného Jana P. obžalovaného Michala K., jenž k tomuto účelu zprostředkoval a dal k dispozici společnost ORIX s.r.o., kterou fakticky řídil obžalovaný Josef K. prostřednictvím nastrčené osoby – Miroslava K., který ve společnosti ORIX s.r.o. formálně vykonával funkci jediného jednatele, dále dával pokyny obžalovanému Janu P., aby prostřednictvím obžalovaného Michala K. zařídil pro společnost ORIX s.r.o. pronájem kanceláře v Brně a současně zřídil službu podatelny a aby pro plánované převody finančních prostředků ze společnosti Technology leasing a.s. na společnost ORIX s.r.o. nechal prostřednictvím obžalovaného Michala K. založit u Československé obchodní banky, a.s., pobočky Brno, firemní bankovní účty v měně CZK a v měně EUR, dále předával obžalovanému Janu P. písemné podklady k těmto fingovaným obchodním případům (smlouvy, výpisy z obchodního rejstříku, kontakt na společnost), které obžalovaný Jan P. dál postupoval prostřednictvím obžalovaného Michala K. zástupců společnosti ORIX s.r.o. – obžalovanému Josefu K. a Miroslavu K.,
- jednak instruoval obžalovaného Jana P., aby prostřednictvím obžalovaného Michala K. zprostředkoval schůzku zástupců společnosti ORIX s.r.o. s obžalovaným Ing. Přemyslem S. v Praze, kde Miroslav K. za účasti obžalovaných Josefa K. a Ing. Přemysla S. podepsal za společnost ORIX s.r.o. fiktivní doklady – leasingové smlouvy č. 058/2002 datovanou dnem 22.10.2002, č. 060/2002 datovanou dnem 25.10.2002, č. 061/2002 datovanou dnem 29.10.2002 a č. 062/2002 datovanou dnem 31.10.2002 a k nim příslušející kupní smlouvy č. 116/2002, č. 113/2002, č. 114/2002 a č. 115/2002, faktury č. 34, 35, 36 a 38, smlouvy o vyplňovacím právu směnečném, prázdné směnky a předávací protokoly k předmětům leasingu,
- jednak poté, co obžalovaný Ing. Přemysl S. v měsíci listopadu roku 2002 postupně bezhotovostně převedl z úvěrových prostředků České spořitelny a.s. na společnost ORIX s.r.o. částku ve výši celkem 26.879.445,- Kč a dále společnosti ORIX s.r.o. vyplatil formou tří šeků částku celkem 6.000.000,- Kč, uděloval obžalovanému Janu P. pokyny k termínům výběrů a k výši částek, které se mají vybrat, a takto vybranou hotovost následně po výběru přebíral od obžalovaného Jana P.,
- a za tuto činnost dostal odměnu v dosud nezjištěné výši,

obžalovaný Michal P.

pak za účelem provedení těchto fiktivních obchodních případů

- jednak na základě pokynu obžalovaného Zdeňka K. oslovil obžalovaného Michala B., jenž k tomuto účelu dal k dispozici společnost ORIX s.r.o., kterou fakticky řídil obžalovaný Josef K. prostřednictvím nastrčené osoby – Miroslava K., který ve společnosti ORIX s.r.o. formálně vykonával funkci jediného jednatele,
- jednak na základě pokynů obžalovaného Zdeňka K. dával pokyny obžalovanému Michalu K., aby zařídil pro společnost ORIX s.r.o. pronájem kanceláře v Brně a současně zřídil službu podatelny a aby pro plánované převody finančních prostředků ze společnosti Technology leasing a.s. na společnost ORIX s.r.o. nechal

- založit u Československé obchodní banky a.s., pobočky Brno, firemní bankovní účty v měně CZK a v měně EUR,
- jednak poté, co obdržel písemné podklady k těmto fingovaným obchodním případům (smlouvy, výpisy z obchodního rejstříku, kontakt na společnost) od obžalovaného Zdeňka K., postupoval tyto prostřednictvím obžalovaného Michala K. zástupcům společnosti ORIX s.r.o. – obžalovanému Josefu K. a Miroslavu K.,
 - dále na základě instrukcí od obžalovaného Zdeňka K. instruoval obžalovaného Michala K., aby zprostředkoval schůzku zástupců společnosti ORIX s.r.o. s obžalovaným Ing. Přemyslem S. v Praze, kde Miroslav K. za účasti obžalovaných Josefa K. a Ing. Přemysla S. podepsal za společnost ORIX s.r.o. fiktivní doklady – leasingové smlouvy č. 058/2002 datovanou dnem 22.10.2002, č. 060/2002 datovanou dnem 25.10.2002, č. 061/2002 datovanou dnem 29.10.2002 a č. 062/2002 datovanou dnem 31.10.2002 a k nim příslušející kupní smlouvy č. 116/2002, č. 113/2002, č. 114/2002 a č. 115/2002, faktury č. 34, 35, 36 a 38, smlouvy o vyplňovacím právu směnečném, prázdné směnky a předávací protokoly k předmětům leasingu,
 - a poté, co obžalovaný Ing. Přemysl S. v měsíci listopadu roku 2002 postupně bezhotovostně převedl z úvěrových prostředků České spořitelny a.s. na společnost ORIX s.r.o. částku ve výši celkem 26.879.445,- Kč a dále společnosti ORIX s.r.o. vyplatil formou tří šeků částku celkem 6.000.000,- Kč, uděloval na základě pokynů obžalovaného Zdeňka K. obžalovanému Michalu K. pokyny k termínům výběrů a k výši částek, které se mají vybrat a takto vybranou hotovost ihned po výběru od obžalovaného Michala K. přebíral a následně ji předával obžalovanému Zdeňku K.,
 - a za tuto činnost dostal postupně odměnu v celkové výši 50.000,- Kč,
obžalovaný Michal K.

pak za účelem provedení těchto fiktivních obchodních případů

- jednak podle pokynů obžalovaného Jana P. oslovil obžalovaného Josefa K., jenž k tomuto účelu dal k dispozici společnost ORIX s.r.o., kterou fakticky řídil obžalovaný Josef K. prostřednictvím nastrčené osoby – Miroslava K., který ve společnosti ORIX s.r.o. formálně vykonával funkci jediného jednatele,
- dále na základě pokynů obžalovaného Jana P. instruoval obžalovaného Josefa K., aby s Miroslavem K. zařídil pro společnost ORIX s.r.o. pronájem kanceláře v budově na Šumavské ulici č. 31 v Brně a současně takto zřídil službu podatelny a pro plánované převody finančních prostředků ze společnosti Technology leasing a.s. na společnost ORIX s.r.o. nechal prostřednictvím obžalovaného Josefa K. a Miroslava K. založit u Československé obchodní banky a.s., pobočky Brno, firemní bankovní účty v měně CZK a v měně EUR,
- a dále poté, co obdržel písemné podklady k těmto fingovaným obchodním případům (smlouvy, výpisy z obchodního rejstříku, kontakt na společnost) od obžalovaného Jana P. postupoval tyto zástupcům společnosti ORIX s.r.o. – obžalovanému Josefu K. a Miroslavu K.,
- jednak podle pokynů obžalovaného Jana P. oslovil obžalovaného Josefa K., jenž k tomuto účelu dal k dispozici společnost ORIX s.r.o., kterou fakticky řídil obžalovaný Josef K. prostřednictvím nastrčené osoby – Miroslava K., který ve společnosti ORIX s.r.o. formálně vykonával funkci jediného jednatele,
- dále na základě pokynů obžalovaného Jana P. instruoval obžalovaného Josefa K., aby s Miroslavem K. zařídil pro společnost ORIX s.r.o. pronájem kanceláře v budově na Šumavské ulici č. 31 v Brně a současně takto zřídil službu podatelny a pro plánované převody finančních prostředků ze společnosti Technology leasing a.s. na společnost ORIX s.r.o. nechal prostřednictvím obžalovaného Josefa K. a

Miroslava K. založit u Československé obchodní banky a.s., pobočky Brno, firemní bankovní účty v měně CZK a v měně EUR,

- a dále poté, co obdržel písemné podklady k těmto fingovaným obchodním případům (smlouvy, výpisy z obchodního rejstříku, kontakt na společnost) od obžalovaného Jana P. postupoval tyto zástupcům společnosti ORIX s.r.o. – obžalovanému Josefu K. a Miroslavu K.,
- posléze na základě instrukcí od obžalovaného Jana P. zprostředkoval schůzku zástupců společnosti ORIX s.r.o. s obžalovaným Ing. Přemyslem S. v Praze, kde Miroslav K. za účasti obžalovaných Josefa K. a Ing. Přemysla S. podepsal za společnost ORIX s.r.o. fiktivní doklady – leasingové smlouvy č. 058/2002 datovanou dnem 22.10.2002, č. 060/2002 datovanou dnem 25.10.2002, č. 061/2002 datovanou dnem 29.10.2002 a č. 062/2002 datovanou dnem 31.10.2002 a k nim příslušející kupní smlouvy č. 116/2002, č. 113/2002, č. 114/2002 a č. 115/2002, faktury č. 34, 35, 36 a 38, smlouvy o vyplňovacím právu směnečném, prázdné směnky a předávací protokoly k předmětům leasingu – a poté, co obžalovaný Ing. Přemysl S. v měsíci listopadu roku 2002 postupně bezhotovostně převedl z úvěrových prostředků České spořitelny a.s. na společnost ORIX s.r.o. částku ve výši celkem 26.879.445,- Kč a dále společnosti ORIX s.r.o. vyplatil formou tří šeků částku celkem 6.000.000,- Kč, stanovoval, na základě instrukcí obžalovaného Jana P., termíny výběrů, výši částek a účet, ze kterého pak podle jeho instrukcí vybral obžalovaný Josef K. s Miroslavem K. požadovanou hotovost, a takto vybranou hotovost ihned po výběru od obžalovaného Josefa K. přebíral a následně ji předával obžalovanému Janu P.,
- čímž na základě instrukcí obžalovaného Ing. Přemysla S. a s jeho vědomím řídil veškerou činnost obžalovaného Josefa K. a Miroslava K. související s fingovanými obchodními případy, platil všechny výdaje společnosti ORIX s.r.o. a obžalovaného Josefa K. a Miroslava K. související s touto činností, instruoval obžalovaného Josefa K. a Miroslava K. co mají říkat a jak se mají chovat v případě, že by vznikl problém s policií,
- a za tuto činnost vyplatil postupně obžalovanému Josefu K. odměnu v celkové výši 30.000,- Kč až 40.000,- Kč, kdy další odměnu ve výši 50.000,- Kč mu přislíbil dát po uskutečnění posledního výběru,

obžalovaný Josef K.

- v součinnosti s Miroslavem K., Michalem R. a s obžalovanými Michalem K., Janem P., Zdeňkem K. a dalšími dosud neustanovenými osobami úmyslně poskytl pomoc ke spáchání trestného činu úvěrového podvodu podle § 10 odst. 1 písm. c) trestního zákona k § 250b odst. 2, odst. 5 trestního zákona obžalovanému Ing. Přemyslu S., stíhanému pro trestný čin úvěrového podvodu podle § 250b odst. 2, odst. 5 trestního zákona pro jednání, že jako jediný člen představenstva společnosti Technology leasing a.s. oprávněný jednat jménem této společnosti použil finanční prostředky poskytnuté Českou spořitelnou a.s. v rozporu s úvěrovými smlouvami uzavřenými mezi těmito subjekty a tyto peníze použil na jiný než sjednaný účel, a to takovým způsobem, že na základě jím iniciovaných fiktivních leasingových smluv č. 058/2002 datované dnem 22.10.2002, č. 060/2002 datované dnem 25.10.2002, č. 061/2002 datované dnem 29.10.2002 a č. 062/2002 datované dnem 31.10.2002 a k nim příslušejících kupních smluv č. 116/2002, č. 113/2002, č. 114/2002 a č. 115/2002, uzavřených mezi společnostmi Technology leasing a.s. a společnostmi ORIX s.r.o. převedl postupně v období od 6.11.2002 do 27.11.2002

formou bankovních převodů a šeků na společnost ORIX s.r.o. částku ve výši celkem 32.879.445,- Kč,

- a to tak, že za účelem provedení těchto fiktivních obchodních případů, podle pokynu obžalovaného Michala K., dal k dispozici společnost ORIX s.r.o., kterou fakticky řídil prostřednictvím nastrčené osoby – Miroslava K., který ve společnosti ORIX s.r.o. formálně vykonával funkci jediného jednatele,
- dále na základě pokynů obžalovaného Michala K. pronajal pro společnost ORIX kancelář v budově na ulici Šumavská 31 v Brně a současně zřídil služby podatelny,
- pro plánované převody finančních prostředků ze společnosti Technology leasing a.s. na společnost ORIX s.r.o. pak prostřednictvím Miroslava K. založil u Československé obchodní banky a.s., pobočky Brno, firemní bankovní účty v měně CZK a v měně EUR,
- a dále na základě instrukcí od obžalovaného Michala K., který zprostředkoval schůzku zástupců společnosti ORIX s.r.o. s obžalovaným Ing. Přemyslem S. v Praze, se spolu s Miroslavem K. a s obžalovaným Ing. Přemyslem S. sešel v Praze, kde Miroslav K. za jeho účasti a účasti obžalovaného Ing. Přemysla S. podepsal za společnost ORIX s.r.o. fiktivní doklady – leasingové smlouvy č. 058/2002 datovanou dnem 22.10.2002, č. 060/2002 datovanou dnem 25.10.2002, č. 061/2002 datovanou dnem 29.10.2002 a č. 062/2002 datovanou dnem 31.10.2002 a k nim příslušející kupní smlouvy č. 116/2002, č. 113/2002, č. 114/2002 a č. 115/2002, faktury č. 34, 35, 36 a 38, smlouvy o vyplňovacím právu směnečném, prázdné směnky a předávací protokoly k předmětům leasingu,
- aby poté, co obžalovaný Ing. Přemysl S. v měsíci listopadu roku 2002 postupně bezhotovostně převedl z úvěrových prostředků České spořitelny a.s. na společnost ORIX s.r.o. částku ve výši celkem 26.879.445,- Kč a dále společnosti ORIX s.r.o. vyplatil formou tří šeků částku celkem 6.000.000,- Kč, tyto finanční částky následně prostřednictvím Miroslava K. vybíral a bezprostředně po výběru je předával obžalovanému Michalu K.,

a za tuto činnost dostal postupně odměnu v celkové výši 30.000,- Kč až 40.000,- Kč, kdy další odměnu ve výši 50.000,- Kč mu obžalovaný Michal K. přislíbil vyplatit po uskutečnění posledního výběru, přičemž od počátku věděl, že se jedná o fingované obchodní případy, které jsou podloženy fiktivními a k tomuto účelu vyhotovenými doklady,

čímž obžalování způsobili České spořitelně a.s. škodu ve výši nejméně 32.879.445,- Kč,

b) obžalování Ing. Radovan K. a Ing. Přemysl S. společně s odděleně stíhaným Michalem R.,

- poté, co obžalovaný Ing. Radovan K. v průběhu roku 2002 v úmyslu získat a odčerpat úvěrové finanční prostředky ze společnosti Technology leasing a.s., poskytnuté této společnosti Českou spořitelnou a.s., zosnoval nákup a ovládnutí společnosti Technology leasing a.s., do které byl za tím účelem dosazen obžalovaný Ing. Přemysl S., který se stal jediným členem představenstva a jedinou oprávněnou osobou jednat jménem společnosti Technology leasing a.s., disponovat s jejími finančními prostředky a tuto zavazovat, obžalovaný Ing. Radovan K. řídil získávání úvěrových finančních prostředků v České spořitelně a.s. a jejich následné vyvádění ze společnosti Technology leasing a.s. tak, že na základě jeho pokynů, zejména

písemného plánu, obžalovaný Ing. Přemysl S. jako jediný člen představenstva společnosti Technology leasing a.s. použil poskytnuté úvěrové finanční prostředky od České spořitelny a.s. v rozporu s úvěrovými smlouvami uzavřenými mezi těmito subjekty a tyto peníze použil na jiný než sjednaný účel, a to tak, že na základě fiktivních leasingových smluv č. 031/2002 datované dnem 28.6.2002, č. 034/2002 datované dnem 28.6.2002, č. 035/2002 datované dnem 28.6.2002, č. 036/2002 datované dnem 6.8.2002, č. 037/2002 datované dnem 2.8.2002, č. 038/2002 datované dnem 1.8.2002, č. 039/2002 datované dnem 22.7.2002, č. 040/2002 datované dnem 29.7.2002, č. 041/2002 datované dnem 11.7.2002, č. 042/2002 datované dnem 4.7.2002, č. 043/2002 datované dnem 8.7.2002, č. 047/2002 datované dnem 5.9.2002, č. 048/2002 datované dnem 9.9.2002, č. 049/2002 datované dnem 2.9.2002 a č. 050/2002 datované dnem 11.9.2002 a k nim příslušejících kupních smluv č. 067/2002 bez data, č. 067/2002 bez data, č. 067/2002 bez data, č. 068/2002 ze dne 6.8.2002, č. 069/2002 ze dne 2.8.2002, č. 070/2002 ze dne 1.8.2002, č. 071/2002 ze dne 22.7.2002, č. 072/2002 ze dne 29.7.2002, č. 073/2002 ze dne 11.7.2002, č. 074/2002 ze dne 4.7.2002, č. 075/2002 ze dne 8.7.2002, č. 087/2002 ze dne 5.9.2002, č. 088/2002 ze dne 9.9.2002, č. 089/2002 ze dne 2.9.2002 a č. 067/2002 ze dne 11.9.2002, uzavřených mezi společnostmi Technology leasing a.s. a společnostmi EB Comodity a.s., převedl postupně v období od 4.7.2002 do 10.9.2002 formou bankovních a hotovostních převodů na společnost EB Comodity a.s. částku ve výši celkem 98.456.440,- Kč a 706.719,20 EUR, která byla v průběhu měsíce listopadu roku 2002 vybrána prostřednictvím dosud neztotožněné osoby vystupující jako jednatel společnosti EB Comodity a.s. pod jménem Jiří L., čímž způsobil České spořitelně a.s. škodu ve výši nejméně 120.000.000,- Kč;

c) obžalování Ing. Radovan K. a Ing. Přemysl S. společně s odděleně stíhaným Michalem R.,

- poté, co obžalovaný Ing. Radovan K. v průběhu roku 2002 v úmyslu získat a odčerpat úvěrové finanční prostředky ze společnosti Technology leasing a.s., poskytnuté této společnosti Českou spořitelnou a.s., zosnoval nákup a ovládnutí společnosti Technology leasing a.s., do které za tím účelem dosadil obžalovaného Ing. Přemysla S., který se stal jediným členem představenstva a jedinou oprávněnou osobou jednat jménem společnosti Technology leasing a.s., disponovat s jejími finančními prostředky a tuto zavazovat, následně řídil získávání úvěrových finančních prostředků z České spořitelny a.s. a jejich vyvádění ze společnosti Technology leasing a.s. tak, že na základě jeho pokynů, zejména jím zpracovaného písemného plánu, obžalovaný Ing. Přemysl S. jako jediný člen představenstva společnosti Technology leasing a.s. se pokusil použít poskytnuté úvěrové finanční prostředky od České spořitelny a.s. v rozporu s úvěrovými smlouvami uzavřenými mezi těmito subjekty, a to tak, že
- dne 27.6.2002 uzavřel se společností SARF a.s. smlouvu o zprostředkování koupě cenných papírů, jejímž předmětem bylo zprostředkování nákupu akcií společnosti ČEZ a.s. v maximálním počtu 227.000 kusů při maximální ceně 88,- Kč za jednu akcii, a na jejím základě převedl dne 28.6.2002 z účtu společnosti Technology leasing a.s. na účet společnosti SARF a.s. částku ve výši 19.986.000,- Kč, avšak nákup akcií nebyl realizován vzhledem k růstu cen poptávaných akcií, malým objemům obchodů s nimi na burze a pozdnímu připsání určených finančních prostředků na účet SARF a.s., takže poukázaná částka určená k nákupu akcií byla společností SARF a.s. vrácena společnosti Technology leasing a.s., zastoupené

obžalovaným Ing. Přemyslem S., v hotovosti oproti příjmovému pokladnímu dokladu vystavenému společností Technology leasing a.s. bez data a číselného označení,

- a dále dne 12.7.2002 uzavřel se společností SARF a.s. komisionářskou smlouvu o zprostředkování koupě cenných papírů, jejímž předmětem bylo zprostředkování nákupu akcií společnosti ČEZ a.s. v počtu 111.000 kusů při minimální ceně 84,- Kč za jednu akcii, a na jejím základě převedl dne 15.7.2002 z účtu společnosti Technology leasing a.s. na účet společnosti SARF a.s. částku ve výši 10.000.000,- Kč, avšak nákup akcií nebyl realizován vzhledem k růstu cen poptávaných akcií, malým objemům obchodů s nimi na burze a pozdnímu připsání určených finančních prostředků na účet společnosti SARF a.s., takže poukázaná částka určená k nákupu akcií byla společností SARF a.s. vrácena společnosti Technology leasing a.s., zastoupené obžalovaným Ing. Přemyslem S., v hotovosti oproti výdajovému pokladnímu dokladu č. 60 ze dne 22.7.2002,

čímž se pokusil užít úvěrové prostředky ve výši celkem 29.986.000,- Kč na jiný než sjednaný účel“ (citováno doslova z podané obžaloby).

Takto vymezený skutek kvalifikovala státní zástupkyně v podané obžalobě ve vztahu k obžalovanému Ing. Radovanu K. jako trestný čin účasti na zločinném spolčení podle § 163a odst. 1 alinea první a druhá trestního zákona ve znění účinném do 31. prosince 2009 a jako organizátorství trestného činu úvěrového podvodu podle § 10 odst. 1 písm. a) trestního zákona k § 250b odst. 2, odst. 5 trestního zákona ve znění účinném do 31. prosince 2009, dílem dokonatého a dílem nedokonatého ve stadiu pokusu podle § 8 odst. 1 trestního zákona ve znění účinném do 31. prosince 2009, spáchaného ve prospěch zločinného spolčení ve smyslu § 43 trestního zákona ve znění účinném do 31. prosince 2009, ve vztahu k obžalovanému Ing. Přemyslu S. jako trestný čin účasti na zločinném spolčení podle § 163a odst. 1 alinea první a druhá trestního zákona ve znění účinném do 31. prosince 2009 a trestný čin úvěrového podvodu podle § 250b odst. 2, odst. 5 trestního zákona ve znění účinném do 31. prosince 2009, dílem dokonatý a dílem nedokonatý ve stadiu pokusu podle § 8 odst. 1 trestního zákona ve znění účinném do 31. prosince 2009, spáchaný ve prospěch zločinného spolčení ve smyslu § 43 trestního zákona, a ve vztahu k obžalovaným Zdeňku K., Janu P., Michalu K. a Josefu K. jako trestný čin účasti na zločinném spolčení podle § 163a odst. 1 alinea první a druhá trestního zákona ve znění účinném do 31. prosince 2009 a pomoc k trestnému činu úvěrového podvodu podle § 10 odst. 1 písm. c) trestního zákona k § 250b odst. 2, odst. 5 trestního zákona ve znění účinném do 31. prosince 2009, spáchanou ve prospěch zločinného spolčení ve smyslu § 43 trestního zákona ve znění účinném do 31. prosince 2009. Státní zástupkyně měla totiž za to, že jednak obžalovaný Ing. Radovan K. „založil zločinné spolčení a organizoval jeho činnost“ a obžalovaní Ing. Přemysl S., Zdeněk K., Jan P., Michal K. a Josef K. se „na činnosti zločinného spolčení účastnili“, jednak obžalovaný Ing. Radovan K. „zosnoval a řídil použití úvěrů na jiný než určený účel a způsobil tím škodu velkého rozsahu, a učinil tak vědomě jako člen zločinného spolčení“, obžalovaný Ing. Přemysl S. „bez souhlasu věřitele nebo jiné oprávněné osoby použil úvěry na jiný než určený účel a způsobil tím škodu velkého rozsahu, a tohoto jednání se dopustil vědomě jako člen zločinného spolčení“, zatímco obžalovaní Zdeněk K., Jan P., Michal K. a Josef K. „opatřováním prostředků, odstraňováním překážek a radou jinému poskytli pomoc k tomu, aby bez souhlasu věřitele nebo jiné oprávněné osoby použil úvěry na jiný než určený účel a způsobil tím škodu velkého rozsahu, a tohoto jednání se dopustili vědomě jako členové zločinného spolčení“.

Původně byli ve věci trestně stíháni rovněž obvinění Michal R. a Miroslav K.. Bezprostředně před podáním obžaloby však bylo jejich trestní stíhání přerušeno kvůli jejich špatnému duševnímu a zdravotnímu stavu, znemožňujícím jim kvalifikovanou účast v trestním řízení.

V mezidobí – po podání obžaloby – pak zemřel obžalovaný Josef K., a proto bylo jeho trestní stíhání usnesením Vrchního soudu v Praze č.j. 9 To 13/2008-6469 ze dne 30. dubna 2008 zastaveno. Došlo k tomu v rámci stížnostního řízení před Vrchním soudem v Praze vedeného z podnětu stížnosti podané státní zástupkyní proti usnesení Městského soudu v Praze č.j. 40 T 6/2007-6304 ze dne 4. prosince 2007, jímž bylo po předběžném projednání obžaloby poprvé rozhodnuto o vrácení věci státní zástupkyni k došetření. Za důvod vrácení věci k došetření označil Městský soud v Praze několik pochybení v procesních postupech orgánů činných v přípravném řízení a nedostatečné vymezení stíhaných skutků v usneseních o zahájení trestního stíhání jednotlivých obžalovaných, zvláště pak co se týče identifikace způsobeného následku a poškozeného subjektu, specifikace okolností charakterizujících subjektivní stránku jednání obžalovaných a absence údajů o úvěrech, které měly být použity v rozporu se sjednaným účelem. Vrchní soud v Praze rovněž shledal, že k některým procesním pochybením v přípravném stadiu řízení došlo, avšak dospěl k závěru, že tato pochybení nebrání projednání věci před soudem a dal Městskému soudu v Praze pokyn, aby nařídil hlavní líčení.

V průběhu navazující části řízení rozhodovaly Městský soud v Praze i Vrchní soud v Praze několikrát a v rámci vynesených rozhodnutí se opakovaně vyjadřovaly jak k postupu ve věci tak k některým zásadním právním aspektům posuzovaného případu. Vzhledem k tomu na co ve svém zatím posledním rozhodnutí – v usnesení č.j. 9 To 36/2010-7743 ze dne 29. 7. 2010 – poukázal Vrchní soud v Praze, považuje Městský soud v Praze za podstatné úvodem zmínit zásadní skutečnosti a souvislosti charakterizující průběh řízení v této věci a předmět trestního stíhání:

Trestní stíhání obžalovaných Ing. Radovana K., Ing. Přemysla S., Zdeňka K., Jana P., Michala K. a Josefa K. bylo v této trestní věci zahájeno v lednu roku 2003 současně se zahájením trestního stíhání Michala R. a Miroslava K.. Usnesení o zahájení trestních stíhání byla – jak už to v skupinových trestních věcech tohoto typu bývá – formulována v zásadě identicky a stíhaný skutek jmenovaných byl po právní stránce kvalifikován jako trestný čin úvěrového podvodu podle § 250b odst. 2, odst. 5 trestního zákona ve znění účinném do 31. prosince 2009, resp. účastenství na něm ve formě organizátorství a pomoci ve smyslu § 10 odst. 1 písm. a) a c) trestního zákona ve znění účinném do 31. prosince 2009. S odstupem tří let – v březnu roku 2006 – byla tato právní kvalifikace jejich jednání doplněna o jeho právní kvalifikaci jako trestného činu účasti na zločinném spolčení podle § 163a odst. 1 alinea první a druhá trestního zákona ve znění účinném do 31. prosince 2009. Stalo se tak usnesením o rozšíření jejich trestního stíhání, jímž bylo nově vyjádřeno též to, v čem je spatřována jejich účast na zločinném spolčení založeném a řízeném obžalovaným Ing. Radovanem K.. Za vnější projev jejich účasti na tomto zločinném spolčení přitom byl označen právě jejich podíl na spáchání úvěrového podvodu, pro nějž byli stíháni již od roku 2003.

Daná skutková tvrzení tedy ve svém celku svědčila pro závěr, že předmětem trestního stíhání v posuzované trestní věci byl jediný skutek v hmotněprávním smyslu – totiž daný úvěrový podvod spáchaný členy uvedeného zločinného spolčení založeného a řízeného obžalovaným Ing. Radovanem K.. Do výroku usnesení o rozšíření trestního stíhání obžalovaných o trestný čin účasti na zločinném spolčení byl proto v roce 2006 správně

zahrnut i rámcový popis úvěrového podvodu, pro nějž byli obžalovaní trestně stíháni již na základě sedmi usnesení o zahájení trestního stíhání vydaných v roce 2003. Popis daného úvěrového podvodu však nebyl do uvedeného usnesení o rozšíření trestního stíhání z roku 2006 přejat v plném rozsahu. Jednalo se jen o zjednodušené zachycení tohoto trestného jednání, které plně neodpovídalo všem znakům skutkové podstaty daného trestného činu, a proto toto usnesení nemohlo nijak nahradit předchozích sedm usnesení o zahájení trestního stíhání z roku 2003, nýbrž tato usnesení doplňovalo. Dané trestné jednání, o němž bylo nově tvrzeno, že bylo spácháno ve prospěch uvedeného zločinného spolčení jeho členy, v něm muselo být zachyceno už z toho důvodu, že zákonným znakem zločinného spolčení je jeho zaměření na páčání úmyslné trestné činnosti. Taková trestná činnost – pokud došlo k jejímu spáchání – musela být s ohledem na to alespoň v hrubých rysech zahrnuta do popisu skutku, který byl nově kvalifikován jako trestný čin účasti na zločinném spolčení. V posuzovaném případě to platilo tím spíše, že oba uvedené trestné činy – to je trestný čin úvěrového podvodu a trestný čin účasti na zločinném spolčení – měly být spáchány souběžně a z větší části stejným jednáním.

Na druhé straně s ohledem na odlišné vymezení skutkových podstat obou uvedených trestných činů v trestním zákoně nebylo možné pouze upravit právní kvalifikaci skutku popsaneho v předchozích usneseních o zahájení trestního stíhání postupem podle § 160 odst. 6 trestního řádu, neboť obvinění museli být seznámeni i s novými skutkovými okolnostmi, které jim byly kladeny za vinu, tak aby byla zajištěna realizace jejich práva na obhajobu, zakotveného v článku 40 odst. 3 Listiny základních práv a svobod, v článku 6 odst. 3 písm. a) Úmluvy o ochraně lidských práv a svobod a v § 33 odst. 1 trestního řádu. Z těchto důvodů bylo možné postup státní zástupkyně Vrchního státního zastupitelství v Praze v souvislosti s rozšířením trestního stíhání podle § 160 odst. 1, odst. 5 trestního řádu považovat za správný z hlediska platné zákonné úpravy.

Trestní stíhání obžalovaného Ing. Radovana K. – hlavního obviněného v této trestní věci – bylo z větší části vedeno jako proti uprchlému. Obžalovaný totiž během domovní prohlídky své vily konané dne 18. června 2005 uprchl, vycestoval do ciziny a nakonec se i s rodinou usadil na xxx. Následně byly podnikány kroky směřující k zajištění jeho přítomnosti v České republice a dne 21. dubna 2007 pak byl na základě vydaného mezinárodního zatýkacího rozkazu dopaden a vzat do vydávací vazby v Jihoafrické republice. Policejní orgány a Vrchní státní zastupitelství v Praze však tuto skutečnost nijak nereflektovaly, nadále v řízení proti němu pokračovaly jako proti uprchlému a bez součinnosti s ním činily úkony směřující k jeho postavení před soud. Nejzásadnějšími z takto provedených úkonů byly ukončení vyšetřování, seznámení obhajoby s trestním spisem a podání obžaloby. Městský soud v Praze shledal tento postup nezákonným, a to i s poukazem na starší judikaturu Nejvyššího soudu ČR a Ústavního soudu ČR bránící vedení řízení proti uprchlému ve vztahu k tomu, kdo nemá možnost svobodného pohybu, neboť je držen ve věznicí. Stejně situaci vyhodnotil i v jiné trestní věci obžalovaného Ing. Radovana K. řešené shodou okolností o něco dříve v odvolacím senátu 7 To. Všechny zásadní úkony spojené s ukončením přípravného stadia řízení totiž byly učiněny v době, kdy byl obžalovaný Ing. Radovan K. ve vydávací vazbě. Vrchní soud v Praze nicméně následně dospěl k opačnému závěru a s odkazem na svou vlastní judikaturu označil postup policejních orgánů a Vrchního státního zastupitelství v Praze za plně zákonný.

Další procesně sporné kroky v přípravném stadiu řízení byly spojeny s nedostatky ve vymezení skutků, které byly předmětem trestního stíhání a pro nějž byli obžalovaní postaveni před soud, a s nesrovnalostmi v rozhodování o zahájení trestního stíhání.

Obtížně obhájitelný byl především způsob zahájení a vedení trestního stíhání obžalovaného Zdeňka K. Jeho trestní stíhání bylo zahájeno policejním radou tehdejšího Útvaru pro odhalování korupce a závažné hospodářské trestné činnosti Služby kriminální policie a vyšetřování Policie ČR usnesením č.j. ČTS:OKH-514/11-2002-58 ze dne 21. ledna 2003. Toto usnesení mu bylo doručeno ještě téhož dne před započítím jeho prvního výslechu ve věci a obžalovaný jej ihned napadl stížností. O této jeho stížnosti však bylo rozhodnuto dozorující státní zástupkyní Vrchního státního zastupitelství v Praze JUDr. Petrou Pavlánovou s více než čtyřletým odstupem usnesením č.j. 2 VZv 1/2003-5982 datovaným dnem 12. června 2007, v době kdy již bylo vyšetřování označeno za skončené. Nadto, toto usnesení nebylo nikdy doručeno obžalovanému ani jeho obhájci. Nestalo se tak ani během řízení před soudem, byť státní zástupkyně byla Městským soudem v Praze opakovaně vyzývána k tomuto úkonu nebo alespoň k předložení stejnopisu daného rozhodnutí, aby ho bylo možné doručit obžalovanému Zdeňku K. a jeho obhájci během hlavního líčení.

Ještě zásadnější je, že orgány činné v trestním řízení – nejdříve Nejvyšší státní zastupitelství ČR a Vrchní státní zastupitelství v Praze a následně Vrchní soud v Praze – nerespektovaly právní názory vyslovené v posuzované trestní věci Nejvyšším soudem ČR ve vztahu k vymezení stíhaného skutku v usneseních o zahájení trestního stíhání.

Nejvyšší soud ČR se v posuzované trestní věci zabýval vymezením skutku kvalifikovaného orgány činnými v přípravném řízení jako trestný čin úvěrového podvodu a jako účastenství na něm ve formě organizátorství a pomoci. Učinil tak z podnětu stížnosti pro porušení zákona podané ministrem spravedlnosti ve prospěch obviněného Michala R., avšak jeho závěry promítnuté v rozsudku č.j. 4 Tz 98/2006-5064 ze dne 13. září 2006 bylo na místě s ohledem na povahu stíhaných skutků a způsob jejich vymezení orgány činnými v přípravném řízení – zvláště pak na jejich identický popis ve vztahu ke všem obviněným – vztáhnout i na ostatní obviněné v této trestní věci. Příslušná státní zastupitelství – Nejvyšší státní zastupitelství ČR a Vrchní státní zastupitelství v Praze – to nicméně v přípravném stadiu řízení neučinila a v rozporu s trestním řádem se neřídila jím vyslovenými právními názory ani ve vztahu k obviněnému Michalu R. ani ve vztahu k ostatním obviněným. Stejně se pak zachoval i Vrchní soud v Praze. Přitom právní názory vyslovené Nejvyšším soudem ČR v konkrétní věci jsou podle § 149 odst. 6 trestního řádu pro všechny ostatní soudy, státní zástupce i policejní orgány činné v trestním řízení závazné a Nejvyšší soud ČR v dané trestní věci v odůvodnění svého rozsudku zcela jednoznačně vyjádřil, že v napadeném usnesení o zahájení trestního stíhání chybí podstatné náležitosti – totiž konkretizace úvěrů, které měly být použity v rozporu se sjednaným účelem, vyjádření znaku škody v popisu stíhaného skutku a specifikace subjektivní stránky jednání obviněných – a že „proto ho nelze považovat za právně relevantní akt, který by zakládal účinky předpokládané v ustanovení § 160 odst. 1 trestního řádu“ (citováno doslova, viz číslo listu 5066 p.v. svazku č. 18 trestního spisu). Zároveň připomněl, že povinností orgánů činných v přípravném řízení bylo sdělit obviněným obvinění způsobem, z něhož by bylo zřejmé, v jakých konkrétních skutečnostech je spatřováno naplnění všech znaků trestného činu, pro který měli být stíháni, a poukázal na to, že v tomto ohledu postupovaly v posuzované trestní věci v rozporu s ustálenou soudní judikaturou. Z již publikovaných rozhodnutí, která danou problematiku řeší, v tomto kontextu zmínil rozsudek Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 7 Tz 125/2001 ze dne 27.6.2001, usnesení Nejvyššího soudu ČR sp.zn. 5 Tdo 66/2003 ze dne 11.6.2003 a nálezy Ústavního soudu ČR sp. zn. I. ÚS 46/96 ze dne 6.6.1996 a sp. zn. IV. ÚS 582/99 ze dne 24.2.2000.

Z uvedeného je zřejmé, že Nejvyšší soud ČR neshledal možným na základě daného usnesení o zahájení trestního stíhání vést trestní stíhání. Přesto však na jeho základě bylo vedeno. Navíc pochybení vytknutá Nejvyšším soudem ČR nebyla odstraněna ani podanou obžalobou.

Obžaloba byla v dané trestní věci Vrchním státním zastupitelstvím v Praze k Městskému soudu v Praze podána dne 31. října 2007. Základní skutkový rámeček, v němž se pohybovala, vycházel z existence zločinného spolčení obžalovaných Ing. Radovana K., Michala R., Ing. Přemysla S., Zdeňka K., Jana P., Michala K., Josefa K. a Miroslava K. a dalších neztotožněných osob zaměřeného v roce 2002 na páchání úvěrových podvodů.

Podstatou skutkového děje, pro nějž bylo od počátku vedeno trestní stíhání obžalovaných a o nějž se opírala obžaloba, bylo podvodné vylákání finančních prostředků od České spořitelny a.s., a to formou čerpání úvěrů společností Technology leasing a.s. a jejich následného vyvedení na blíže neztotožněné subjekty za použití fingovaných leasingových smluv prostřednictvím společností ORIX s.r.o. a EB Comodity a.s. a za použití fingovaných komisionářských smluv prostřednictvím společnosti SARF a.s. Podle tvrzení obžaloby byl organizátorem celé operace a hlavou zločinného spolčení, v jehož prospěch byla realizována, obžalovaný Ing. Radovan K., podle jehož pokynů měli jednat ostatní stíhaní – Michal R., Ing. Přemysl S., Zdeněk K., Jan P., Michal B., Josef K. a Miroslav K. – a jejich neztotožnění společníci. Obžaloba byla postavena na tom, že všichni jmenovaní se vědomě účastnili na činnosti daného zločinného spolčení, věděli, že jím jsou užívány fingované doklady, a jednali ve vzájemné součinnosti. Obžalovanému Ing. Radovanu K. bylo v té souvislosti kladeno ze vinu, že spolu s Michalem R. zosnoval nákup a ovládnutí společnosti Technology leasing a.s., že do ní dosadil obžalovaného Ing. Přemysla S. a že jeho prostřednictvím řídil vyvážení finančních prostředků z České spořitelny a.s., obžalovaný Ing. Přemysl S. byl postaven před soud za to, že podle jeho pokynů získal jménem společnosti Technology leasing a.s. úvěrové prostředky z České spořitelny a.s. a neoprávněně je použil na profinancování fiktivních leasingových operací a na nákup akcií, a obžalovaní Zdeněk K., Jan P., Michal K., Josef K. a Miroslav K. byli trestně stíháni za to, že k realizaci jedné z daných fiktivních leasingových operací dali k dispozici společnost ORIX s.r.o., použitím předem připravených fingovaných leasingových smluv zastřeli neoprávněnou manipulaci s finančními prostředky poukázanými této společností obžalovaným Ing. Přemyslem S. a vyinkasovali získané finanční prostředky. Všechny uvedené společnosti – Technology leasing a.s., ORIX s.r.o. a EB Comodity a.s. – byly podle obžaloby ovládnuty v rámci přípravné fáze celé operace za tím účelem, aby přes jejich účty mohly protéci úvěrové prostředky vylákávané z České spořitelny. Podle skutkových závěrů státní zástupkyně všechny vylákané finanční prostředky byly použity v rozporu s účelem, pro který byly poskytnuty, skončily v rukách neztotožněných osob a nikdy nebyly České spořitelně a.s. vráceny. Obžaloba vycházela z toho, že obžalovaní je ani nikdy nechtěli vrátit. Tato skutečnost nebyla výslovně zmíněna v popisu rozhodných skutkových okolností v žalobním petitu podané obžaloby, jednoznačně však byla vyjádřena v jejím odůvodnění, které kladlo důraz též na to, že všem osobám zapojeným do dané operace byla poskytnuta určitá odměna.

Za hlavní pachatele této trestné činnosti označila státní zástupkyně Vrchního státního zastupitelství v Praze obžalované Ing. Radovana K. a Ing. Přemysla S.. Obžalovanému Ing. Radovanu K. přisoudila roli koordinátora aktivit celého jím založeného zločinného spolčení a vinila ho i z toho, že vyhledal všechny osoby, které se do jeho činnosti zapojily, včetně všech spoluobviněných. Obžalovavmu Ing. Přemyslu S. kladla za vinu přímou realizaci plánu na vylákání úvěrových prostředků z České spořitelny a jejich použití v rozporu se sjednaným

účelem, a s ohledem na to též naplnění znaků skutkové podstaty trestného činu úvěrového podvodu. Jednání ostatních obžalovaných – stejně jako jednání Michala R. a Miroslava K. – pak posuzovala jako členství v daném zločinném spolčení a trestnou součinnost ve formě pomoci k spáchanému trestnému činu úvěrového podvodu.

Daný úvěrový podvod byl státní zástupkyní prezentován jako jediný zjištěný případ trestné činnosti spáchané uvedeným zločinným spolčením zorganizovaným obžalovaným Ing. Radovanem K.. Z celkového kontextu jeho zachycení v obžalobě bylo možné usuzovat též na to, že zisk z něho měl představovat jediný odhalený zdroj příjmů tohoto zločinného spolčení, byť to v obžalobě nebylo výslovně uvedeno.

Obžaloba vycházela z toho – jak již bylo uvedeno – že úvěrové prostředky poskytnuté v posuzovaném případě Českou spořitelnou a.s. byly použity v rozporu se sjednaným účelem jejich použití. V celé obžalobě však nebylo řečeno co bylo oním účelem jejich poskytnutí a v jakém směru se od něj obžalovaní odchýlili. Bylo v ní uvedeno pouze to, že přitom použili fingované leasingové smlouvy a na ně navazující fingované kupní smlouvy. Tyto smlouvy byly také v žalobním petitu jmenovány, ovšem aniž by bylo konkretizováno co bylo jejich předmětem. Podle odůvodnění obžaloby v nich byla fingována samotná existence předmětů leasingu. Obžalovanému Ing. Přemyslu S. bylo navíc kladeno za vinu, že v rozporu s nijak nespecifikovaným účelem poskytnutí daných úvěrových prostředků chtěl část z nich použít na zakoupení akcií společnosti ČEZ a.s.

Ještě podstatnější bylo, že v celé obžalobě nebyly – v rozporu s požadavky Nejvyššího soudu ČR – nijak identifikovány ani ony úvěry, o které v posuzovaném případě šlo. Obžaloba totiž neobsahovala žádný údaj o úvěrových smlouvách, na jejichž základě byly poskytnuty, o okolnostech jejich uzavření a o obsahu ujednání, která obsahovaly. Stejně tak nijak nemapovala tok finančních prostředků poskytnutých na jejich základě a neuváděla ani jejich výši. Nebyly z ní tedy zřejmé ani okolnosti jejich uvolnění ve prospěch společnosti Technology leasing a.s. Soustřeďovala se až na to jak byla určitá část z těchto finančních prostředků, o níž tvrdila, že pochází z oněch nijak neidentifikovaných úvěrů poskytnutých Českou spořitelnou a.s., následně použita společností Technology leasing a.s. a obžalovanými, ale ani to nekonkretizovala nad rámec konstatování, že byla vyvedena neznámo kam. Přitom učinila již zmíněný závěr, že se tak stalo v rozporu s účelem, na který byly dané finanční prostředky poskytnuty.

Obžaloba byla navíc konstruována tak, že budila dojem, že obžalované postavila před soud za dva samostatné skutky – jeden naplňující znaky trestného činu účasti na zločinném spolčení, druhý naplňující znaky trestného činu úvěrového podvodu – ačkoliv v ní evidentně šlo o realizaci jedné jediné operace cíleně směřující k vylákání daných úvěrů od České spořitelny. S tímto cílem podle ní měly být podnikány také veškeré přípravné kroky, včetně ovládnutí společností Technology leasing a.s. a ORIX s.r.o. a vyhledání osob, které měly spáchat daný úvěrový podvod a měly tvořit jádro uvedeného zločinného spolčení založeného Ing. Radovanem K.. Současně z ní bylo zřejmé, že spáchání daného úvěrového podvodu mělo být jediným zjištěným případem trestného činu spáchaného ve prospěch uvedeného zločinného spolčení a že obžalovaní Ing. Přemysl S., Michal R., Miroslav K., Zdeněk K., Jan P., Michal K. a Josef K. jej měli spáchat právě jako členové tohoto zločinného spolčení. Jejich podíl na jeho spáchání přitom měl být jedinou formou jejich účasti na činnosti tohoto zločinného spolčení.

Městský soud v Praze po podání obžaloby nařídil na den 4. prosince 2007 předběžné projednání obžaloby a v jeho rámci již zmíněným usnesením č.j. 40 T 6/2007-6304 poprvé rozhodnul o vrácení věci státní zástupkyni k došetření. Za důvod tohoto postupu označil Městský soud v Praze výše uvedená pochybení v procesních postupech orgánů činných v přípravném řízení a nedostatečné vymezení stíhaných skutků v usneseních o zahájení trestního stíhání jednotlivých obžalovaných. Současně dospěl k závěru, že důkazy opatřené v přípravném řízení vůbec nedokládají použitou právní kvalifikaci stíhaného jednání jako úvěrového podvodu, neboť skutečnosti z nich vyplývající nesvědčí pro závěr, že obžalovaní čerpali nějaké úvěry ke škodě České spořitelny a.s., která byla postavena do pozice poškozeného subjektu. S poukazem na zjištěná procesní pochybení pak dovedl nezbytnost znovu řádně zahájit trestní stíhání obžalovaných a nově opatřit a provést všechny důkazy. Vrchní soud v Praze usnesením č.j. 9 To 13/2008-6469 ze dne 30. dubna 2008, jímž zrušil toto rozhodnutí Městského soudu v Praze, sice rovněž zjistil některá procesní pochybení v přípravném stadiu řízení, avšak neshledal mezi nimi žádná taková, která by bránila projednání věci před soudem, vyslovil přesvědčení, že opatřené důkazy dostatečně dokládají skutková tvrzení obžaloby i jí užitě právní kvalifikace stíhaného jednání a vyzval Městský soud v Praze k nařízení hlavního líčení.

Městský soud v Praze tomuto pokynu vyhověl. Ještě před nařízením hlavního líčení však předložil věc Ministerstvu spravedlnosti ČR s podnětem k posouzení toho, zda není na místě podání stížnosti pro porušení zákona, neboť státní zastupitelství činná ve věci – Nejvyšší státní zastupitelství ČR a Vrchní státní zastupitelství v Praze – a Vrchní soud v Praze nerespektovaly právní názor vyslovený z jeho podnětu již v počátečním stadiu řízení ve vztahu k usnesení o zahájení trestního stíhání obžalovaných. Ministr spravedlnosti však po několikaměsíčním studiu spisových materiálů přehodnotil svůj názor na věc, a zatímco původně shledal nezákonným postup policejních orgánů a státních zastupitelství, nově označil za věcně nesprávný výklad Nejvyššího soudu ČR (č.l. 6511 trestního spisu).

Po zahájení hlavního líčení ve věci, přednesu obžaloby, výslechu obžalovaných, provedení důkazu úvěrovými smlouvami uzavřenými mezi Českou spořitelnou a.s. a společností Agrotrade a.s. opatřenými v přípravném stadiu řízení, přečtení k nim se vážících výpisů z úvěrových a běžných účtů společnosti Technology Leasing a.s. jakožto nástupkyně společnosti Agrotrade a.s. a slyšení dvou do té doby nevyslechnutých pracovníků České spořitelny a.s., kteří v inkriminované době zpracovávali dané úvěrové případy, státní zástupkyně v reakci na výzvu soudu rámcově upřesnila předmět trestního stíhání specifikací úvěrových smluv, na jejichž základě měly být čerpány úvěrové finanční prostředky, které byly podle obžaloby použity v rozporu se sjednaným účelem. Současně státní zástupkyně připustila, že tyto úvěry byly čerpány před příchodem obžalovaných do společnosti Technology Leasing a.s., avšak setrvala na původní právní kvalifikaci jejich jednání jako úvěrového podvodu a účasti na zločinném spolčení zaměřeném na páchaní úvěrových podvodů.

Výsledky dokazování v nařízeném hlavním líčení a nová skutková tvrzení státní zástupkyně přitom ukazovaly na podstatnou změnu okolností případu. To – společně s potřebou dalšího rozsáhlého šetření k objasnění věci – vedlo Městský soud v Praze k opětovnému rozhodnutí o vrácení věci státní zástupkyni k došetření postupem podle § 221 odst. 1 trestního řádu. Stalo se tak usnesením č.j. 40 T 6/2007-6708 ze dne 12. ledna 2009. Městský soud v Praze totiž na jedné straně shledal, že za daných okolností se obžalovaní nemohli dopustit úvěrových podvodů, pro které byli postaveni před soud, a tudíž ani zločinného spolčení za účelem jejich páchaní,

avšak hypoteticky přicházelo v úvahu právní posouzení stíhaného jednání jako jiných trestných činů, například trestného činu poškozování věřitele a trestného činu porušování povinnosti při správě cizího majetku. Předpokladem toho ale bylo náležité objasnění dalších rozhodných skutkových okolností.

V stížnosti proti tomuto usnesení označila státní zástupkyně své vlastní zpřesnění skutkových tvrzení za nezákonné a rozhodnutí Městského soudu v Praze za předčasné. Vrchní soud v Praze jí pak svým usnesením č.j. 9 To 29/2009-6737 ze dne 17. června 2009, jímž zrušil citované usnesení Městského soudu v Praze, dal za pravdu. K právním aspektům daného případu a k právní argumentaci zdejšího soudu se přitom nijak nevyjádřil, zdůraznil však, že oproti důkaznímu stavu v přípravném řízení nedošlo k žádné změně a je na Městském soudu v Praze, aby rozhodl až po provedení veškerých důkazů navržených státní zástupkyní, případně ostatními procesními stranami. Opatřené důkazy přitom považoval za dostatečné k prokázání úvěrového podvodu a v absenci specifikace zneužitých úvěrů neviděl žádný problém.

Jako nezákonnou vyhodnotil Vrchní soud v Praze i výzvu k náležitému označení daných úvěrů adresovanou státní zástupkyní, avšak stalo se tak, aniž by citoval jediné zákonné ustanovení, v rozporu s nímž mělo být postupováno, navíc za situace, kdy je poměrně běžné, že státní zástupci v průběhu řízení před soudem, zpravidla po dokončení dokazování, upřesňují rozhodná skutková tvrzení. Výzvy soudů adresované státním zástupcům k upřesnění skutkových tvrzení v průběhu řízení před soudem sice nejsou běžné, ale stejně tak není běžné vedení trestního řízení pro trestný čin úvěrového podvodu, aniž by bylo řečeno, jaký úvěr měl být vyláčen nebo použit v rozporu se sjednaným účelem. Z tohoto hlediska byla daná trestní věc od počátku zcela jistě unikátní. Bylo totiž patrné, že o úvěrovém podvodu vůbec nelze mluvit tam, kde není čerpán žádný úvěr, a že tudíž bez jeho specifikace není možné uvažovat ani o postihu za trestný čin úvěrového podvodu. Vrchnímu soudu v Praze a Vrchnímu státnímu zastupitelství v Praze to však v posuzované trestní věci zřejmé nebylo. Pokud tedy Městský soud v Praze státní zástupkyni vyzval k uvedenému upřesnění skutkových tvrzení, byl veden snahou tento nedostatek řízení – ostatně konstatovaný vedle několika dalších vad již v jeho přípravném stadiu Nejvyšším soudem ČR – alespoň dodatečně zhojit a dostát požadavku ustálené judikatury Nejvyššího soudu ČR a Ústavního soudu ČR vyžadující, aby obžalovaným bylo v průběhu řízení dáno jednoznačně najevo, v jakých konkrétních skutečnostech je spatřováno naplnění všech znaků trestného činu, pro který jsou stíháni.

V reakci na závěry Vrchního soudu v Praze promítnuté v citovaném usnesení ze dne 17. června 2009 nicméně v posuzované trestní věci státní zástupkyně následně vzala zpět svá předchozí upřesnění skutkových tvrzení a zdůraznila, že trvá na původních skutkových tvrzeních obžaloby. Městský soud v Praze pak v navazující části hlavního líčení umožnil procesním stranám provedení jednotlivých důkazů – státní zástupkyni těch důkazů, které označila za důkazy podporující obžalobu, a obhajobě těch důkazů, které předložila v řízení po podání obžaloby. Současně procesní strany upozornil na možnost jiného právního posouzení stíhaných skutků než v obžalobě, specificky pak na možnost jejich právní kvalifikace jako trestného činu poškozování věřitele a trestného činu porušování povinnosti při správě cizího majetku. Státní zástupkyni nadto opakovaně v průběhu hlavního líčení upozorňoval na to, že je na místě, aby na možnost jiného právního posouzení stíhaných skutků než sama zvolila pamatovala i při opatřování a provádění důkazů. Činil tak s poukazem na to, že jí zvolená právní kvalifikace v daném skutkovém rámci nepřichází v úvahu z důvodů rozvedených již v usneseních č.j. 40 T 6/2007-6304 ze dne 4. prosince 2007 a

č.j. 40 T 6/2007-6708 ze dne 12. ledna 2009. Státní zástupkyně však na tato upozornění soudu nijak nereagovala, a pokud předložila určité důkazy nad rámec těch, které byly opatřeny v přípravném řízení, tak šlo o důkazy vztahující se k původně zvolené právní kvalifikaci jednání obžalovaných jako úvěrových podvodů a zločinného spolčení obžalovaných za účelem páčání takových podvodů. U této právní kvalifikace setrvala i po provedení všech důkazů navržených procesními stranami, byť co se týče skutkových tvrzení, zcela zásadně se odchytila od těch, na nichž byla postavena obžaloba. Vrátila se totiž k těm skutkovým tvrzením, která poprvé zformulovala v rámci upřesnění obžaloby již v úvodní fázi hlavního líčení a následně je vzala jako nezákonná zpět. V reakci na skutečnosti vyplývající z příslušných úvěrových svazků České spořitelny a.s. a z dalších provedených důkazů tedy znovu připustila, že nikdo z obžalovaných jménem společnosti Technology Leasing a.s. nečerpal žádné úvěry, a tudíž je samotné ani nemohl použít v rozporu se sjednaným účelem. V důsledku toho upustila i od klíčového tvrzení obžaloby o tom, že obžalovaní podvodně získali úvěrové prostředky od České spořitelny a.s. a použili je neznámo jak s využitím různých fingovaných smluv. Nově pak označila obžalované za trestně odpovědné za zneužití části finančních prostředků získaných obchodní činností společnosti Technology leasing a.s. jejich vyvedením z majetku této společnosti na blíže neztotožněné subjekty prostřednictvím společností ORIX s.r.o., EB Comodity a.s. a SARF a.s.

Jinými slovy řečeno, s odstupem více než dvou let od podání obžaloby na obžalované pro úvěrový podvod a účast na zločinném spolčení zaměřeném na páčání úvěrových podvodů státní zástupkyně ve věci upřesnila skutková tvrzení obžaloby v tom směru, že nově obžalovaným již nekladla za vinu čerpání úvěrových prostředků poskytnutých společností Technology leasing a.s. Českou spořitelnou a.s. a jejich použití v rozporu se sjednaným účelem poskytnutých úvěrů, ale zneužití leasingových splátek od obchodních partnerů společnosti Technology leasing a.s. z leasingových obchodních vztahů profinancovaných z daných úvěrových prostředků ještě před jejich příchodem. Po dobu několika let od obvinění obžalovaných do podání obžaloby a od podání obžaloby do provedení důkazů navržených obžalobou v hlavním líčení tedy bylo podstatou stíhaných skutků, kladených obžalovaným za vinu, podvodné vylákání finančních prostředků od České spořitelny a.s., a to formou čerpání úvěrů společností Technology leasing a.s., a jejich následné použití v rozporu se sjednaným účelem za použití fingovaných leasingových smluv uzavřených se společnostmi ORIX s.r.o. a EB Comodity a.s. a za použití fingovaných komisionářských smluv uzavřených se společností SARF a.s., zatímco po novém vymezení předmětu trestního stíhání státní zástupkyně se stala podstatou skutkového děje, pro nějž mělo být uzavřeno trestní stíhání obžalovaných vynesemím rozsudku, vyvedení části finančních prostředků získaných obchodní činností společnosti Technology leasing a.s. z jejího majetku na blíže neztotožněné subjekty prostřednictvím společností ORIX s.r.o., EB Comodity a.s. a SARF a.s. Se změnami ve vymezení stíhaných skutků státní zástupkyně korespondovaly též jí provedené změny v označení poškozených subjektů: v usneseních o zahájení trestních stíhání obžalovaných ještě vůbec nebylo specifikováno, kdo měl být spáchanými činy poškozen, obžaloba pracovala s jediným poškozeným subjektem – a to Českou spořitelnou a.s. – a se společností Technology Leasing a.s. jako primárně obohacným subjektem, avšak po provedení jí předložených důkazů v hlavním líčení státní zástupkyně navrhla, aby jako další poškozený subjekt byla akceptována společnost Amadeus Real a.s., právní nástupkyně společnosti Technology leasing a.s.

V podstatě bezesbytku se tak s odstupem dvou let zopakovala situace z počátku hlavního líčení, aniž by státní zástupkyně během doby, která mezi tím uplynula, učinila

cokoliv pro objasnění skutkových okolností, které by umožnily stíhané skutky náležitě trestněprávně posoudit, a to přesto, že byla opakovaně upozorňována na neudržitelnost jí zvolené právní kvalifikace jednání obžalovaných. Takto se zachovala i když dokazování provedené v hlavním líčení a její nová skutková tvrzení ukazovala na podstatnou změnu okolností případu a vyvolala potřebu dalšího šetření k objasnění věci.

To vedlo Městský soud v Praze dne 11. prosince 2009 k opětovnému rozhodnutí o vrácení věci státní zástupkyni k došetření postupem podle § 221 odst. 1 trestního řádu. Toto své rozhodnutí – usnesení č.j. 40 T 6/2007-7665 – opřel Městský soud v Praze o to, že pokračování v hlavním líčení za dané situace by bylo v rozporu s právem na spravedlivý proces. Obžalovaní totiž mají právo v každém stadiu řízení vědět co konkrétně jim je kladeno za vinu a v jakém jejich jednání je spatřováno naplnění znaků určitých trestných činů. Tak je tomu proto, že jim musí být umožněno obhajovat se proti takovému obvinění, z kterého je jasné, jaké konkrétní skutečnosti naplňující znaky trestného činu mají zakládat jejich trestní odpovědnost. V daném případě bylo obžalovaným kladeno za vinu použití účelově určených úvěrů v rozporu se sjednaným účelem. Proto také byla v obžalobě za jediný poškozený subjekt označena Česká spořitelna a.s. a jednání obžalovaných kvalifikováno jako trestný čin úvěrového podvodu nebo účastenství na něm. V soustavném páchání úvěrových podvodů byla také spatřována jediná trestná činnost, které se mělo věnovat zločinné spolčení vedené obžalovaným Ing. Radovanem K., jehož členy měli být i ostatní obžalovaní. Proti tomuto obvinění se obžalovaní hájili. Ve své obhajobě přitom uspěli, neboť z opatřených důkazů vyplynulo, že jménem společnosti Technology leasing a.s. nečerpali žádný úvěr – konec konců nově to konstatovala i státní zástupkyně. Pokud byly nějaké úvěry čerpané danou společností použity v rozporu se sjednaným účelem, tak někým jiným a jindy než uváděla obžaloba.

Jestliže Městský soud v Praze za této situace obžalované nezprostil obžaloby, tak proto, že bylo potenciálně možné při zásadně změněném vymezení stíhaných skutků, ale při zachování jejich jednoty a totožnosti, obžalované postihnout za jiné trestné činy než úvěrový podvod, zvláště pak za trestný čin poškozování věřitele, případně trestný čin porušování povinnosti při správě cizího majetku.

Předpokladem toho bylo ovšem mnohem zásadnější upřesnění a změna skutkových tvrzení než provedla státní zástupkyně a také opatření řady nových důkazů na doložení rozšířených skutkových tvrzení, zvláště pak důkazů vztahujících se ke skutkovým okolnostem charakterizujícím případné naplnění znaků skutkové podstaty trestného činu poškozování věřitele. Pokud totiž mělo jít o tento trestný čin, nestačilo tvrdit toliko to, že došlo k zcizení určité části majetku společnosti Technology leasing a.s., ale také to, že tím se tato společnost stala nezpůsobilou vyrovnat své splatné závazky anebo že je již předtím nebyla schopná úplně vyrovnat a nově se její schopnost vyrovnat je ještě snížila. Současně bylo nezbytné ony poškozené věřitele jmenovat. Přitom nic takového nebylo učiněno a nic z uvedeného nebylo tvrzeno, navíc z opatřených důkazů nevyšlo najevo nic co by svědčilo o tom, že společnost Technology leasing a.s. v inkriminované době nějaké závazky neplnila. Ve vztahu k znakům trestného činu porušování povinnosti při správě cizího majetku bylo naopak podstatné to, že stíhaným jednáním mohla být poškozena i sama společnost Technology leasing a.s. Mohlo k tomu dojít jak v souvislosti s uzavíráním leasingových smluv – podle obžaloby při neexistenci pronajímaných strojů pouze simulovaných – tak v souvislosti se zvažovanými obchody s cennými papíry – vybočujícími z předmětu činnosti společnosti Technology leasing a.s. Nijak specifikována však nebyla jí způsobená škoda, neboť obžaloba počítala toliko se škodou způsobenou České spořitelně a.s. neoprávněným použitím úvěrových

prostředků. Stejně tak nebyly opatřeny žádné důkazy dokládající její ekonomickou a finanční situaci v inkriminovaném období a dopad daných operací do jejích poměrů. Veškeré dosavadní důkazní úsilí policejních orgánů a státního zastupitelství bylo totiž soustředěno na doložení toho, že obžalovanými byly zneužity úvěrové prostředky získané od České spořitelny a.s. a jediné s ní bylo v přípravném stadiu řízení a v podané obžalobě zacházeno jako s poškozeným subjektem. Přitom z výpovědí jejích pracovníků bylo možné usuzovat na to, že sama společnost Technology Leasing a.s. nebyla v inkriminované době v úpadkové situaci a že doba splatnosti jí poskytnutých úvěrů byla již před příchodem obžalovaných proloužována v zájmu zajištění kontinuity a stability jejích podnikatelských aktivit.

Ke stejným závěrům ostatně Městský soud v Praze dospěl již v rozhodnutích o vrácení věci k došetření po předběžném projednání obžaloby a v počáteční fázi hlavního líčení. Problémem v posuzované trestní věci ovšem byla absence náležitých skutkových tvrzení státní zástupkyně a její naprostá pasivita při opatřování důkazů. Za situace, kdy opatřené důkazy vylučovaly použití jakýchkoliv úvěrových prostředků poskytnutých Českou spořitelnou a.s. společnosti Technology Leasing a.s. obžalovanými – a tedy i tvrzení obžaloby o tom, že je tito použili v rozporu se sjednaným účelem – zůstalo v době vynesení třetího rozhodnutí Městského soudu v Praze o vrácení věci k došetření z původních tvrzení státní zástupkyně aktuální pouze to, že jednáním obžalovaných byla v souvislosti s leasingovými obchody provedenými jménem společnosti Technology Leasing a.s. způsobena – zřejmě této společnosti – škoda odčerpáním jejích finančních prostředků neznámo kam. Navíc nově pojatý skutek, kladený obžalovaným za vinu, měl úplně jinou podstatu než původně stíhaný – na místo původního použití úvěrů v rozporu se sjednaným účelem ke škodě České spořitelny a.s. nastoupilo vyvedení finančních prostředků ze společnosti Technology Leasing a.s. neznámo kam – a jeho objasnění ve směru jeho případné právní kvalifikace jako poškozování věřitele vyžadovalo rozsáhlé doplnění dokazování. To ostatně připustila již v první části hlavního líčení – před druhým rozhodnutím zdejšího soudu o vrácení věci k došetření – i státní zástupkyně. Současně uvedla, že bez nově opatřených důkazů není schopna stíhaný skutek blíže v potřebném rozsahu specifikovat. Za nezbytné označila především opatření všech leasingových smluv společnosti Technology leasing a.s. a důkladné zmapování toku finančních prostředků ze zdrojů České spořitelny a.s. přes společnost Technology leasing a.s. k jejím obchodním partnerům a od nich zpět ke společnosti Technology leasing a.s. a k jejich K. uživatelům. Předpokladem toho bylo – jak opakovaně připomínala – získání účetnictví společnosti Technology leasing a.s., případně i účetnictví jejich obchodních partnerů z inkriminovaného období, a znalecká analýza této dokumentace. V tomto kontextu argumentovala tím, že tato analýza by jí měla umožnit upřesnit to, které leasingové splátky obchodních partnerů společnosti Technology leasing a.s. byly zneužity obžalovanými, stejně jako to, kdo a v jakém rozsahu byl jednáním obžalovaných a žalovanými skutky poškozen a kdo obohacen. K objasnění celkové ekonomické situace společnosti Technology Leasing a.s. a toho, kdy se dostala do stavu úpadku a zda k tomu přispělo jednání obžalovaných, mělo podle jejího názoru přispět pořízení znaleckého posudku z oboru ekonomiky.

Za tři roky, které uplynuly od podání obžaloby v této věci, však nebyla státní zástupkyně schopna v uvedeném směru upřesnit svá skutková tvrzení. Stejně tak neopatřila a soudu nepředložila žádný ze zmíněných důkazů. Nečinila tak ani z vlastní iniciativy ani poté co jí to uložil Městský soud v Praze. Omezila se toliko na zpochybňování jeho oprávnění jí to uložit a aplikovat ustanovení § 203 odst. 1 trestního řádu ve spojení s § 180 odst. 3 trestního řádu a na vyslovování pochybností nad tím, jestli jsou zmíněné důkazy dostupné. Ani v případech, kdy Městský soud v Praze při její nečinnosti ověřil, že alespoň některé

z nich – například účetnictví společnosti Technology Leasing a.s. – existují, nevyvinula žádnou aktivitu ve směru jejich zajištění.

Městský soud v Praze byl tedy v situaci, kdy po několikaletém odkládání státní zástupkyně zásadně změnila rozhodná skutková tvrzení obžaloby, avšak nebyla je schopna dostatečně konkretizovat, a tím jednoznačně vymezit předmět trestního stíhání, a byť připustila potřebu obsáhlého doplnění dokazování s poměrně nejistým výsledkem, nepředložila ani jediný nový důkaz, který by nad rámec důkazů opatřených již v přípravném řízení přispěl k objasnění věci. Přitom bylo zřejmé, že původní skutková tvrzení obžaloby o užití blíže nespecifikovaných úvěrů obžalovanými v rozporu s jejich účelovým určením nemohla – jak již bylo řečeno – v konfrontaci s již opatřenými důkazy obstát. V obraně proti původnímu klíčovému tvrzení obžaloby tedy obžalovaní uspěli.

Městský soud v Praze na tomto stavu nemohl nic změnit. Trestní spis byl větší část doby po podání obžaloby u Vrchního soudu v Praze a u Ministerstva spravedlnosti ČR a jeho výzvy k upřesnění a náležitému rozvedení klíčových skutkových tvrzení adresované státní zástupkyni označila ona sama i Vrchní soud v Praze za nezákonné. Přitom kdyby chtěl Městský soud v Praze napravit zmíněné nedostatky, musel by tvrdit skutečnosti, které netvrdila ani státní zástupkyně, ačkoliv je její zákonnou povinností v případě osob trestně stíhaných a obžalovaných nejen tvrdit, ale i prokazovat skutkové okolnosti naplňující skutkové podstaty trestných činů, kladených jim za vinu. Pokud pak její zpřesnění skutkových okolností sledující naplnění dané povinnosti posoudil Vrchní soud v Praze jako nezákonné, tím spíše by muselo být nezákonné – učiněné v rozporu s obžalovací zásadou – takové upřesnění soudem. Soud v tomto nemohl státní zástupkyni nahradit, dofabulovat skutkové okolnosti, které by mohly založit trestní odpovědnost obžalovaných – a to jiným trestným činem než v jejich jednání spatřovala ona, neboť jí použitá právní kvalifikace nemohla obstát – a s cílem prokázat vyfabulované skutkové okolnosti pátrat po důkazech. Kdyby tak učinil, dostal by se do rozporu s § 2 odst. 5 věta pátá trestního řádu i s ustálenou judikaturou Nejvyššího soudu ČR a Ústavního soudu ČR (z posledních nálezů Ústavního soudu ČR týkajících se této problematiky připomněl ve svých předchozích rozhodnutích nálezy sp.zn. I. ÚS 639/2003, sp.zn. IV ÚS 343/2004, sp.zn. II. ÚS 336/2006 a sp.zn. II. ÚS 2014/2007, vesměs kladoucí důraz na odpovědnost státních zástupců, jakožto osob zastupujících před soudem veřejnou žalobu, za prokazování viny obžalovaných osob). Na Městském soudu v Praze bylo, aby v případě nečinnosti státní zástupkyně učinil kroky směřující k opatření jednotlivých známých dosud neprovedených důkazů, které mohly být způsobilé prokázat nebo vyvrátit skutkové okolnosti tvrzené obžalobou nebo státní zástupkyní zakládající znaky skutkové podstaty určitého trestného činu. Státní zástupkyni přitom ze zákona mohl také uložit, aby takové důkazy dokládající její skutková tvrzení zajistila a provedla. Nemohl jí však zastoupit v její roli subjektu prokazujícího vinu obžalovaných. Výzvy jí adresované směřující k učinění uvedených kroků se však minuly účinkem, neboť nevyhověla nejen výzvám k náležitému upřesnění skutkových tvrzení ve vazbě na možné změny právní kvalifikace stíhaného jednání ale i výzvám k opatření a provedení důkazů reflektujících jeho nově v úvahu přicházející právní kvalifikace. Takto se zachovala přesto, že v přípravném stadiu řízení za obdobné situace – při doplnění dosavadní právní kvalifikace stíhaného skutku o jeho právní kvalifikaci jako trestného činu účasti na zločinném spolčení – k potřebnému upřesnění rozhodných skutkových tvrzení přistoupila v již zmíněném v usnesení o rozšíření trestního stíhání obžalovaných. Městský soud v Praze – jak již bylo řečeno – tedy při její nečinnosti sám upozornil procesní strany na možnost právní kvalifikace stíhaného jednání jako trestného činu poškozování věřitele, jakožto první právní kvalifikace, která se v daném skutkovém rámci nabízela, a trestného činu porušování povinnosti při správě

cizího majetku, jakožto potenciálně možné subsidiární právní kvalifikace, a vyzval jí k opatření důkazů prokazujících naplnění znaků skutkových podstat těchto nebo jiných trestných činů podle jejího uvážení. I poté však zůstala pasivní a žádný nový důkaz charakterizující jednání obžalovaných nepředložila.

Vrchní soud v Praze ve svém usnesení č.j. 9 To 36/2010-7743 ze dne 29. července 2010, jímž z podnětu stížnosti státní zástupkyně zrušil citované třetí rozhodnutí Městského soudu v Praze o vrácení věci k došetření, po více než dvou letech od svého prvního rozhodnutí a po provedení celého dokazování směřujícího k prokázání znaků trestného činu úvěrového podvodu shledal, že právní kvalifikace stíhaného jednání jako tohoto trestného činu nepřichází v úvahu. Učinil to formou poznámky v závorce jedné z pěti vět právních úvah obsažených v odůvodnění tohoto usnesení. V návaznosti na to připustil, že právní kvalifikace stíhaného jednání jako trestného činu poškozování věřitele, kterou nelze za daných okolností vyloučit, by si vyžádala rozsáhlé doplnění dokazování v těch směrech, které od počátku požadoval Městský soud v Praze. Současně však zdůraznil, že je třeba zvážit, zda by takové možná i několikaleté doplnění dokazování nebylo v rozporu s právem obžalovaných na spravedlivý proces a s účelem trestního stíhání, kterým je mimo jiné rychlé odhalení a potrestání pachatelů trestné činnosti. V tomto kontextu přitom uzavřel, že Městský soud v Praze má v již provedených důkazech dostatek podkladů pro uznání obžalovaných vinnými trestným činem zpronevěry. Většina finančních prostředků, o které v posuzovaném případě jde, totiž byla – jak zdůraznil – nakonec „zhmotněna“ a vyvedena z majetku společnosti Technology Leasing a.s. neznámo kam.

Pravdou je, že Městský soud v Praze ve svých dosavadních právních úvahách s touto novou právní kvalifikací jednání obžalovaných, s níž přišel Vrchní soud v Praze, nepočítal. Držel se totiž toho, že v roce 2002, kdy došlo k stíhanému jednání, se ještě za věc, kterou by bylo možné zpronevěřit, nepovažovaly finanční prostředky na účtu, a že tudíž zpronevěry se nebylo možné dopustit ani bezhotovostním převodem finančních prostředků z jednoho účtu na jiný. Přitom listiny založené v trestním spise jednoznačně svědčily o tom, že všechny platby společnosti Technology Leasing a.s. byly prováděny bezhotovostně. Z toho bylo možné usuzovat na to, že obžalovaní nemohli v trestněprávním smyslu zpronevěřit finanční prostředky této společnosti k její škodě. Obžaloba sice tvrdila, že některé finanční prostředky vybrali v hotovosti, ale nikoliv z jejího účtu, nýbrž z účtů úplně jiných společností. To, zda mají tyto výběry něco společného s finančními prostředky z majetku společnosti Technology Leasing a.s. mělo doložit zmapování jejich toku, jehož potřebu připustila i státní zástupkyně, avšak potřebné důkazy neopatřila. Každopádně však provedením výběrů takových hotovostí z účtů oněch společností odlišných od společnosti Technology Leasing a.s. mohly být – řečeno slovy Vrchního soudu v Praze – „zhmotněny“ a zpronevěřeny finanční prostředky těchto společností, a to k jejich škodě, nikoliv finanční prostředky společnosti Technology Leasing a.s., kterou Vrchní soud v Praze označil za poškozený subjekt. Možná tedy chtěl Vrchní soud v Praze novátorsky odvážným výkladem překlenout nedostatky právní úpravy trestného činu zpronevěry platné až do roku 2005. Pro ten případ lze jen litovat, že v odůvodnění svého usnesení nijak nerozvedl své úvahy a omezil se na prosté konstatování, že v posuzovaném případě lze užít právní kvalifikaci stíhaného jednání jako tohoto trestného činu. Učinil tak ostatně se stejnou jistotou, s jakou do té doby tvrdil, že je na místě užít právní kvalifikaci stíhaného skutku jako trestného činu úvěrového podvodu a obžalované současně odsoudit za účast na zločinném spolčení za účelem páchaní úvěrových podvodů.

V daném případě přitom nešlo o jediný ne zcela konzistentní a jednoznačný závěr Vrchního soudu v Praze. Z těch dalších je možné zmínit ty, které se vztahují k potenciálně poškozeným subjektům figurujícím v posuzované trestní věci. Těmi jsou Česká spořitelna a.s. a další věřitelé společnosti Technology Leasing a.s., samotná společnost Technology Leasing a.s. a její obchodní partneři. Z nich Vrchní soud v Praze ve svém posledním rozhodnutí pracoval s Českou spořitelnou a.s., s dalšími věřiteli společnosti Technology Leasing a.s. a se společností Technology Leasing a.s. Ve vztahu k možnosti posoudit jednání obžalovaných jako trestný čin poškozování věřitele zdůraznil, že přechodem na tuto právní kvalifikaci z právní kvalifikace úvěrového podvodu by nedošlo k žádné zásadní skutkové změně, ale za poškozeného by bylo možné považovat jen Českou spořitelnu a.s., nikoliv ostatní věřitele společnosti Technology Leasing a.s., neboť jejich poškození by nebylo možné obžalovaným klást za vinu, aniž by došlo k porušení jejich práva na obhajobu, když s nimi dosud nebylo počítáno jako s poškozenými (str. 8 citovaného usnesení). Z toho by bylo možné usuzovat na to, že Vrchní soud v Praze dal za pravdu Městskému soudu v Praze i Nejvyššímu soudu ČR v tom, že by bylo porušením práva na obhajobu a tudíž i principů spravedlivého procesu, kdyby byli obžalovaní postiženi za jednání směřující vůči subjektům, s nimiž nebylo v řízení zacházeno jako s poškozenými a jimž byla způsobena škoda na majetku, jejíž způsobení nebylo v průběhu řízení obžalovaným kladeno za vinu. Současně by přitom bylo možné už ze samotné logiky věci usuzovat na to, že za dané situace by mělo být vyloučeno postihnout je za poškození společnosti Technology Leasing a.s. S touto společností totiž nejenže nebylo v průběhu řízení zacházeno jako s poškozeným, ale obžaloba byla konstruována tak, že tato společnost měla být primárně obohacena jednáním obžalovaných, neboť jejím jménem měli jednat ke škodě České spořitelny a.s. Ze zákona přitom nemohla zároveň figurovat v roli obohaceného i poškozeného subjektu. S těmito závěry však nekoresponduje to, že Vrchní soud v Praze zjevně považoval za možné postihnout jednání obžalovaných jako zpronevěru ke škodě této společnosti a subsidiárně též jako porušení povinností při správě jejího majetku. První z uvedených právních kvalifikací dokonce preferoval před právní kvalifikací stíhaného jednání jako poškozování věřitele.

Poněkud nejednoznačně vedle toho působí rovněž to co Vrchní soud v Praze považoval ze skutkového hlediska za klíčové pro právní posouzení věci. Na jedné straně totiž v odůvodnění svého posledního rozhodnutí připomenul, že „podstatou jednání obžalovaných je použití úvěrů čerpaných společnostmi Technology Leasing a.s. od České spořitelny a.s. v rozporu s úvěrovými smlouvami“ (str. 6 tohoto rozhodnutí) a na druhé straně jen o několik vět dále zdůraznil, že „podstata žalovaného skutku spočívá v neoprávněném vyvedení finančních prostředků z majetku společnosti Technology Leasing a.s.“ (str. 7 tohoto rozhodnutí). První varianta přitom zjevně počítala jako s poškozeným subjektem s Českou spořitelnou a.s., zatímco druhá kladla do stejné pozice společnost Technology Leasing a.s. Určitým vodítkem nicméně může být to, že podstata žalovaného skutku spočívající v neoprávněném vyvedení finančních prostředků z majetku společnosti Technology Leasing a.s. byla v textu odůvodnění daného rozhodnutí podtržena. Pokud tím chtěl Vrchní soud v Praze dát najevo, že tato podstata stíhaného jednání je z oněch dvou jeho podstat podstatnější, pak bylo na místě vyjít z ní.

Celkově vzato bylo pro konečné rozhodnutí ve věci podstatné, že Vrchní soud v Praze posléze akceptoval právní závěry Městského soudu v Praze vztahující se k obžalobou použité právní kvalifikaci jednání obžalovaných, tedy k jeho právnímu posouzení jako trestného činu účasti na zločinném spolčení podle § 163a odst. 1 alinea první a druhá trestního zákona ve znění účinném do 31. prosince 2009 a jako trestného činu úvěrového podvodu podle § 250b

odst. 2, odst. 5 trestního zákona ve znění účinném do 31. prosince 2009. resp. účastenství na něm ve formě organizátorství a pomoci ve smyslu § 10 odst. 1 písm. a) a c) trestního zákona ve znění účinném do 31. prosince 2009.

Úvěrovým podvodem ve smyslu § 250b odst. 2 trestního zákona ve znění účinném do 31. prosince 2009 – stejně jako ve smyslu § 211 odst. 2 nového trestního zákoníku účinného od 1. ledna 2010 – může být pouze použití úvěru v rozporu se sjednaným účelem, nikoliv použití toho, co bylo tím, kdo úvěr čerpal, získáno jeho zhodnocením v rámci jeho vlastní podnikatelské činnosti. Z povahy věci tedy vyplývá, že pod skutkovou podstatu tohoto trestného činu nelze podřadit nakládání s finančními prostředky získanými od někoho jiného, než od toho, kdo poskytl úvěr, byť by šlo o tržby z toho, na co byl použit čerpaný úvěr. Jinými slovy řečeno, jestliže je při uzavírání úvěrové smlouvy sjednán určitý účel poskytnutí úvěru, může ten, kdo úvěr čerpá, použít úvěrové prostředky pouze na sjednaný účel, avšak je v zásadě na něm, co učiní s finančními prostředky vyinkasovanými jako příjem z aktivit financovaných z úvěrových prostředků. Následné použití takto získaných finančních prostředků na financování aktivit nijak nesouvisejících se sjednaným účelovým určením úvěru také samo o sobě není trestněprávně postižitelné. Nejde už totiž o použití úvěru, nýbrž o další nakládání s tím, co bylo získáno jeho použitím, a to je plně v dispozici toho, kdo to získal. Stejně tak není samo o sobě bez dalšího trestné případné nesplacení čerpaného úvěru ani jeho opožděné splacení. Tak je tomu proto, že podle našeho právního řádu nikoho nelze postavit před soud a odsoudit toliko za to, že někomu něco dluží.

Obžaloba postavila obžalované Ing. Radovana K., Ing. Přemysla S., Zdeňka K., Jana P., Michala K. a Josefa K. před soud a kladla jim za vinu spáchání úvěrového podvodu ve formě použití poskytnutých úvěrů v rozporu s jejich účelovým určením a účast na zločinném spolčení soustředujícím se na soustavné páčání těchto podvodů, aniž by identifikovala úvěry, které měly být použity v rozporu s jejich účelovým určením. Stalo se tak v právním rámci, který počítá jak s účelově určenými úvěry, tak s úvěry bez účelového určení, a za situace, kdy je jako úvěrový podvod postihováno toliko zneužití účelově určených úvěrů. Specifikace úvěrů, k jejichž použití mělo dojít v rozporu s jejich účelovým určením, tedy byla základním předpokladem náležitého vymezení předmětu trestního stíhání v posuzované trestní věci. Z důvodů výše rozvedených totiž mohlo v daném skutkovém rámci dojít k naplnění skutkové podstaty trestného činu úvěrového podvodu pouze pokud byl při uzavírání úvěrových smluv mezi Českou spořitelnou a.s. a společností Technology leasing a.s. sjednán určitý účel poskytnutí úvěrových prostředků a úvěrové prostředky čerpané na základě těchto úvěrových smluv společností Technology leasing a.s. od České spořitelny a.s. pak byly společností Technology leasing a.s. ke škodě České spořitelny a.s. použity v rozporu se sjednaným účelem.

Státní zástupkyně v podané obžalobě v souladu s právním názorem vysloveným již v přípravném stadiu řízení Nejvyšším soudem ČR v rozsudku č.j. 4 Tz 98/2006-5064 ze dne 13. září 2006 jednoznačně označila poškozený subjekt – totiž Českou spořitelnu a.s. – ale požadavku na identifikaci úvěrů, o jejichž zneužití v dané věci mělo jít, vyhověla až s několikaměsíčním odstupem od nařízení hlavního líčení a přednesu obžaloby, aby však následně toto upřesnění skutkových tvrzení vzala zpět. Jen z toho, že určité úvěrové smlouvy byly již v přípravném řízení založeny do trestního spisu, bylo možno nepřímou usuzovat na to, že právě pro zneužití úvěrů poskytnutých na jejich základě byli obžalovaní postaveni před soud. To konec konců posléze potvrdila i státní zástupkyně, byť v průběhu hlavního líčení předložila i všechny zbylé úvěrové smlouvy uzavřené mezi Českou spořitelnou a.s. a společností Technology Leasing a.s. (původně Agrotrade a.s.). Z nich přitom

vyšlo najevo, že za působení obžalovaného Ing. Přemysla S. ve společnosti Technology leasing a.s. nebyl žádný z předmětných úvěrů čerpán. S ohledem na to bylo také vyloučeno, aby on, ale i kdokoliv z ostatních obžalovaných, v době jejich poskytování jakkoliv přispěl k jejich neoprávněnému použití v rozporu se sjednaným účelem a aby se jako člen tvrzeného zločinného spolčení vedeného obžalovaným Ing. Radovanem K. podílel na soustavném páčání úvěrových podvodů. To nakonec připustila i státní zástupkyně a obžalovaným začala klást za vinu neoprávněné použití finančních prostředků získaných následně z leasingů profinancovaných z předmětných úvěrů, a to vyvedením těchto finančních prostředků – tedy části příjmů z podnikatelské činnosti společnosti Technology leasing a.s. – na jiné subjekty.

Trestné činnosti v původně zažalované podobě se tedy obžalovaní nedopustili a za daných skutkových okolností ani nemohli dopustit. V posuzovaných případech totiž prokazatelně nepoužili žádné úvěrové prostředky. To, s čím mohli disponovat, byl toliko příjem společnosti Technology leasing a.s. z jejich podnikatelských aktivit. Pokud se státní zástupkyně snažila i dispozice s tímto příjmem v případech, kdy pocházely z podnikatelských aktivit financovaných z poskytnutých úvěrů, podřadit pod skutkovou podstatu trestného činu úvěrového podvodu a s poukazem na to dovést účast obžalovaných na zločinném spolčení zorganizovaném Ing. Radovanem K. zaměřeném na páčání úvěrových podvodů, nemohlo to z již rozvedených důvodů obstát.

Skutková tvrzení státní zástupkyně ve vztahu k trestné součinnosti obžalovaných ve formě účasti na zločinném spolčení zorganizovaném Ing. Radovanem K. ve smyslu § 163a trestního zákona ve znění účinném do 31. prosince 2009 byla shrnuta v skutkových větách podané obžaloby a usnesení o rozšíření původního trestního stíhání jmenovaných o tuto trestnou činnost.

Pochybnosti nezbuzovalo to, že tato skutková tvrzení zahrnovala základní znaky jednání v organizované skupině. Všichni stíhaní – Ing. Radovan K., Ing. Přemysl S., Michal R., Zdeněk K., Jan P., Michal K., Miroslav K. a Josef K. – měli při páčání úvěrového podvodu, který byl hlavním předmětem jejich trestního stíhání, jednat koordinovaně – ať už cíleně nebo nevědomky – a plnit specifické úkoly směřující k uskutečnění podvodného záměru pojatého obžalovaným Ing. Radovanem K.. Stejně tak daná skutková tvrzení obsahovala alespoň rámcový popis vnitřní organizační struktury jejich seskupení a hierarchie funkcí v něm. Státní zástupkyně i policejními orgány bylo totiž tvrzeno, že na jeho čele stál obžalovaný Ing. Radovan K., že pokyny od něj přijímali a předávali dál Michal R. a Ing. Přemysl S., a že ostatní obžalovaní spolu s dalšími dosud neztotožněnými osobami působili na nejnižší úrovni toho seskupení. Role posledně jmenovaných byla specifikována ve vztahu k realizaci jediné trestné činnosti přisuzované jejich seskupení, totiž onomu úvěrovému podvodu na České spořitelně a.s. Celkový cíl daného zločinného seskupení – totiž páčání úvěrových podvodů – byl však vyjádřen pouze obecně v souvislosti se specifikací záměru, v kterém jej měl obžalovaný Ing. Radovan K. založit, aniž by bylo opatřenými důkazy doloženo nebo alespoň obžalobou tvrzeno, že měl v úmyslu s využitím jeho organizační struktury v páčání takové nebo jiné trestné činnosti pokračovat.

K posouzení jednání určité organizované skupiny pachatelů trestné činnosti jako činnosti zločinného spolčení přitom nestačí, aby taková skupina byla organizačně strukturována, s dělbou činností a aby byla zaměřena na páčání úmyslné trestné činnosti, ale vyžaduje se, aby byla orientována na soustavné páčání takové trestné činnosti. Znak soustavnosti se vztahuje k zaměření zločinného spolčení jako celku, takže se nevyžaduje soustavnost od jednotlivých pachatelů, účastníků na činnosti zločinného spolčení.

Navíc není důvod vidět samotné soustavné páchání trestné činnosti jen v nepřetržitém, časově neohrazeném jednání, ale rozhodně musí jít o pravidelné či opakované jednání během určité delší doby. Nemůže tedy jít pouze o jednání v rámci jednorázové operace, byť určitým způsobem strukturované a realizované v několika krocích.

S ohledem na to bylo v skutkovém rámci posuzovaného případu třeba zodpovědět otázku, zda mohl být znak soustavnosti páchání trestné činnosti naplněn naplánováním a spácháním jediného trestného činu úvěrového podvodu. K spáchání tohoto trestného činu mělo v daném případě dojít v průběhu roku 2002, přičemž samotné vyvedení úvěrových finančních prostředků ze společnosti Technology leasing, a.s. s využitím fiktivních leasingových a komisionářských smluv se mělo v jeho rámci uskutečnit v době od konce června (konkrétně od 27. června 2002) do konce listopadu (konkrétně do 29. listopadu 2002). Tomuto vyvádění finančních prostředků mělo předcházet vytváření podmínek pro spáchání dané trestné činnosti, a to vyhledání členů skupiny, kteří jí měli spáchat, ovládnutí společností Technology leasing a.s. a ORIX s.r.o., pronájem kanceláří, zřízení služeb podatelny a založení bankovních účtů. Byť počátek této přípravné činnosti nebyl v usnesení o rozšíření trestního stíhání obviněných ani v obžalobě přesně vymezen, bylo zřejmé, že musela předcházet samotnému vyvádění finančních prostředků ze společnosti Technology leasing a.s., a to v řádu týdnů až měsíců. To ovšem nebyla doba, kterou by bylo možné považovat za dostačující z hlediska naplnění znaku soustavnosti páchání trestné činnosti ve smyslu § 89 odst. 17 trestního zákona ve znění účinném do 31. prosince 2009, a to tím spíše, že časový záběr oné přípravné fáze i na ní navazující realizační fáze uvedené operace nijak nevybočoval z toho, co je běžné při páchání trestné činnosti daného typu. Znak soustavnosti navíc neodpovídala ani případná realizace jediné trestněprávně postižitelné operace – ať už naplňující znaky skutkové podstaty trestného činu úvěrového podvodu nebo jiného trestného činu – byť k jejich naplnění mělo dojít opakujícím se jednáním vykazujícím současně znaky pokračování v trestné činnosti.

Kromě toho náležitě nebyla v obžalobě vyjádřena a důkazy doložena subjektivní stránka daného trestného činu. Nic totiž nebylo řečeno o tom, co mělo zahrnovat vědomí účasti stíhaných osob na činnosti daného společenství, tedy co mělo po skutkové stránce charakterizovat jejich subjektivní vztah k tomuto společenství. A nejen to, ono nebylo nic řečeno ani o tom, co o tomto společenství vůbec obžalovaní měli vědět. Přitom předpokladem toho, aby je bylo možné trestně postihnout za účast na něm, byla minimálně jejich vědomost o jeho orientaci na soustavné páchání trestné činnosti, a srozumění s tím, že plní určitou funkci v jeho organizační struktuře a tím naplňují jeho cíl, tedy vědomí a srozumění s tím, co toto společenství charakterizuje jako zločinné spolčení. To bylo dáno tím, že vědomost a srozumění pachatele trestného činu účasti na zločinném spolčení, se muselo vztahovat ke všem znakům charakterizujícím dané společenství jako zločinné spolčení ve smyslu § 163a trestního zákona ve znění účinném do 31. prosince 2009. Nic takového však nebylo po skutkové stránce ve vztahu k obžalovaným dovozováno a tvrzeno a nic takového nebylo doloženo ani opatřenými důkazy.

Z těchto důvodů bylo možné vypustit z výčtu v úvahu přicházejících právních kvalifikací stíhaného jednání jeho právní kvalifikace jako trestného činu účasti na zločinném spolčení i trestného činu úvěrového podvodu, stejně jako účastenství na něm ve formě organizátorství a pomoci.

Právní kvalifikace tohoto jednání jako trestného činu zpronevěry – preferovaná Vrchním soudem v Praze – byla vyloučena – jak již bylo řečeno – proto, že zpronevřit šlo

pouze věc, v inkriminovaném období nebyly za věc v trestněprávním smyslu považovány finanční prostředky na bankovních účtech a veškeré jejich převody na účty společnosti Technology Leasing s.r.o. a z jejích účtů na účty dalších subjektů, figurující v posuzovaném případě, byly prováděny bezhotovostně. Navíc dispozice s nimi v inkriminovaném období prováděl jménem společnosti Technology Leasing a.s. obžalovaný Ing. Přemysl S. a činil tak v pozici jediného člena jejího představenstva, v níž ze zákona nebyla jeho oprávnění nakládat s nimi nijak omezena. Z povahy věci tedy bylo vyloučeno, aby si je přisvojil neoprávněně a tak naplnil znaky trestného činu zpronevěry. Na druhé straně to samozřejmě nevyklučovalo možnost posoudit určité jeho dispozice s nimi jako jiný trestný čin. Tak tomu bylo už proto, že při dispozicích s nimi byl povinen postupovat s péčí řádného hospodáře. Porušení této povinnosti ovšem nebylo sankcionováno jako trestný čin zpronevěry, ale jako trestný čin porušování povinnosti při správě cizího majetku. V úvahu přicházely i další trestněprávní kvalifikace takových dispozic – například jako trestného činu poškozování věřitele nebo trestného činu zvýhodňování věřitele – ale toliko za specifických okolností předpokládaných trestním zákonem.

V skutkovém rámci posuzovaného případu se na prvním místě nabízela možnost posouzení takových dispozic – a s nimi spojeného jednání obžalovaných – jako trestného činu poškozování věřitele nebo účasti na něm, avšak objasnění okolností významných z hlediska této jeho právní kvalifikace vyžadovalo rozsáhlé doplnění dokazování ve výše popsáných směrech. Toto shledal Vrchní soud v Praze neúčelným a hraničícím s porušením práva obžalovaných na spravedlivý proces. S poukazem na to – a s tvrzením, že již provedené důkazy skýtají dostatečný podklad pro rozhodnutí o vině – dal Městskému soudu v Praze pokyn, aby takové rozhodnutí bez dalšího učinil. Městský soud v Praze se tohoto pokynu držel. Ve hře přitom zůstala právní kvalifikace stíhaného jednání obžalovaných jako trestného činu porušování povinnosti při správě cizího majetku, subsidiární k jeho právní kvalifikaci jako trestného činu poškozování věřitele. Ve věci pak Městský soud v Praze rozhodl tímto rozsudkem.

Nyní tedy konkrétněji k skutkovým zjištěním Městského soudu v Praze, k provedeným důkazům, k jejich hodnocení a k učiněným právním závěrům.

Dokazováním provedeným v průběhu hlavního líčení soud zjistil následující **skutkový stav**:

Společnost Technology Leasing a.s. – klíčový podnikatelský subjekt figurující v posuzovaném případě – působila na českém trhu od roku 1990 pod původní jménem Agrotrade a.s. až do roku 2001 jako rodinná firma rodiny T.. Její základní kapitál dosahoval výše 70.000.000,- Kč a její akcie drželi Ing. Miroslav T., Ing. Zdeněk T. a jejich rodinný přítel JUDr. Ivan K.. Všichni tři současně zastávali klíčová místa v jejím managementu a v jejích statutárních orgánech. Původně orientovali její podnikatelskou činnost do oblasti zemědělství a potravinářství; počínaje rokem 1993 však začali rozšiřovat její podnikatelské aktivity i do sféry leasingových pronájmů různých předmětů. V roce 2001 vyčlenili činnosti zemědělské a potravinářské povahy do samostatné divize a převedli je na společnost Českomoravská potravinářská a.s. V původní společnosti – ve společnosti Agrotrade a.s. – ponechali zbylé činnosti soustředěné v leasingové divizi náročné na úvěrové zdroje a rozhodli se tuto společnost odprodat. K tomu došlo dne 12. června 2001, kdy převedli veškeré své akcie této společnosti na cyperskou společnost Finch Enterprises Limited a ta v pozici jejího

jediného akcionáře téhož dne změnila její název na Technology Leasing a.s. a do pozice jediného člena jejího představenstva ustanovila jednoho z jejích zaměstnanců Ing. Jiřího F.. Ten pak s odstupem jednoho roku – ke dni 24. června 2002 – odkoupil veškeré její akcie, převzal funkci předsedy její dozorčí rady a ve funkci jediného člena jejího představenstva se nechal vystřídat obžalovaným Ing. Přemyslem S..

Obžalovaný Ing. Přemysl S. počínaje dnem 24. června 2002 až do svého odvolání dne 6. ledna 2003 soustředil ve svých rukou veškeré řídicí pravomoci ve společnosti Technology Leasing a.s. a právo disponovat s finančními prostředky na jejích bankovních účtech. Po celou tuto dobu byl také jedinou osobou s právem jednat navenek jejím jménem. Zaměstnance pracující do té doby pro společnost sice ponechal na jejich místech, avšak řadu úkonů spojených s leasingovou agendou svěřených do jeho příchodu těmto zaměstnancům si vyčlenil pro sebe a začal provádět sám. To se týkalo mimo jiné veškerých jednání se zájemci o leasingy a zpětné leasingy, ověřování jejich majetkové situace, uzavírání smluv s nimi, přebírání a předávání předmětů leasingu. Bez něj zároveň nebylo možné provést žádnou platbu a transfer finančních prostředků.

Základní kapitál společnosti Technology Leasing a.s. – byť velice vysoký – nestačil na profinancování jejích podnikatelských aktivit. Zvláště výrazně se to projevilo v době největšího rozvoje jejích leasingových obchodů koncem devadesátých let. Její obrat se tehdy pohyboval v řádu stovek milionů až miliard korun. Takovému rozšíření jejích podnikatelských aktivit – a speciálně nárůstu nabídky finančního leasingu – napomohlo čerpání vysokých úvěrů. Do let 1995 až 2000 tak spadlo uzavření celkem šedesáti tří úvěrových smluv mezi ní a Českou spořitelnou a.s. Tyto smlouvy spolu s rozhodnutími představenstva České spořitelny a.s. doprovázejícími jejich uzavření vytvořily úvěrový rámec pro čerpání úvěrových finančních prostředků, který jen pro rok 2000 dosáhl výše 1.050.000.000,- Kč, a umožnily je společnosti Technology Leasing a.s. čerpat až do roku 2001.

V letech 1995 až 2000 takto byly mezi Českou spořitelnou a.s. a společností Technology Leasing a.s. uzavřeny smlouvy o úvěru č. 422/9/1995, č. 700/004/1997, č. 700/014/1997, č. 700/038/1997, č. 700/018/1997, č. 700/044/1997, č. 700/050/1997, č. 700/062/1997, č. 700/066/1997, č. 700/069/1997, č. 700/081/1997, č. 700/085/1997, č. 700/036/1997, č. 700/003/1997, č. 700/025/1997, č. 700/028/1997, č. 700/039/1998, č. 700/044/1998, č. 700/019/1998, č. 700/020/1998, č. 700/026/1998, č. 700/027/1998, č. 700/082/1998, č. 700/088/1998, č. 700/043/1998, č. 700/070/1998, č. 700/051/1998, č. 700/084/1998, č. 700/058/1998, č. 700/062/1998, č. 700/083/1998, č. 700/031/1999, č. 700/037/1999, č. 700/003/1999, č. 700/079/1999, č. 700/021/1999, č. 700/061/1999, č. 700/036/1999, č. 700/012/1999, č. 700/027/1999, č. 700/084/1999, č. 700/062/1999, č. 700/009/1999, č. 700/014/1999, č. 700/069/1999, č. 700/001/2000, č. 700/027/2000, č. 700/005/2000, č. 700/013/2000, č. 4100/055/2000, č. 4100/051/2000, č. 4100/045/2000, č. 700/040/2000, č. 700/011/2000, č. 700/004/2000, č. 700/018/2000, č. 700/033/2000, č. 700/034/2000 a č. 700/067/2000. Sjednaným účelem čerpání úvěrů na jejich základě bylo vesměs financování nákupu předmětu leasingu s tím, že jednotlivé obchodní případy měly být profinancovány vždy až po předložení uzavřených leasingových smluv. U obchodních případů nad 10.000.000,- Kč musela společnost Technology leasing a.s. navíc předkládat charakteristiky leasingových nájemců s důrazem na jejich platební schopnost, a tyto obchodní případy měly být profinancovány pouze se souhlasem České spořitelny a.s. K tomu pak také v letech 1995 až 2001 skutečně docházelo. Na základě uvedených smluv tak byly společností Technology leasing a.s. od České spořitelny a.s. čerpány úvěry ve dnech

29. září 1995, 8. ledna 1998, 22. června 1999, 3. ledna 1999, 20. července 1999, 14. ledna 1999, 7. prosince 1999, 17. května 1999, 7. března 1997, 17. června 1997, 25. září 1998, 30. července 1999, 8. března 1999, 4. června 1999, 30. listopadu 1998, 25. dubna 1997, 1. července 1997, 4. září 1997, 19. září 1997, 24. října 1997, 15. prosince 1999, 9. října 1998, 30. září 1999, 24. června 1998, 23. července 1998, 10. března 1998, 22. dubna 1998, 22. července 1997, 12. září 1997, 26. listopadu 1998, 10. prosince 1998, 10. července 1998, 21. listopadu 1997, 23. června 1997, 11. března 1998, 8. ledna 1998, 1. dubna 1998, 30. dubna 1997, 20. května 1997, 26. října 1998, 12. února 1999, 23. dubna 1999, 21. srpna 1998, 30. listopadu 1998, 30. září 1999, 11. ledna 2000, 3. února 2000, 10. března 2000, 15. března 2000, 31. března 2000, 13. dubna 2000, 7. června 2000, 4. července 2000, 10. července 2000, 28. července 2000, 6. září 2000, 29. září 2000, 27. října 2000, 7. prosince 2000, 27. prosince 2000, 30. prosince 2000, 30. března 2001 a 2. října 2001. Všechny poskytnuté úvěrové prostředky tedy byly použity před vstupem obžalovaného Ing. Přemysla S. do společnosti Technology leasing a.s. On sám pak uzavřel toliko dodatky k některým z uvedených úvěrových smluv, jimiž byla posunuta doba splatnosti části předmětných úvěrů. Za doby jeho působení ve společnosti Technology leasing a.s. – tedy do dne 6. ledna 2003 – se tak ani jeden z předmětných úvěrů nestal splatným. V mezidobí – ke dni 19. června 2002 – však byly úvěry v celkové hodnotě 464.000.000,- Kč poskytnuté společnosti Technology leasing a.s. na základě čtyřiceti osmi úvěrových smluv postoupeny České konsolidační agentuře. Česká spořitelna a.s. tak zůstala věřitelem společnosti Technology leasing a.s. co do částky 470.153.000,- Kč čerpané na základě zbylých patnácti úvěrových smluv, konkrétně úvěrových smluv č. 700/001/2000, č. 700/027/2000, č. 700/037/2000, č. 700/005/2000, č. 700/013/2000, č. 4100/055/2000, č. 4100/051/2000, č. 4100/045/2000, č. 700/040/2000, č. 700/011/2000, č. 700/004/2000, č. 700/018/2000, č. 700/033/2000, č. 700/034/2000 a č. 700/067/2000, postupně uzavřených ve dnech 7. ledna 2000, 3. února 2000, 8. března 2000, 10. března 2000, 15. března 2000, 21. března 2000, 13. dubna 2000, 7. června 2000, 4. července 2000, 10. července 2000, 23. července 2000, 1. září 2000, 27. září 2000, 26. října 2000 a 6. prosince 2000.

Obžalovaný Ing. Přemysl S. po svém nástupu do vedení společnosti Technology Leasing a.s. neuzavřel žádnou novou úvěrovou smlouvu a pokud v rámci podnikatelských aktivit vyvíjených jejím jménem disponoval určitými finančními prostředky tak vesměs pocházely z příjmů z už realizovaných leasingových obchodů.

Z rámce leasingových obchodů – představujících základní předmět činnosti společnosti Technology Leasing a.s. – vybočila za působení obžalovaného Ing. Přemysla S. v ní pouze jedna aktivita realizovaná jejím jménem. Byla spojena hned s jeho prvními kroky v postavení jediného člena jejího představenstva a šlo o pokus o investici části jejích volných finančních prostředků do cenných papírů. Za tím účelem navázal kontakt s licencovaným obchodníkem s cennými papíry – se společností SARF a.s. – a dne 27. června 2002 s ní jménem společnosti Technology Leasing a.s. uzavřel smlouvu o zprostředkování koupě cenných papírů. Jejím předmětem byl nákup akcií společnosti ČEZ a.s. v maximálním počtu 227.000 kusů při maximální ceně 88,- Kč za jednu akcii. Za tím účelem převedl obžalovaný Ing. Přemysl S. následujícího dne – tedy dne 28. června 2002 – z účtu společnosti Technology leasing a.s. na účet společnosti SARF a.s. částku ve výši 19.986.000,- Kč. Nákup daných akcií však nebyl realizován vzhledem k růstu cen poptávaných akcií, malým objemům obchodů s nimi na pražské burze a pozdnímu připsání určených finančních prostředků na účet společnosti SARF a.s. Poukázaná částka určená k nákupu daných akcií byla proto společností SARF a.s. vzápětí vrácena společnosti Technology leasing a.s. O několik dnů později – dne

12. července 2002 – sjednal obžalovaný Ing. Přemysl S. se společností SARF a.s. další komisionářskou smlouvu o zprostředkování koupě cenných papírů. Také jejím předmětem bylo zprostředkování nákupu akcií společnosti ČEZ a.s., tentokrát v počtu 111.000 kusů při maximální ceně 84,- Kč za jednu akcii. Ani v tomto případě však nebyl nákup těchto akcií realizován, a to ze stejných důvodů jako v prvním případě, zvláště pak kvůli růstu jejich cen. Finanční prostředky převedené za účelem jejich nákupu dne 15. července 2002 z účtu společnosti Technology leasing a.s. na účet společnosti SARF a.s. – celkem částka ve výši 10.000.000,- Kč – byla proto dne 22. července 2002 společností Technology leasing a.s. vrácena.

Těžištěm podnikatelských aktivit společnosti Technology Leasing a.s. za působení obžalovaného Ing. Přemysla S. v jejím vedení zůstaly leasingové obchody. Dokončovány byly obchody tohoto typu uzavřené v předchozím období a zároveň byly sjednávány nové, financované z příjmů z těch předchozích. Rámec běžných obchodů tohoto typu překročily dva z nich, a to obchody se společnostmi ORIX s.r.o. a EB Komodity a.s. realizované v průběhu měsíců června až prosince roku 2002. Byly totiž pouhou zástěrkou pro vyvedení finančních prostředků ze společnosti Technology Leasing a.s. do dispozice obžalovaného Ing. Radovana K. a osob jím zapojených do realizace celé operace. Mezi tyto osoby patřili vedle obžalovaného Ing. Přemysla S. též původně rovněž trestně stíhaný Michal R. – podílející se spolu s obžalovaným Ing. Radovanem K. na koordinaci realizovaných kroků – obžalovaný Michal K., Miroslav K. a v mezidobí zemřelý Josef K. – kteří umožnili využít při realizaci dané operace společnost ORIX s.r.o. – a dosud nezotožněná osoba vydávající se za předsedu představenstva společnosti EB Komodity a.s. Jiřího L..

Plán na zmocnění se disponibilní části majetkových hodnot společnosti Technology leasing a.s. – konkrétně jejích finančních prostředků pocházejících z podnikatelských aktivit kumulovaných na jejích bankovních účtech – vymyslel v první polovině roku 2002 obžalovaný Ing. Radovan K.. Podstatou tohoto plánu bylo vyvedením daných finančních prostředků prostřednictvím dalších ovládaných obchodních společností s využitím leasingových operací s jednostranným tokem finančních prostředků, totiž s úhradou kupních cen za nákup předmětů leasingu společností Technology Leasing a.s., aniž by následně byly této společnosti hrazeny leasingové splátky za zpětný leasingový pronájem těchto předmětů. Těmito dalšími ovládanými společnostmi byly společnosti ORIX s.r.o. a EB Comodity a.s. Za účelem realizace svého plánu se obžalovaný Ing. Radovan K. spojil nejdříve s Michalem R. a pak buď sám nebo jeho prostřednictvím vyhledal ty, kteří měli na základě jeho pokynů a instrukcí provádět jednotlivé kroky směřující k naplnění sledovaného záměru – mezi nimi i obžalované Ing. Přemysla S. a Michala K., Josefa K. a Miroslava K.. Prvním krokem k naplnění sledovaného cíle byl nákup akcií společnosti Technology leasing a.s. prostřednictvím Ing. Jiřího F. a Ing. Petra G. a její faktické ovládnutí. Další ze společností figurujících v jeho plánu – společnost ORIX s.r.o. – ovládl s využitím obžalovaného Michala K. a Josefa K., kteří fakticky řídili jejího jednatele Miroslava K.. Zapojení společnosti EB Comodity a.s. do realizace daného plánu mu umožnilo získání občanského průkazu předsedy jejího představenstva Jiřího L.. Za něho se pak vydávala dosud nezotožněná osoba řídící se jeho pokyny. Prostřednictvím obžalovaného Ing. Přemysla S. působícího na postu jediného člena představenstva společnosti Technology leasing a.s. poté v součinnosti s Michalem R. svými instrukcemi řídil z vazební věznice, kde byl v té době umístěn, vyvážení finančních prostředků z bankovních účtů této společnosti.

Obžalovaný Ing. Přemysl S. tak v rozporu s povinností řádně spravovat majetek společnosti Technology leasing a.s. – spočívající v povinnosti chovat se při jeho správě s péčí řádného hospodáře – v zájmu naplnění uvedeného záměru vyvedl v průběhu měsíců července až listopadu roku 2002 větší část volných disponibilních finančních prostředků společnosti Technology leasing a.s. z její dispozice bez poskytnutí jakékoliv protihodnoty, a to tím způsobem, že navenek deklaroval financování nákupů předmětů leasingu společností Technology leasing a.s. od společnosti EB Comodity s.r.o. a od společnosti ORIX s.r.o. a zpětný leasingový pronájem těchto předmětů těmito společnostem, aniž by tyto společnosti ve skutečnosti disponovaly těmito předměty, vyvíjely jakoukoliv podnikatelskou činnost, měly nějaký použitelný kapitál a byly připraveny hradit navenek sjednané leasingové splátky, takže přitom ani nedocházelo k faktickým předávkám předmětů leasingu specifikovaných v uzavíraných kupních a leasingových smlouvách, které by korespondovaly platbám společnosti Technology Leasing a.s. společnostem EB Comodity s.r.o. a ORIX s.r.o. prezentovaným jako úhrady sjednaných kupních cen. S vědomím těchto skutečností obžalovaný Ing. Přemysl S. současně informoval Michala R. a obžalovaného Ing. Radovana K. o volných finančních prostředcích společnosti Technology Leasing a.s. a o platbách z nich realizovaných ve prospěch společností EB Comodity s.r.o. a ORIX s.r.o. tak, aby mohly být průběžně v hotovosti vybírány z bankovních účtů těchto společností a podle předem připraveného plánu děleny mezi obžalovaného Ing. Radovana K. a ostatní osoby podílející se realizaci tohoto plánu, a to v poměru 85% pro obžalovaného Ing. Radovana K. a 15% pro ostatní participující osoby. Samotné výběry daných finančních prostředků takto vyvedených z majetku společnosti Technology Leasing a.s. uskutečnili s vědomím jejich původu a s vědomím toho, že za ně společnost Technology Leasing a.s. neobdrží žádné protiplnění, jednak blíže neztotožněná osoba vystupující pod jménem jednatele společnosti EB Comodity s.r.o. Jiřího L. jednak jednatel společnosti ORIX s.r.o. Miroslav K. v součinnosti s Josefem K. a obžalovaným Michalem K..

Vlastní realizace celé této operace přitom byla rozčleněna do několika na sebe navazujících kroků:

Na přelomu měsíců května a června roku 2002 dala osoba vydávající se za Jiřího L. při jednáních se zástupci společnosti Sokolovské strojírný a.s. jménem společnosti EB Comodity s.r.o. zájem o generální opravu a odkoupení důlního velkostroje K 300. Současně nechala ocenit dílčí části tohoto velkostroje znalcem Ing. Jiřím Brychtou a vyzvala zástupce společnosti Sokolovské strojírný a.s. k předložení cenových nabídek. Následně v zastoupení společnosti EB Comodity a.s. přijala nejvyšší z učiněných cenových nabídek a dne 4. června 2002 podepsala jménem této společnosti smlouvu o dílo se společností Sokolovské strojírný a.s., jejímž předmětem byla demontáž, generální oprava a zpětná montáž velkostroje K 300 za částku 155.346.000,- Kč. Součástí doprovodných ujednání byla dohoda o zakoupení daného velkostroje společností Sokolovské strojírný a.s. a o jeho odprodeji společností EB Comodity a.s. po provedení jeho generální opravy. K této jeho opravě mělo dojít v období od 5. června 2002 do 31. prosince 2002. Společnost Sokolovské strojírný a.s. ho v souladu s dosaženými dohodami nechala převést k opravě a kupní smlouvou uzavřenou dne 5. srpna 2002 ho odkoupila od společnosti Důlní strojírenská společnost s.r.o. Dne 3. října 2002 však odstoupila od smlouvy se společností EB Comodity a.s. s ohledem na to, že tato neproplatila žádnou z vystavených zálohových faktur. Společnost EB Comodity a.s. tedy nenabyla daný velkostroj ani žádnou jeho část do svého vlastnictví a nikdy ho nepřevzala ani do své držby. Přesto však ve smluvních dokumentech vyhotovených na doklad existence jejich leasingových vztahů se společností Technology Leasing a.s. byla prezentována jako jeho majitelka a držitelka. Klíčové místo mezi těmito dokumenty měly leasingové smlouvy

uzavřené mezi společnostmi Technology Leasing a.s. a EB Comodity a.s. Jménem společnosti Technology Leasing a.s. je v měsících červnu až září roku 2002 uzavřel obžalovaný Ing. Přemysl S. a za společnost EB Comodity s.r.o. je podepsala osoba vydávající se za Jiřího L.. Šlo o celkem šestnáct leasingových smluv, konkrétně leasingovou smlouvu č. 031/2002 datovanou dnem 28.6.2002, leasingovou smlouvu č. 034/2002 datovanou dnem 28.6.2002, leasingovou smlouvu č. 035/2002 datovanou dnem 28.6.2002, leasingovou smlouvu č. 036/2002 datovanou dnem 6.8.2002, leasingovou smlouvu č. 037/2002 datovanou dnem 2.8.2002, leasingovou smlouvu č. 038/2002 datovanou dnem 1.8.2002, leasingovou smlouvu č. 039/2002 datovanou dnem 22.7.2002, leasingovou smlouvu č. 040/2002 datovanou dnem 29.7.2002, leasingovou smlouvu č. 041/2002 datovanou dnem 11.7.2002, leasingovou smlouvu č. 042/2002 datovanou dnem 4.7.2002, leasingovou smlouvu č. 043/2002 datovanou dnem 8.7.2002, leasingovou smlouvu č. 047/2002 datovanou dnem 5.9.2002, leasingovou smlouvu č. 048/2002 datovanou dnem 9.9.2002, leasingovou smlouvu č. 049/2002 datovanou dnem 2.9.2002 a leasingovou smlouvu č. 050/2002 datovanou dnem 11.9.2002. K těmto leasingovým smlouvám přináleželo šestnáct kupních smluv, a to nedatovaná kupní smlouva č. 067/2002, kupní smlouva č. 068/2002 ze dne 6.8.2002, kupní smlouva č. 069/2002 ze dne 2.8.2002, kupní smlouva č. 070/2002 ze dne 1.8.2002, kupní smlouva č. 071/2002 ze dne 22.7.2002, kupní smlouva č. 072/2002 ze dne 29.7.2002, kupní smlouva č. 073/2002 ze dne 11.7.2002, kupní smlouva č. 074/2002 ze dne 4.7.2002, kupní smlouva č. 075/2002 ze dne 8.7.2002, kupní smlouva č. 087/2002 ze dne 5.9.2002, kupní smlouva č. 088/2002 ze dne 9.9.2002, kupní smlouva č. 089/2002 ze dne 2.9.2002 a kupní smlouva č. 067/2002 ze dne 11.9.2002. V těchto kupních smlouvách byl navenek deklarován převod dílčích částí důlního velkostroje K 300 ze společnosti EB Comodity a.s. na společnost Technology Leasing a.s. a v leasingových smlouvách, které na ně navazovaly, pak jejich zpětný pronájem společnosti EB Comodity a.s. Ve svém celku tak zachycovaly obchodní operaci běžně označovanou jako zpětný leasing. Při ní nemusel předmět leasingu – v daném případě důlní velkostroj K 300 – fakticky změnit místo, neboť měl zůstat v užívání jeho původního majitele – za něhož byla v daném případě v rozporu se skutečností vydávána společnost EB Comodity a.s. – avšak předávacími protokoly bylo třeba doložit naplnění uzavřených smluv. Obžalovaný Ing. Přemysl S. tedy vystavil tyto předávací protokoly a deklaroval v nich, že se daný odkupovaný a následně pronajímaný velkostroj nachází v jednom z povrchových dolů Sokolovské uhelné a.s., ačkoliv tam v inkriminované době nebyl a nikdy nebyl v majetku ani užívání společnosti EB Comodity a.s. S vědomím této skutečnosti – nicméně s poukazem na uvedené doklady – pak převedl postupně v období od 4. července 2002 do 10. září 2002 bankovními transfery z bankovních účtů společnosti Technology Leasing a.s. na bankovní účet společnosti EB Comodity s.r.o. finanční prostředky ve výši 53.560.440,- Kč a 706.719,20 EUR, což v korunovém ekvivalentu činilo 21.427.726,- Kč. Tato částka – celkem dosahující v českých korunách výše 74.988.166,- Kč – měla představovat část kupní ceny za dílčí komponenty uvedeného důlního stroje. Z ní pak bylo v období od 30. července 2002 do 23. září 2002 prostřednictvím dosud neztotožněné osoby prokazující se občanským průkazem na jméno jednatele společnosti EB Comodity a.s. Jiřího L. v hotovosti vybráno 68.220.831,- Kč a její zbytek z daného bankovního účtu odčerpán v průběhu měsíců říjen a listopad roku 2002, aniž by ve sjednaných termínech nebo následně byla společnosti Technology Leasing a.s. uhrazena byť jen jedna ze sjednaných leasingových splátek. Samotná společnost EB Comodity a.s. měla v té době pouze fiktivní sídlo – a to na adrese Čelákovice, náměstí 5. května č. 2 – a ve skutečnosti neměla žádné kanceláře ani žádné zaměstnance a nevyvíjela žádnou podnikatelskou činnost, takže ani nedisponovala žádnými finančními zdroji, z nichž by mohla vyrovnat závazky vůči společnosti Technology Leasing a.s.

V bezprostřední časové návaznosti na uvedené kroky v rámci obchodních vztahů mezi společnostmi Technology Leasing a.s. a EB Comodity a.s. vtáhl obžalovaný Ing. Radovan K. v součinnosti s Michalem R. v měsíci říjnu roku 2002 do realizace připravené operace též obžalovaného Michala K.. Ten podle jeho instrukcí za účelem vyvedení dalších finančních prostředků ze společnosti Technology Leasing a.s. s využitím leasingových obchodů oslovil Josefa K., který k tomuto účelu dal k dispozici společnost ORIX s.r.o. sídlící v jedné ze zahrádkářských kolonií v Brně a fakticky jím řízenou prostřednictvím nastrčené osoby – Miroslava K. – vykonávajícího v ní formálně funkci jediného jednatele. Následně pak obžalovaný Michal K. na základě pokynů obžalovaného Ing. Radovana K., Michala R. a obžalovaného Ing. Přemysla S. usměrňoval veškeré kroky Josefa K. a Miroslava K. související s vyváděním finančních prostředků ze společnosti Technology Leasing a.s. do společnosti ORIX s.r.o., platil všechny výdaje této společnosti, Josefa K. a Miroslava K. související s touto činností, instruoval Josefa K. a Miroslava K. jakým způsobem mají kooperovat s obžalovaným Ing. Přemyslem S. a jak se mají chovat v případě jakýchkoliv komplikací, a specificky pak kdyby vznikl problém s policií. Za tuto součinnost jim postupně vyplatil odměnu v celkové výši nejméně 30.000 Kč. Oni přitom společně zařídili pro společnost ORIX s.r.o. pronájem kanceláře se službou podatelny v budově na Šumavské ulici č. 31 v Brně a pro plánované převody finančních prostředků ze společnosti Technology Leasing a.s. na společnost ORIX s.r.o. založili u Československé obchodní banky a.s. firemní bankovní účty pro vklady v českých korunách a v EURech. Současně s budováním tohoto zázemí kontaktovali zástupce společnosti Plynostav Pardubice holding a.s., projevíli zájem o odkoupení různých stavebních strojů, které se měly stát předmětem zpětného leasingu v plánovaných leasingových vztazích se společností Technology Leasing a.s., nechali je znalecky ocenit znalcem Ing. Jiřím Brichtou a dne 12. listopadu 2002 završili probíhající jednání uzavřením kupní smlouvy se společností Plynostav Pardubice holding a.s. o jejich odkupu za celkovou cenu 26.818.000,- Kč a smlouvy o jejich zpětném pronájmu společnosti Plynostav Pardubice holding a.s. K přechodu jejich vlastnictví na společnost ORIX s.r.o. mělo dojít po úhradě celé kupní ceny. Tato však nebyla uhrazena ani v sjednaných termínech dílčích splátek ani později, takže společnost ORIX s.r.o. se nikdy nestala vlastníkem daných stavebních strojů. Nicméně již koncem října roku 2002 se tyto stroje staly předmětem zpětných leasingů v kupních a leasingových smlouvách uzavřených mezi společností ORIX s.r.o. a společností Technology Leasing. Za společnost ORIX s.r.o. tyto smlouvy – konkrétně leasingovou smlouvu č. 058/2002 datovanou dnem 22.10.2002, leasingovou smlouvu č. 060/2002 datovanou dnem 25.10.2002, leasingovou smlouvu č. 061/2002 datovanou dnem 29.10.2002 a leasingovou smlouvu č. 062/2002 datovanou dnem 31.10.2002 a k nim příslušející kupní smlouvy č. 116/2002, č. 113/2002, č. 114/2002 a č. 155/2002 – podepsal Miroslav K. a za společnost Technology Leasing a.s. obžalovaný Ing. Přemysl S.. Ten zároveň nechal Miroslavu K. podepsat za společnost ORIX s.r.o. faktury č. 34, 35, 36 a 38, smlouvu o vyplňovacím právu směnečném, čtyři nevyplněné směnky a předávací protokoly k jednotlivým předmětům leasingu. Na základě těchto dokumentů pak poukázal společnosti ORIX s.r.o. postupně v období od 6. listopadu 2002 do 27. listopadu 2002 formou bezhotovostních bankovních převodů finanční prostředky ve výši 18.292.640,- Kč a 280.844,- EUR, což činilo v korunovém ekvivalentu 8.586.805,- Kč, a dále jí nechal proplatit prostřednictvím tří šeků 6.000.000,- Kč, takže celkem na ní převedl částku 32.879.445,- Kč. Tyto finanční prostředky v průběhu měsíce listopadu roku 2002 vybral v hotovosti z bankovních účtů společnosti ORIX s.r.o. Miroslav K., když specifikaci příslušných účtů, termínů výběrů a výše vybíraných částek dostával podle informací poskytnutých obžalovaným Ing. Přemyslem S. od obžalovaného Michala K.. Nakonec tedy na účtech společnosti ORIX s.r.o. nezůstaly žádné finanční prostředky a tato společnost uhradila

společnosti Technology Leasing a.s. jen jednu ze sjednaných leasingových splátek, a to dne 6. prosince 2002 ve výši 5.900.000,- Kč z prostředků, které sama tato společnost převedla na její účet ve dnech 2. a 5. prosince 2002.

Celkově vzato takto obžalovaní vyvedli z majetku společnosti Technology Leasing a.s. nejméně 107.867.611,- Kč. Počátkem ledna roku 2003 však vyšlo najevo, že došlo k uvedené operaci a vzápětí poté byl obžalovaný Ing. Přemysl S. odvolán z funkce jediného člena představenstva společnosti Technology Leasing a.s. a na jeho místo nastoupil Ing. Jiří F.. Na základě jeho rozhodnutí pak dne 6. února 2003 vstoupila společnost Technology Leasing a.s. do likvidace a s odstupem čtyř měsíců – dne 12. června 2003 – byl na její majetek vyhlášen konkurs. V rámci navazujícího konkursního řízení byla smlouvou o prodeji podniku převedena na společnost Amadeus Real a.s. a výtěžek tohoto prodeje posloužil k vyrovnání 30% jejích závazků vůči konkursním věřitelům.

Tento skutkový děj vzal soud za prokázaný na základě zhodnocení **důkazů** provedených v hlavním líčení.

Na rozhodné skutkové okolnosti bylo možné usuzovat především z výpovědí obžalovaných, ze svědectví slyšených svědků, z opatřených listinných důkazů a z výsledků provedeného znaleckého zkoumání.

V průběhu doby byli ve věci trestně stíháni Ing. Radovan K., Michal R., Ing. Přemysl S., Zdeněk K., Jan P., Michal K., Josef K., Miroslav K., Ing. Jiří K. a Ing. Luboš O.. Trestní stíhání dvou posledně jmenovaných bylo ke dni podání obžaloby zastaveno, a proto byli v hlavním líčení slyšeni již v postavení svědků. Zdravotní stav dalších dvou obviněných – Michala R. a Miroslava K. – se v přípravném stadiu řízení natolik zhoršil, že jejich trestní stíhání muselo být přerušeno. Oba jsou hospitalizováni v psychiatrických léčebnách, a podle znalců posuzujících jejich duševní stav neschopní účasti v trestním řízení, takže nemohli být před soudem vůbec slyšeni. Procesně použitelné přitom nebyly kvůli chybám v jejich poučení ani protokoly o jejich výpovědích z přípravného řízení. Po podání obžaloby pak zemřel jeden z obžalovaných – Josef K. – avšak protokol o jeho výpovědi z přípravného stadia řízení byl použitelný, a proto bylo možné v procesu dokazování zohlednit jeho vyličení rozhodných skutkových okolností. Stejně jako Michal K. – další z obžalovaných – přitom potvrdil, že v žalovaném případě šlo o vyvedení finančních prostředků z majetku společnosti Technology Leasing a.s. – tedy o její „vytunelování“ – a popsal i roli dalších osob, s nimiž se na tom podílel. Oproti tomu ostatní obžalovaní Ing. Radovan K., Ing. Přemysl S., Zdeněk K. a Jan P. odmítli odpovědnost za to, proč byli postaveni před soud.

Obžalovaný Ing. Radovan K. – stíhaný po větší část trestního řízení jako uprchlý – se k věci vyjádřil před svým útekem. Přitom připustil, že někdy v průběhu roku 2001 z podnětu Petra Š. jednal s Ing. Miroslavem T. o odkupu společnosti Agrotrade a.s. – následně přejmenované na Technology Leasing a.s. – ale současně zdůraznil, že k realizaci tohoto obchodu nedošlo z důvodu špatných hospodářských výsledků této společnosti odhalených auditem, jehož zpracování zadal. Tento audit prováděla společnost Korimex a.s. a dva členové jejího představenstva – Jaroslav S. a Zdeněk B. – před soudem potvrdili, že obžalovanému Ing. Radovanu K. nedoporučili investici do společnosti Technology Leasing a.s. S poukazem na to také vyloučil, že by měl cokoli společného s následnými převody jejích akcií, a tu skutečnost, že nakonec skončily v jeho trezoru, vysvětlil tím, že si je do něj společně s knihou akcionářů a s dalším šanonem dokumentů uložil Ing. Petr G. v době kdy se

sám stěhoval. K listinám opatřeným poznámkami psanými jeho rukou a obsahujícím schémata možného ovládnutí obchodních společností, které měl rovněž ve své vile, uvedl, že byly produktem diskusí s Tarekem B., který se na něj obrátil někdy v polovině července roku 2002 s žádostí o konzultaci kroků vedoucích k převzetí kontroly nad obchodními společnostmi. Podstatu těchto diskusí charakterizoval jako běžnou výměnu názorů a informací, bez jakékoliv souvislosti se společností Technology Leasing a.s. V tomto kontextu též vyloučil, že by se znal s kýmkoliv z vedení této společnosti. Zároveň připomněl, že s určitým časovým odstupem po událostech, které jsou předmětem trestního stíhání v této trestní věci, zjistil, že ho podvedli dva z jeho tehdejších nejbližších spolupracovníků, Tarek B. a Petr P., a vyslovil přesvědčení, že tito začali pracovat pro policii a že napovídali vše co si přála ve snaze vykoupit se z trestné činnosti spáchané vůči němu. Do souvislosti s tím dal i své instrukce Michalu R. z výkonu vazby. V jeho podání bylo jejich účelem vyvinutí aktivity směřující k vypátrání jeho tehdy zmizelého otce a k opětovnému získání kontroly nad aktivy v hodnotě 150.000.000,- Kč – různými šeky a směnkami, akciemi FC Drnovice a určitou hotovostí – které od jeho zmizelého otce převzal Tarek B..

Obžalovaný Ing. Přemysl S. ve shodě s obžalovaným Ing. Radovanem K. vypověděl, že se s ním nikdy osobně nesešel a v součinnosti s ním nic nepodnikal. Společnost Technology Leasing a.s., kterou od 24. června 2002 řídil, mu sice měla – jak uvedl – zajistit leasingový pronájem osobního automobilu Mercedes Benz, ale z tohoto obchodu sešlo, když došlo k jeho zatčení. Mezi klienty společnosti Technology Leasing a.s. se zájmem o leasingový pronájem osobního automobilu stejné značky figuroval – jak potvrdil – též další trestně stíhaný v této trestní věci, totiž Michal R.. Ve vztahu k němu připustil, že s ním několikrát obchodně jednal, a to jak před svým nástupem do společnosti Technology Leasing a.s., tak i potom, ale zároveň vyloučil, že by měl cokoli společného s jeho příchodem do vedení této společnosti a že by jím byl úkolován. V tomto kontextu se naopak přihlásil ke svému dlouholetému přátelství s Ing. Petrem G. a právě jej označil za osobu, která mu na přelomu května a června roku 2002 nabídla místo v představenstvu společnosti Technology Leasing a.s., a to s požadavkem, aby v ní po určitou blíže nespecifikovanou dobu dohlédl na finanční toky. Tento svůj požadavek odůvodnil – jak vypověděl – svou finanční angažovaností v této společnosti v důsledku toho, že Ing. Jiřímu F. půjčil finanční prostředky na nákup jejích akcií. V této souvislosti mu současně zmínil – jak doplnil – že jeho kontakt s Ing. Jiřím F. zprostředkoval Petr Š. a že dané finanční prostředky sám obdržel od Tareka B., ale nepodařilo se mu je podle původních představ investovat. V jeho podání to pak byli Petr Š. a Tarek B. kdo za jeho působení ve společnosti Technology Leasing a.s. vystupovali jako její fiktivní majitelé, požadovali různé podklady z její činnosti a snažili se formulovat její podnikatelskou strategii. On sám však průběžně informoval o dění v ní primárně Ing. Petra G. a při praktickém řízení jejího chodu spolupracoval především s Ing. Jiřím F.. S ním se snažil – jak uvedl – sehnat pro ní strategického partnera a zavést v ní pravidla běžná v jiných leasingových společnostech, zprovoznit speciální leasingový operační systém, využívat možnosti penalizace neplnění sjednaných závazků, zlepšit zajištění uzavíraných leasingových obchodů, zintenzivnit kontrolu platební kázně a finančních toků a zabezpečit důsledné vymáhání pohledávek z leasingových vztahů a zabavování předmětů leasingu u nespolehlivých klientů nehradících leasingové splátky. Připustil přitom, že ve svých rukou soustředil veškeré rozhodovací pravomoci, stejně jako oprávnění jednat s klienty, podepisovat smlouvy a disponovat s finančními prostředky. Na druhé straně vyloučil, že by po příchodu do společnosti Technology Leasing a.s. uzavřel jakoukoliv úvěrovou smlouvu a čerpal nějaký úvěr; podepisoval pouze dodatky k již uzavřeným úvěrovým smlouvám, jejichž obsahem bylo prodloužení splatnosti jistiny. Během jeho působení ve společnosti tedy nebyl žádný v minulosti čerpaný úvěr po splatnosti a veškeré úroky a poplatky z nich

vyplývající byly řádně, včas a v plné výši placeny. Prostředky na profinancování nových leasingových obchodů – zvláště pak na nákup nových předmětů leasingu – nepocházely z úvěrů, ale z leasingových splátek jednotlivých klientů. Celkově vzato pak označil veškerá proti němu vznesená obvinění za zmatečná a rozhodně se ohradil proti spojování své osoby s aktivitami Ing. Radovana K.. Poměrně konkrétně se současně vyjádřil k jednotlivým stíhaným případům. Důraz přitom položil na to, že se ničím nelišily od jiných obdobných realizovaných obchodních případů. To v jeho podání platilo i o opakovaném pokusu o nákup akcií společnosti ČEZ a.s. V tomto kontextu poukázal na to, že do akcií investovali i jeho předchůdci v představenstvu společnosti Technology Leasing a.s. a že šlo o ekonomicky velice výhodný způsob využití volných finančních prostředků. Současně připomněl, že akcie společnosti ČEZ a.s. patřily v inkriminované době k bonitním a vysoce likvidním cenným papírům a jejich nákup prostřednictvím společnosti SARF a.s. byl standardní finanční operací s renomovaným obchodníkem s cennými papíry. Navíc když došlo k strmému nárůstu cen daných akcií celý obchod ukončil, aby nedošlo ke ztrátám společnosti Technologa Leasing a.s. Ve vztahu k jejím podnikatelským aktivitám uvedl, že jejich těžištěm byly leasingové obchody. Mechanismus uzavírání smluv spojených s těmito obchody – kupních a leasingových smluv a smluv o vyplňovacím právu směnečném – byl takový, že v případě, že podklady pro leasing splňovaly všechny náležitosti, leasingové a kupní smlouvy připravil právník společnosti JUDr. Zdeněk K. nebo byly použity vzory těchto smluv, u kterých se pouze změnil předmět leasingu a jméno leasingového nájemce. Dokumenty navazující na tyto smlouvy – splátkové kalendáře, směnečná prohlášení a směnky – vyhotovovala Helena H. a on je podepisoval. Pouze on byl oprávněn podepisovat také platební příkazy. Současně se přihlásil k tomu, že často podepisoval i předávací protokoly k předmětům leasingu a že takto to bylo také v případě leasingových obchodů se společnostmi ORIX s.r.o. a EB Comodity a.s. V nich nezaregistroval nic nestandardního, snad až na to, že o realizaci obchodu se společností EB Comodity a.s. se otevřeně zasazoval Petr Š.. K prvnímu z těchto leasingových obchodů – k obchodu se společností ORIX s.r.o. – vypověděl, že byl telefonicky kontaktován zástupcem společnosti ORIX s.r.o., který se představil jako Miroslav K. a zmínil doporučení společnosti Plynostav Pardubice a.s., od níž společnost ORIX s.r.o. odkoupila nějaké stroje a pro níž vykonává určité zemní práce. Projevil přitom zájem o zpětný leasing na ony stroje pro zemní práce, které koupil od společnosti Plynostav Pardubice a.s., dodal standardní podkladové materiály splňující všechny požadavky pro poskytnutí financí a právník JUDr. Zdeněk K. připravil všechny příslušné smlouvy. Před jejich podpisem přišla žádost o poskytnutí zálohy, údajně na doplatek nějakých závazků společnosti ORIX s.r.o. vůči společnosti Plynostav Pardubice a.s., které vyhověl a na danou zálohu nechal vystavit a podepsat šeky, zatímco doplatky kupních cen za odkup jednotlivých předmětů leasingu poukázal běžnými bankovními převody. Během jeho působení ve společnosti Technology Leasing a.s. pak také společnost ORIX s.r.o. splatila bankovními převody první splátku ve výši zhruba 5.000.000,- Kč. Celkově vzato k tomuto obchodu uvedl, že patřil mezi obchody spojené se společnostmi Plynostav Pardubice Holding a.s. a Sokolovské strojírny a.s., s nimiž měli dobré zkušenosti. Do stejné kategorie leasingových obchodů zařadil i obchod se společností EB Comodity a.s. V tomto případě šlo o zpětný leasing velkstroje nerostných surovin zapadající do koncepce financování větších technologických celků. Veškeré poklady pro tento případ – audit, rozvahu, výsledovku a daňová přiznání, to vše za dva roky – dodala osoba, která se představila jako Jiří L.. Původní objem financování ze strany společnosti Technology Leasing a.s. dohodnutý v červnu roku 2002 měl dosáhnout zhruba 30.000.000,- Kč, avšak během července a srpna roku 2002 – po shlednutí daného stroje – bylo množství financí vložených do tohoto obchodu výrazně navýšeno, a to na částku kolem 70.000.000,- Kč. V datování dokumentace tohoto obchodního případu se to nicméně nepromítlo, neboť smlouvy a faktury byly v zájmu zachování účetně vyrovnané cash flow společnosti

opatřeny červnovými daty. Obžalovaný Ing. Přemysl S. ve své výpovědi ujistil, že o existenci společnosti EB Comodity a.s. se dozvěděl, když posuzoval žádost o poskytnutí finančních prostředků této společnosti v rámci zpětného leasingu daného důlního velkostroje. Vzhledem k tomu, že v té době potřebovala společnost Technology Leasing a.s. profinancovat větší objem prostředků v zájmu udržení rovnováhy finančních toků, zdál se mu tento případ zajímavý a požádal o doložení potřebných materiálů. Jejich součástí měla být rovněž fotokopie občanského průkazu Jiřího L. a jeho notářsky ověřený podpisový vzor. Při setkání s Jiřím L. pak probrali jeho podnikatelský záměr, ekonomické ukazatele společnosti EB Comodity a.s. a varianty financování jejích podnikatelských aktivit cestou zpětného leasingu jejího strojového vybavení. Finanční angažovanost společnosti Technology Leasing a.s. u společnosti EB Comodity a.s. byla po podpisu první série smluv připravené právníkem JUDr. Zdeňkem K.m postupně navýšena až na přibližně 70.000.000,- Kč. Toto se dělo formou bezhotovostních úhrad na základě jejím jménem vystavených faktur

Obžalovaný Zdeněk K. prohlásil v reakci na podanou obžalobu, že se cítí v plném rozsahu nevinný. Zároveň popřel, že by měl cokoliv společného s leasingovými obchody a s výběry peněz z bankovních účtů společností ORIX s.r.o. a EB Comodity a.s., které jsou předmětem trestního stíhání. Připustil pouze to, že je dlouhodobě v kontaktu s jedním ze spoluobžalovaných, totiž s Janem P., s nímž založil společnost BENZEIX s.r.o. na provozování restaurace v Brně, ale zdůraznil, že tato nijak nefigurovala v posuzovaném případě.

Obžalovaný Jan P. se rovněž přihlásil k známosti s obžalovaným Zdeňkem K. a potvrdil, že ještě déle zná i spoluobžalovaného Michala K.. Nedokázal však říci, jestli se oni dva znají navzájem. Současně připustil, že v jednom případě působil jako jakýsi prostředník mezi nimi: bylo to když ho někdy v říjnu roku 2002 obžalovaný Zdeněk K. oslovil s tím, zda neví o nějaké společnosti, která potřebuje úvěr, neboť sám ví o společnosti, která má nevyčerpané finanční prostředky, a on o tom řekl obžalovanému Michalu K., jenž jednu takovou společnost doporučil. Jméno oné společnosti si již nevybavil, vyloučil však, že by mohlo jít o některou ze společností figurujících v posuzovaném případě, tedy o společnost Technology Leasing a.s., ORIX s.r.o. nebo EB Comodity a.s. Celkově vzato rozhodně odmítl jakýkoliv podíl na vyvádění finančních prostředků ze společnosti Technology Leasing a.s. i to, že by přes něj mohly být předávány instrukce osobám zapojeným do jejich vyvádění. V reakci na opačné tvrzení spolu-obžalovaného Michala K. z přípravného stadia řízení poukázal ve své doplňující výpovědi v závěru hlavního líčení na to, že v době, kdy měl být podle jeho původní skutkové verze přítomen jednomu z výběrů finančních prostředků pocházejících z majetku společnosti Technology Leasing a.s., zúčastnil se ve skutečnosti rekonstrukčních prací na penzionu Moravská Krčma v Dolní Moravě. Toto alibi mu pak před soudem potvrdili jeho spolupracovníci ze společností Brixton s.r.o. Gregor M. a Robert K. a majitel daného penzionu Richard Z. Na doklad tvrzených skutečností zároveň předložili příslušný stavební deník.

Obžalovaný Michal K. byl ve věci slyšen několikrát, a to jak v přípravném stadiu řízení tak v hlavním líčení před soudem. Ve všech těchto výpovědích popsal mechanismus vyvádění finančních prostředků z majetku společnosti Technology Leasing a.s. pod pláštěm leasingových obchodů i svůj podíl na něm v případě deklarovaného zpětného leasingu určitých stavebních strojů společnosti ORIX s.r.o. v druhém pololetí roku 2002. Současně potvrdil, že si byl od počátku svého angažmá v této záležitosti vědom toho jaký cíl je sledován navenek deklarovanými leasingovými obchody, stejně jako to, že si v průběhu doby uvědomil, že předměty leasingu figurující v tomto případě sice existují, ale společnost ORIX

s.r.o. k nim reálně nemá žádné dispoziční právo, pořizované předávací protokoly jsou fiktivní, uzavírané smlouvy neodráží skutečný stav a kupní ceny za jednotlivé předměty leasingu jsou hrazeny bez poskytnutí jakékoliv protihodnoty a nikdy nebudou vráceny. Nadto vykreslil mechanismus předávání instrukcí a pokynů mezi jednotlivými osobami participujícími na dané operaci a tyto osoby také jmenoval. Ve vztahu k jedné z nich se přitom v hlavním líčení odchýlil od toho co uvedl na počátku přípravného řízení. Zatímco v přípravném řízení vypověděl, že v dané záležitosti ho nejdříve oslovil a následně předávanými instrukcemi a pokyny usměrňoval obžalovaný Jan P., v hlavním líčení tuto roli přisoudil Petru Š.. Viděno prizmatem toho, jak se v tomto ohledu vyjádřil v hlavním líčení před soudem, událo se vše takto: Někdy v říjnu roku 2002 byl osloven Petrem Š. s tím, že zatím blíže neurčená leasingová společnost potřebuje udělat nějaké fiktivní smlouvy sloužící k přesunu finančních prostředků a od něj chtěl, aby sehnal společnost, která nemá žádné dluhy, vytváří zdání funkčnosti a má oprávnění ke stavební činnosti. V této souvislosti kontaktoval Josefa K., protože již v té době věděl, že tento fakticky řídí společnost ORIX s.r.o. a hned při prvním jednání v této záležitosti ho informoval o tom, že se jedná o fiktivní leasingové obchody. Josef K. vyslovil souhlas se svou účastí v dané operaci a předal mu doklady ke společnosti ORIX s.r.o. – osvědčení o DIČ, výpis obchodního rejstříku a potvrzení o bezdlužnosti společnosti – a on je dal k dispozici Petru Š. a od něj obdržel pokyny k tomu, co je potřeba dále udělat. Měl zajistit založení kanceláře společnosti ORIX s.r.o. s telefonem a faxem a fungující poštovní schránkou a zřízení bankovních účtů v Československé obchodní bance a.s., ovšem nikoli na pobočce na České ulici v Brně. Měly být zřízeny dva účty, jeden korunový a jeden v eurech, což také bylo realizováno. Následně jim byly Petrem Š. předloženy kopie znaleckých posudků na stavební stroje, které se měly stát předměty leasingu a měly být umístěny někde na Kamčatce. Společně s tím dostal obžalovaný Michal K. rukou psané pokyny na zvláštním papíře, v nichž bylo uvedeno, že mají být vystaveny faktury, celkem čtyři až pět, se specifikací, které konkrétní stroje a zařízení z příloženého znaleckého posudku mají být uvedeny na jednotlivých fakturách, v nichž má na místě odběratele figurovat společnost Technology Leasing a.s. a na místě fakturovací společnosti ORIX s.r.o. Tyto faktury zněly souhrnně na částku kolem 2.000.000,- Kč, ale bylo mu řečeno, že se jedná pouze o první polovinu celé operace a že celá částka má nakonec dosáhnout hodnoty kolem 60.000.000,- Kč. Na základě pokynu Petra Š. se pak v Praze uskutečnila schůzka mezi Miroslavem K. a Ing. Přemyslem S. ze společnosti Technology Leasing a.s. Na ní obžalovaný Michal K. vzal s sebou také Josefa K.. V Praze pak podle instrukcí Petra Š. vysadil Josefa K. a Miroslava K. v Krušovické restauraci u magistrály a odjel za Petrem Š. do hotelu Corynthia B poblíž Budějovické ulice, kde ve foyer uviděl Petra Š. s obžalovaným Zdeňkem K., spolumajitelem Sportbaru umístěného v areálu Boby centra v Brně. Před hotelem mu Petr Š. předal červenou složku se spoustou dokladů, mezi nimiž byla falešná rozvaha a výsledovka společnosti ORIX s.r.o. a originál znaleckého posudku Ing. Jiřího Brichty na odhad daných stavebních strojů, které měly splnit funkci předmětů leasingu a byly uvedeny též na fakturách vystavených jménem společnosti ORIX s.r.o. K tomuto znaleckému posudku mu bylo řečeno, že je falešný a že nesmí být viděn nikde jinde než ve společnosti na Technology Leasing. Současně byl instruován v tom smyslu, že připravené doklady má jménem společnosti ORIX s.r.o. podepsat Miroslav K. a že je má předložit ve společnosti Technology Leasing a.s. Tyto doklady tedy předal Josefu K. a Miroslavu K., oni je podepsali a on je zavezl zpět Petru Š.. Pak vyzvednul Josefa K. s Miroslavem K. a odjeli k pobočce České spořitelny a.s. v Praze u Prašné brány, kde měl Josef K. od obžalovaného Ing. Petra S. převzít šeky v hodnotě 6.000.000,- Kč a předložit je k proplacení. Tak se také stalo: obžalovaný Ing. Přemysl S. s Miroslavem K. odešli spolu do banky, po nějaké době vyšli, Miroslav K. dal tašku s penězi Josefu K., ten ji předal jemu, a on ji předal Petru Š., který s ní zašel za roh, ale prakticky vzápětí byl zpět za ním, ovšem již bez

tašky. Brašna mu byla vrácena Petrem Š. až následujícího dne. Co se pak týkalo mechanismu výběrů z bankovních účtů společnosti ORIX s.r.o., tak ty probíhaly tak, že ho Petr Š. vždy kontaktoval s tím, že na účtu je ta a ta částka a že se má ihned vybrat. On se v návaznosti na to spojil s Josefem K., ten s Miroslavem K., který podal příkaz k výběru na nejbližší možný termín a ve stanovenou dobu za účasti Josefa K. peníze vybral. On sám byl vždy někde poblíž, čekal na Josefa K., který mu bezprostředně po výběru vybranou částku předal a on jí ihned poté odvezl Petru Š.. Při těchto výběrech vznikaly ze strany Miroslava K. neustálé problémy a komplikace, protože neuměl danou agentu vyřizovat, takže se dokonce stalo, že jedna z poboček Československé obchodní banky a.s. odmítla některé příkazy přijmout. Z toho důvodu nechal prostřednictvím Miroslava K. zřídit nový účet na společnost ORIX s.r.o. v Komerční bance a.s. na náměstí Svobody v Brně, kam byla poukázána část peněz z účtu u Československé obchodní banky a.s. a tyto pak Miroslav K. vybral šekem. Někdy před Vánocemi roku 2002 mu však Petr Š. řekl, že v souvislosti s danými obchody jsou nějaké problémy s policií, že se dělají domovní prohlídky, a navrhl schůzku Miroslava K. s Ing. Jiřím K. ze společnosti Plynostav Pardubice a.s. a s obžalovaným Ing. Přemyslem S. ze společnosti Technology Leasing a.s. Tehdy mu také Petr Š. podrobněji popsal mechanismus, jak mělo docházet k oněm leasingovým podvodům. Mělo to být tak, že společnost ORIX s.r.o. měla nakoupit od společností Plynostav Pardubice a.s. stroje, které byly na Kamčatce, tyto měla zpětně pronajmout společnosti Plynostav Pardubice a.s., ale kupní cenu nezaplatit, dále je odprodat společnosti Technology Leasing a.s. a inkasovat od ní kupní cenu, avšak nezaplatit za jejich zpětný leasing. Ke schůzce s Ing. Jiřím K. mu bylo řečeno, že bude jenom proto, aby to zdánlivě vypadalo tak, že Plynostav Pardubice a.s. vymáhá své pohledávky u společností ORIX s.r.o. Mělo se však jednat toliko o formální záležitost, neboť Ing. Jiří K. měl být dalším ze zaangažovaných – „naším člověkem“. Samotná schůzka se uskutečnila někdy mezi 20. a 22. prosincem 2002 v Praze. Krátce poté začaly probíhat domovní prohlídky a Petr Š. mu předal papírek psaný počítačem nebo elektrickým psacím strojem, na němž byly další pokyny pro Josefa K. a Miroslava K., a i tento předal. Současně potvrdil, že následně dal policii dobrovolně souhlas k provedení sledování své osoby se záznamem, a to poté kdy bylo jemu a jeho rodině vyhrožováno usmrcením. V přípravném stadiu vylíčil rozhodné okolnosti skutkového děje zcela shodně jako v hlavním líčení s výjimkou toho, že to co v hlavním líčení přisoudil Petru Š. v přípravném řízení přisoudil obžalovanému Janu P.. Toto vysvětlil obavou z Petra Š..

Obžalovaný Josef K. potvrdil výpověď obžalovaného Michala K.. Základní skutkové okolnosti totiž popsal shodně jako on, přičemž v některých směrech zašel i do větších detailů. Ze svého zorného uhlu považoval za klíčové následující skutečnosti: Někdy v prvním pololetí roku 2002 oslovil Romana K., tehdejšího společníka společnosti ORIX s.r.o., kterého znal již delší dobu, a svěřil se mu, že by chtěl nějakou společnost pro své vlastní podnikání. Sám si ji založit nemohl, protože byl trestaný. Roman K. mu nabídl přenechání své společnosti ORIX s.r.o., která byla po kontrole finančního úřadu a bez problému, za což mu přislíbil 40.000,- Kč. Když pak přemýšlel, kdo by si společnost vzal na sebe, tak ho napadl Miroslav K., kterého krátce před tím poznal u piva v restauraci a který s tím za přislíbenou úplatu souhlasil. V červnu roku 2002 pak byla společnost ORIX s.r.o. přepsána na Miroslava K., který se stal jejím jediným společníkem a jednatelem. Obžalovaný Josef K. však nesehnal peníze na její provoz. Někdy tehdy se opět v restauraci seznámil s mužem, který se později představil jako Michal K., a svěřil se mu se svými problémy. Obžalovaný Michal K. ho pak s určitým časovým odstupem vyhledal a řekl mu, že by měl pro společnost ORIX s.r.o. nějaký kšeft, ale chtěl ujistění, že společnost nemá problémy s finančním úřadem. Sehnal mu proto osvědčení plátce daně z přidané hodnoty, výpis z obchodního rejstříku a nové číslo DIČ. Několik dnů před 26. září 2002 – dnem xxx Miroslava K. – se obžalovaný Michal K. ozval a připravil ho

na to, že se bude jednat o zpětný leasing. Z jeho vysvětlení pochopil, že se má jednat o nějaký nelegální, fingovaný obchod. Při té příležitosti mu sdělil, že Miroslav K., který je statutárním zástupcem společnosti ORIX s.r.o., není schopen samostatně nic vyřídit a že za něj bude muset všechno udělat sám. Na pokyn obžalovaného Michala K. pak s Miroslavem K. docílili rozšíření předmětu činnosti společnosti o stavební práce. Všechny poplatky financoval obžalovaný Michal K.. Asi po měsíci si s ním sjednal další schůzku, na které mu řekl, že musí co nejdříve sehnat pro společnost ORIX s.r.o. kancelář s telefonní linkou, ať to stojí co to stojí. Pronajal proto kancelář na ulici Šumavské č. 31 v Brně, za kterou složil zálohu ve výši 8.000,- Kč. Vše přitom opět financoval obžalovaný Michal K.. Asi po týdnu až deseti dnech mu pak uložil zřídit nové podnikatelské bankovní účty společnosti ORIX s.r.o. v pobočce Československé obchodní banky a.s. v Brně v Joštově ulici. Doprovodil tam tedy Miroslava K., ale neuspěli, protože Miroslav K. měl poškozený občanský průkaz. Na to je obžalovaný Michal K. poslal opět do Československé obchodní banky a.s., ale do pobočky na ulici Šumavské, kde účet zřídili i s poškozeným občanským průkazem. Základní vklad uhradil obžalovaný Michal K.. Na jeho pokyn vyřídili pro Miroslava K. nové doklady, a to jak cestovní pas tak občanský průkaz. Po jejich obdržení mu uložil obžalovaný Michal K., aby Miroslava K. vykoupal a dal mu nějaké čisté věci, a tak ho „zkulturnil“, protože je měl oba odvézt do Prahy. Během cesty do Prahy vystupoval obžalovaný Michal K. před Miroslavem K. pouze jako řidič. Cestou se dozvěděli, že jedou do Prahy vybrat peníze, že už je to z toho leasingu, že se bude jednat o 6.000.000,- Kč a že to bude s využitím šeků. Pokyny byly takové, že v bance s nimi bude další člověk, Miroslav K. vybere peníze na šeky, peníze dá do tašky a až vyjdou ven tak tašku předá jemu, tedy obžalovanému Josefu K.. Cestou na Václavské náměstí pak měl předat tašku obžalovanému Michalu K.. Ten ho současně upozornil, že se nemají snažit s penězi utéci, protože je všude kolem bude hodně lidí a že budou ozbrojeni. Při té příležitosti mu ukázal v palubní přihrádce auta bubínkový revolver. Po příjezdu do Prahy si obžalovaný Michal K. nejprve vzal K. občanský průkaz a pas, originály dokladů ze společnosti ORIX s.r.o. a odjel pryč. Ještě předtím mu dal nějaké doklady, které měl Miroslav K. podepsat a orazítkovat, doklady poté vrátil obžalovanému Michalu K.. Posléze se odebrali do pobočky České spořitelny a.s. v Praze u Prašné brány. Cestou obžalovaný Michal K. telefonoval z jeho telefonu nějakému muži, představil se jako Orix K. a řekl jenom „Pane inženýre“, možná řekl i „Synku“, „my už jsme tady“, a pak řekl, že obžalovaný Ing. Přemysl S. přijede během 15 až 20 minut. Před spořitelnou se navzájem seznámili, nový muž se představil jako S., byl velice suverénní, nebyl ani trochu nervózní. Pak šli všichni tři do banky, kde už musel být obžalovaný Ing. Přemysl S. objednaný, protože hned přišel k přepážce, představil se a řekl, že je tady kvůli těm šekům, že je to nahlášené, šeky vypsali a podepsali, předal je Miroslavu K. a paní za přepážkou řekl, že peníze si pan K. vyzvedne ihned. Jednalo se o tři šeky á 2.000.000,- Kč. Peníze si přebral Miroslav K., dal je do tašky, a když procházeli dveřmi, tak mu tašku předal, asi po 30 metrech potkali obžalovaného Michala K., kterému předal tašku s penězi a on s ní odešel. Předtím se ještě rozloučili s obžalovaným Ing. Přemyslem S., který řekl, že za hodinu za ním mají přijet do společnosti Technology Leasing a.s. V sídle této společnosti pro ně již měl připravené doklady, leasingové smlouvy, nějaké faktury, blanco směnky, smlouvy o odkoupení směnek, kupní smlouvy a splátkové kalendáře. Po nich chtěl, aby je podepsali a orazili razítkem společnosti ORIX s.r.o. Současně stejné listiny podepsal také sám. Výběry z bankovních účtů probíhaly tak, že obžalovaný Michal K. vždy zavolal asi den předem a stanovil dobu a místo, kde se s nimi setká. Většinou to bylo druhý den ráno, kromě jednoho v ostatních případech se vždy setkali u budovy Československé obchodní banky a.s. na Šumavské č. 31 v Brně, tam mu dal obžalovaný Michal K. instrukce, jaká částka a z jakého účtu se bude vybírat, pak mu dal doklady k účtu a doklady Miroslava K., takže on s ním šel do banky, uvnitř vypsali výběrní lístek, Miroslav K. jej podepsal a doklady pak vrátili zase Michalovi. V den výběru

byl u přepážky Miroslav K., ostatní byli většinou někde poblíž. Miroslav K. vybral peníze, předal mu je i s doklady, a on všechno hned dal obžalovanému Michalovi K.. Když byla částka nižší, asi milion korun, tak obžalovaný Michal K. čekal na parkovišti, když byla vysoká, tak ve vestibulu banky, a nikdy úneopomněl upozornit na to, že tam jsou lidé, kteří vše hlídají. Po předání peněz obžalovaný Michal K. z penězi odjel. Obžalovaný Josef K. nedokázal říci kam a kde peníze skončily, vždycky se s ním ale Michal K. spojil a dal mu odměnu, přibližně 5.000,- Kč. Pokud jde o předměty leasingu z podepsaných leasingových smluv, tak ani on ani Miroslav K. tyto předměty nikdy neviděli, nikdy žádné stroje nepřebírali, v sídle Plynostavu Pardubice a.s. nikdy nebyli. Z této společnosti poznali pouze Ing. Jiřího K., se kterým se setkali jednou v Praze. Ing. Jiřímu K.ovi tehdy volal z pokynu obžalovaného Michala K.. Na schůzku přijeli vozidlem Octavia se sokolovskou značkou dva muži, ten, který se představil jako K. z Plynostavu jednal s ním, ale domníval se, že jedná s Miroslavem K.. Mluvil o tom, že je musí vyzvat k nějakým splátkám za prodané stroje, ale toho že se nemusí bát, že jenom musí nějakým způsobem komunikovat. Také jim řekl, že na společnost ORIX s.r.o. budou posílat upomínky, s poukazem na to, že neplatí, a požádal je, aby se v reakci na ně snažili nějak omluvit a poslat třeba návrh splátkového kalendáře. Když pak ještě jednou mluvil s Ing. Jiřím K. telefonicky, tak byl už úplně jiný, přísný, říkal, že u nich ve firmě byla někdy v polovině listopadu roku 2002 nějaká kontrola z policie. Někdy před Vánocemi roku 2002 mu pak dal obžalovaný Michal K. lístek s textem psaným strojem. Text toho lístku se měl Miroslav K. naučit nazpaměť, aby nebyly problémy, kdyby jej náhodou vyslyšela policie. Při poslední předávce peněz po něm obžalovaný Michal K. chtěl, aby sehnal Miroslavu K. nějaké ubytování, aby ho nenašla policie, že u obžalovaného Ing. Přemysla S. proběhla domovní prohlídka a že mají problém s policií.

Původně rovněž trestně stíhaní Michal R. a Miroslav K. nemohli být – jak již bylo řečeno – vyslechnuti. Slyšena však byla družka posledně jmenovaného Marie M.. Ta potvrdila, že Miroslav K. je na tom nyní po zdravotní stránce velice špatně a prakticky není schopen vnímat co se kolem něj děje. Současně však uvedla, že ještě před tím, než s ním začala žít, byla kamarádkou informována o tom, že na něho nějakí lidé, konkrétně nějaký Pepa, dělají podvody. Osobně pak byla u jednoho z výběrů peněz z účtu u Česko-slovenské obchodní banky a.s. Miroslava K. přitom instruoval muž jménem Pepa. Později se od Miroslava K. dozvěděla, že onen Pepa se jmenuje Josef K.. O tom, kam šly peníze, které Miroslav K. vybíral, se nic nedozvěděla; věděla pouze to, že dostal vždy odměnu ve výši 500,- Kč.

Pro úplnost je na místě, že všichni obžalovaní, kteří byli osobně slyšení v hlavním líčení, tedy Michal K., Jan P., Zdeněk K. a Ing. Přemysl S., přišli s tím, že v období bezprostředně předcházejícím zahájení jejich trestního stíhání a v počátečním stadiu jejich trestního stíhání na ně byl policisty, kteří se zabývali jejich případech, vyvíjen nátlak zjevně motivovaný snahou spojit s vyšetřovaným případem Ing. Radovana K.. Všichni tito policisté – vyšetřovatelé případu Mgr. Bc. Petr W. a Mgr. Leopold Č. a pracovníci policejní operativy Bc. Antonín K., Miloslav D., JUDr. Pavel Z., Mgr. Bc. Lukáš D. a Oldřich K. – jednoznačně odmítli toto tvrzení obžalovaných, avšak k samotnému průběhu prováděných úkonů se s poukazem na dlouhý časový odstup vyjádřili jen velice obecně.

Další skupinu slyšených osob tvořili svědci. Slyšení byli především ti, kdo v inkriminovaném období působili ve společnostech Technology Leasing a.s., ORIX s.r.o. a EB Comodity a.s. a ti kdo s nimi určitým způsobem spolupracovali.

Do skupiny osob spojených se společností Technology Leasing a.s. patřili především členové jejího managementu a jejích statutárních orgánů, její zaměstnanci a její likvidátoři. Šlo o svědky Ing. Miroslava T. CSc., Ing. Zdeňka T., JUDr. Ivana K., Ing. Josefa B., Ing. Františka T., JUDr. Zdeňka K., Janu Š., Helenu H., JUDr. Milana J. a Ing. Emila B.. Ti všichni vyloučili, že by měli cokoliv společného s posuzovaným případem, ale ve svých výpovědích se vyjádřili k poměrům ve společnosti Technology Leasing a.s. a k okolnostem, za nichž docházelo k změnám ve složení jejích akcionářů.

Ze svědectví původních vlastníků společnosti Technology leasing a.s., tehdy ještě Agrotrade a.s., Ing. Miroslava T. CSc., Ing. Zdeňka T. a JUDr. Ivana K., vyplynulo, že poté, co na doporučení financujícího peněžního ústavu – České spořitelny a.s. – oddělil leasingovou část společnosti od ostatních aktivit, hledali strategického partnera, a pro případ, že se jim ho nepodaří najít byli připraveni odprodat všechny své akcie společnosti. V té době společnost fungovala v podstatě jako rodinný podnik, ale pro jednání se zájemci o vstup do ní využívali různé prostředníky. S poukazem na to shodně uvedli, že neví, kdo stál za kyperskou společností Finch Enterprises Limited, která posléze odkoupila všechny jejich podíly ve společnosti a stala se jejím jediným akcionářem. Zároveň ale všichni vyloučili, že by jim bylo známo něco o tom, že o její akcie stál Ing. Radovan K.. Stejně tak shodně vypověděli, že nic neví o jejich převodu na Ing. Jiřího F.. Když byli konfrontováni s faktem, že existuje dvojí emise těchto akcií, označili za poravou tu v černobílém provedení a na akciích patřících do ní poznali také své podpisy. Zároveň zdůraznili, že akcie v barevné grafické úpravě nikdy neviděli a nevědí nic o tom, za jakým účelem byly vytvořeny. Jejich zhotovitel navíc podle nich neměl zcela přesné informace o společnosti Agrotrade a.s., neboť dané akcie nemohl podepsat jako člen představenstva Ing. Zdeněk T.. Vždy je podepisoval Ing. Miroslav T. jako předseda představenstva a JUDr. Ivan K. jako prokurista společnosti.

Zástupce společnosti Finch Enterprises Limited se nepodařilo ztotožnit a svědek Ing. Jiří F. využil práva odmítnout výpověď. Přechíst přitom nebylo možné ani protokol o jeho výpovědi z přípravného stadia řízení, a to pro nedostatky v jeho tehdejšímu poučení. Stejně tak s poukazem na povinnost mlčenlivosti odmítla ve věci vyppovídat notářka JUDr. Marie Malá, která byla u převodu akcií společnosti Agrotrade a.s. (Technology Leasing a.s.) na společnost Finch Enterprises Limited i na Ing. Jiřího F.. Dovolala se přitom toho, že v posuzovaném případě byla administrátorkou jak dokumentace k notářské úschově, tak i dokumentace k smluvní agendě Ing. Miroslava T. a Ing. Jiřího F. se zástupci společnosti Finch Enterprises Limited, a tito ji nezprostili povinnosti mlčenlivosti. K okolnostem charakterizujícím dané změny v akcionářské struktuře společnosti Technology Leasing a.s. tedy byly k dispozici pouze údaje z jejích notářských spisů a výpovědi svědků Ing. Petra G. a Petra Š.. V určitých širších souvislostech se jich dotkla i svědectví Tareka B. a Petra P..

Notářský spis č. NZ 352/2002 vedený notářkou JUDr. Marií Malou ve věci notářské úschovy peněžní částky 50.000.000,- Kč obsahuje dokumentaci – zvláště pak příslušné notářské zápisy – z nichž vyplývá, že dne 12. května 2002 se v jejím sídle za přítomnosti jediného akcionáře společnosti Technology leasing a.s. Ing. Jiřího F. dojednalo přijetí finančních prostředků na účet č. xxx/0300 vedený u Československé obchodní banky a.s. ve výši 50.000.000,- Kč do notářské úschovy. Tyto prostředky měly sloužit k úhradě závazku vzniklého ze smlouvy o úplatném převodu akcií ze dne 24. června 2002 uzavřené mezi společností Finch Enterprises Limited a Ing. Jiřím F.. Společnost Finch Enterprises Limited v ní vystupovala jako prodávající a Ing. Jiří F. jako kupující. Obsahem této smlouvy byl převod 133 kusů kmenových akcií společnosti emitenta Agrotrade a.s. znějících na jméno, v listinné podobě – o nominální hodnotě: 68 kusů po 1.000.000,- Kč, 17 kusů po 100.000,-

Kč, 28 kusů po 10.000,- Kč a 20 kusů po 1.000,- Kč – reprezentujících 100 % základního kapitálu společnosti Technology Leasing a.s. Současně v ní prodávající prohlašuje, že ke dni uzavření této smlouvy je majitelem prodávajících akcií. Z těchto prostředků měla být následně uhrazena kupní cena za předmětné akcie. Ze záznamu a protokolu o přijetí notářské úschovy sepsaných ze dne 7. června 2002 notářkou JUDr. Marií Malou dále vyplývá, že téhož dne se osobně dostavili Ing. Jiří F. a Ing. Petr G. k jednání, jehož předmětem bylo prohlášení věřitele Ing. Petera G., že za složitele Ing. Jiřího F. na výše uvedený – účet č. xxx vedený u Československé obchodní banky a.s – složil částku ve výši 50.000.000,- Kč. Tato měla současně představovat Ing. Petrem G. poskytnutou půjčku Ing. Jiřímu F. na úhradu kupní ceny za daných 133 kusů akcií společnosti Technology Leasing a.s. Samotný předmět notářské úschovy spočívající ve složení částky ve výši 50.000.000,- Kč měl být společností Finch Enterprises Limited vydán bezhotovostním převodem po předložení předávacího protokolu, s úředně ověřenými podpisy smluvních stran, kterým bude potvrzeno, že Ing. Jiří F. fyzicky převzal obchodní společností rubopisované akcie a současně byl zapsán do knihy akcionářů. Dne 24. června 2002 pak došlo na základě předávacího protokolu z téhož dne společností Finch Enterprises Limited k předání Ing. Jiřímu F. 133 kusů daných kmenových akcií společnosti emitenta Agrotrade a.s., znějících na jméno, v listinné podobě. Obě strany současně v protokolu stvrdily, že akcie jsou řádně rubopisovány a kupující byl zapsán do knihy akcionářů. Přebírající podpisem tohoto protokolu rovněž stvrdil, že jsou splněny podmínky pro vydání předmětu z notářské úschovy, tedy částky ve výši 50.000.000,- Kč. V návaznosti na výzvu učiněnou dne 24. června 2002 společností Finch Enterprises Limited pak notářka JUDr. Marie Malá bezhotovostním převodem poukázala předmětné finanční prostředky na účet č. xxx vedený v Bank of Cyprus. Naproti tomu z notářského spisu č. N 102/2002 vedeném notářskou JUDr. Marií Malou označeném jako „Notářská úschova cenných papírů“ je patrné, že dne 14. února 2002 se za přítomnosti zmocněnce společnosti Finch Enterprises Limited Alexandra P. a uskutečnilo v sídle notářky JUDr. Marie Malé přijetí 133 kmenových akcií společnosti emitenta Agrotrade a.s., znějících na jméno v listinné podobě, reprezentujících 100 % základního kapitálu společnosti Technology leasing a.s. Konkrétně šlo o 68 kusů akcií o nominální hodnotě 1.000.000,- Kč, 17 kusů akcií o nominální hodnotě 100.000,- Kč, 28 kusů akcií o nominální hodnotě 10.000,- Kč a 20 kusů akcií o nominální hodnotě 1.000,- Kč. Současně bylo ujednáno, že výše uvedený předmět úschovy bude vydán společnosti IN a.s. neprodleně poté, co bude zaplacená kupní cena formou jejího složení do úschovy JUDr. Marie Malé. Z protokolu o přijetí těchto akcií sepsaném dne 14. února 2002 dále vyplývá, že předmětná kupní cena měla být do notářské úschovy složena nejpozději do sedmi dnů ode dne uzavření smlouvy o úplatném převodu ze dne 8. února 2002. Společnost Finch Enterprises Limited zastoupená Alexandrem P. v ní vystupuje jako prodávající a společnost IN a.s. zastoupená předsedou představenstva Mgr. Martinem K. jako kupující. Za první z nich ji podepsal Alexander P. zatímco za druhou z nich Mgr. Martin K. Obsahem této smlouvy byl úplatný převod oněch 133 kusů kmenových akcií společnosti emitenta Agrotrade a.s., znějící na jméno v listinné podobě. Pro případy neuhrazení kupní ceny byla v čl. IV bodu 3 sjednána možnost odstoupit od této smlouvy. Již dne 18. února 2002 také společnost Finch Enterprises Limited této možnosti využila a s poukazem na nesložení sjednané částky ve výši 75.000.000,- Kč na účet notářských úschov odstoupila od dané smlouvy o úplatném převodu akcií. Tato skutečnost je parná i z protokolu z téhož dne sepsaného notářku JUDr. Marií Malou.

K okolnostem převodu daných akcií společnosti Technology Leasing a.s. ze společnosti Finch Enterprises Limited na Ing. Jiřího F. se vyjádřil především svědek Ing. Peter G.. Ten v této souvislosti uvedl, že Ing. Jiřímu F. zapůjčil na zakoupení daných akcií částku 50.000.000 Kč, kterou v té době disponoval. Šlo o prostředky, které si si také půjčil, a

to od společnosti Manco Velkoobchod a.s., zastoupené Tarekem B., a nakonec pro ně nenašel uplatnění. V tomto kontextu upřesnil, že až do uvedené transakce se s Ing. Jiřím F. neznal a kontakt na něj mu zprostředkoval Petr Š.. Kromě ručení danými akciemi za uvedenou půjčku si během jednání s ním dal podmínku, že do vedení společnosti Technology Leasing a.s. dosadí svého člověka, kterým byl obžalovaný Ing. Přemysl S.. Nechtěl přitom – jak zdůraznil – aby ve společnosti zůstal zcela bezmocný, naopak, vyžadoval, aby v případě potřeby mohl zasáhnout do chodu společnosti a měl podpisová práva. Samoitné akcie společnosti Technology Leasing a.s. mu podle dosaženého ujednání Ing. Jiří F. předal hned v den jejich koupě. Podle svědka neměly tyto akcie žádný ochranný prvek a byly jednostranně rubopisovány Ing. Jiřím F., kniha akcionářů byla v černých deskách naležato formátu A4, rovněž jednostranně rubopisována Ing. Jiřím F.. Sám svědek dané akcie v den převzetí předal – jak vypověděl – obžalovanému Ing., Radovanu K., aby je uložil do trezoru, neboť se měl v krátké době stěhovat a neměl možnost využití vlastního trezoru. Celkově vzato svědek shrnul, že mu není známo nic co by mohlo svědčit o tom, že se obžalovaný Ing. Radovan K. jakýmkoliv způsobem podílel na činnosti společnosti Technology Leasing a.s. či na koupi akcií této společnosti.

Svědka Petr Š. – v přípravném řízení slyšený v rámci utajení skutečné totožnosti pod smyšleným jménem Jan Z., následně zavražděný – se rovněž vyjádřil k okolnostem převodů akcií společnosti Technology Leasing a.s. v inkriminovaném období. V té souvislosti vypověděl, že o odkoupení leasingové společnosti Technology Leasing a.s. měla dlouhodobě eminentní zájem společnost Korimex a.s. obžalovaného Ing. Radovana K.. Prodána však byla kyperské společnosti Finch Enterprises Limited, která ovšem podle jeho informací vlastnila její akcie jen na oko, a fakticky byly nadále v majetku rodiny T.. K jejich faktickému odprodeji tak došlo až s určitým časovým odstupem v souvislosti s problémy se splácením čerpaných úvěrů a se změnou koncepce úvěrování přijatou Českou spořitelnou a.s. Tehdy je koupil Ing. Jiří F.. Ten však neměl – jak uvedl svědek – vlastní zdroje na jejich zakoupení a na vyrovnání kupní ceny si musel půjčit částku 50.000.000,- Kč. Svědek se přitom ujal role prostředníka a kontaktoval ho s Ing. Petrem G.. Ten mu pak sice navenek uvedenou částku půjčil, ale podle svědka to bylo ve skutečnosti tak, že peníze dal k dispozici obžalovaný Ing. Radovan K., který pak měl také akcie společnosti Technology Leasing a.s. ve faktickém držení a rozhodl o dosazení obžalovaného Ing. Přemysla S. do jejího vedení.

S tímto jeho svědectví plně koresponduje výpověď svědka Tareka B.. Ten se přihlásil k tomu, že se v roce 1998 seznámil s obžalovaným Ing. Radovanem K. a určitou dobu byl jeho blízkým spolupracovníkem. V roce 2002 se pak od něj poprvé dozvěděl o společnosti Technology Leasing a.s. Tehdy mu obžalovaný Ing. Radovan K. řekl – jak vypověděl – že chce tuto společnost koupit přes Ing. Petra G., protože když se o ni původně v roce 2001 ucházel z podnětu Petra Š. prostřednictvím své společnosti Korimex a.s., vlastníci mu ji odmítli prodat z obav, že by ji „vytuneloval“. Ani v roce 2002 jí tedy neovládl přímo zakoupením jejích akcií, ale dal Ing. Petru G.ovi částku 50.000.000,- Kč, tento půjčil tyto peníze Ing. Jiřímu F. a ten papírově společnost koupil. Když se tak stalo, obrátil se obžalovaný Ing. Radovan K. na Michala R. a požádal ho, aby mu sehnal někoho, kdo je spolehlivý a poslouchá na slovo. Michal R. mu tehdy doporučil – jak vypověděl svědek – obžalovaného Ing. Přemysla S., který byl následně jmenován do představenstva společnosti a získal výlučné oprávnění disponovat s finančními prostředky na jejích účtech. To mu pak podle svědka umožnilo vyvádět volné finanční prostředky společnosti pod zástěrkou deklarovaných leasingových obchodů ven a volně s nimi disponovat. Dohoda přitom zněla tak, že 85 % z těchto prostředků náleželo obžalovanému Ing. Radovanu K. a 15 % Michalu R. a dalším zainteresovaným osobám. Sám svědek nebyl v detailech informován jak jsou

jednotlivé operace vedoucí k odčerpávání finančních prostředků společnosti Technology Leasing a.s. organizovány a realizovány. Pouze k leasingovému obchodu společnosti Technology Leasing se společností EB Comodity a.s. zaregistroval, že Michal R. společně s obžalovaným Ing. Radovanem K. založili „dvojníka“ této společnosti a s využitím falešného ocenění důlního velkostroje chtěli vyvést ze společnosti Technology Leasing a.s. částku blížící se 150.000.000,- Kč. V tomto kontextu svědek uvedl, že tyto informace získal jak během jednání s obžalovaným Ing. Radovanem K. a jeho spolupracovníky tak z písemné komunikace s ním. Poměrně velkou část dopisů, jejichž prostřednictvím byla tato komunikace vedena, svědek vydal pro účely trestního řízení. Stalo se tak dne 17. září 2002 na letišti v Prsaze – Ruzyni. Šlo o 52 dopisů z doby, kdy byl obžalovaný Ing. Radovan K. ve vyšetřovací vazbě a v daných dopisech dával pokyny, co má svědek a Michal R. venku dělat, kde má vzít jaké peníze a komu a kolik jich vyplatit.

Z osob po určitou dobu blízkých obžalovanému Ing. Radovanu K. byli slyšeni ještě Ing. Roman B. a Petr P.. První z těchto svědků neuvedl nic, co mohlo mít význam pro posouzení této trestní věci. Druhý z nich – Petr P. – potvrdil, že pro obžalovaného Ing. Radovana K. zajišťoval dopravu různých osob a že takto jel někdy v roce 2001 s dvojicí nějakých čechošvýcarů i do sídla společnosti Argrotrade a.s. Obžalovaný Ing. Radovan K. mu pak k tomu ve své kanceláři v Praze na Karlově náměstí vysvětlil – jak vypověděl – že tato leasingová společnost patří nějakému vysoce postavenému politikovi a že on do ní nemůže jít sám, protože jemu by ji ten člověk neprodal, a stejně tak mu tehdy zmínil, že jí nadále nechce provozovat jako leasingovou, ale vytáhnout z ní volná aktiva. V této souvislosti uvedl, že jsou v ní zajímavé dlouhodobé i dobíhající leasingy, automobily a technologické linky a vysvětlil mu, že jeho úkol spočívá v sehnání nějakého bílého koně, který se nastrčí do této společnosti, že svědek bude tohoto bílého koně hlídat a řídit a přitom plnit pokyny obžalovaného Ing. Radovana K. a nosit mu vyvedené finanční prostředky. Současně ale svědek uvedl, že po této schůzce ho již obžalovaný Ing. Radovan K. v této souvislosti nekontaktoval, jejich vztahy ochabovaly a z jeho podnětu bylo proti němu zahájeno trestní stíhání. Nakonec byl svědek odsouzen za pokus podvodu na něm.

Z kmenových zaměstnanců společnosti Technology Leasing a.s. vypověděl nejpodrobněji svědek Ing. Josef B., dlouhodobý ředitel její leasingové divize. Ve své výpovědi uvedl, že leasingová divize vznikla v roce 1991 a nejdříve se zabývala leasingem osobních aut, posléze nákladních vozidel a výrobních technologií průmyslových podniků všech odvětví. Svého vrcholu divize dosahovala v letech 1994 až 2001. Postupem času však společnost jako celek začala své aktivity restrukturalizovat z převážně obchodně-finanční činnosti na podnikání v oboru potravinářské výroby a propojení těchto dvou základních činností – potravinářské výroby a leasingu – v rámci jednoho právního subjektu se ukázalo jako nevhodné z hlediska financování. Financující banka – Česká spořitelna a.s. – začala dávat najevo obavy z vysoké úvěrové angažovanosti společnosti jako celku a z obtíží při ekonomickém analyzování jejich podnikatelských aktivit. Majitelé společnosti se proto rozhodli pro rozvíjení potravinářské výroby a postupný útlum finančního leasingu. Tento proces trval zhruba do 30. června 2001, kdy byl leasing vlastníkem odprodán zahraniční firmě Finch Enterprises Limited z Kypru. Do čela společnosti tehdy ve funkci generálního ředitele i předsedy představenstva nastoupil Ing. Jiří F. a svědek Ing. Josef B. začal vykonávat funkci obchodního ředitele společnosti. V tomto složení společnost fungovala až do 30. června 2002, kdy byla odprodána, aniž by měl svědek tušení komu. Ke dni 3. července 2002 pak byl z funkce ředitele odvolán nově nastoupivším jediným členem představenstva obžalovaným Ing. Přemyslem S.. V obecné rovině označil svědek za hlavní činnosti leasingové společnosti takového typu jakým byla společnost Technology Leasing a.s.

uzavírání leasingových smluv, kontrola jejich plnění a práce z toho vyplývající, zejména sledování a hodnocení platební schopnosti klientů. Společnost Technology Leasing a.s. pracovala asi s dvěma sty klienty, z toho zhruba stopadesát bylo stálých, kde byly realizovány opakované leasingové obchody. Počátek činnosti v konkrétním případě byl dán poptávkou potencionálního klienta po leasingovém obchodě, zájemce byl podroben šetření z hlediska ověření jeho právní subjektivity, ekonomické způsobilosti a renomé na trhu. Právními aspekty případu včetně uzavření případné kupní smlouvy mezi dodavatelem a leasingovou společností a zájemcem (šlo o trojstranné smlouvy) se podílel svědek jako ředitel společnosti a JUDr. Zdeněk K.. Po vyjasnění způsobilosti zájemce o leasing v kladném případě začala jednání s dodavatelem předmětu leasingu, v případě kladného výsledku pak byly připraveny a uzavřeny kupní a leasingové smlouvy. V souladu s interní dohodou s financující Českou spořitelnou, a.s. bylo doporučeno velké leasingové obchody nad 10.000.000 Kč konzultovat před jejich uzavřením s příslušnými pracovníky spořitelny. Tato dohoda byla za působení svědka ve společnosti Technology Leasing a.s. vždy plněna, a to často i u objemech nižších než 10.000.000 Kč. V průběhu splátek byly vyhodnocovány jednotlivé leasingové smlouvy podle plnění a sledován vývoj pohledávek prakticky denně. Když předával funkci obchodního ředitele – ke dni 30.6.2002 – byl souhrnný zůstatek na korunových i devizových účtech společnosti cca 50.000.000 Kč.

Svědék Ing. František T. pracoval ve společnosti Technology Leasing a.s. jako technik. Jeho základní pracovní náplní bylo přebírat techniku podle leasingových smluv. Po příchodu obžalovaného Ing. Přemysla S. do společnosti však takto přestal být využíván a od standardních přejímek předmětů leasingu se ustoupilo. Předměty leasingu tedy nepřebíral ani v rámci leasingových obchodů se společnostmi EB Comodity a.s. a ORIX s.r.o.

Svědčyně Helena H. nastoupila do společnosti Agrotrade a.s. – předchůdkyně společnosti Technology Leasing a.s. – v dubnu roku 1992. Nejdříve pracovala jako sekretářka, asi po roce přešla do divize AGT Leasing, kde pracovala jako asistentka ředitele. Jejím úkolem bylo na základě pokynu ředitele zpracovat leasingové smlouvy, včetně platebních kalendářů a vést agendu s leasingovými případy související (fakturace se sledováním plateb, podklady pro čerpání úvěru). Agrotrade a.s. měl totiž uzavřenou roční rámcovou smlouvu s Českou spořitelnou a.s. o čerpání úvěrů. To trvalo až do 31. prosince 2000. Od začátku roku 2001 se přešlo na jiný systém: byly uzavírány leasingové smlouvy, společnost si nebrala a nesplácela úvěr, ale peníze utržené z leasingových splátek se používaly na nové obchody. Na podzim roku 2001 došlo k přejmenování společnosti na Technology Leasing a.s. a v červnu roku 2002 se svědkyně dozvěděla, že Ing. Jiří F. je novým vlastníkem společnosti a jako nový předseda představenstva jí byl představen obžalovaný Ing. Přemysl S.. V téže době také dostal výpověď předchozí ředitel Ing. Josef B. a podpisové právo k účtům přešlo na nového předsedu představenstva obžalovaného Ing. Přemysla S., JUDr. Zdeněk K. zůstal právníkem společnosti, Ing. František T. technikem, Jana Š. účetní a Hana J. sekretářka. Standardní postup při uzavírání obchodních případů před nástupem obžalovaného Ing. Přemysla S. byl takový, že obvykle kontaktoval zájemce o leasing ředitel společnosti a ten se rozhodl na základě jeho ekonomické situace o tom, zda se leasingová smlouva uzavře. K podpisu smluv docházelo vždy v sídle společnosti Technology Leasing a.s. Po nástupu obžalovaného Ing. Přemysla S. do funkce došlo ke změně v tom, že veškeré podklady přinesl on sám již hotové a leasingové smlouvy se nepodepisovaly v sídle společnosti. Přinesl je totiž již podepsané. Do sídla společnosti tedy přicházeli pouze již dříve získaní zákazníci. Zákazníci, které získal obžalovaný Ing. Přemysl S. se v sídle společnosti neobjevovali, s výjimkou Ing. Jiřího K.. Svědkyně obžalovaným Ing. Přemyslem S. přinesené podklady zpracovala jako obvykle. Když s nimi přišel před podpisem, připravila mu i leasingovou

smlouvou, kupní smlouvou a příslušný předávací protokol. Před nástupem obžalovaného Ing. Přemysla S. zpracovával kupní smlouvy právník JUDr. Zdeněk K. nebo dodavatel a předávací protokoly Hana J. Pokud jde o předávání předmětu leasingu, tak nájemce si přebíral předmět u dodavatele a do společnosti zasílal předávací protokol. Pokud šlo o zpětný leasing, tak technik Ing. František T. provedl na místě kontrolu předmětu leasingu. Po nástupu obžalovaného Ing. Přemysla S. do funkce se však tyto fyzické kontroly u zpětných leasingů neprováděli. To vše se bralo jako praktiky nového předsedy představenstva a nediskutovalo se o tom. Obchodní případ ORIX a EB Comodity proběhly – jak uvedla svědkyně – přesně podle popsaného scénáře. Obžalovaný Ing. Přemysl S. přinesl podklady a svědkyně vyhotovila další potřebné listiny. Pro svědkyni to byly zcela standardní případy zpětného leasingu, kdy společnost Technology Leasing a.s. kupovala stroje a zároveň je dávala bývalému majiteli do nájmu. Společnost Technology Leasing a.s. pak stroje řádně zaplatila, avšak ze strany společnosti ORIX s.r.o. byla zaplacená maximálně první splátka, a to ještě možnou formou zápočtu, a ze strany společnosti EB Comodity a.s. nebyla zaplacená vůbec žádná leasingová splátka. Společnost Technology Leasing a.s. se v těchto případech navíc nestala vlastníkem předmětných strojů; dodatečně totiž vyšlo najevo, že společnosti ORIX s.r.o. a EB Comodity a.s. také newbyly jejich vlastníky. Plně ve shodě se svědkyní Helenou H. vypověděla svědkyně Hana J., od roku 1998 další sekretářka ve společnosti Technology Leasing a.s..

Svědék JUDr. Zdeněk K. pracoval ve společnosti Argotrade a.s., a následně ve společnosti Technology Leasing a.s., v období od 21. února 1994 do 31. července 2003 jako podnikový právník. Do jeho agendy patřilo zejména jednání s klienty, příprava kupních a leasingových smluv a veškeré další dokumentace k leasingovým obchodům a zpracování všeho, co patřilo do personální agendy. V době, kdy byla společnost v rukách rodiny T. a její leasingovou divizi řídil Ing. Josef B., byly jednotlivé leasingové obchody pravidelně projednávány na poradách vedení, kterých se svědek účastnil. Předmětem jednání na těchto poradách byla vedle toho též podnikatelská strategie společnosti. Ta se jevila dlouhodobě úspěšnou, takže společnost bylo možné považovat za prosperující, byť se neobešla bez financování realizovaných obchodů s použitím cizích úvěrových zdrojů. Současně se jí dařilo sjednávat velké leasingové obchody na předměty leasingu dosahující hodnoty v řádech stovek milionů korun. Provádění dílčích úkonů v rámci leasingové agendy bylo přitom specializováno a delegováno na jednotlivé zaměstnance. Situace se zásadně změnila poté, co majoritní balík akcií získal Ing. Jiří F. a do vedení společnosti dosadil obžalovaného Ing. Přemysla S.. Veškerá kontinuita podnikatelských aktivit společnosti byla tehdy přerušena okamžitým odvoláním dosavadního ředitele společnosti Ing. Josefa B.. Obžalovaný Ing. Přemysl S. na sebe atrahoval veškeré úkony spojené s leasingovými obchody. S novými klienty jednal výlučně sám, zpravidla mimo sídla společnosti, sám s nimi uzavíral příslušné smlouvy, sepisoval protokoly o předání předmětů leasingu a prováděl úhrady sjednaných kupních cen. Navíc zcela potlačil význam kontrolní činnosti. Mezi realizovanými obchody začaly převažovat leasingové pronájmy méně hodnotných předmětů leasingu, jako osobních automobilů, herních automatů nebo vybavení restaurací. Porady k jednotlivým leasingovým případům přestaly být svolávány a v sídle společnosti Technology Leasing a.s. se začaly objevovat osoby spojené s podsvětím. Svědek v této souvislosti připomenul, že velice sebevědomně se v prostorách společnosti chovali například Petr Š. a Ing. Petr G.. Navíc tehdy narazil i na několik nestandardních leasingových operací. Mezi ně zařadil též případy zpětných leasingů poskytnutých společností ORIX s.r.o. a EB Comodity a.s. Ve vztahu k prvnímu z těchto případů ho upoutalo to, že leasingový nájemce – společnost ORIX s.r.o. – sídlila v zahrádkářské kolonii u Brna. Na jejím čele stál jednatel s velice nízkými intelektovými vlastnostmi – zjevně do společnosti nastrčený „bílý kůň“. V druhém případě – případě obchodu se společností EB Comodity a.s. – pak vyšlo najevo, že deklarovaný předmět

leasingu není na tom místě, kdy by měl být. Celkově vzato se pak svědkovi jednání obou jmenovaných – obžalované Ing. Přemysla S. a Ing. Jiřího F. – jevílo jako velice podivné: vypadalo to tak, že mají jediný zájem, a to sehnat někde větší objem finančních prostředků a tyto za každou cenu rychle investovat. V důsledku toho a nedostatečného zajištění uzavíraných leasingových obchodů se pak množily případy neplnění závazků ze strany leasingových nájemců. Poté, co byl začátkem ledna roku 2003, ze své funkce odvolán obžalovaný Ing. Přemysl S. a o podnikatelské aktivity společnosti Technology leasing a.s. se začala zajímat Police České republiky, přišla další skupina pozoruhodných osob do řídicích a statutárních orgánů společnosti, zvláště pak do dozorčí rady. Do této kategorie osob podle svědka patřil i nově ustanovený likvidátor společnosti Ing. Emil B.. To vše svědka vedlo k tomu, že na počátku března roku 2003 rezignoval na svou funkci v dozorčí radě společnosti a ke konci téhož měsíce ukončil pracovní poměr v této společnosti.

Svědčce Jana Š. odpovídala ve společnosti Technology Leasing a.s. za vedení účetnictví. Na sjednávání leasingových obchodů se nijak nepodílela, vystavovala však veškeré faktury a procházely přes ní všechny platby. Za nejmarkantnější rozdíl mezi postupy volenými před příchodem obžalovaného Ing. Přemysla S. do společnosti Technology Leasing a.s. a po jeho nástupu do funkce jediného člena jejího představenstva označila volené formy transferů finančních prostředků: původně se totiž prakticky všechny převody finančních prostředků prováděly bezhotovostně, zatímco po příchodu obžalovaného Ing. Přemysla S. byla jejich část realizována hotovostně. Celkově vzato však společnost plnila své závazky a za celou dobu se neocitla v prodlení. Proto jí překvapilo, že v lednu roku 2003 její vedení ohlásilo ukončení činnosti. Tehdy to přičítala změně úvěrové politiky České spořitelny a.s., která se projevila v její neochotě prolongovat společnosti Technology Leasing a.s. kdysy poskytnuté úvěry. Obchody posuzované v této trestní věci – zpětné leasingy stavebních a důlních strojů společností ORIX s.r.o. a EB Comodity a.s. – jí nijak neutkvěly v paměti, takže se k nim nebyla schopna nijak vyjádřit.

Svědce JUDr. Milan J. – advokát specializující se na obchodní agendu – udržoval dlouhodobě kontakty s Ing. Jiřím F. a někdy na přelomu let 2001 a 2002 mu nabídl pomoc při shánění investora do společnosti Technology Leasing a.s. za příslib možnosti jejího právního zastupování. V té souvislosti se obrátil i na Petra Š. a seznámil ho s Ing. Jiřím F.. Krátce poté – v měsíci únoru nebo březnu roku 2002 – Petr Š. sdělil, že má investora a že se tento brzy ozve. Vzápětí se ukázalo, že oním zájemcem o investici do společnosti Technology Leasing a.s. je Ing. Peter G.. Ten totiž svědka kontaktoval s tím, že má k dispozici částku 50.000.000 Kč a je připraven zapůjčit jí Ing. Jiřímu F. za účelem nákupu akcií společnosti Technology Leasing a.s. Tato půjčka umožnila Ing. Jiřímu F. odkoupení těchto akcií od společnosti Finch Enterprises Limited. Současně Ing. Jiří F. na žádost Ing. Petra G. rubopisoval blanco akcie jako převodce, aniž by v rubopisu uvedl jejich nabyvatele. Ten měl být doplněn po oboustranné dohodě v případě, že by Ing. Jiří F. nesplatil poskytnutou půjčku ve stanovené lhůtě. Ing. Jiří F. s touto podmínkou souhlasil jen ztěžka, ale protože jej tlačil čas, byl nucen ji akceptovat. Svědek se stal předsedou dozorčí rady společnosti Technology Leasing a.s. a v průběhu měsíce prosince roku 2002 ho Ing. Jiří F. informoval o tom, že u některých leasingových obchodů dochází k prodlení s placením a že se obává problémů s Českou spořitelnou a.s. a s Českou konsolidační agenturou, které nechtějí prolongovat termíny splatnosti v minulosti čerpaných úvěrů. V návaznosti na to mu na přelomu let 2002 a 2003 Ing. Jiří F. telefonicky sdělil, že se objevily nějaké nesrovnalosti v leasingových obchodech se společnostmi EB Comodity a.s. a ORIX s.r.o. V té době současně začala být ve věci činná Policie ČR. Obžalovaný Ing. Přemysl S. – jenž v pozici předsedy představenstva řídil společnost Technology Leasing a.s. a odpovídal za její chod – se podle svědka choval,

jako by se ho to netýkalo a jako by se nic nestalo, a sdělil, že si není vědom porušení žádné povinnosti. Svědek pak již společnost Technology Leasing a.s. zastupoval jen krátce do jejího vstupu do likvidace a do jmenování likvidátora. V následujícím období svědek převzal na základě udělené plné moci právní zastupování obžalovaného Ing. Radovana K. a s poukazem na povinnost mlčenlivosti odmítl vypovídat proti svému klientovi.

Svědčyně JUDr. Božena M. – další advokátka figurující ve věci – zastupovala po určitou dobu společnost Salid s.r.o. Petra Š.. V červnu nebo červenci roku 2002 se pak na ni Petr Š. obrátil s tím, že vlastní akcie leasingové společnosti Technology leasing a.s. a chtěl by, aby této společnosti do budoucna poskytovala právní služby. Při té příležitosti jí řekl – jak vypověděla – že on a ještě jedna další blíže nespécifikovaná osoba odkoupili akcie společnosti Technology Leasing a.s. od Ing. Jiřího F.. Současně jí řekl – jak pokračovala – že na místo statutárního orgánu si do společnosti dosadili svého člověka. Hovořil přitom v množném čísle, takže svědkyně měla za to, že pokud akcie společnosti Technology Leasing a.s. vlastní, tak že je nevlastní sám. Následně se od něj svědkyně dozvěděla, že ve společnosti Technology Leasing a.s. došlo k uzavírání smluv v případech, kdy neexistovaly žádné předměty leasingu, a že s využitím toho došlo prakticky k vytunelování společnosti se škodou asi 12.000.000 až 50.000.000 Kč. S určitým časovým odstupem se svědkyně z televize dozvěděla, že Petr Š. již nežije, že byl brutálně zavržděn.

Svědék Ing. Emil B. – likvidátor společnosti Technology Leasing a.s. s účinností od 6. února 2003 do vyhlášení konkursu dne 11. června 2003 – popsal průběh likvidace tak, že se seznámil se skutečnostmi charakterizujícími ekonomickou a finanční situaci společnosti a s využitím stávajících zaměstnanců a externích spolupracovníků nebo poradců se snažil dokončit již rozeběhlé leasingové obchody, vypořádat závazky společnosti vůči jejím obchodním partnerům a ukončit její činnost. V této souvislosti potvrdil, že přitom pracoval s příslušnými evidencemi účetnictví a pohledávek, sám si plnil své úkoly při sestavování účetních závěrek a zadávání auditů, jednal s Českou spořitelnou a.s., jako hlavním věřitelem společnosti Technology Leasing a.s., o restrukturalizaci jejích pohledávek a nechal zpracovat speciální finanční analýzu stavu společnosti a jejího budoucího vývoje. Poté, co se seznámil s výsledky této analýzy, a poté co Česká spořitelna a.s. nezměnila svůj odmítavý postoj k dalšímu financování leasingových obchodů společnosti Technology Leasing a.s., neprolongovala splatnost již čerpaných úvěrů a přistoupila k uplatnění sankčních úroků z prodlení se přiklonil k řešení vzniklé situace prohlášením konkursu na majetek společnosti Technology Leasing a.s. Toto oznámil soudu začátkem června roku 2003 a vzhledem k tomu, že tehdy již byl soudu podán návrh na prohlášení konkursu jedním z věřitelům, připojil se k němu. Celkově vzato vyslovil přesvědčení, že společnost Technology Leasing a.s. se dostala do potíží a následně likvidace a konkursu dostala ze dvou základních příčin, a to kvůli poměrně velkému objemu špatných pohledávek a kvůli uplatnění sankcí formou penalizačních úroků od České spořitelny a.s. Mezi ony špatné pohledávky svědek zařadil i obchodní případy zpětných leasingů poskytnutých společností EB Comodity a.s. a ORIX s.r.o.

Svědék Ing. Jiří Brichta Csc. vypracoval znalecké posudky z oboru ekonomiky, jimiž ocenil hodnotu předmětů leasingů figurujících v posuzovaném případě. Ve své výpovědi vyloučil, že by měl blízko k některému z obžalovaných a dané znalecké posudky označil za zcela standardní, nijak zásadně nevybočující z běžné znalecké agendy. V tomto kontextu uvedl, že v dané záležitosti byl nejdříve kontaktován mužem, který se představil jako zástupce společnosti EB Comodity a.s. a chtěl vypracovat znalecký posudek na kolesové rypadlo K300 technicky zhodnocené po provedení oprav za částky 20.000.000,- Kč, 50.000.000,- Kč

a 90.000.000,- Kč. Dostavil se tedy do areálu Sokolovských strojírén a.s. v Sokolově, kde za přítomnosti ředitele Sokolovské obchodní společnosti a.s. Ing. Jiřího K. převzal nákresy a parametry předmětného kolesového rypadla a byl mu prezentován způsob provedení jeho oprav. Na základě obdržených materiálů a informací pak vypracoval posudek číslo 214-17/02. Uvedený velkostroj fyzicky viděl a prohlédl si ho. Nenašel na něm přitom výrobní číslo; byla tam pouze tabulka s daty generálních oprav. K dalšímu posudku – posudku číslo 224-27/02 – uvedl, že byl telefonicky kontaktován mužem, který se představil jako K. – zástupce společnosti Orix a vyslovil požadavek na ocenění souboru stavebních strojů. Opět podklady pro posudek získal v Sokolově v Sokolovské obchodní společnosti a.s. V tomto případě šlo o dokumentaci k uvedeným strojům. K jejich umístění mu bylo sděleno, že jsou ve vlastnictví společnosti Plynostav Pardubice a.s. a pracují na Kamčatce na výstavbě plynovodu. Daný posudek byl tedy vypracován na základě uvedené dokumentace a tvrzení Ing. Jiřího K., že oceňované stroje jsou funkční a před odesláním na Kamčatku byly opravovány a prohlédnuty.

Slyšení byli rovněž pracovníci České spořitelny a.s., kteří měli v agendě úvěry poskytnuté společnosti Technology Leasing a.s., resp. její předchůdkyni, společnosti Agrotrade a.s. Šlo o Ing. Josefa Š., Ing. Jaroslava Š. a Mgr. Lucii V..

Všichni tři jmenovaní působili v inkriminované době v úvěrovém odboru centrály České spořitelny a.s. a následně přešli do jejího odboru restrukturalizace a vymáhání pohledávek. V něm působili na funkcích vedoucích jeho oddělení – Ing. Jaroslav Š. jako vedoucí oddělení velkých korporací, Ing. Josef Š. ve funkci vedoucího oddělení právnických osob a Mgr. Lucie V. na postě vedoucí právního oddělení. Do jejich agendy spadala správa rizikových pohledávek. V této souvislosti vypověděli, že obchodní případ společnosti Technology leasing a.s., dříve Agrotrade a.s., řešili původně jako běžný případ úvěrování podnikatelské činnosti náročné na cizí zdroje, pak ho předali útvaru finančních institucí a leasingových společností a odtud ho následně znovu převzali, tentokrát s perspektivou jeho restrukturalizace. Za důvod toho označili plánovaný převod části daných úvěrů na Českou konsolidační agenturu. Shodně také potvrdili, že k poslednímu čerpání úvěrových prostředků na základě smluv, které v něm figurovaly, došlo v roce 2001, když poslední z takových smluv byla uzavřena v roce 2000. Vzhledem k tomu, že si již nevybavili žádná konkréta, v obecné rovině uvedli, že společnost Technology leasing a.s. měla od České spořitelny a.s. uzavřenou celou řadu smluv o poskytnutí úvěru, jejichž prostřednictvím čerpala finanční prostředky v různé výši v závislosti na sjednaných podmínkách konkrétní úvěrové smlouvy. Po jejich vyčerpání již nedocházelo k uzavírání nových leasingových smluv, z nichž by bylo možné čerpat další úvěrové prostředky, ale k prolongacím termínů splatnosti ze stávajících úvěrových smluv. K umořování splátek a úroků docházelo ze zisku, který byl generován jednotlivými platbami inkasovanými od leasingových nájemců – hradících leasingové splátky – společnosti Technology leasing a.s. Tato společnost se za dobu, kdy byla ve správě odboru, v němž svědci působili, nikdy nedostala se splátkami do prodlení. V souvislosti se změnami v majetkové struktuře České spořitelny a.s. však na počátku roku 2003 bylo ustoupeno od praxe prolongací termínů splatnosti již poskytnutých úvěrů a svědci připustili, že to mohlo společnost Technology Leasing a.s. ekonomicky položit. Následně pak Česká spořitelna a.s. neřešila vzniklou situaci odčerpáním veškerých aktiv této společnosti z jejich běžných účtů, k čemuž jí opravňovaly uzavřené úvěrové smlouvy, resp. dodatky k nim, ale uplatnila své nároky v rámci konkursního řízení.

Další poměrně rozsáhlou skupinu svědků tvořili zaměstnanci a členové statutárních orgánů podnikatelských subjektů, které byly v obchodních vztazích se společností

Technology Leasing a.s. v případech leasingových obchodů figurujících v posuzované trestní věci. Mezi tyto svědky patřili Jiří L. – jednatel společnosti EB Comodity a.s. – Ing. Jiří K. – společník, akcionář a statutární orgán ve společnostech Plynostav Pardubice Holding a.s., Lidová obchodní společnost s.r.o., Sokolovská obchodní a.s. a Sokolovské strojírny a.s. – Ing. František Š. – společník Lidové obchodní společnosti s.r.o. a generální ředitel Sokolovské uhelné a.s. – Ing. Luboš O. – předseda dozorčí rady Plynostavu Pardubice Holding a.s. a jednatel Lidové obchodní společnosti s.r.o. – prof. Ing. Vladimír K. – předseda představenstva Českomoravského národního finančního fondu a.s. a předseda představenstva společnosti Plynostav Pardubice Holding – Ing. František F. – generální ředitel společnosti Plynostav Pardubice Holding a.s. – Vladimíra Č. – obchodně-ekonomická ředitelka společnosti Plynostav Pardubice Holding a.s. – a Václav F. – ředitel Sokolovských strojírny a.s.

Svědék Jiří L., narozený xxx, vypověděl, že společně s dalšími osobami založil v roce 1999 společnost EB Comodity a.s, se sídlem v Čelákovcích. Ostatní akcionáři tehdy nedoplatili základní jmění společnosti, svědek to učinil za ně a stal se tak jediným akcionářem. Vzhledem k tomu, že přešel za prací do zahraničí, dříve než se mu podařilo rozvinout činnost dané společnosti a nemělo pro něj žádný smysl jí provozovat, prodal jí ještě v průběhu téhož roku – tedy roku 1999 – Janu K.. Společnost svědek prodal se vším všudy, takže Jan K. dostal veškeré doklady a představenstvo a dozorčí rada byly odvolány. Následně již svědek neměl – jak uvedl – se společností EB Comodity a.s. nic společného, byť dodatečně zjistil, že příslušné zápisy organizačních a majetkových změn ve společnosti byly zaneseny do obchodního rejstříku s velkým zpožděním. Vyloučil tedy, že by kdy obchodoval se společností Technology Leasing a.s.; stejně tak jako nikdy neobchodoval ani s dalšími společnostmi figurujícími v posuzovaném pořípadě, se Sokolovskými strojírnami a.s. a se společností ORIX s.r.o. V návaznosti na to doplnil, že podle jeho informací společnost EB Comodity a.s. nezačal fakticky provozovat ani Jan K. a po celou dobu neměla žádné zaměstnance ani reálné sídlo. Od policie se svědek dozvěděl, že někdo vystupoval pod jeho jménem v souvislosti s deklarovanými obchody se společností Technology Leasing a.s., nedokázal však říci jak se tato osoba dostala k jeho národnímu a k jeho občanskému průkazu. Příslušným policejním záznamem je doloženo, že ztrátu tohoto občanského průkazu nahlásil v roce 2001.

Svědék Ing. František M. ve své svědecké výpovědi popsal okolnosti, za kterých pronajal dvěma mužům, z nichž jeden se představil jako Miroslav K., kanceláře v Brně na Šumavské ulici. Kanceláře nebyly nijak zařízeny a podle uzavřené smlouvy měly sloužit společnosti ORIX s.r.o. Muži, kteří s ním jednali o jejich pronájmu, neplatili nájemné, a proto od smlouvy po čase odstoupil.

Svědék Ing. Jiří K. působil od roku 1992 na vrcholných postech všech společností patřících do seskupení zastřešeného Lidovou obchodní společností s.r.o. Klíčovou roli mezi těmito společnostmi hrály Plynostav Pardubice Holding a.s., Sokolovská obchodní a.s., Sokolovské strojírny a.s., PASO Brno a.s., Kinotechnika Praha a.s., Kala Tours s.r.o., Krušnohorský stavební holding a.s. a Štěrkopísky Milhostov s.r.o. Počínaje rokem 1996 byla dominantní z těchto společností – společnost Plynostav Pardubice Holding a.s. – ve ztrátě. Ta v roce 1996 dosáhla výše 350.000.000,- Kč a v následujícím období mírně narůstala. S ohledem na to se spolu s prof. Ing. Vladimírem K. snažili přimět její vedení ke změně způsobu řízení a posléze iniciovali výměnu generálního ředitele Jana F. za nového Ing. Františka F.. Společnost měla tehdy kapitál 360.828.000,- Kč, jí čerpané úvěry dosáhly výše kolem 200.000.000,- Kč a měla vysoké závazky po lhůtě splatnosti, některé i z titulu

vystzavených směnek. Bylo tedy nemožné pro ní získat další úvěr. Česká spořitelna a.s., která byla původně jejím akcionářem a poskytovala jí úvěry, po prodeji akcií postupně snižovala svoji angažovanost v ní a jakmile to bylo možné, přesunula své pohledávky vůči ní do České konsolidační agentury. Jediným jejím volným majetkem zůstaly stroje, které hodlali využít formou zpětného leasingu nebo zástavy, aby získali další provozní kapitál. O tom, že dalším krokem vedoucím k její revitalizaci bude využití těchto strojů k získání hotovostních zdrojů určených k financování rozjednaných zakázek formou zpětného leasingu rozhodli členové představenstva v průběhu roku 2001. Oslovili přitom různé leasingové společnosti, včetně společnosti OB leasing a.s., leasingové společnosti České spořitelny a.s., ovšem s negativním výsledkem. Až v druhé polovině roku 2002 se svědek Ing. Jiří K. potkal s v Sokolově ve strojárnách s obžalovaným Ing. Přemyslem S.. Ten se tam zajímal o nějakou techniku, kterou měl opravit nějaký pan L.. Tehdy spolu začali jednat o možnosti zpětného leasingu pro společnost Plynostav Pardubice Holding a.s., který se posléze podařilo získat prostřednictvím Lidové obchodní společnosti s.r.o. Tím, že svědek Ing. Jiří K. dal záruku, že tato společnost – nejvyšší v daném seskupení – dá záruku, že leasing bude splácen, docílil uzavření příslušných smluv se společností Technology Leasing a.s. Obžalovaný Ing. Přemysl S. jednající za Technology Leasing a.s. byl přitom seznámen s tím, že dané stroje bude Lidová obchodní společnost s.r.o. dále pronajímat společnosti Plynostav Pardubice Holding a.s. Už když se sešli poprvé, tak se bavili o tom, že mají obecně zájem sehnat zpětný leasing na stroje, zařízení a určitou technologii, obžalovaný Ing. Přemysl S. řekl, jaké doklady potřebuje, také se bavili o parametrech, které jsou zapotřebí k tomu, aby bylo možné leasing poskytnout. Po několika jednáních a předložení příslušných dokladů s údaji z Plynostavu Pardubice Holding a.s. mu obžalovaný Ing. Přemysl S. sdělil, že této společnosti leasing nemůže poskytnout, protože chybí vhodné zajištění. Na základě toho mu svědek předložil podklady z Lidové obchodní společnosti s.r.o. a nakonec dosáhl souhlasu se zpětným leasingem prostřednictvím této společnosti. Takže Plynostav Pardubice Holding a.s. prodal dané stroje společnosti Technology Leasing a.s. a ta je pronajala Lidové obchodní společnosti s.r.o., která je zpětně pronajala Plynostavu Pardubice Holding a.s. Tomu to přineslo okamžitý kapitál a tak se ho podařilo zachránit. Lidová obchodní společnost s.r.o. pak splnila veškeré své závazky vůči společnosti Technology Leasing a.s.

Plně ve shodě se svědkem Ing. Jiřím K. vypověděli svědci Ing. František Š. – společník Lidové obchodní společnosti s.r.o. a generální ředitel Sokolovské uhelné a.s. – prof. Ing. Vladimír K. – předseda představenstva Českomoravského národního finančního fondu a.s. a předseda představenstva společnosti Plynostav Pardubice Holding a.s. – i Ing. Luboš O. – předseda dozorčí rady Plynostavu Pardubice Holding a.s. a jednatel Lidové obchodní společnosti s.r.o.

Svědek Ing. Luboš O. potvrdil, že v době nástupu nového generálního ředitele Ing. Františka F. do Plynostavu Pardubice Holding a.s. byla finanční situace této společnosti velmi špatná. Představenstvo a dozorčí rada této společnosti přitom nenalezly jinou možnost jak se ze svízelné situace dostat než formou zpětného leasingu některých stavebních strojů. Osloveno proto bylo několik leasingových společností, ale bezvýsledně. Úspěšně nakonec skončila až následně Ing. Jiřím K. zahájená jednání s reprezentantem společnosti Technology Leasing a.s. obžalovaným Ing. Přemyslem S.. Podle vyjádření Ing. Jiřího K. nebyl obžalovaný Ing. Přemysl S. ochoten leasingové smlouvy uzavřít přímo s Plynostavem Pardubice Holding a.s. z důvodu jeho špatné finanční situace a podmínil celý obchod tím, aby leasingové smlouvy, a tím i garance za financování leasingu, byly vedeny přímo na Lidovou obchodní společnost s.r.o. jako mateřskou společnost holdingu. Lidová obchodní společnost s.r.o. pak pronajala dané stroje získané zpětně do užívání od společnosti Technology Leasing a.s. za

ceny podle platného ceníku Plynostavu Pardubice Holding a.s., čili za ceny obvyklé, jak předepisovaly účetní a daňové předpisy. Plynostav Pardubice Holding a.s. totiž potřeboval s těmito stroji nadále provozovat svou hospodářskou činnost a pokud by mu je zpětně nepronajala Lidová obchodní společnost s.r.o., byl by nucen si pronajmout jinde a zřejmě za vyšší ceny. Na doplnění svědek Ing. Luboš O. uvedl, že peníze získané předmětnými leasingovými obchody se společností Technology Leasing a.s. byly použity na úhradu směnečných dluhů Plynostavu Pardubice Holding a.s.

Svědék Ing. František F. – generální ředitel společnosti Plynostav Pardubice Holding a.s. – uvedl, že snahy o zpětný leasing určitých stavebních sporů se v posuzovaném případě odvojeli od výsledku soudního řízení v jednom ze sporů vedených Plynostavem Pardubice Holding a.s. V tomto řízení byl Plynostav Pardubice Holding a.s. odsouzen Vrchním soudem v Praze k plnění z avalace smének ve výši 60.000.000 Kč s příslušenstvím a výstavce smének uplatnil vůči Plynostavu Pardubice Holding a.s. exekuci. Nastalou situaci se podařilo překlenout jednáním majitelů této společnosti o získání finančních prostředků cestou zpětného leasingu jejich mobilních prostředků. Plynostav Pardubice Holding a.s. měl v té době v podstatě většinu nemovitostí (cca 80%) v zástavě u České konsolidační agentury a s ohledem na to nemohl získat žádný úvěr u české ani zahraniční banky. Při jednání s leasingovými společnostmi však majitelé Plynostavu Pardubice Holding a.s. narazili na zásadní problém spočívající v tom, že jeho vybavení je silně specializované a tím na běžném trhu těžko k prodeji. S využitím manažerů Sokolovské obchodní a.s. a Lidové obchodní společnosti s.r.o. se však podařilo – jak vypověděl svědek – zajistit společnost Technology Leasing a.s., která se nabídla, že tyto prostředky umí zpětně leasingem prodat. Vlastní jednání o tom vedli zástupci Sokolovské obchodní a.s. a Lidové obchodní společnosti s.r.o. – ředitel Ing. Jiří K. a ekonom Ing. Luboš O., protože Lidová obchodní společnost s.r.o. mohla poskytnout záruky na plnění z nájemních leasingových smluv. Celá operace pak měla následující schéma: Plynostav Pardubice Holding a.s. prodal určité stavební stroje na základě odhadů leasingové společnosti Technology Leasing a.s., ta je pronajala Lidové obchodní společnosti s.r.o. a ta je zpětně pronajala Plynostavu Pardubice Holding a.s. Tato cesta byla zvolena i z toho důvodu, že kdyby došlo k jakémukoliv zásadnímu problému u Plynostavu Pardubice Holding a.s., Lidová obchodní společnost s.r.o. by ze svých prostředků plnila vůči Technology Leasing a.s. Dané stroje, které byly předmětem zpětného leasingu, zůstaly na území republiky, i když podle uzavřené dohody se mohly přesunout nebo pronajmout na práci kamkoliv. Svědek také potvrdil, že v mezidobí byly splněny veškeré závazky ze smluv uzavřených se společností Technology Leasing a.s. Zároveň se vyjádřil k obchodním kontaktům se společností ORIX s.r.o. Ty rovněž spadly do období, kdy Plynostav Pardubice Holding a.s. potřeboval nutně sehnat finanční prostředky ve výši kolem 50.000.000,- Kč na úhradu prohraného soudního spor. Řešení tohoto problému bylo shkedáno v prodeji části movitého majetku, konkrétně strojů na Kamčatce. Začala proto jednání s ruskými firmami, ovšem jejich problémem byla nesolventnost. Do těchto jednání následně vstoupil Ing. Jiří K. s informací, že má zájemce na odkup těchto strojů, a to společnost ORIX s.r.o. Ing. Jiří K. tehdy zároveň řekl – jak si svědek vybavil – že společnost ORIX s.r.o. si na to vezme úvěr a za tím účelem si nechá zpracovat úřední odhady cen těch strojů. S cenou, která byla nabídnuta na základě takových odhadů – 26.818.000,- Kč – svědek souhlasil. Proto byla vypracována a uzavřena příslušná obchodní smlouva. Nabytí vlastnického práva k daným strojům společností ORIX s.r.o. však v ní bylo vázáno na úhradu celé kupní ceny. Společnost ORIX s.r.o. však zaplatila pouze první splátku 500.000 Kč. Urgence a výpověď smlouvy se z jejího tvrzeného sídla vrátily jako nedoručené a nedoručitelné.

Plně ve shodě s výpovědí svědka Ing. Františka F. vyznělo svědectví Vladimíry Č., obchodně-ekonomické ředitelky společnosti Plynostav Pardubice Holding a.s. V době, kdy svědkyně do této společnosti nastoupila, jednalo se o společnost, která byla zadlužená a na pokraji úpadku. Její revitalizace započala v době velké zakázky na Kamčatce, protože úvěry a pomoc bankovních institucí s ohledem na velmi špatné hospodářské výsledky, již nebyla reálná. Součástí kroků činěných v zájmu získání nového disponibilního kapitálu byla i jednání o odprodeji části movitého majetku společnosti ORIX s.r.o. V návaznosti na ně byl generálnímu řediteli Plynostavu Pardubice Holding a.s. Ing. Jiřím K. předán návrh kupní smlouvy na prodej stavebních strojů, včetně kopie znaleckého posudku a návrhu nájemní smlouvy na zpětný pronájem těchto strojů, to vše od společnosti ORIX s.r.o. Touto společností byla formou bankovního převodu na účet uhrazena první splátka kupní ceny 500.000,- Kč, avšak další úhrada od této společnosti již nikdy nepřišla. Svědkyně nepoznala osobně žádného ze zástupců společnosti ORIX s.r.o. a jedinou spojkou s touto společností pro ní byl Ing. Jiří K.. Co se týče předmětných strojů, tak tyto byly a doposud jsou na Kamčatce v Rusku a jsou v majetku společnosti Plynostav a.s. Za úspěšnější označila svědkyně spolupráci navázanou přibližně ve stejné době se společností Technology Leasing a.s. Její součástí byl prodej stavebních strojů a jejich zpětný nájem prostřednictvím Lidové obchodní společnosti s.r.o. Jednalo se o jeden obchodní případ o třech smlouvách o objemu 21.000.000,- Kč. V jeho rámci stavební stroje umístěné na území České republiky nejdříve od Plynostavu Pardubice Holding a.s. odkoupila společnost Technology Leasing a.s., vzápětí si je vzala do leasingového nájmu Lidová obchodní společnost s.r.o. a tato je dala do podnájmu Plynostavu Pardubice Holding a.s.

Svědék Václav F. – ředitel Sokolovských strojíren a.s. – se ve své výpovědi vyjádřil k obchodnímu vztahům se společností EB Comodity a.s. Uvedl, že někdy v létě roku 2002 jej v Sokolovských strojírnách a.s. po předchozím objednání navštívil muž, který předložil vizitku a představil se jako Jiří L. ze společnosti EB Comodity a.s. Přišel sám, dotazoval se na produkty společnosti a sdělil, že má zájem o velkostroj K300, což je důlní těžební stroj velkých parametrů a rozměrů, o hmotnosti cca 700 tun, v podstatě povrchové rypadlo na uhlí či zeminu. Jmenoivaný říkal, že má aktivity v bývalém SSSR a dohodli se na vypracování dvou cenových nabídek, a to nižší a vyšší podle vybavenosti stroje co do ovládacích prvků. Následně odsouhlasil vyšší nabídku a došlo k sepsání smlouvy na generální opravu velkostroje K300. Smlouva byla koncipována jako generální oprava z toho důvodu, že Sokolovské strojírně a.s. běžně vykupují staré stroje, provádí jejich generální opravy a prodávají je zároveň zájemcům. Tak tomuto bylo i v daném případě. Jednotlivé etapy opravy byly ošetřeny zálohami, avšak společnost EB Comodity a.s. neuhradila ani jednu z nich. Svědek se proto pokoušel kontaktovat její zástupce, avšak neúspěšně. Ani dopis a odstoupení od smlouvy se společností EB Comodity a.s. nepodařilo doručit.

Rozhodné skutkové okolnosti jsou doloženy též opatřenými **listinnými důkazy**.

Poměry ve společnostech Technology Leasing a.s., ORIX s.r.o. a EB Comodity s.r.o., zaměření jejich podnikatelských aktivit, změny v jejich majetkové struktuře a ve složení orgánů, kterými tyto společnosti prošly, mapují listiny tvořící obsah příslušných rejstříkových spisů, úplné výpisy z databázi obchodního rejstříku, společenské smlouvy a notářské zápisy.

Klíčovou rolí v posuzovaném případě sehrála společnost Technology leasing a.s., původně podnikající pod jménem Agrotrade a.s. Ta byla založena dne 9. dubna 1990 uzavřením společenské smlouvy jejími zakladateli, Ing. Miroslavem T., Ing. Zdeňkem T. a JUDr. Ivanem K. Od počátku společnost soustřeďovala své podnikatelské aktivity na

potravinářskou a zemědělskou výrobu. V druhé polovině roku 1993 však došlo k rozšíření jejího předmětu činnosti o oblast poskytování finančního a operativního leasingu, koupě a prodeje zboží a pronájem motorových vozidel. Tato změna byla do obchodního rejstříku zapsána dne 11. října 1993. Představenstvo společnosti tvořili po většinu doby její zakladatelé. Další členové rodiny T. působili v její dozorčí radě. K zásadní změně ve struktuře a obsazení statutárních orgánů společnosti došlo až v polovině roku 2001 v souvislosti s odprodejem jejích akcií kyperské společnosti Finch Enterprises Limited. Následně byla tímto akcionářem svolána valná hromada, která dne 12. června 2001 rozhodla ve formě rozhodnutí jediného akcionáře o změně stanov společnosti a změně jejího názvu – a to z Agrottrade a.s. na Technology Leasing a.s. – přičemž jediným členem jejího představenstva se stal Ing. Jiří F.. Tyto změny byly do obchodního rejstříku zapsány dne 5. listopadu 2001. Společnost Finch Enterprises Limited si pak podržela pozici jediného akcionáře do 24. června 2002. K tomuto datu získal zakoupením celého balíku jejích akcií Ing. Jiří F.. Zároveň se vzdal funkce jediného člena jejího představenstva a do této funkce uvedl obžalovaného Ing. Přemysla S.. Tyto změny však byly do obchodního rejstříku zaneseny až dne 17. července 2002. Počátkem roku 2003 – dne 6. ledna 2003 – rozhodl jediný akcionář společnosti Technology leasing a.s. Ing. Jiří F. o odvolání obžalovaného Ing. Přemysla S. z jejího představenstva a sám se vrátil do této funkce. Dne 6. února 2003 pak vstoupila společnost Technology leasing a.s. do likvidace a jejím likvidátorem byl ustanoven Ing. Jiří B.. Stalo se tak z rozhodnutí jediného akcionáře zaneseného v notářském zápisu NZ 30/2003, N 44/2003 ze dne 6. února 2003. Tato změna byla do obchodního rejstříku zapsána dne 14. května 2003. V mezidobí však největší věřitelé společnosti Technology leasing a.s. – Česká spořitelna a.s., Česká konsolidační agentura a.s. a JUDr. Milada Sigmundová, správkyně konkurzní podstaty společnosti Prague Car Rent a.s. – podali návrh na prohlášení konkursu na majetek této společnosti. V návaznosti na to byl dne 12. června 2003 usnesením Městského soudu v Praze č.j. 76 K 56/2003-78 konkurs na majetek společnosti Technology leasing a.s. skutečně prohlášen a současně ustanoven konkurzní správce Ing. Jan Schödl CSc. V průběhu probíhajícího konkurzního řízení pak – dne 9. dubna 2004 – uzavřel jeho nástupce ve funkci správce konkursní podstaty – Ing. Bedřich Chaloupka – smlouvu o prodeji podniku – společnosti Technology leasing a.s. Podle ní převzal veškerá práva a závazky vzniklé z uzavřených leasingových smluv její nástupce – společnost Amadeus Real a.s. Počátkem roku 2008 – dne 5. února 2008 – byl Městským soudem v Praze zrušen konkurs na majetek úpadce Technology leasing a.s., v likvidaci. Předmětné usnesení nabylo právní moci dne 8. března 2008. Stalo se tak po splnění rozvrhového usnesení postupem podle § 44 odst. 1 písm. b) zákona č. 328/1991 Sb., o konkurzu a vyrovnání. Dne 5. května 2008 následovalo zproštění funkce správce konkursní podstaty Ing. Bedřicha Chaloupky. Důvodem jeho zproštění byla skutečnost, že Městský soud v Praze svým usnesením ze dne 5. května 2008 zrušil konkurs na majetek společnosti Technology leasing a.s.

Společnost s ručením omezeným ORIX s.r.o., se sídlem v Brně, Údolí oddechu č. 1115, byla založena Romanem K. dne 3. srpna 2000 sepsáním zakladací listiny a dne 25. září 2000 byla zapsána do obchodního rejstříku vedeného Krajským soudem v Brně. Předmětem podnikání této společnosti byla od počátku koupě zboží za účelem jeho dalšího prodeje a prodej a zprostředkovatelská činnost. Její původní společník a jediný jednatel Roman K. převedl dne 22. února 2002 svůj 100 % obchodní podíl na Miroslava K., jenž se stal také jejím jediným jednatelem. Tato změna byla zapsána do obchodního rejstříku až dne 5. června 2002.

Poslední z uvedených společností – společnost EB Comodity a.s. se sídlem Čelákovice, nám. 5. května 2, okres Praha-východ – byla založena Jiřím L., Robertem H. a

Zdeňkem S. dne 13. května 1999. Ve svém předmětu činnosti měla zapsány takové činnosti jako nákuo zboží za účelem jeho dalšího prodeje a prodej, obchodní a ekonomické poradenství, zprostředkování v oblasti obchodu a služeb, a poté rozšířila své podnikatelské aktivity do výroby, obchodu a služeb. Tyto skutečnosti byly zapsány do obchodní rejstříku vedeného Městským soudem v Praze dne 5. října 2000. Na čele společně stál od počátku v pozívi předsedy jejího představenstva Jiří L..

Ze sdělení České správy sociálního zabezpečení vyplynulo, že společnosti ORIX s.r.o. i společnost EB Comodity a.s. neměly po celou dobu své existence žádného zaměstnance.

Nejpodstatnější skupinu listinných důkazů představuje celý komplex leasingových smluv o financování nákupů předmětů leasingu uzavřených mezi společností Technology leasing a.s. a společnostmi ORIX s.r.o. a EB Comodity a.s. a s nimi spojené smluvní a jiné dokumenty charakterizující dané obchody jako zpětné leasingy.

Nejdříve tedy k dokumentaci k zpětným leasingům mezi společností Technology Leasing a.s. a společností ORIX s.r.o.:

Samotnému uzavírání smluv o financování nákupů předmětů leasingu posléze zpětně odprodáných původním majitelům předcházelo sjednání obchodní kupní smlouvy č. 0397/2002 mezi společností Plynostav Pardubice Holding a.s. a společností Orix s.r.o. datované dnem 12. listopadu 2002. Společnost Plynostav Pardubice holding a.s. vystupuje v této kupní smlouvě jako prodávající a společnost Orix s.r.o. jako kupující. Za první z těchto subjektů ji podepsal Ing. Jiří K., zatímco za druhý z nich její jednatel Ing. Miroslav K.. Předmětem koupě podle ní měly být různé stavební stroje, specifikované a ohodnocené znaleckým posudkem č. 224-27/02 ze dne 29. října 2002 za jehož zpracovatele byl označen Ing. Jiří Brichta CSc. Cena byla stanovena pevnou částkou ve výši 26.818.000,- Kč. Současně však bylo sjednáno, že cena za dodání strojů bude proplácena průběžně na účet společnosti Plynostav Pardubice holding a.s. č. 2401-xxx/0300 vedený u Československé obchodní banky a.s., a to do 12. listopadu 2002 v částce 500.000,- Kč, do 29. listopadu 2002 v částce 6.000.000,- Kč a do 20. prosince 2002 v částce 20.318.000,- Kč. Rozvržení jednotlivých splátek a jejich následné úplné zaplacení do výše sjednané kupní ceny bylo klíčové, neboť předmětná smlouva v článku VI. vážala nabytí vlastnického práva kupujícím „ke strojům specifikovaným a ohodnoceným znaleckým posudkem č. 224-27/02 ze dne 29. října 2002, dle předmětu smlouvy po úhradě celé kupní ceny v plné výši“. Případné prodloužení kupujícího s úhradou jednotlivých splátek pak bylo podle článku IX. považováno za porušení podstatných náležitostí kupní smlouvy a prodávajícímu tím vzniklo právo okamžitého odstoupení od kupní smlouvy. Na základě takto uzavřené kupní smlouvy pak došlo k vyhotovení předávacího protokolu. Tento nedatovaný protokol deklaruje předání strojů specifikovaných v uvedené smlouvě a určených do dispozice Miroslava K. zastupujícího společnost Orix s.r.o. ještě před uhrazením sjednané kupní ceny. Za prodávající společnost Plynostav Pardubice holding a.s. ji tentokrát podepsal generální ředitel společnosti Ing. František F., zatímco na straně společnosti Orix s.r.o. k žádné změně v podpisující osobě nedošlo a i tomto případě byla stvrzena podpisem jednatele společnosti Miroslava K.. Takto vyhotovený protokol spolu s předmětnou kupní smlouvou sloužil ještě téhož dne jako základ pro uzavření smlouvy o nájmu předmětných strojů č. 0399/2002 ze dne 12. listopadu 2002 v níž společnost Orix s.r.o. vystupuje jako pronajímatel a společnost Pynostav Pardubice holding a.s. jako nájemce. Cena za užívání strojů byla sjednána v částce 4.470.000,- Kč splatné na základě pololetních fakturací k 30. červnu 2003, k 31. prosinci 2003 a k 30. červnu 2004.

Tok finančních prostředků z uzavřené kupní smlouvy v posuzovaném případě dokládají opatřené faktury, výpisy z účtů a vkladové bankovní listky. Zálohová faktura číslo 2202000029 vystavená na základě obchodní kupní smlouvy č. 0397/2002 ze dne 12. listopadu 2002 společností Plynostav Pardubice holding a.s. ze dne 12. listopadu 2002 znějící na částku 500.000,- Kč, splatnou dne 12. listopadu 2002 a na ni navazující vkladový lístek ze dne 8. listopadu 2002 prokazují, že na účet č. 2401-xxx/0300 vedený Československou obchodní bankou a.s. ve prospěch Plynostavu Pardubice Holding a.s. byla dne 8. listopadu 2002 v 11:19 hodin společností Orix s.r.o. vložena částka ve výši 500.000,- Kč. Mimo tento rámec společnost Plynostav Pardubice holding a.s. vystavila ještě dne 22. listopadu 2002 zálohovou fakturu č. 2202000030 znějící na částku 6.000.000,- Kč, splatnou dne 29. listopadu 2002 a zálohovou fakturu č. 2202000031 vystavenou dne 6. prosince 2002 znějící na částku 20.318.000,- Kč, splatnou dne 20. prosince 2002. Uvedené zálohové faktury však společnost Orix s.r.o., soudě podle výpisů z účtů a urgencye zaplacení splátky kupní ceny, společností Plynostav Pardubice holding a.s. nikdy neuhradila. Z výpisu z tohoto účtu – účtu č. 2401-xxx/0300 – vyplývá, že jediná zaznamenaná částka poukázaná společností Orix s.r.o. byla ve výši 500.000,- Kč. Z urgencye zaplacení druhé splátky kupní ceny sp. zn. SOEŘ/392/2002 ze dne 11. listopadu 2002 Kč je patrné, že společnost Orix s.r.o. v případě druhé splátky ve výši 6.000.000,- Kč nedodržela termín splátkového kalendáře. Ten byl stanoven nejpozději do 29. listopadu 2002. Společnost Orix s.r.o. však nijak nereagovala na výzvy společnosti Plynostav Pardubice holding a.s. směřující k úhradě druhé splátky, k níž se sama společnost Orix s.r.o. v Obchodní kupní smlouvě č. 0397/2002 ze dne 12. listopadu 2002 zavázala Pasivita společnosti Orix s.r.o., zastoupené Miroslavem K. pak dne 23. prosince 2002 vedla společnost Plynostav Pardubice holding a.s. k odstoupení od této kupní smlouvy.

Již v průběhu října roku 2002 uzavřela společnost Orix s.r.o. leasingové smlouvy o financování nákupů předmětů leasingu jí odprodáných společností Technology leasing a.s. a jejich zpětném leasingovém pronájmu společností Orix s.r.o. Předmětem leasingu byly v tomto případě tytéž stavební stroje, které měla společnost Orix s.r.o. nabýt, ale nenabyla, na základě obchodní smlouvy č. 0397/2202 ze dne 12. listopadu 2002 uzavřené mezi ní a společností Plynostav Pardubice Holding a.s. Předmětné leasingové smlouvy pak z hlediska posuzované trestní věci představují podstatnou součást listinného materiálu.

Jde o čtyři leasingové smlouvy číslo 058/2002 ze dne 22. října 2002, číslo 060/2002 ze dne 25. října 2002, číslo 061/2002 ze dne 29. října 2002 a číslo 062/2002 ze dne 30. října 2002 uzavřené mezi společností Technology Leasing a.s. a společností ORIX s.r.o., včetně k nim příslušející kupní smlouvy, faktury a smlouvy o vyplňovacím právu směnečném. Nyní tedy konkrétněji k jednotlivým leasingovým smlouvám:

Dnem 22. října 2002 je datována leasingová smlouva č. 058/2002 o postoupení práv a převzetí závazků z leasingové smlouvy uzavřené mezi společností Technology leasing a.s. jako pronajímatelem a společností ORIX s.r.o. jako nájemcem. Společnost Technology Leasing a.s. vystupuje v této smlouvě jako pronajímatel a společnost ORIX s.r.o. jako nájemce. Předmětem smlouvy byl pronájem čtyř buldozerů typu B17-M1B, 01-5V4 a dvou buldozerů typu D 155 A/Komatsu, v celkové hodnotě 357.377,70,- Eur. Ten měl být společností ORIX s.r.o. postupně hrazen v průběhu čtyř let. Cena byla stanovena pevnou částkou ve výši 357.377,70,- Eur. Současně však bylo sjednáno, že cena poskytovaných věcí bude proplácena průběžně na základě platebního kalendáře ze dne 22. října 2002, a to v šestnácti měsíčních splátkách v částce 28.260,70,- Eur do 20. ledna 2003, v částce

25.781,60,- Eur do 20. dubna 2003, v částce 25.233,10,- Eur do 20. července 2003, v částce 24.684,50 Eur do 20. října 2003, v částce 24.136,- Eur do 20. ledna 2004, v částce 23.587,40,- Eur do 20. dubna 2004, v částce 23.038,90,- Eur do 20. července 2004, v částce 22.490,30,- Eur do 20. října 2004, v částce 21.941,80,- Eur do 20. ledna 2005, v částce 21.393,30,- Eur do 20. dubna 2005, v částce 20.844,80,- Eur do 20. července 2005, v částce 20.296,10,- do 20. října 2005, v částce 19.747,60,- Eur do 20. ledna 2006, v částce 19.199,10,- do 20. dubna 2006, v částce 18.650,60,- Eur do 20. července 2006, v částce 18.091,90,- Eur do 20. října 2006. S cílem zajistit závazky společnosti ORIX s.r.o. a společností Technology leasing a.s., vzniklé na základě leasingové smlouvy č. 058/2002 byly dne 22. října 2002 vystaveny dvě biankosměnky a smlouva o vyplňovacím právu směnečném. Biankosměnky vystavené v korunách na řad společnosti Technology leasing a.s., opatřené doložkou „bez protestu“, byly splatné u České spořitelny a.s. Jejich smyslem bylo zejména zajištění závazku ve výši 357.377,70,- Eur. Smluvními stranami byly opět společnost Technology leasing a.s. a společnost ORIX s.r.o., v daném případě vystupovala společnost ORIX s.r.o. v roli dlužníka a společnost Technology leasing a.s. v roli věřitele. Za jmenovanou ji i tentokrát podepsal Ing. Přemysl S., zatímco za společnost ORIX s.r.o. ji sice uzavřel, avšak nepodepsal její jednatel Miroslav K.. Předmětem smlouvy bylo oprávnění doplnit na uvedených biankosměnkách chybějící náležitosti v případě, že se dlužník ocitne v prodlení se splněním svých závazků, zejména pak ke dni, kdy marně uplyne lhůta zejména k leasingovým splátkám specifikovaných v platebním kalendáři. V průběhu vzájemné spolupráce byl v návaznosti na kupní smlouvu č. 116/2002 ze dne 22. října 2002 vyhotoven i předávací protokol z téhož dne. V něm společnost Technology leasing a.s. vystupuje jako předávající a společnost ORIX s.r.o. jako přebírající. Tento protokol deklaruje předání čtyř buldozerů specifikovaných jak v uvedené leasingové smlouvě č. 058/2002, tak v předmětné kupní smlouvě č. 116/2002. Cena obsažená v samotné kupní smlouvě byla stanovena na základě znaleckého odhadu ve výši 280.844,- Eur. Společnost Technology leasing a.s. v ní vystupuje jako kupující a společnost ORIX s.r.o. jako prodávající. Jmenovaná navíc v téže kupní smlouvě vystupuje i v roli uživatele. Fakturace uvedené kupní ceny je pak doložena fakturou č. 34/2002 vystavenou na základě znaleckého odhadu předmětu kupní smlouvy společností ORIX s.r.o. ze dne 22. října 2002 znějící na částku 280.744,- Eur, splatnou dne 5. listopadu 2002 a na ni navazujícími platebními příkazy ze dne 7. listopadu 2002 na částku 103.700,- Eur, ze dne 1. listopadu 2002 na částku 103.700,- Kč a nedatovaný na částku 73.444,- Eur z účtu č. 001038-xxx/0800 společnosti ORIX s.r.o. vedený Českou spořitelnou a.s. prokazují, že na účet č. xxx/0300 společnosti Technology leasing a.s. vedený Československou obchodní bankou a.s. byla přikázána částka v celkové výši 280.844,- Eur.

Leasingová smlouva č. 060/2002 o postoupení práv a převzetí závazků z leasingové smlouvy byla uzavřena dne 25. října 2002. Společnost Technology Leasing a.s. vystupuje v této smlouvě jako pronajímatel a společnost ORIX s.r.o. jako nájemce. Předmětem smlouvy byl pronájem kolového rypadla typu BROYT X 21, pásového rypadla CAT 325 LN ME a pásového rypadla CAT 325B LN, v celkové hodnotě 12.137.054,70,- Kč. Ten měl být společností ORIX s.r.o. postupně hrazen v průběhu čtyř let. Cena byla stanovena pevnou částkou ve výši 12.137.054,70,- Kč. Současně však bylo sjednáno, že cena poskytovaných věcí bude proplácena průběžně na základě platebního kalendáře ze dne 25. října 2002, a to v šestnácti měsíčních splátkách v částce 959.757,30,- Kč do 20. ledna 2003, v částce 875.555,- Kč do 20. dubna 2003, v částce 856.926,10 Kč do 20. července 2003, v částce 838.297,30 Kč do 20. října 2003, v částce 819.668,50 Kč do 20. ledna 2004, v částce v částce 801.039,60 Kč do 20. dubna 2004, v částce 782.410,80 Kč do 20. července 2004, v částce 763.782,- Kč do 20. října 2004, v částce 745.153,20,- Kč do 20. ledna 2005, v částce 726.524,30,- Kč do 20. dubna 2005, v částce 707.895,50,- Kč do 20. července 2005, v částce

689266,70,- Kč do 20. října 2005, v částce 670.637,80,- Kč do 20. ledna 2006, v částce 652.009,- Kč do 20. dubna 2006, v částce 633.380,30,- Kč do 20. července 2006, v částce 614.751,30,- Kč do 20. října 2006. S cílem zajistit závazky společnosti ORIX s.r.o. a společností Technology leasing a.s., vzniklé na základě leasingové smlouvy č. 060/2002 byly dne 25. října 2002 vystaveny dvě biankosměnky a smlouva o vyplňovacím právu směnečném. Biankosměnky vystavené v korunách na řad společnosti Technology leasing a.s., opatřené doložkou „bez protestu“, byly splatné u České spořitelny a.s. Jejich smyslem bylo zejména zajištění závazku ve výši 12.137.054,70,- Kč. Smluvními stranami byly opět společnost Technology leasing a.s. a společnost ORIX s.r.o., v daném případě vystupovala společnost ORIX s.r.o. v roli dlužníka a společnost Technology leasing a.s. v roli věřitele. Za jmenovanou ji i tentokrát podepsat Ing. Přemysl S., zatímco za společnost ORIX s.r.o. ji podepsal její jednatel Miroslav K.. Předmětem smlouvy bylo oprávnění doplnit na uvedených biankosměnkách chybějící náležitosti v případě, že se dlužník ocitne v prodlení se splněním svých závazků, zejména pak ke dni, kdy marně uplyne lhůta zejména k leasingovým splátkám specifikovaných v platebním kalendáři. V průběhu vzájemné spolupráce byl v návaznosti na kupní smlouvu č. 113/2002 ze dne 25. října 2002 vyhotoven i předávací protokol z téhož dne. V něm společnost Technology leasing a.s. vystupuje jako předávající a společnost ORIX s.r.o. jako přebírající. Tento protokol deklaruje předání tří rypadel specifikovaných jak v uvedené leasingové smlouvě č. 060/2002, tak v předmětné kupní smlouvě č. 113/2002. Cena obsažená v samotné kupní smlouvě byla stanovena na základě znaleckého odhadu ve výši 9.537.960,- Kč. Společnost Technology leasing a.s. v ní vystupuje jako kupující a společnost ORIX s.r.o. jako prodávající. Jmenovaná navíc v téže kupní smlouvě vystupuje i v roli uživatele. Fakturace uvedené kupní ceny je pak doložena fakturou č. 35/2002 vystavenou na základě znaleckého odhadu předmětu kupní smlouvy společností ORIX s.r.o. znějící na částku 9.537.960,- Kč splatnou dne 8. listopadu 2002 a na ni navazujícími obžalovaným Ing. Přemyslem S. podepsané příkazy k úhradě ze dne 7. listopadu 2002 na částku 3.158.160,- Kč, ze dne 11. listopadu 2002 na částku 3.550.000,- Kč a ze dne 27. listopadu 2002 na částku 829.800,- Kč z účtu společnosti Technology leasing a.s. č. xxx/0800 vedený Českou spořitelnou a.s. na účet společnosti ORIX s.r.o. č. xxx/0300 vedený Československou obchodní bankou a.s.

Leasingová smlouva č. 061/2002 o postoupení práv a převzetí závazků z leasingové smlouvy byla uzavřena dne 29. října 2002. Společnost Technology Leasing a.s. vystupuje v této smlouvě jako pronajimatel a společnost ORIX s.r.o. jako nájemce. Předmětem smlouvy byl pronájem autojeřábu T815/AD20T, autojeřábu T815/AD28, autojeřábu T815/AD20T-53870, ohýbačku typ GDC VB 16-30, dva truboukladače typu D 155 C 1 a třídiče zeminy HARTL, v celkové hodnotě 9.960.833,20,- Kč. Ten měl být společností ORIX s.r.o. postupně hrazen v průběhu čtyř let. Cena byla stanovena pevnou částkou ve výši 9.960.833,20,- Kč. Současně však bylo sjednáno, že cena poskytovaných věcí bude proplácena průběžně na základě platebního kalendáře ze dne 29. října 2002, a to v šestnácti měsíčních splátkách v částce 787.669,40,- Kč do 20. ledna 2003, v částce 718.565,20,- Kč do 20. dubna 2003, v částce 703.276,70 Kč do 20. července 2003, v částce 687.988,- Kč do 20. října 2003, v částce 672.699,40 Kč do 20. ledna 2004, v částce v částce 657.410,80 Kč do 20. dubna 2004, v částce 642.122,20,- Kč do 20. července 2004, v částce 626.833,50,- Kč do 20. října 2004, v částce 611.545,- Kč do 20. ledna 2005, v částce 596.256,30,- Kč do 20. dubna 2005, v částce 580.967,60,- Kč do 20. července 2005, v částce 565.679,10,- Kč do 20. října 2005, v částce 550.390,40,- Kč do 20. ledna 2006, v částce 535.101,90,- Kč do 20. dubna 2006, v částce 519.813,20,- Kč do 20. července 2006, v částce 504.514,50,- Kč do 20. října 2006. S cílem zajistit závazky společnosti ORIX s.r.o. a společností Technology leasing a.s., vzniklé na základě leasingové smlouvy č. 061/2002 byly dne 29. října 2002 vystaveny dvě

biankosměnky a smlouva o vyplňovacím právu směnečném. Biankosměnky vystavené v korunách na řad společnosti Technology leasing a.s., opatřené doložkou „bez protestu“, byly splatné u České spořitelny a.s. Jejich smyslem bylo zejména zajištění závazku ve výši 9.960.833,20,- Kč. Smluvními stranami byly opět společnost Technology leasing a.s. a společnost ORIX s.r.o., v daném případě vystupovala společnost ORIX s.r.o. v roli dlužníka a společnost Technology leasing a.s. v roli věřitele. Za jmenovanou ji podepsat Ing. Přemysl S., zatímco za společnost ORIX s.r.o. ji podepsal její jednatel Miroslav K.. Předmětem smlouvy bylo oprávnění doplnit na uvedených biankosměnkách chybějící náležitosti v případě, že se dlužník ocitne v prodlení se splněním svých závazků, zejména pak ke dni, kdy marně uplyne lhůta zejména k leasingovým splátkám specifikovaných v platebním kalendáři. V průběhu vzájemné spolupráce byl v návaznosti na kupní smlouvu č. 114/2002 ze dne 29. října 2002 vyhotoven i předávací protokol z téhož dne. V něm společnost Technology leasing a.s. vystupuje jako předávající a společnost ORIX s.r.o. jako přebírající. Tento protokol deklaruje předání tří autojeřábů, dvou truboukladačů, ohýbače trubek a třídiče zeminy specifikovaných jak v uvedené leasingové smlouvě č. 061/2002, tak v předmětné kupní smlouvě č. 114/2002. Cena obsažená v samotné kupní smlouvě byla stanovena na základě znaleckého odhadu ve výši 7.827.764,- Kč. Společnost Technology leasing a.s. v ní vystupuje jako kupující a společnost ORIX s.r.o. jako prodávající. Jmenovaná navíc v téže kupní smlouvě vystupuje i v roli uživatele. Fakturace uvedené kupní ceny je pak doložena fakturou č. 36/2002 vystavenou na základě znaleckého odhadu předmětu kupní smlouvy společností ORIX s.r.o. znějící na částku 7.827.764,- Kč splatnou dne 12. listopadu 2002.

Leasingová smlouva č. 062/2002 o postoupení práv a převzetí závazků z leasingové smlouvy byla uzavřena dne 30. října 2002. Společnost Technology Leasing a.s. vystupuje v této smlouvě jako pronajímatel a společnost ORIX s.r.o. jako nájemce. Předmětem smlouvy byl pronájem dvou pásových rypadel typu ET 16, rypadla typu EX 300 Hitachi, rypadla typu Liebherr 932 a typu Senebogen S 1225, v celkové hodnotě 8.814.503,90,- Kč. Ten měl být společností ORIX s.r.o. postupně hrazen v průběhu čtyř let. Cena byla stanovena pevnou částkou ve výši 8.814.503,90,- Kč. Současně však bylo sjednáno, že cena poskytovaných věcí bude proplácena průběžně na základě platebního kalendáře ze dne 30. října 2002, a to v šestnácti měsíčních splátkách v částce 697.021,60,- Kč do 20. ledna 2003, v částce 635.870,20,- Kč do 20. dubna 2003, v částce 622.341,10 Kč do 20. července 2003, v částce 608.811,90,- Kč do 20. října 2003, v částce 595.282,70 Kč do 20. ledna 2004, v částce v částce 581.753,70,- Kč do 20. dubna 2004, v částce 568.224,50,- Kč do 20. července 2004, v částce 554.695,30,- Kč do 20. října 2004, v částce 541.166,20,- Kč do 20. ledna 2005, v částce 527.637,- Kč do 20. dubna 2005, v částce 514.107,80,- Kč do 20. července 2005, v částce 500.578,70,- Kč do 20. října 2005, v částce 487.049,60,- Kč do 20. ledna 2006, v částce 473.520,40,- Kč do 20. dubna 2006, v částce 459.991,20,- Kč do 20. července 2006, v částce 446.452,- Kč do 20. října 2006. S cílem zajistit závazky společnosti ORIX s.r.o. a společností Technology leasing a.s., vzniklé na základě leasingové smlouvy č. 062/2002 byly dne 30. října 2002 vystaveny dvě biankosměnky a smlouva o vyplňovacím právu směnečném. Biankosměnky vystavené v korunách na řad společnosti Technology leasing a.s., opatřené doložkou „bez protestu“, byly splatné u České spořitelny a.s. Jejich smyslem bylo zejména zajištění závazku ve výši 8.814.503,90,- Kč. Smluvními stranami byly opět společnost Technology leasing a.s. a společnost ORIX s.r.o., v daném případě vystupovala společnost ORIX s.r.o. v roli dlužníka a společnost Technology leasing a.s. v roli věřitele. Za jmenovanou ji i tentokrát podepsat Ing. Přemysl S., zatímco za společnost ORIX s.r.o. ji podepsal její jednatel Miroslav K.. Předmětem smlouvy bylo oprávnění doplnit na uvedených biankosměnkách chybějící náležitosti v případě, že se dlužník ocitne v prodlení se splněním svých závazků, zejména pak ke dni, kdy marně uplyne lhůta zejména k leasingovým splátkám

specifikovaných v platebním. V průběhu vzájemné spolupráce byl v návaznosti na kupní smlouvu č. 115/2002 ze dne 30. října 2002 vyhotoven i předávací protokol z téhož dne. V něm společnost Technology leasing a.s. vystupuje jako předávající a společnost ORIX s.r.o. jako přebírající. Tento protokol deklaruje předání pěti rypadel specifikovaných jak v uvedené leasingové smlouvě č. 062/2002, tak v předmětné kupní smlouvě č. 115/2002. Cena obsažená v samotné kupní smlouvě byla stanovena na základě znaleckého odhadu ve výši 6.926.916,- Kč. Společnost Technology leasing a.s. v ní vystupuje jako kupující a společnost ORIX s.r.o. jako prodávající. Jmenovaná navíc v téže kupní smlouvě vystupuje i v roli uživatele. Fakturace uvedené kupní ceny je pak doložena fakturou č. 38/2002 vystavenou na základě znaleckého odhadu předmětu kupní smlouvy společností ORIX s.r.o. znějící na částku 6.926.916,- Kč splatnou dne 14. listopadu 2002 a na ni navazujícími obžalovaným Ing. Přemyslem S. podepsané příkazy k úhradě ze dne 19. listopadu 2002 na částku 2.827.716,- Kč, ze dne 27. listopadu 2002 na částku 2.099.200,- Kč z účtu společnosti Technology leasing a.s. č. xxx/0800 vedený Českou spořitelnou a.s. na účet společnosti ORIX s.r.o. č. xxx/0300 vedený Československou obchodní bankou a.s.

Tok finančních prostředků z financování nákupů předmětů leasingu a jejich zpětném pronájmu společností Technology leasing a.s. a společností ORIX s.r.o. v posuzovaném případě dokládají opatřené výběrní listky, písemné příkazy k úhradě, příkazy k převodům na jiný účet a výpisy z účtu. Z výpisu z bankovního účtu společnosti ORIX s.r.o. vedeného u Československé obchodní banky a.s. č. 0xxx/0300 vyplývá, že na uvedený účet byla dne 11. listopadu 2002 z bankovního účtu společnost Technology leasing a.s. č. xxx/0800 připsána částka ve výši 3.158.160,- Kč a dne 13. listopadu 2002 z téhož účtu částka ve výši 3.550.000,- Kč. Dne 21. listopadu 2002 byla z účtu společnosti Technology leasing a.s. vedeného u České spořitelny a.s. č. 2000613359/0800 na účet společnosti ORIX s.r.o. připsána částka ve výši 2.827.716,- Kč. Dne 28. listopadu 2002 byla z účtu společnosti Technology leasing a.s. vedeného u České spořitelny a.s. č. xxx/0800 připsána částka 2.929.000,- Kč a částka 829.800,- Kč. Dne 29. listopadu 2002 byla z účtu společnost Technology leasing a.s. vedeného u Komerční banky a.s. č. xxx/0100 připsána částka ve výši 5.827.764,- Kč. Dne 6. listopadu 2002 byla z účtu společnosti Technology leasing a.s. vedeném u České spořitelny a.s. č. xxx/0800 postupně proplacena částka ve výši 2.000.000,- Kč na základě šeku č. 02333202, částka 2.000.000,- Kč na základě šeku č. 02333203 a částka 2.000.000,- Kč na základě šeku č. 02333201. Naproti tomu tok finančních prostředků na devizovém bankovním účtu č. xxx/0300 vedeném u České spořitelny a.s. dokládá opatřená faktura a platební příkazy. Faktura č. 34/2002 vystavená na základě kupní smlouvy ze dne 22. října 2002 společností ORIX s.r.o. ze dne 22. října 2002 znějící na částku 280.844,- Eur, splatnou dne 5. listopadu 2002, a na ni navazující obžalovaným Ing. Přemyslem S. podepsané platební příkazy ze dne 7. listopadu 2002, ze dne 11. listopadu 2002 a nedatovaný příkaz č. 00418153 prokazují, že na uvedený devizový účet byla dne 12. listopadu 2002 společností Technology leasing a.s. připsána částka ve výši 103.700,- Eur, dne 14. listopadu 2002 částka ve výši 103.700,- Eur a dne 21. listopadu 2002 částka ve výši 73.444,- Kč, což činilo v korunovém ekvivalentu částku 8.586.805,- Kč. Za období října až listopadu roku 2002 byla na účet společnosti ORIX s.r.o. připsána částka v celkové výši 32.879.445,- Kč. Z bankovních výpisů, ohlášení výplaty a hotovostních výběrních poukazů, které jsou k dispozici, zároveň vyplývají i údaje o výběrech v hotovosti prováděné svědkem Miroslavem K.. Dne 13. listopadu 2002 k výběru částky 3.159.000,- Kč a dne 15. listopadu 2002 k výběru částky 3.549.000,- Kč, zatímco v měsíci prosinci roku 2002 došlo k výběrům hned několikrát, a to dne 2. prosince 2002 k výběru částky 500.000,- Kč, dne 4. prosince 2002 k výběru částky 1.000.000,- Kč, dne 6. prosince 2002 k výběru částky 930.000,- Kč, dne 17. prosince 2002 k výběru částky 62.000,- Kč a dne 23. prosince 2002 k výběru částky 8.000,- Kč.

Z příkazu k úhradě a k němu příslušejícímu bankovnímu výpisu z téhož účtu – č. xxx/0300 – dále vyplývá, že svědek Miroslav K. převedl na bankovní účet č. xxx/0100 společnosti Technology leasing a.s., a to s poukazem na leasingové smlouvy a splátkové kalendáře, dne 2. prosince 2002 částku ve výši 3.000.000,- Kč, dne 5. prosince 2002 částku 1.400.000,- Kč a dne 6. prosince 2002 částku ve výši 5.900.000,- Kč.

Nyní k dokumentaci k zpětným leasingům mezi společností Technology Leasing a.s. a společností EB Comodity a.s.:

Sjednání leasingových obchodů mezi společností Technology Leasing a.s. a společností EB Comodity a.s. předcházelo navázání kontaktů mezi zástupci společností EB Comodity a.s. a Sokolovské strojírny a.s. a jejich jednání o generální opravě a odkoupení důlního velkostroje K 300 a některých jeho součástí, jenž se měl následně stát předmětem zpětného leasingu ve vztazích mezi společností EB Comodity a.s. a Technology Leasing a.s. V reakci na nabídku č. 134/2002 – vypsanou společností Sokolovské strojírny a.s. – označenou jako „nabídka nákupu, demontáže, opravy a montáže velkostroje K 300“ – uzavřela společnost EB Comodity a.s. se společností Sokolovské strojírny a.s. smlouvu o dílo č. 39/2002 ze dne 4. června 2002, v níž společnost EB Comodity a.s., zastoupená Jiřím L., vystupuje jako objednatel, a společnost Sokolovské Strojírny a.s. – zastoupená jejím generálním ředitelem Václavem F. – jako zhotovitel. Na jejím základě mělo dojít v období od 5. června 2002 do 31. prosince 2002 ke generální opravě velkostroje K 300/27. Cena sjednaná za provedení generální opravy činila 155.346.000,- Kč bez daně z přidané hodnoty, přičemž bylo dále sjednáno, že budou průběžně poskytovány zálohy na nákup materiálu a subdodávek splatné ke dni 30. června 2002 v částce 21.296.000,- Kč, ke dni 31. července 2002 ke dni 29.400.000,- Kč a ke dni 31. srpna 2002 v částce 31.200.000,- Kč. Fakturace uvedené částky je pak doložena zálohovou fakturou č. 29000102 vystavenou na základě předmětné smlouvy o dílo č. 039/2002 společností Sokolovské strojírny a.s. ze dne 14. června 2002 znějící na částku 21.296.000,- Kč, splatnou dne 30. června 2002; fakturou č. 29000202 vystavenou dne 15. července 2002 znějící na částku 29.400.000,- Kč, splatnou dne 31. července 2002; fakturou č. 29000302 vystavenou dne 15. srpna 2002; splatnou dne 30. srpna 2002. Společnost Sokolovské strojírny a.s. však dne 3. října 2002 od předmětné smlouvy o dílo č. 39/2002 odstoupila, a to z důvodu nezaplacení zálohové faktury č. 29000102 po dobu delší, než 90 dní.

Mezi tím došlo k navázání leasingových vztahů mezi společností EB Comodity a.s. a společností Technology Leasing a.s. Jejich smluvní základ tvořily příslušné leasingové a s nimi spojené kupní smlouvy.

Společnost Technology Leasing a.s. v průběhu roku 2002 uzavřela se společností EB Comodity s.r.o. celkem patnáct leasingových smluv. Jménem společnosti Technology Leasing a.s. je všechny podepsal její předseda představenstva Ing. Přemysl S., za společnost EB Comodity s.r.o. při jejich podpisu vystupovala osoba vydávající se za Jiřího L.. Oba jmenovaní na doklad toho, že ve vztahu ke společnostem zastávají zmíněné funkce, předložili při uzavírání leasingových smluv výpisy z obchodního rejstříku a své občanské průkazy. Z daných smluv o zpětném leasingovém pronájmu vyplývá – obecně vzato – že povinný subjekt – společnost EB Comodity s.r.o. – se z titulu nájemce věci zavazuje, že za podmínek a podle specifikací stanovených ve smlouvě uhradí nájemné v celkovém součtu všech sjednaných splátek, a to do úplného zaplacení nájemní ceny předmětu leasingu. Společnost Technology leasing a.s. v daném leasingovém vztahu vystupovala jako pronajímatel.

Zaplacení všech leasingových splátek společnosti Technology Leasing a.s. přitom po šesti letech trvání leasingu zakládalo povinnost uzavření kupní smlouvy mezi pronajímatelem jako prodávajícím a nájemcem jako kupujícím na předměty nájmu. Šlo o následující leasingové smlouvy:

Dnem 28. června 2002 je datována nepodepsaná leasingová smlouva č. 031/2002 o postoupení práv a převzetí závazků z leasingové smlouvy uzavřené mezi společností Technology Leasing a.s. a společností EB Comodity s.r.o. Společnost Technology leasing a.s. vystupuje v této smlouvě jako pronajímatel a společnost EB Comodity s.r.o. jako nájemce. Předmětem smlouvy byl pronájem rozvaděče K 300 umístěném v Povrchovém dole Sokolovské uhelné a.s. Za společnost Technology leasing a.s. ji uzavřel obžalovaný Ing. Přemysl S. a za společnost EB Comodity a.s. ji uzavřel Jiří L.. Dodavatelem předmětu nájmu v hodnotě 8.662.000,- Kč včetně daně z přidané hodnoty uvedeným v bodě 3.2 byla společnost EB Comodity a.s. Ten měl být společností EB Comodity s.r.o. postupně hrazen v průběhu čtyř let. Cena byla stanovena pevnou částkou ve výši 13.775.411,80,- Kč. Současně však bylo sjednáno, že cena poskytovaných věcí bude hrazena průběžně na základě platebního kalendáře ze dne 28. června 2002, a to v šestnácti měsíčních zálohových platbách. V návaznosti na dohodnutou změnu konce sjednaného nájmu došlo Dodatkem č. 1 k leasingové smlouvě č. 031/2002 ke změně čl. IV., bodu 4.2 předmětné smlouvy. Nově tak bylo stanoveno, že nájem skončí ke dni 30. září 2008, přičemž předměty nájmu budou zaplacený, a to v sedmnácti leasingových splátkách v částce 1.082.073,- Kč do 20. září 2002, v částce 307.098,- Kč do 20. prosince 2002, v částce 969.061,30,- Kč do 20. března 2003, v částce 948.588,20,- Kč do 20. června 2003, v částce 928.115,10,- Kč do 20. září 2003, v částce v částce 907.642,- Kč do 20. prosince 2003, v částce 887.168,80,- Kč do 20. března 2004, v částce 866.695,70,- do 20. června 2004, v částce 846.222,60 Kč do 20. září 2004, v částce 825.749,50,- Kč do 20. prosince 2004, v částce 805.276,30,- Kč do 20. března 2005, v částce 784.803,20,- Kč do 20. června 2005, v částce 764.330,10,- Kč do 20. září 2005, v částce 743.857,- Kč do 20. prosince 2005, v částce 723.383,80,- Kč do 20. března 2006, v částce do 702.910,70,- Kč do 20. června 2006, v částce 682.437,50,- Kč do 20. září 2006. S cílem zajistit závazky společnosti EB Comodity s.r.o. a společností Technology leasing a.s., vzniklé na základě leasingové smlouvy č. 031/2002 byly dne 28. června 2002 společností Technology leasing a.s. vystaveny dvě biankosměnky a smlouva o vyplňovacím právu směnečném. Biankosměnky vystavené v korunách na řad společnosti Technology leasing a.s., opatřené doložkou „bez protestu“, byly splatné u České spořitelny a.s. Jejich smyslem bylo zejména zajištění závazku ve výši 13.775.411,80,- Kč. Smluvními stranami smlouvy byla společnost Technology leasing a.s. a společnost EB Comodity s.r.o. V daném případě vystupovala společnost EB Comodity s.r.o. v roli dlužníka a společnost Technology leasing a.s. v roli věřitele. Za jmenovanou ji i tentokrát podepsat Ing. Přemysl S., zatímco za společnost EB Comodity s.r.o. při jejím podpisu vystupoval Jiří L.. Předmětem smlouvy bylo oprávnění doplnit na uvedených biankosměnkách chybějící náležitosti v případě, že se dlužník ocitne v prodlení se splněním svých závazků, zejména pak ke dni, kdy marně uplyne lhůta k leasingovým splátkám specifikovaných v platebním kalendáři. V průběhu vzájemné spolupráce byl v návaznosti na nedatovanou kupní smlouvu č. 067/2002 vyhotoven i nepodepsaný předávací protokol ze dne 28. června 2002. V něm společnost Technology leasing a.s. vystupuje jako předávající a společnost EB Comodity s.r.o. jako přebírající. Tento protokol deklaruje předání rozvaděč K 300 specifikovaného jak v uvedené leasingové smlouvě č. 031/2002, tak v předmětné kupní smlouvě č. 067/2002. Cena obsažená v samotné kupní smlouvě byla stanovena na základě znaleckého odhadu ve výši 10.919.000,- Kč. Společnost Technology leasing a.s. v ní vystupuje jako kupující a společnost EB Comodity s.r.o. jako prodávající a současně uživatel předmětů leasingu. Fakturace uvedené kupní ceny

je pak doložena fakturou č. 0634/2002 vystavenou na základě znaleckého odhadu předmětu kupní smlouvy společností EB Comodity s.r.o. ze dne 25. června 2002 znějící na částku 10.919.000,- Kč s DPH, splatnou dne 25. července 2002 a na ni navazujícím příjmovým pokladním dokladem č. 1054/02 ze dne 25. července 2002 na částku 2.000.000,- Kč.

Leasingová smlouva č. 034/2002 o postoupení práv a převzetí závazků z leasingové smlouvy byla uzavřena dne 28. června 2002. Společnost Technology Leasing a.s. vystupuje v této smlouvě jako pronajimatel a společnost EB Comodity s.r.o. jako nájemce. Předmětem smlouvy byl pronájem kabeláže velkostroje K 300 umístěném v Povrchovém dole Sokolovské uhelné a.s. Za společnost Technology leasing a.s. ji podepsal obžalovaný Ing. Přemysl S. a za společnost EB Comodity a.s. ji podepsal Jiří L.. Dodavatelem předmětu nájmu v hodnotě 10.927.980,40,- Kč včetně daně z přidané hodnoty uvedeným v bodě 3.2 byla společnost EB Comodity a.s. Ten měl být společností postupně hrazen v průběhu čtyř let. Cena byla stanovena pevnou částkou ve výši 10.927.980,40,- Kč. Současně však bylo sjednáno, že cena poskytovaných věcí bude proplácena průběžně na základě platebního kalendáře ze dne 28. června 2002, a to v šestnácti měsíčních zálohových platbách. V návaznosti na dohodnutou změnu konce sjednaného nájmu došlo Dodatkem č. 1 k leasingové smlouvě č. 034/2002 ke změně čl. IV., bodu 4.2 předmětné smlouvy. Nově tak bylo stanoveno, že nájem skončí ke dni 30. září 2008, přičemž předměty nájmu budou zapláceny v sedmnácti leasingových splátkách, a to v částce 858.404,30 do 20. září 2002, v částce 784.993,80,- Kč do 20. prosince 2002, v částce 768.752,60,- Kč do 20. března 2003, v částce 752.511,30,- Kč do 20. června 2003, v částce 736.270,10,- Kč do 20. září 2003, v částce 720.028,80,- Kč do 20. prosince 2003, v částce 703.787,60,- Kč do 20. března 2004, v částce 687.546,30,- Kč do 20. června 2004, v částce 671.305,10,- Kč do 20. září 2004, v částce 655.063,80 do 20. prosince 2004, v částce 638.822,60,- Kč do 20. března 2005, v částce 622.581,30,- Kč do 20. června 2005, v částce 606.340,10,- Kč do 20. září 2005, v částce 590.098,80,- Kč do 20. prosince 2005, v částce 573.857,60,- Kč do 20. března 2006, v částce 557.616,30,- Kč do 20. června 2006. S cílem zajistit závazky společnosti EB Comodity s.r.o. a společností Technology leasing a.s., vzniklé na základě leasingové smlouvy č. 034/2002 byly dne 28. června 2002 na řad společností Technology leasing a.s. vystaveny dvě biankosměnky a smlouva o vyplňovacím právu směnečném. Biankosměnky vystavené v korunách na řad společnosti Technology leasing a.s., opatřené doložkou „bez protestu“, byly splatné u České spořitelny a.s. Jejich smyslem bylo zejména zajištění závazku ve výši 10.927.980,40,- Kč. Smluvními stranami smlouvy byly opět společnost Technology leasing a.s. a společnost EB Comodity s.r.o. V daném případě vystupovala společnost EB Comodity s.r.o. v roli dlužníka a společnost Technology leasing a.s. v roli věřitele. Za jmenovanou ji i tentokrát podepsal její jednatel Ing. Přemysl S., zatímco za společnost EB Comodity s.r.o. osoba jménem Jiří L.. Předmětem smlouvy bylo oprávnění doplnit na uvedených biankosměnkách chybějící náležitosti v případě, že se dlužník ocitne v prodlení se splněním svých závazků, zejména pak ke dni, kdy marně uplyne lhůta k leasingovým splátkám specifikovaných v platebním kalendáři. V průběhu vzájemné spolupráce byl v návaznosti na nedatovanou kupní smlouvu č. 067/2002 vyhotoven i nepodepsaný předávací protokol ze dne 28. června 2002. V něm společnost Technology leasing a.s. vystupuje jako předávající a společnost EB Comodity s.r.o. jako přebírající. Tento protokol deklaruje předání kabeláže k velkostroji K 300 specifikovaného jak v uvedené leasingové smlouvě č. 034/2002, tak v předmětné kupní smlouvě č. 067/2002. Cena obsažená v samotné kupní smlouvě byla stanovena na základě znaleckého odhadu ve výši 10.919.000,- Kč. Společnost Technology leasing a.s. v ní vystupuje jako kupující a společnost EB Comodity s.r.o. jako prodávající a současně jako uživatel předmětů leasingu. Fakturace uvedené kupní ceny je pak doložena fakturou č. 0638/2002 vystavenou na základě znaleckého

odhadu předmětu kupní smlouvy společností EB Comodity s.r.o. ze dne 25. června 2002 znějící na částku 6.660.000,- Kč, splatnou dne 25. července 2002.

Leasingová smlouva č. 035/2002 o postoupení práv a převzetí závazků z leasingové smlouvy byla uzavřena dne 28. června 2002. Společnost Technology Leasing a.s. vystupuje v této smlouvě jako pronajimatel a společnost EB Comodity s.r.o. jako nájemce. Předmětem smlouvy byl pronájem soustavy motorů (do 10 kW), trafa, kroužková komora, Ward-Leonard soustrojí (repare), pulty do kabin, koncové zabezpečovací prvky a soustava motorů (do 10 kW) umístěných v Povrchovém dole Sokolovské uhelné a.s. Za společnost Technology leasing a.s. ji podepsal obžalovaný Ing. Přemysl S. a za společnost EB Comodity a.s. ji podepsal Jiří L.. Dodavatelem předmětu nájmu v hodnotě 7.280.190,30,- Kč s daní z přidané hodnoty uvedeným v bodě 3.2 byla společnost EB Comodity a.s. Ten měl být společností postupně hrazen v průběhu čtyř let. Cena byla stanovena pevnou částkou ve výši 7.280.190,30,- Kč. Současně však bylo sjednáno, že cena poskytovaných věcí bude propočtena průběžně na základě platebního kalendáře ze dne 28. června 2002, a to v šestnácti měsíčních zálohových platbách. V návaznosti na dohodnutou změnu konce sjednaného nájmu došlo Dodatkem č. 1 k leasingové smlouvě č. 035/2002 ke změně čl. IV., bodu 4.2 předmětné smlouvy. Nově tak bylo stanoveno, že nájem skončí ke dni 30. září 2008, přičemž předměty nájmu budou zaplacený v sedmnácti leasingových splátkách, a to v částce 571.866,50,- Kč do 20. září 2002, v částce 162.298,20,- Kč do 20. prosince 2002, v částce 512.140,80,- Kč do 20.3.2003, v částce 501.321,- Kč do 20. června 2003, v částce 490.501,10,- Kč do 20. září 2003, v částce 479.681,20,- Kč do 20. prosince 2003, v částce 468.861,30,- Kč do 20. března 2004, v částce 458.041,50,- Kč do 20. června 2004, v částce 447.221,60,- Kč do 20. září 2004, v částce 436.401,70,- Kč do 20. prosince 2004, v částce 425.581,80,- Kč do 20. března 2005, v částce 414.762,- Kč do 20. června 2005, v částce 403.942,10,- Kč do 20. září 2005, v částce 393.122,20,- Kč do 20. prosince 2005, v částce 382.302,30,- Kč do 20. března 2006, v částce 371.482,50,- Kč do 20. června 2006, v částce 360.662,50,- Kč do 20. září 2006. S cílem zajistit závazky společnosti EB Comodity s.r.o. a společností Technology leasing a.s., vzniklé na základě leasingové smlouvy č. 035/2002 byly dne 28. června 2002 na řad společnosti Technology leasing a.s. vystaveny dvě biankosměnky a smlouva o vyplňovacím právu směnečném. Biankosměnky vystavené v korunách na řad společnosti Technology leasing a.s., opatřené doložkou „bez protestu“, byly splatné u České spořitelny a.s. Jejich smyslem bylo zejména zajištění závazku ve výši 10.927.980,40,- Kč. Smluvními stranami byly opět společnost Technology leasing a.s. a společnost EB Comodity s.r.o., v daném případě vystupovala společnost EB Comodity s.r.o. v roli dlužníka a společnost Technology leasing a.s. v roli věřitele. Za jmenovanou ji podepsat Ing. Přemysl S., zatímco za společnost EB Comodity s.r.o. při jejím podpisu vystupoval Jiří L.. Předmětem smlouvy bylo oprávnění doplnit na uvedených biankosměnkách chybějící náležitosti v případě, že se dlužník ocitne v prodlení se splněním svých závazků, zejména pak ke dni, kdy marně uplyne lhůta k leasingovým splátkám specifikovaných v platebním kalendáři. V průběhu vzájemné spolupráce byl v návaznosti na kupní smlouvu č. 067/2002 vyhotoven i nepodepsaný předávací protokol ze dne 28. června 2002. V něm společnost Technology leasing a.s. vystupuje jako předávající a společnost EB Comodity s.r.o. jako přebírající. Tento protokol deklaruje předání zařízení specifikovaného jak v uvedené leasingové smlouvě č. 035/2002, tak v předmětné kupní smlouvě č. 067/2002. Cena obsažená v samotné kupní smlouvě byla stanovena na základě znaleckého odhadu ve výši 5.770.600,- Kč. Společnost Technology leasing a.s. v ní vystupuje jako kupující a společnost EB Comodity s.r.o. jako prodávající a současně jako uživatel předmětů leasingu. Za první z nich ji podepsal obžalovaný Ing. Přemysl S. za druhou z nich Jiří L.. Fakturace uvedené kupní ceny je pak doložena fakturou č.

0641/2002 vystavenou společností EB Comodity s.r.o. ze dne 28. června 2002 znějící na částku 5.770.600,- Kč, splatnou dne 28. července 2002.

Leasingová smlouva č. 036/2002 o postoupení práv a převzetí závazků z leasingové smlouvy byla uzavřena dne 6. srpna 2002. Společnost Technology Leasing a.s. vystupuje v této smlouvě jako pronajimatel a společnost EB Comodity s.r.o. jako nájemce. Předmětem smlouvy byl pronájem zdvihadla nakládacího výložníku, otočné výsypky, kabiny řidiče a klapkáře, kola s koreky, otěrového prstence a ocelové konstrukce stroje umístěných v Povrchovém dole Sokolovské uhelné a.s. Za společnost Technology leasing a.s. ji podepsal obžalovaný Ing. Přemysl S. a za společnost EB Comodity a.s. ji podepsal Jiří L.. Dodavatelem předmětu nájmu v hodnotě 327.842,90,- Eur uvedeným v bodě 3.2 byla společnost EB Comodity a.s. Ten měl být společností postupně hrazen v průběhu čtyř let. Cena byla stanovena pevnou částkou ve výši 327.842,90,- Eur. Současně však bylo sjednáno, že cena poskytovaných věcí bude proplácena průběžně na základě platebního kalendáře ze dne 6. srpna 2002 v šestnácti měsíčních zálohových splátkách, a to v částce 25.752,80,- Eur do 20. října 2002, v částce 23.550,80,- Eur do 20. ledna 2003, v částce 23.063,60,- Eur do 20. dubna 2003, v částce 22.576,30,- Eur do 20. července 2003, v částce 22.089,- Eur do 20. října 2003, v částce 21.601,80,- Eur do 20. ledna 2004, v částce 21.114,50,- Eur do 20. dubna 2004, v částce 20.627,20,- Eur do 20. července 2004, v částce 20.140,- Eur do 20. října 2004, v částce 19.652,70,- Eur do 20. ledna 2005, v částce 19.165,40,- Eur do 20. dubna 2005, v částce 18.678,30,- Eur do 20. července 2005, v částce 18.191,- Eur do 20. října 2005, v částce 17.703,80,- Eur do 20. ledna 2006, v částce 17.216,50,- Eur do 20. dubna 2006, v částce 16.719,20,- Eur do 20. července 2006. S cílem zajistit závazky společnosti EB Comodity s.r.o. a společností Technology leasing a.s., vzniklé na základě leasingové smlouvy č. 036/2002 byly dne 6. srpna 2002 vystaveny dvě biankosměnky a smlouva o vyplňovacím právu směnečném. Biankosměnky vystavené v korunách na řad společnosti Technology leasing a.s., opatřené doložkou „bez protestu“, byly splatné u České spořitelny a.s. Jejich smyslem bylo zejména zajištění závazku ve výši 327.842,90 Eur. Smluvními stranami byly opět společnost Technology leasing a.s. a společnost EB Comodity s.r.o., v daném případě vystupovala společnost EB Comodity s.r.o. v roli dlužníka a společnost Technology leasing a.s. v roli věřitele. Za jmenovanou ji i tentokrát podepsat Ing. Přemysl S., zatímco za společnost EB Comodity s.r.o. ji podepsal její jednatel Jiří L.. Předmětem smlouvy bylo oprávnění doplnit na uvedených biancosměnkách chybějící náležitosti v případě, že se dlužník ocitne v prodlení se splněním svých závazků, zejména pak ke dni, kdy marně uplyne lhůta zejména k leasingovým splátkám specifikovaných v platebním. Smluvními stranami byly opět společnost Technology leasing a.s. a společnost EB Comodity s.r.o., v daném případě vystupovala společnost EB Comodity s.r.o. v roli dlužníka a společnost Technology leasing a.s. v roli věřitele. Za jmenovanou ji podepsat Ing. Přemysl S., zatímco za společnost EB Comodity s.r.o. při jejím podpisu vystupoval Jiří L.. Předmětem smlouvy bylo oprávnění doplnit na uvedených biancosměnkách chybějící náležitosti v případě, že se dlužník ocitne v prodlení se splněním svých závazků, zejména pak ke dni, kdy marně uplyne lhůta k leasingovým splátkám specifikovaných v platebním kalendáři. V průběhu vzájemné spolupráce byl v návaznosti na kupní smlouvu č. 068/2002 vyhotoven i nepodepsaný předávací protokol ze dne 6. srpna 2002 včetně protokolu o přenechání užívání z téhož dne. V něm společnost Technology leasing a.s. vystupuje jako předávající a společnost EB Comodity s.r.o. jako přebírající. Tento protokol deklaruje předání zařízení specifikovaného jak v uvedené leasingové smlouvě č. 036/2002, tak v předmětné kupní smlouvě č. 068/2002. Cena obsažená v samotné kupní smlouvě byla stanovena na základě znaleckého odhadu ve výši 259.860,- Eur. Společnost Technology leasing a.s. v ní vystupuje jako kupující a společnost EB Comodity s.r.o. jako prodávající a současně jako uživatel předmětů leasingu.

Za první z nich ji podepsal obžalovaný Ing. Přemysl S. za druhou z nich Jiří L.. Fakturace uvedené kupní ceny je pak doložena fakturou č. 0674/2002 vystavenou společností EB Comodity s.r.o. ze dne 6. srpna 2002 znějící na částku 327.842,90,- Eur, splatnou dne 6. září 2002.

Leasingová smlouva č. 037/2002 o postoupení práv a převzetí závazků z leasingové smlouvy byla uzavřena dne 2. srpna 2002. Společnost Technology Leasing a.s. vystupuje v této smlouvě jako pronajimatel a společnost EB Comodity s.r.o. jako nájemce. Předmětem smlouvy byl pronájem zdvihadla kolesového výložníku, kolesového výložníku, montážního jeřábu, držícího výložníku, otočného nakládacího výložníku, nakládacího výložníku, vahadla a kladky umístěných v Povrchovém dole Sokolovské uhelné a.s. Za společnost Technology leasing a.s. ji podepsal obžalovaný Ing. Přemysl S. a za společnost EB Comodity a.s. ji podepsal Jiří L.. Dodavatelem předmětu nájmu v hodnotě 248.880,- Eur uvedeným v bodě 3.2 byla společnost EB Comodity a.s. Ten měl být společností postupně hrazen v průběhu čtyř let. Cena byla stanovena pevnou částkou ve výši 313.988,20,- Eur. Současně však bylo sjednáno, že cena poskytovaných věcí bude proplácena průběžně na základě platebního kalendáře ze dne 2. srpna 2002 v šestnácti měsíčních zálohových splátkách, a to v částce 24.664,10,- Eur do 20.10.2002, v částce 22.554,80,- Eur do 20. ledna 2003, v částce 22.088,20,- Eur do 20. dubna 2003, v částce 21.621,50,- Eur do 20. července 2003, v částce 21.154,90,- Eur do 20.10.2003, v částce 20.688,20,- Eur do 20. ledna 2004, v částce 20.221,60,- Eur do 20. dubna 2004, v částce 19.754,90,- Eur do 20. července 2004, v částce 19.288,30,- Eur do 20. října 2004, v částce 18.821,60,- Eur do 20. ledna 2005, v částce 18.355,- Eur do 20. dubna 2005, v částce 17.888,30,- Eur do 20. července 2005, v částce 17.421,70,- Eur do 20. října 2005, v částce 16.955,- Eur do 20. ledna 2006, v částce 16.488,40,- Eur do 20. dubna 2006, v částce 16.021,70. Eur do 20. července 2006. S cílem zajistit závazky společnosti EB Comodity s.r.o. a společností Technology leasing a.s., vzniklé na základě leasingové smlouvy č. 037/2002 byly dne 2. srpna 2002 společností Technology leasing a.s. vystaveny dvě biankosměnky a smlouva o vyplňovacím právu směnečném. Biankosměnky vystavené v korunách na řad společnosti Technology leasing a.s., opatřené doložkou „bez protestu“, byly splatné u České spořitelny a.s. Jejich smyslem bylo zejména zajištění závazku ve výši 313.988,20 Eur. Smluvními stranami byly opět společnost Technology leasing a.s. a společnost EB Comodity s.r.o., v daném případě vystupovala společnost EB Comodity s.r.o. v roli dlužníka a společnost Technology leasing a.s. v roli věřitele. Za jmenovanou ji i tentokrát podepsal Ing. Přemysl S., zatímco za společnost EB Comodity s.r.o. ji podepsal její jednatel Jiří L.. Předmětem smlouvy bylo oprávnění doplnit na uvedených biankosměnkách chybějící náležitosti v případě, že se dlužník ocitne v prodlení se splněním svých závazků, zejména pak ke dni, kdy marně uplyne lhůta k leasingovým splátkám specifikovaných v platebním kalendáři. V průběhu vzájemné spolupráce byl v návaznosti na kupní smlouvu č. 069/2002 vyhotoven i nepodepsaný předávací protokol ze dne 6. srpna 2002 včetně protokolu o přenechání užívání z téhož dne. V něm společnost Technology leasing a.s. vystupuje jako předávající a společnost EB Comodity s.r.o. jako přebírající. Tento protokol deklaruje předání zařízení specifikovaného jak v uvedené leasingové smlouvě č. 037/2002, tak v předmětné kupní smlouvě č. 069/2002. Cena obsažená v samotné kupní smlouvě byla stanovena na základě znaleckého odhadu ve výši 248.880,- Eur. Společnost Technology leasing a.s. v ní vystupuje jako kupující a společnost EB Comodity s.r.o. jako prodávající a současně jako uživatel předmětů leasingu. Za první z nich ji podepsal obžalovaný Ing. Přemysl S. za druhou z nich Jiří L.. Fakturace uvedené kupní ceny je pak doložena fakturou č. 0689/2002 vystavenou společností EB Comodity s.r.o. ze dne 2. srpna 2002 znějící na částku 248.880,- Eur, splatnou dne 2. září 2002.

Leasingová smlouva č. 038/2002 o postoupení práv a převzetí závazků z leasingové smlouvy byla uzavřena dne 1. srpna 2002. Společnost Technology Leasing a.s. vystupuje v této smlouvě jako pronajímatel a společnost EB Comodity s.r.o. jako nájemce. Předmětem smlouvy byl pronájem housenicových článků, hnacích turas, elektrobunů, pohony otoče vršku, vyvažovacího výložníku, převodovky a frémy umístěných v Povrchovém dole Sokolovské uhelné a.s. Za společnost Technology leasing a.s. ji podepsal obžalovaný Ing. Přemysl S. a za společnost EB Comodity a.s. ji podepsal Jiří L.. Dodavatelem předmětu nájmu v hodnotě 275.720,- Eur uvedeným v bodě 3.2 byla společnost EB Comodity a.s. Ten měl být společností postupně hrazen v průběhu čtyř let. Cena byla stanovena pevnou částkou ve výši 347.849,70,- Eur. Současně však bylo sjednáno, že cena poskytovaných věcí bude proplácena průběžně na základě platebního kalendáře ze dne 2. srpna 2002 v šestnácti měsíčních zálohových splátkách, a to v částce 27.323,90,- Kč do 20. října 2002, v částce 24.987,20,- Kč do 20. ledna 2003, v částce 24.470,20,- Kč do 20. dubna 2003, v částce 23.953,30,- Kč do 20. července 2003, v částce 23.436,30,- Kč do 20. října 2003, v částce 22.919,30,- Kč do 20. ledna 2004, v částce 22.402,30,- Kč do 20. dubna 2004, v částce 21.885,40,- Kč do 20. července 2004, v částce 21.368,40,- Kč do 20. října 2004, v částce 20.851,40,- Kč do 20. ledna 2005, v částce 20.334,40,- Kč do 20. dubna 2005, v částce 19.817,50,- Kč do 20. července 2005, v částce 19.300,50,- Kč do 20. října 2005, v částce 18.783,50,- Kč do 20. ledna 2006, v částce 18.266,50,- Kč do 20. dubna 2006, v částce 17.749,60,- Kč do 20. července 2006. S cílem zajistit závazky společnosti EB Comodity s.r.o. a společností Technology leasing a.s., vzniklé na základě leasingové smlouvy č. 038/2002 byly dne 1. srpna 2002 společností Technology leasing a.s. vystaveny dvě biankosměnky a smlouva o vyplňovacím právu směnečném. Biankosměnky vystavené v korunách na řad společnosti Technology leasing a.s., opatřené doložkou „bez protestu“, byly splatné u České spořitelny a.s. Jejich smyslem bylo zejména zajištění závazku ve výši 347.849,70,- Eur. Smluvními stranami byly opět společnost Technology leasing a.s. a společnost EB Comodity s.r.o., v daném případě vystupovala společnost EB Comodity s.r.o. v roli dlužníka a společnost Technology leasing a.s. v roli věřitele. Za jmenovanou ji i tentokrát podepsal Ing. Přemysl S., zatímco za společnost EB Comodity s.r.o. ji podepsal její jednatel Jiří L.. Předmětem smlouvy bylo oprávnění doplnit na uvedených biankosměnkách chybějící náležitosti v případě, že se dlužník ocitne v prodlení se splněním svých závazků, zejména pak ke dni, kdy marně uplyne lhůta k leasingovým splátkám specifikovaných v platebním kalendáři. V průběhu vzájemné spolupráce byl v návaznosti na kupní smlouvu č. 070/2002 vyhotoven i nepodepsaný předávací protokol ze dne 1. srpna 2002 včetně protokolu o přenechání užívání z téhož dne. V něm společnost Technology leasing a.s. vystupuje jako předávající a společnost EB Comodity s.r.o. jako přebírající. Tento protokol deklaruje předání zařízení specifikovaného jak v uvedené leasingové smlouvě č. 038/2002, tak v předmětné kupní smlouvě č. 070/2002 ze dne 1. srpna 2002. Cena obsažená v samotné kupní smlouvě byla stanovena na základě znaleckého odhadu ve výši 275.720,- Eur. Společnost Technology leasing a.s. v ní vystupuje jako kupující a společnost EB Comodity s.r.o. jako prodávající a současně jako uživatel předmětů leasingu. Za první z nich ji podepsal obžalovaný Ing. Přemysl S. za druhou z nich Jiří L.. Fakturace uvedené kupní ceny je pak doložena fakturou č. 0687/2002 vystavenou společností EB Comodity s.r.o. ze dne 1. srpna 2002 znějící na částku 275.720,- EUR, splatnou dne 1. září 2002.

Leasingová smlouva č. 039/2002 o postoupení práv a převzetí závazků z leasingové smlouvy byla uzavřena dne 22. července 2002. Společnost Technology Leasing a.s. vystupuje v této smlouvě jako pronajímatel a společnost EB Comodity s.r.o. jako nájemce. Předmětem smlouvy byl pronájem demontáž velkstroje na celky umístěných v Povrchovém dole Sokolovské uhelné a.s. v období od 1. července 2002 do 30. července 2008. Za společnost

Technology leasing a.s. ji podepsal obžalovaný Ing. Přemysl S. a za společnost EB Comodity a.s. ji podepsal Jiří L.. Dodavatelem předmětu nájmu v hodnotě 8.540.000,- Kč uvedeným v bodě 3.2 byla společnost EB Comodity a.s. Ten měl být společností postupně hrazen v průběhu čtyř let. Cena byla stanovena pevnou částkou ve výši 10.774.065,60 Kč. Současně však bylo sjednáno, že cena poskytovaných věcí bude proplácena průběžně na základě platebního kalendáře ze dne 22. července 2002, a to v šestnácti měsíčních zálohových splátkách. V návaznosti na dohodnutou změnu konce sjednaného nájmu došlo Dodatkem č. 1 leasingové smlouvy č. 039/2002 ke změně čl. IV, bodu 4.2. předmětné smlouvy. Nově tak bylo stanoveno, že nájem skončí ke dni 30. Zářít 2008, přičemž předmět nájmu bude zaplacen, a to v sedmnácti leasingových splátkách v částce 846.314,10,- Kč do 20. zářít 2002, v částce 240.187,60 Kč do 20. prosince 2002, v částce 757.925,10,- Kč do 20. března 2003, v částce 741.912,60,- Kč do 20. června 2003, v částce 725.900,10,- Kč do 20. zářít 2003, v částce 709.887,60,- Kč do 20. prosince 2003, v částce 693.875,10,- Kč do 20. března 2004, v částce 677.862,60,- Kč do 20. června 2004, v částce 661.850,10,- Kč do 20. zářít 2004, v částce 654.837,60,- Kč do 20. prosince 2004, v částce 629.825,10,- Kč do 20. března 2005, v částce 613.812,60,- Kč do 20. června 2005, v částce 597.800,10,- Kč do 20. zářít 2005, v částce 581.787,60,- Kč do 20. prosince 2005, v částce 565.775,10,- Kč do 20. března 2006, v částce 549.762,60,- Kč do 30. června 2006. S cílem zajistit závazky společnosti EB Comodity s.r.o. a společností Technology leasing a.s., vzniklé na základě leasingové smlouvy č. 039/2002 byly dne 22. července 2002 společností Technology leasing a.s. vystaveny dvě biankosměnky a smlouva o vyplňovacím právu směnečném. Biankosměnky vystavené v korunách na řad společnosti Technology leasing a.s., opatřené doložkou „bez protestu“, byly splatné u České spořitelny a.s. Jejich smyslem bylo zejména zajištění závazku ve výši 10.774.065,60,- Kč. Smluvními stranami byly opět společnost Technology leasing a.s. a společnost EB Comodity s.r.o., v daném případě vystupovala společnost EB Comodity s.r.o. v roli dlužníka a společnost Technology leasing a.s. v roli věřitele. Za jmenovanou ji i tentokrát podepsal Ing. Přemysl S., zatímco za společnost EB Comodity s.r.o. ji podepsal její jednatel Jiří L.. Předmětem smlouvy bylo oprávnění doplnit na uvedených biankosměnkách chybějící náležitosti v případě, že se dlužník ocitne v prodlení se splněním svých závazků, zejména pak ke dni, kdy marně uplyne lhůta k leasingovým splátkám specifikovaných v platebním kalendáři. V průběhu vzájemné spolupráce byl v návaznosti na kupní smlouvu č. 071/2002 vyhotoven i nepodepsaný předávací protokol ze dne 22. července 2002 včetně protokolu o přenechání užívání z téhož dne. V něm společnost Technology leasing a.s. vystupuje jako předávající a společnost EB Comodity s.r.o. jako přebírající. Tento protokol deklaruje předání zařízení specifikovaného jak v uvedené leasingové smlouvě č. 039/2002, tak v předmětné kupní smlouvě č. 071/2002 ze dne 22. července 2002. Cena obsažená v samotné kupní smlouvě byla stanovena na základě znaleckého odhadu ve výši 8.540.000,- Eur. Společnost Technology leasing a.s. v ní vystupuje jako kupující a společnost EB Comodity s.r.o. jako prodávající a současně jako uživatel předmětů leasingu. Za první z nich ji podepsal obžalovaný Ing. Přemysl S. za druhou z nich Jiří L.. Uhrazení uvedené kupní ceny je pak doloženo fakturou č. 0679/2002 vystavenou společností EB Comodity s.r.o. ze dne 22. července 2002 znějící na částku 6.540.000,- Eur, splatnou dne 22. července 2002 a příjmovým pokladním dokladem č. 1049/2002 ze dne 22. července 2002.

Leasingová smlouva č. 040/2002 o postoupení práv a převzetí závazků z leasingové smlouvy byla uzavřena dne 29. července 2002. Společnost Technology leasing a.s. vystupuje v této smlouvě jako pronajímatel a společnost EB Comodity s.r.o. jako nájemce. Předmětem smlouvy byl pronájem zdvihové koleso výložníků, řídicího systému a motory otočných a zdvihových kolesových výložníků umístěných v Povrchovém dole Sokolovské uhelné a.s. v období od 1. července 2002 do 30. července 2008. Za společnost Technology leasing a.s. ji

podepsal obžalovaný Ing. Přemysl S. a za společnost EB Comodity a.s. ji podepsal Jiří L.. Dodavatelem předmětu nájmu v hodnotě 6.029.240,- Kč uvedeným v bodě 3.2 byla společnost EB Comodity a.s. Ten měl být společností postupně hrazen v průběhu čtyř let. Cena byla stanovena pevnou částkou ve výši 7.606.490,50,- Kč. Současně však bylo sjednáno, že cena poskytovaných věcí bude propílacena průběžně na základě platebního kalendáře ze dne 29. července 2002, a to v šestnácti měsíčních zálohových splátkách. V návaznosti na dohodnutou změnu konce sjednaného nájmu došlo Dodatkem č. 1 leasingové smlouvy č. 040/2002 ze dne 5. prosince 2002 ke změně čl. IV, bodu 4.2. předmětné smlouvy. Nově tak bylo stanoveno, že nájem skončí ke dni 30. září 2008, přičemž předmět nájmu bude zaplacen, a to v sedmnácti leasingových splátkách v částce 597.497,70,- Kč do 20. září 2002, v částce 169.572,50,- Kč do 20. prosince 2002, v částce 535.095,10,- Kč do 20. března 2003, v částce 523.790,30,- Kč do 20. června 2003, v částce 512.485,50,- Kč do 20. září 2003, v částce 501.180,70,- Kč do 20. prosince 2003, v částce 489.875,80,- Kč do 20. března 2004, v částce 478.571,- Kč do 20. června 2004, v částce 467.266,20,- Kč do 20. září 2004, v částce 455.961,40,- Kč do 20. prosince 2004, v částce 444.656,50,- Kč do 20. března 2005, v částce 433.351,70,- Kč do 20. června 2005, v částce 422.046,90,- Kč do 20. září 2005, v částce 410.742,10,- Kč do 20. prosince 2005, v částce 399.437,20,- Kč do 20. března 2006, v částce 388.132,40,- Kč do 20. června 2006, v částce 376.827,50,- Kč do 20. září 2006. S cílem zajistit závazky společnosti EB Comodity s.r.o. a společností Technology leasing a.s., vzniklé na základě leasingové smlouvy č. 040/2002 byly dne 29. prosince 2002 společností Technology leasing a.s. vystaveny dvě biankosměnky a smlouva o vyplňovacím právu směnečném. Biankosměnky vystavené v korunách na řad společnosti Technology leasing a.s., opatřené doložkou „bez protestu“, byly splatné u České spořitelny a.s. Jejich smyslem bylo zejména zajištění závazku ve výši 7.606.490,50,- Kč. Smluvními stranami byly opět společnost Technology leasing a.s. a společnost EB Comodity s.r.o., v daném případě vystupovala společnost EB Comodity s.r.o. v roli dlužníka a společnost Technology leasing a.s. v roli věřitele. Za jmenovanou ji i tentokrát podepsat Ing. Přemysl S., zatímco za společnost EB Comodity s.r.o. ji podepsal její jednatel Jiří L.. Předmětem smlouvy bylo oprávnění doplnit na uvedených biankosměnkách chybějící náležitosti v případě, že se dlužník očitne v prodlení se splněním svých závazků, zejména pak ke dni, kdy marně uplyne lhůta k leasingovým splátkám specifikovaných v platebním kalendáři. V průběhu vzájemné spolupráce byl v návaznosti n kupní smlouvu č. 072/2002 vyhotoven i nepodepsaný předávací protokol ze dne 29. července 2002 včetně protokolu o přenechání užívání z téhož dne. V něm společnost Technology leasing a.s. vystupuje jako předávající a společnost EB Comodity s.r.o. jako přebírající. Tento protokol deklaruje předání zařízení specifikovaného jak v uvedené leasingové smlouvě č. 040/2002, tak v předmětné kupní smlouvě č. 072/2002 ze dne 29. července 2002. Cena obsažená v samotné kupní smlouvě byla stanovena na základě znaleckého odhadu ve výši 6.029.240,- Kč. Společnost Technology leasing a.s. v ní vystupuje jako kupující a společnost EB Comodity s.r.o. jako prodávající a současně jako uživatel předmětů leasingu. Za první z nich ji podepsal obžalovaný Ing. Přemysl S. za druhou z nich Jiří L.. Uhrazení části kupní ceny je pak doloženo fakturou č. 06784/2002 vystavenou společností EB Comodity s.r.o. ze dne 29. července 2002 znějící na částku 6.029.240,- Eur, splatnou dne 29. července 2002 a příjmovým pokladním dokladem č. 1060/2002 ze dne 29. července 2002 znějící na částku 1.418.000,- Kč.

Leasingová smlouva č. 041/2002 o postoupení práv a převzetí závazků z leasingové smlouvy byla uzavřena dne 11. července 2002. Společnost Technology Leasing a.s. vystupuje v této smlouvě jako pronajímatel a společnost EB Comodity s.r.o. jako nájemce. Předmětem smlouvy byl pronájem rozvodu mazání, brzdy, elhy, regulace, napínání, závěsy kabin, gumové pásky a ložisek těsnění umístěných v Povrchovém dole Sokolovské uhelné a.s.

v období od 1. července 2002 do 30. července 2008. Za společnost Technology leasing a.s. ji podepsal obžalovaný Ing. Přemysl S. a za společnost EB Comodity a.s. ji podepsal Jiří L.. Dodavatelem předmětu nájmu v hodnotě 8.491.200,- Kč uvedeným v bodě 3.2 byla společnost EB Comodity a.s. Ten měl být společností postupně hrazen v průběhu čtyř let. Cena byla stanovena pevnou částkou ve výši 10.712.499,50,- Kč. Současně však bylo sjednáno, že cena poskytovaných věcí bude proplácena průběžně na základě platebního kalendáře ze dne 11. července 2002, a to v šestnácti měsíčních zálohových splátkách. V návaznosti na dohodnutou změnu konce sjednaného nájmu došlo Dodatkem č. 1 leasingové smlouvy č. 041/2002 ze dne 5. prosince 2002 ke změně čl. IV, bodu 4.2. předmětné smlouvy. Nově tak bylo stanoveno, že nájem skončí ke dni 30. září 2008, přičemž předmět nájmu bude zaplacen, a to v sedmnácti leasingových splátkách v částce 841.478,- Kč do 20. září 2002, v částce 238.815,10,- Kč do 20. prosince 2002, v částce 753.594,10,- Kč do 20. března 2003, v částce 737.673,10,- Kč do 20. června 2003, v částce 721.752,10,- Kč do 20. září 2003, v částce 705.831,10,- Kč do 20. prosince 2003, v částce 689.910,10,- Kč do 20. března 2004, v částce 673.989,10,- Kč do 20. června 2004, v částce 658.068,10,- Kč do 20. září 2004, v částce 642.147,10,- Kč do 20. prosince 2004, v částce 626.226,10,- Kč do 20. března 2005, v částce 610.305,10,- Kč do 20. června 2005, v částce 594.384,10,- Kč do 20. září 2005, v částce 578.463,10,- Kč do 20. prosince 2005, v částce 562.542,10,- Kč do 20. března 2006, v částce 546.621,10,- Kč do 20. června 2006, v částce 530.700,- Kč do 20. září 2006. S cílem zajistit závazky společnosti EB Comodity s.r.o. a společností Technology leasing a.s., vzniklé na základě leasingové smlouvy č. 041/2002 byly dne 11. července 2002 společností Technology leasing a.s. vystaveny dvě biankosměnky a smlouva o vyplňovacím právu směnečném. Biankosměnky vystavené v korunách na řad společnosti Technology leasing a.s., opatřené doložkou „bez protestu“, byly splatné u České spořitelny a.s. Jejich smyslem bylo zejména zajištění závazku ve výši 10.712.499,50,- Kč. Smluvními stranami byly opět společnost Technology leasing a.s. a společnost EB Comodity s.r.o., v daném případě vystupovala společnost EB Comodity s.r.o. v roli dlužníka a společnost Technology leasing a.s. v roli věřitele. Za jmenovanou ji i tentokrát podepsat Ing. Přemysl S., zatímco za společnost EB Comodity s.r.o. ji podepsal její jednatel Jiří L.. Předmětem smlouvy bylo oprávnění doplnit na uvedených biankosměnkách chybějící náležitosti v případě, že se dlužník ocitne v prodlení se splněním svých závazků, zejména pak ke dni, kdy marně uplyne lhůta k leasingovým splátkám specifikovaných v platebním kalendáři. V průběhu vzájemné spolupráce byl v návaznosti na kupní smlouvu č. 073/2002 vyhotoven i nepodepsaný předávací protokol ze dne 11. července 2002 včetně protokolu o přenechání užívání z téhož dne. V něm společnost Technology leasing a.s. vystupuje jako předávající a společnost EB Comodity s.r.o. jako přebírající. Tento protokol deklaruje předání zařízení specifikovaného jak v uvedené leasingové smlouvě č. 041/2002, tak v předmětné kupní smlouvě č. 073/2002 ze dne 11. července 2002. Cena obsažená v samotné kupní smlouvě byla stanovena na základě znaleckého odhadu ve výši 8.491.200,- Kč. Společnost Technology leasing a.s. v ní vystupuje jako kupující a společnost EB Comodity s.r.o. jako prodávající a současně jako uživatel předmětů leasingu. Za první z nich ji podepsal obžalovaný Ing. Přemysl S. za druhou z nich Jiří L.. Uhrazení části kupní ceny je pak doloženo fakturou č. 0658/2002 vystavenou společností EB Comodity s.r.o. ze dne 11. července 2002 znějící na částku 8.491.200,- Kč, splatnou dne 11. července 2002 a příjmovým pokladním dokladem č. 1034/2002 ze dne 11. července 2002 znějící na částku 1.091.000,- Kč, příjmovým pokladním dokladem č. 1048/2002 ze dne 22. července 2002 znějící na částku 1.500.000,- Kč, příjmovým pokladním dokladem č. 1036/2002 ze dne 12. července 2002 znějící na částku 2.000.000,- Kč, příjmovým pokladním dokladem č. 1078/2002 ze dne 22. července 2002 znějící na částku 1.900.000,- Kč a příjmovým pokladním dokladem č. 1043/2002 ze dne 18. července 2002 znějící na částku 12.000.000,- Kč

Leasingová smlouva č. 042/2002 o postoupení práv a převzetí závazků z leasingové smlouvy byla uzavřena dne 4. července 2002. Společnost Technology Leasing a.s. vystupuje v této smlouvě jako pronajímatel a společnost EB Comodity s.r.o. jako nájemce. Předmětem smlouvy byl pronájem lan, závěsů, tukových olejových náplní, housenicové čálánky, ozubená kola do převodovek, dílů, pásnic a spojek umístěných v Povrchovém dole Sokolovské uhelné a.s. v období od 1. července 2002 do 30. července 2008. Za společnost Technology leasing a.s. ji podepsal obžalovaný Ing. Přemysl S. a za společnost EB Comodity a.s. ji podepsal Jiří L.. Dodavatelem předmětu nájmu v hodnotě 9.613.600,- Kč uvedeným v bodě 3.2 byla společnost EB Comodity a.s. Ten měl být společností postupně hrazen v průběhu čtyř let. Cena byla stanovena pevnou částkou ve výši 12.128.519,30,- Kč. Současně však bylo sjednáno, že cena poskytovaných věcí bude propílacena průběžně na základě platebního kalendáře ze dne 4. července 2002, a to v šestnácti měsíčních zálohových splátkách. V návaznosti na dohodnutou změnu konce sjednaného nájmu došlo Dodatkem č. 1 leasingové smlouvy č. 042/2002 ze dne 5. prosince 2002 ke změně čl. IV, bodu 4.2. předmětné smlouvy. Nově tak bylo stanoveno, že nájem skončí ke dni 30. září 2008, přičemž předmět nájmu bude zaplacen, a to v sedmnácti leasingových splátkách v částce 952.707,80,- Kč do 20. září 2002, v částce 270.382,60,- Kč do 20. prosince 2002, v částce 853.207,10,- Kč do 20. března 2003, v částce 835.181,60,- Kč do 20. června 2003, v částce 817.156,10,- Kč do 20. září 2003, v částce 799.130,60,- Kč do 20. prosince 2003, v částce 781.105,10,- Kč do 20. března 2004, v částce 763.079,60,- Kč do 20. června 2004, v částce 745.054,10,- Kč do 20. září 2004, v částce 727.028,60,- Kč do 20. prosince 2004, v částce 709.003,10,- Kč do 20. března 2005, v částce 690.977,60,- Kč do 20. června 2005, v částce 672.952,10,- Kč do 20. září 2005, v částce 654.926,60,- Kč do 20. prosince 2005, v částce 636.901,10,- Kč do 20. března 2006, v částce 618.875,60,- Kč do 20. června 2006, v částce 600.850,- Kč do 20. září 2006. S cílem zajistit závazky společnosti EB Comodity s.r.o. a společností Technology leasing a.s., vzniklé na základě leasingové smlouvy č. 042/2002 byly dne 5. prosince 2002 společností Technology leasing a.s. vystaveny dvě biankosměnky a smlouva o vyplňovacím právu směnečném. Biankosměnky vystavené v korunách na řad společnosti Technology leasing a.s., opatřené doložkou „bez protestu“, byly splatné u České spořitelny a.s. Jejich smyslem bylo zejména zajištění závazku ve výši 12.128.519,30,- Kč. Smluvními stranami byly opět společnost Technology leasing a.s. a společnost EB Comodity s.r.o., v daném případě vystupovala společnost EB Comodity s.r.o. v roli dlužníka a společnost Technology leasing a.s. v roli věřitele. Za jmenovanou ji i tentokrát podepsat Ing. Přemysl S., zatímco za společnost EB Comodity s.r.o. ji podepsal její jednatel Jiří L.. Předmětem smlouvy bylo oprávnění doplnit na uvedených biankosměnkách chybějící náležitosti v případě, že se dlužník ocitne v prodlení se splněním svých závazků, zejména pak ke dni, kdy marně uplyne lhůta k leasingovým splátkám specifikovaných v platebním kalendáři. V průběhu vzájemné spolupráce byl v návaznosti na kupní smlouvu č. 074/2002 vyhotoven i nepodepsaný předávací protokol ze dne 4. července 2002 včetně protokolu o přenechání užívání z téhož dne. V něm společnost Technology leasing a.s. vystupuje jako předávající a společnost EB Comodity s.r.o. jako přebírající. Tento protokol deklaruje předání zařízení specifikovaného jak v uvedené leasingové smlouvě č. 042/2002, tak v předmětné kupní smlouvě č. 74/2002 ze dne 4. července 2002. Cena obsažená v samotné kupní smlouvě byla stanovena na základě znaleckého odhadu ve výši 9.613.600,- Kč. Společnost Technology leasing a.s. v ní vystupuje jako kupující a společnost EB Comodity s.r.o. jako prodávající a současně jako uživatel předmětů leasingu. Za první z nich ji podepsal obžalovaný Ing. Přemysl S. za druhou z nich Jiří L.. Uhrazení části kupní ceny je pak doloženo fakturou č. 06745/2002 vystavenou společností EB Comodity s.r.o. ze dne 4. července 2002 znějící na

částku 9.613.600,- Kč, splatnou dne 4. července 2002 a příjmovým pokladním dokladem č. 1026/2002 ze dne 4. července 2002 znějící na částku 9.613.600,- Kč.

Nepodepsaná leasingová smlouva č. 043/2002 o postoupení práv a převzetí závazků z leasingové smlouvy byla uzavřena dne 8. července 2002. Společnost Technology Leasing a.s. vystupuje v této smlouvě jako pronajimatel a společnost EB Comodity s.r.o. jako nájemce. Předmětem smlouvy byl pronájem regulační stolice, stěrače, válečky, bubny, výsuvné šrouby a matice, hasící přístroje a stabilní hasící zařízení, kryty turasů a pastorků, výsypka na spodní straně, lávky a ochozy, kruhový nosník, kabelový prověs, pojištění lan, kladky na kolesech umístěných v Povrchovém dole Sokolovské uhelné a.s. v období od 1. července 2002 do 30. července 2008. Dodavatelem předmětu nájmu v hodnotě 9.613.600,- Kč uvedeným v bodě 3.2 byla společnost EB Comodity a.s. Ten měl být společností postupně hrazen v průběhu čtyř let. Cena byla stanovena pevnou částkou ve výši 12.128.519,30,- Kč. Současně však bylo sjednáno, že cena poskytovaných věcí bude proplácena průběžně na základě platebního kalendáře ze dne 4. července 2002, a to v šestnácti měsíčních zálohových splátkách. V návaznosti na dohodnutou změnu konce sjednaného nájmu došlo Dodatkem č. 1 leasingové smlouvy č. 042/2002 ze dne 5. prosince 2002 ke změně čl. IV, bodu 4.2. předmětné smlouvy. Nově tak bylo stanoveno, že nájem skončí ke dni 30. září 2008, přičemž předmět nájmu bude zaplacen, a to v sedmnácti leasingových splátkách v částce 914.019,20,- Kč do 20. září 2002, v částce 259.402,60,- Kč do 20. prosince 2002, v částce 818.559,10,- Kč do 20. března 2003, v částce 801.265,60,- Kč do 20. června 2003, v částce 783.972,10,- Kč do 20. září 2003, v částce 766.678,60,- Kč do 20. prosince 2003, v částce 749.385,10,- Kč do 20. března 2004, v částce 732.091,60,- Kč do 20. června 2004, v částce 714.798,10,- Kč do 20. září 2004, v částce 697.504,60,- Kč do 20. prosince 2004, v částce 680.211,10,- Kč do 20. března 2005, v částce 662.917,60,- Kč do 20. června 2005, v částce 645.624,10,- Kč do 20. září 2005, v částce 628.330,60,- Kč do 20. prosince 2005, v částce 611.037,10,- Kč do 20. března 2006, v částce 593.743,60,- Kč do 20. června 2006, v částce 576.450,- Kč do 20. září 2006. S cílem zajistit závazky společnosti EB Comodity s.r.o. a společností Technology leasing a.s., vzniklé na základě leasingové smlouvy č. 043/2002 byly dne 8. července 2002 společností Technology leasing a.s. vystaveny dvě biankosměnky a smlouva o vyplňovacím právu směnečném. Biankosměnky vystavené v korunách na řad společnosti Technology leasing a.s., opatřené doložkou „bez protestu“, byly splatné u České spořitelny a.s. Jejich smyslem bylo zejména zajištění závazku ve výši 11.635.990,70,- Kč. Smluvními stranami byly opět společnost Technology leasing a.s. a společnost EB Comodity s.r.o., v daném případě vystupovala společnost EB Comodity s.r.o. v roli dlužníka a společnost Technology leasing a.s. v roli věřitele. Za jmenovanou ji i tentokrát podepsat Ing. Přemysl S., zatímco za společnost EB Comodity s.r.o. ji podepsal její jednatel Jiří L.. Předmětem smlouvy bylo oprávnění doplnit na uvedených biankosměnkách chybějící náležitosti v případě, že se dlužník ocitne v prodlení se splněním svých závazků, zejména pak ke dni, kdy marně uplyne lhůta k leasingovým splátkám specifikovaných v platebním kalendáři. V průběhu vzájemné spolupráce byl v návaznosti na kupní smlouvu č. 075/2002 vyhotoven i nepodepsaný předávací protokol ze dne 8. července 2002 včetně protokolu o přenechání užívání z téhož dne. V něm společnost Technology leasing a.s. vystupuje jako předávající a společnost EB Comodity s.r.o. jako přebírající. Tento protokol deklaruje předání zařízení specifikovaného jak v uvedené leasingové smlouvě č. 043/2002, tak v předmětné kupní smlouvě č. 75/2002 ze dne 8. července 2002. Cena obsažená v samotné kupní smlouvě byla stanovena na základě znaleckého odhadu ve výši 9.223.200,- Kč. Společnost Technology leasing a.s. v ní vystupuje jako kupující a společnost EB Comodity s.r.o. jako prodávající a současně jako uživatel předmětů leasingu. Za první z nich ji podepsal obžalovaný Ing. Přemysl S. za druhou z nich Jiří L.. Uhrazení části kupní ceny je pak doloženo fakturou č. 06745/2002 vystavenou

společností EB Comodity s.r.o. ze dne 4. července 2002 znějící na částku 9.223.200,- Kč, splatnou dne 6. července 2002 a příjmovým pokladním dokladem č. 1030/2002 ze dne 9. července 2002 znějící na částku 9.223.200,- Kč.

Leasingová smlouva č. 047/2002 o postoupení práv a převzetí závazků z leasingové smlouvy byla uzavřena dne 5. září 2002. Společnost Technology Leasing a.s. vystupuje v této smlouvě jako pronajimatel a společnost EB Comodity s.r.o. jako nájemce. Předmětem smlouvy byl pronájem dálkový přenos dat do dispečinku řízení výroby, řízení velkostroje pomocí počítače, dorozumívací zařízení, kompletace elektro, elektrická váha a popeloměr umístěných v Povrchovém dole Sokolovské uhelné a.s. v období od 1. července 2002 do 30. září 2008. Za společnost Technology leasing a.s. ji podepsal obžalovaný Ing. Přemysl S. a za společnost EB Comodity a.s. ji podepsal Jiří L.. Dodavatelem předmětu nájmu v hodnotě 9.882.000,- Kč uvedeným v bodě 3.2 byla společnost EB Comodity a.s. Ten měl být společností postupně hrazen v průběhu čtyř let. Cena byla stanovena pevnou částkou ve výši 12.467.132,40,- Kč. Současně však bylo sjednáno, že cena poskytovaných věcí bude proplácena průběžně na základě platebního kalendáře ze dne 5. září 2002, a to v šestnácti měsíčních zálohových splátkách. V návaznosti na dohodnutou změnu konce sjednaného nájmu došlo Dodatkem č. 1 leasingové smlouvy č. 047/2002 ze dne 1. listopadu 2002 ke změně čl. IV, bodu 4.2. předmětné smlouvy. Nově tak bylo stanoveno, že nájem skončí ke dni 30. listopadu 2008, přičemž předmět nájmu bude zaplacen, a to v šestnácti leasingových splátkách v částce 979.306,30,- Kč do 20. února 2003, v částce 895.556,30,- Kč do 20. května 2003, v částce 877.027,60,- Kč do 20. srpna 2003, v částce 858.498,80,- Kč do 20. listopadu 2003, v částce 839.970,10,- Kč do 20. února 2004, v částce 821.441,30,- Kč do 20. května 2004, v částce 802.912,60,- Kč do 20. srpna 2004, v částce 784.383,80,- Kč do 20. listopadu 2004, v částce 765.855,10,- Kč do 20. února 2005, v částce 747.326,30,- Kč do 20. května 2005, v částce 728.797,60,- Kč do 20. srpna 2005, v částce 710.268,80,- Kč do 20. listopadu 2005, v částce 691.740,10,- Kč do 20. února 2006, v částce 673.211,30,- Kč do 20. května 2006, v částce 654.682,60,- Kč do 20. srpna 2006, v částce 636.153,80,- Kč do 20. listopadu 2006. S cílem zajistit závazky společnosti EB Comodity s.r.o. a společností Technology leasing a.s., vzniklé na základě leasingové smlouvy č. 047/2002 byly dne 5. září 2002 společností Technology leasing a.s. vystaveny dvě biankosměnky a smlouva o vyplňovacím právu směnečném. Biankosměnky vystavené v korunách na řád společnosti Technology leasing a.s., opatřené doložkou „bez protestu“, byly splatné u České spořitelny a.s. Jejich smyslem bylo zejména zajištění závazku ve výši 12.467.132,40,- Kč. Smluvními stranami byly opět společnost Technology leasing a.s. a společnost EB Comodity s.r.o., v daném případě vystupovala společnost EB Comodity s.r.o. v roli dlužníka a společnost Technology leasing a.s. v roli věřitele. Za jmenovanou ji i tentokrát podepsat Ing. Přemysl S., zatímco za společnost EB Comodity s.r.o. ji podepsal její jednatel Jiří L.. Předmětem smlouvy bylo oprávnění doplnit na uvedených biankosměnkách chybějící náležitosti v případě, že se dlužník ocitne v prodlení se splněním svých závazků, zejména pak ke dni, kdy marně uplyne lhůta k leasingovým splátkám specifikovaných v platebním kalendáři. V průběhu vzájemné spolupráce byl v návaznosti na kupní smlouvu č. 087/2002 vyhotoven i nepodepsaný předávací protokol ze dne 5. září 2002 včetně protokolu o přenechání užívání z téhož dne. V něm společnost Technology leasing a.s. vystupuje jako předávající a společnost EB Comodity s.r.o. jako přebírající. Tento protokol deklaruje předání zařízení specifikovaného jak v uvedené leasingové smlouvě č. 047/2002, tak v předmětné kupní smlouvě č. 87/2002 ze dne 5. září 2002. Cena obsažená v samotné kupní smlouvě byla stanovena na základě znaleckého odhadu ve výši 9.882.000,- Kč. Společnost Technology leasing a.s. v ní vystupuje jako kupující a společnost EB Comodity s.r.o. jako prodávající a současně jako uživatel předmětů leasingu. Za první z nich ji podepsal obžalovaný

Ing. Přemysl S. za druhou z nich Jiří L.. Fakturace uvedené kupní ceny je pak doložena fakturou č. 0751/2002 vystavenou na základě znaleckého odhadu předmětu kupní smlouvy společností EB Comodity a.s. ze dne 5. září 2002 znějící na částku 9.882.000,- Kč, splatnou dne 12. září 2002.

Leasingová smlouva č. 048/2002 o postoupení práv a převzetí závazků z leasingové smlouvy byla uzavřena dne 9. září 2002. Společnost Technology Leasing a.s. vystupuje v této smlouvě jako pronajimatel a společnost EB Comodity s.r.o. jako nájemce. Předmětem smlouvy byl pronájem montáž strojní včetně mechanismů, sestavení podsestav stroje a klimatizace kabin a dílen v Povrchovém dole Sokolovské uhelné a.s. v období od 1. září 2002 do 30. září 2008. Za společnost Technology leasing a.s. ji podepsal obžalovaný Ing. Přemysl S. a za společnost EB Comodity a.s. ji podepsal Jiří L.. Dodavatelem předmětu nájmu v hodnotě 8.283.800,- Kč uvedeným v bodě 3.2 byla společnost EB Comodity a.s. Ten měl být společností postupně hrazen v průběhu čtyř let. Cena byla stanovena pevnou částkou ve výši 10.450.843,40,- Kč. Současně však bylo sjednáno, že cena poskytovaných věcí bude proplácena průběžně na základě platebního kalendáře ze dne 9. září 2002. V návaznosti na dohodnutou změnu konce sjednaného nájmu došlo Dodatkem č. 1 leasingové smlouvy č. 048/2002 ze dne 1. listopadu 2002 ke změně čl. IV, bodu 4.2. předmětné smlouvy. Nově tak bylo stanoveno, že nájem skončí ke dni 30. listopadu 2008, přičemž předmět nájmu bude zaplacen, a to v šestnácti leasingových splátkách v částce v částce 820.924,60,- Kč do 20. února 2003, v částce 750.719,50,- Kč do 20. května 2003, v částce 735,187,30,- Kč do 20. srpna 2003, v částce 719.655,20,- Kč do 20. listopadu 2003, v částce 704.123,10,- Kč do 20. února 2004, v částce 688.591,- Kč do 20. května 2004, v částce 673.058,80,- Kč do 20. srpna 2004, v částce 657.526,70,- Kč do 20. listopadu 2004, v částce 641.994,60,- Kč do 20. února 2005, v částce 626.462,50,- Kč do 20. května 2005, v částce 610.930,30,- Kč do 20. srpna 2005, v částce 595.398,20,- Kč do 20. listopadu 2005, v částce 579.866,10,- Kč do 20. února 2006, v částce 564.334,- Kč do 20. května 2006, v částce 548.801,80,- Kč do 20. srpna 2006, v částce 533.269,70,- Kč do 20. listopadu 2006. S cílem zajistit závazky společnosti EB Comodity s.r.o. a společností Technology leasing a.s., vzniklé na základě leasingové smlouvy č. 048/2002 byly dne 9. září 2002 společností Technology leasing a.s. vystaveny dvě biankosměnky a smlouva o vyplňovacím právu směnečném Biankosměnky vystavené v korunách na řad společnosti Technology leasing a.s., opatřené doložkou „bez protestu“, byly splatné u České spořitelny a.s. Jejich smyslem bylo zejména zajištění závazku ve výši 10.450.843,40,- Kč. Smluvními stranami byly opět společnost Technology leasing a.s. a společnost EB Comodity s.r.o., v daném případě vystupovala společnost EB Comodity s.r.o. v roli dlužníka a společnost Technology leasing a.s. v roli věřitele. Za jmenovanou ji i tentokrát podepsat Ing. Přemysl S., zatímco za společnost EB Comodity s.r.o. ji podepsal její jednatel Jiří L.. Předmětem smlouvy bylo oprávnění doplnit na uvedených biankosměnkách chybějící náležitosti v případě, že se dlužník ocitne v prodlení se splněním svých závazků, zejména pak ke dni, kdy marně uplyne lhůta k leasingovým splátkám specifikovaných v platebním kalendáři. V průběhu vzájemné spolupráce byl v návaznosti na kupní smlouvu č. 088/2002 vyhotoven i nepodepsaný předávací protokol ze dne 9. září 2002 včetně protokolu o přenechání užívání z téhož dne. V něm společnost Technology leasing a.s. vystupuje jako předávající a společnost EB Comodity s.r.o. jako přebírající. Tento protokol deklaruje předání zařízení specifikovaného jak v uvedené leasingové smlouvě č. 048/2002, tak v předmětné kupní smlouvě č. 88/2002 ze dne 5. září 2002. Cena obsažená v samotné kupní smlouvě byla stanovena na základě znaleckého odhadu ve výši 8.283.800,- Kč. Společnost Technology leasing a.s. v ní vystupuje jako kupující a společnost EB Comodity s.r.o. jako prodávající a současně jako uživatel předmětů leasingu. Za první z nich ji podepsal obžalovaný Ing. Přemysl S. za druhou z nich Jiří L.. Fakturace části uvedené kupní ceny je pak doložena

fakturou č. 0772/2002 vystavenou na základě znaleckého odhadu předmětu kupní smlouvy společností EB Comodity a.s. ze dne 9. září 2002 znějící na částku 1.783.800,- Kč, splatnou dne 16. září 2002.

Leasingová smlouva č. 049/2002 o postoupení práv a převzetí závazků z leasingové smlouvy byla uzavřena dne 2. září 2002. Společnost Technology Leasing a.s. vystupuje v této smlouvě jako pronajimatel a společnost EB Comodity s.r.o. jako nájemce. Předmětem smlouvy byl pronájem vybudování montážního místa a příprava kompletace, rozvod vzduchu a užitkové vody a přípravky pro montáž umístěné v Povrchovém dole Sokolovské uhelné a.s. v období od 1. září 2002 do 30. září 2008. Za společnost Technology leasing a.s. ji podepsal obžalovaný Ing. Přemysl S. a za společnost EB Comodity a.s. ji podepsal Jiří L.. Dodavatelem předmětu nájmu v hodnotě 6.075.600,- Kč uvedeným v bodě 3.2 byla společnost EB Comodity a.s. Ten měl být společností postupně hrazen v průběhu čtyř let. Cena byla stanovena pevnou částkou ve výši 7.664.978,10,- Kč. Současně však bylo sjednáno, že cena poskytovaných věcí bude proplácena průběžně na základě platebního kalendáře ze dne 2. září 2002. V návaznosti na dohodnutou změnu konce sjednaného nájmu došlo Dodatkem č. 1 leasingové smlouvy č. 048/2002 ze dne 1. listopadu 2002 ke změně čl. IV, bodu 4.2. předmětné smlouvy. Nově tak bylo stanoveno, že nájem skončí ke dni 30. listopadu 2008, přičemž předmět nájmu bude zaplacen, a to v šestnácti leasingových splátkách v částce 602.092,- Kč do 20. února 2003, v částce 550.601,30,- Kč do 20. května 2003, v částce 539.209,60,- Kč do 20. srpna 2003, v částce 527.817,80,- Kč do 20. listopadu 2003, v částce 516.426,10,- Kč do 20. února 2004, v částce 505.034,30,- Kč do 20. května 2004, v částce 493.642,60,- Kč do 20. srpna 2004, v částce 482.250,80,- Kč do 20. listopadu 2004, v částce 470.859,10,- Kč do 20. února 2005, v částce 459.467,30,- Kč do 20. května 2005, v částce 448.075,60,- Kč do 20. srpna 2005, v částce 436.683,80,- Kč do 20. listopadu 2005, v částce 425.292,10,- Kč do 20. února 2006, v částce 413.900,30,- Kč do 20. května 2006, v částce 402.508,60,- Kč do 20. srpna 2006, v částce 391.116,80,- Kč do 20. listopadu 2006. S cílem zajistit závazky společnosti EB Comodity s.r.o. a společností Technology leasing a.s., vzniklé na základě leasingové smlouvy č. 048/2002 byly dne 2. září 2002 společností Technology leasing a.s. vystaveny dvě biankosměnky a smlouva o vyplňovacím právu směnečném. Biankosměnky vystavené v korunách na řad společností Technology leasing a.s., opatřené doložkou „bez protestu“, byly splatné u České spořitelny a.s. Jejich smyslem bylo zejména zajištění závazku ve výši 7.664.978,10,- Kč. Smluvními stranami byly opět společnost Technology leasing a.s. a společnost EB Comodity s.r.o., v daném případě vystupovala společnost EB Comodity s.r.o. v roli dlužníka a společnost Technology leasing a.s. v roli věřitele. Za jmenovanou ji i tentokrát podepsal Ing. Přemysl S., zatímco za společnost EB Comodity s.r.o. ji podepsal její jednatel Jiří L.. Předmětem smlouvy bylo oprávnění doplnit na uvedených biankosměnkách chybějící náležitosti v případě, že se dlužník ocitne v prodlení se splněním svých závazků, zejména pak ke dni, kdy marně uplyne lhůta k leasingovým splátkám specifikovaných v platebním kalendáři. V průběhu vzájemné spolupráce byl v návaznosti na kupní smlouvu č. 089/2002 vyhotoven i nepodepsaný předávací protokol ze dne 2. září 2002 včetně protokolu o přenechání užívání z téhož dne. V něm společnost Technology leasing a.s. vystupuje jako předávající a společnost EB Comodity s.r.o. jako přebírající. Tento protokol deklaruje předání zařízení specifikovaného jak v uvedené leasingové smlouvě č. 049/2002, tak v předmětné kupní smlouvě č. 89/2002 ze dne 2. září 2002. Cena obsažená v samotné kupní smlouvě byla stanovena na základě znaleckého odhadu ve výši 7.664.978,10,- Kč. Společnost Technology leasing a.s. v ní vystupuje jako kupující a společnost EB Comodity s.r.o. jako prodávající a současně jako uživatel předmětů leasingu. Za první z nich ji podepsal obžalovaný Ing. Přemysl S. za druhou z nich Jiří L.. Fakturace části uvedené kupní ceny je pak doložena fakturou č. 0745/2002 vystavenou na základě

znaleckého odhadu předmětu kupní smlouvy společností EB Comodity a.s. ze dne 2. září 2002 znějící na částku 465.600,- Kč, splatnou dne 9. září 2002.

Leasingová smlouva č. 050/2002 o postoupení práv a převzetí závazků z leasingové smlouvy byla uzavřena dne 11. září 2002. Společnost Technology leasing a.s. vystupuje v této smlouvě jako pronajimatel a společnost EB Comodity s.r.o. jako nájemce. Předmětem smlouvy byl pronájem oživení velkostroje a zkušební provoz, defektoskopie vybraných dílců a kompletní vybavení dílem umístěné v Povrchovém dole Sokolovské uhelné a.s. v období od 1. září 2002 do 30. září 2008. Za společnost Technology leasing a.s. ji podepsal obžalovaný Ing. Přemysl S. a za společnost EB Comodity a.s. ji podepsal Jiří L.. Dodavatelem předmětu nájmu v hodnotě 6.966.200,- Kč uvedeným v bodě 3.2 byla společnost EB Comodity a.s. Ten měl být společností postupně hrazen v průběhu čtyř let. Cena byla stanovena pevnou částkou ve výši 8.788.559,30,- Kč. Současně však bylo sjednáno, že cena poskytovaných věcí bude proplácena průběžně na základě platebního kalendáře ze dne 11. září 2002. V návaznosti na dohodnutou změnu konce sjednaného nájmu došlo Dodatkem č. 1 leasingové smlouvy č. 050/2002 ze dne 1. listopadu 2002 ke změně čl. IV, bodu 4.2. předmětné smlouvy. Nově tak bylo stanoveno, že nájem skončí ke dni 30. listopadu 2008, přičemž předmět nájmu bude zaplacen, a to v šestnácti leasingových splátkách v částce 690.350,50,- do 20. února 2003, v částce 631.312,- Kč do 20. května 2003, v částce 618.250,30,- Kč do 20. srpna 2003, v částce 605.188,70,- Kč do 20. listopadu 2003, v částce 592.127,10,- Kč do 20. února 2004, v částce 579.065,50,- Kč do 20. května 2004, v částce 566.003,80,- Kč do 20. srpna 2004, v částce 552.942,20,- Kč do 20. listopadu 2004, v částce 539.880,60,- Kč do 20. února 2005, v částce 526.819,- Kč do 20. května 2005, v částce 513.757,30,- Kč do 20. srpna 2005, v částce 500.695,70,- Kč do 20. listopadu 2005, 487.634,10,- Kč do 20. února 2006, v částce 474.572,50,- Kč do 20. května 2006, v částce 461.510,80,- Kč do 20. srpna 2006, v částce 448.449,20,- Kč do 20. listopadu 2006. S cílem zajistit závazky společností EB Comodity s.r.o. a společností Technology leasing a.s., vzniklé na základě leasingové smlouvy č. 050/2002 byly dne 11. září 2002 společností Technology leasing a.s. vystaveny dvě biankosměnky a smlouva o vyplňovacím právu směnečném. Biankosměnky vystavené v korunách na řad společnosti Technology leasing a.s., opatřené doložkou „bez protestu“, byly splatné u České spořitelny a.s. Jejich smyslem bylo zejména zajištění závazku ve výši 8.788.559,30,- Kč. Smluvními stranami byly opět společnost Technology leasing a.s. a společnost EB Comodity s.r.o., v daném případě vystupovala společnost EB Comodity s.r.o. v roli dlužníka a společnost Technology leasing a.s. v roli věřitele. Za jmenovanou ji i tentokrát podepsat Ing. Přemysl S., zatímco za společnost EB Comodity s.r.o. ji podepsal její jednatel Jiří L.. Předmětem smlouvy bylo oprávnění doplnit na uvedených biankosměnkách chybějící náležitosti v případě, že se dlužník ocitne v prodlení se splněním svých závazků, zejména pak ke dni, kdy marně uplyne lhůta k leasingovým splátkám specifikovaných v platebním kalendáři. V průběhu vzájemné spolupráce byl v návaznosti na kupní smlouvu č. 090/2002 vyhotoven i nepodepsaný předávací protokol ze dne 11. září 2002 včetně protokolu o přenechání užívání z téhož dne. V něm společnost Technology leasing a.s. vystupuje jako předávající a společnost EB Comodity s.r.o. jako přebírající. Tento protokol deklaruje předání zařízení specifikovaného jak v uvedené leasingové smlouvě č. 050/2002, tak v předmětné kupní smlouvě č. 090/2002 ze dne 11. září 2002. Cena obsažená v samotné kupní smlouvě byla stanovena na základě znaleckého odhadu ve výši 6.966.200,- Kč. Společnost Technology leasing a.s. v ní vystupuje jako kupující a společnost EB Comodity s.r.o. jako prodávající a současně jako uživatel předmětů leasingu. Za první z nich ji podepsal obžalovaný Ing. Přemysl S. za druhou z nich Jiří L.. Fakturace části uvedené kupní ceny je pak doložena fakturou č. 0776/2002 vystavenou na základě

znaleckého odhadu předmětu kupní smlouvy společností EB Comodity a.s. ze dne 11. září 2002 znějící na částku 6.966.200,- Kč, splatnou dne 19. září 2002.

Príslušnými listinami jsou doloženy též obchodní vztahy mezi společností Technology Leasing a.s. a společnostmi Plynostav Pardubice Holding a.s. a Lidovou obchodní společností s.r.o.

Leasingová smlouva č. 055/2002 o postoupení práv a převzetí závazků z leasingové smlouvy byla uzavřena dne 16. října 2002. Společnost Technology leasing a.s. vystupuje v této smlouvě jako pronajímatel a společnost Lidová obchodní společnost s.r.o. jako nájemce. Za společnost Technology leasing a.s. ji podepsal obžalovaný Ing. Přemysl S., zatímco za společnost Lidová obchodní společnost s.r.o. její jednatel Ing. Jiří K.. Předmětem smlouvy byl pronájem buldozeru Caterpillar D4H a ohýbačky trub CRC 48, v celkové hodnotě 7.325.229,30,- Kč. Ten měl být společností Lidová obchodní společnost s.r.o. postupně hrazen v průběhu čtyř let. Cena byla stanovena pevnou částkou ve výši 7.325.229,30,- Kč. Současně však bylo sjednáno, že cena poskytovaných věcí bude proplácena průběžně na základě platebního kalendáře ze dne 16. října 2002, a to v šestnácti měsíčních splátkách v částce 571.487,20,- Kč do 20. ledna 2003, v částce 253.917,90,- Kč do 20. dubna 2003, v částce 513.393,80 Kč do 20. července 2003, v částce 502.869,70,- Kč do 20. října 2003, v částce 492.345,60 Kč do 20. ledna 2004, v částce v částce 481.821,40,- Kč do 20. dubna 2004, v částce 471.297,40,- Kč do 20. července 2004, v částce 460.773,30,- Kč do 20. října 2004, v částce 450.249,20,- Kč do 20. ledna 2005, v částce 439.725,10,- Kč do 20. dubna 2005, v částce 429.200,90,- Kč do 20. července 2005, v částce 418.676,80,- Kč do 20. října 2005, v částce 408.152,70,- Kč do 20. ledna 2006, v částce 397.628,60,- Kč do 20. dubna 2006, v částce 387.104,40,- Kč do 20. července 2006, v částce 376.585,30,- Kč do 20. října 2006. O umístění předmětu nájmu leasingu měl nájemce – společnost Lidová obchodní společnost s.r.o. – informovat společnost Technology leasing a.s. kopií podnájemní smlouvy. Předmětná leasingová smlouva pak byla uzavřena v návaznosti na kupní smlouvu č. 105/2002 ze dne 16. října 2002. V ní společnost Technology leasing a.s. vystupuje jako kupující a společnost Lidová obchodní společnost s.r.o. jako uživatel. Prodávajícím pak byla společnost Plynostav Pardubice holding a.s. Cena obsažená v samotné kupní smlouvě byla stanovena na základě znaleckého posudku, který ve věci zpracoval znalec Ing. Václav Balihar ve výši 5.856.902,80,- Kč. Fakturace uvedené kupní ceny je pak doložena fakturou č. 2202100013 vystavenou na základě znaleckého odhadu předmětu kupní smlouvy společností Lidová obchodní společnost s.r.o. ze dne 1. října 2002 znějící na částku 5.856.902,80,- Kč, splatnou dne 15. října 2002. V průběhu vzájemné spolupráce byl v návaznosti na leasingovou smlouvu č. 055/2002 dne 23. října 2002 uzavřena smlouva o podnájmu č. 0335/2002. Společnost Lidová obchodní společnost s.r.o. vystupuje v této smlouvě jako podnájemtel a společnost Plynostav holding a.s. jako podnájemce. Předmětem smlouvy byl podnájem s předchozím souhlasem vlastníka – společnosti Technology leasing a.s. – buldozer Caterpillar D4H a ohýbačka trub CRC 48. Za společnost Lidová obchodní společnost s.r.o. dne 23. října 2002 podepsal její jednatel Ing. Luboš O. a za společnost Plynostav Pardubice holding a.s. dne 22. října 2002 její generální ředitel Ing. František F.. S cílem zajistit závazky společnosti Lidová obchodní společnost s.r.o. vůči společností Technology leasing a.s., vzniklé na základě leasingové smlouvy č. 055/2002 byly dne 16. října 2002 vystaveny dvě biankosměnky a uzavřena smlouva o vyplňovacím právu směnečném. Biankosměnky vystavené v korunách na řad společnosti Technology leasing a.s., opatřené doložkou „bez protestu“, byly splatné u České spořitelny a.s. Jejich smyslem bylo zejména zajištění závazku ve výši 7.325.229,30,- Kč. Smluvními stranami byly opět společnost Technology leasing a.s. a společnost Lidová obchodní společnost s.r.o., v daném případě vystupovala společnost

Lidová obchodní společnost s.r.o. v roli dlužníka a společnost Technology leasing a.s. v roli věřitele. Za jmenovanou ji i tentokrát podepsat Ing. Přemysl S., zatímco za společnost Lidová obchodní společnost s.r.o. ji podepsal její jednatel Ing. Jiří K.. Předmětem smlouvy bylo oprávnění doplnit na uvedených biankosměnkách chybějící náležitosti v případě, že se dlužník očitne v prodlení se splněním svých závazků, zejména pak ke dni, kdy marně uplyne lhůta zejména k leasingovým splátkám specifikovaných v platebním.

Leasingová smlouva č. 056/2002 o postoupení práv a převzetí závazků z leasingové smlouvy byla uzavřena dne 21. října 2002. Společnost Technology Leasing a.s. vystupuje v této smlouvě jako pronajímatel a společnost Lidová obchodní společnost s.r.o. jako nájemce. Za společnost Technology leasing a.s. ji podepsal obžalovaný Ing. Přemysl S., zatímco za společnost Lidová obchodní společnost s.r.o. její jednatel Ing. Jiří K.. Předmětem smlouvy byl pronájem truboukladače KOMATSU D 155 C a buldozeru KOMATSU D 355 A 3, v celkové hodnotě 8.781.048,90,- Kč. Ten měl být společností Lidová obchodní společnost s.r.o. postupně hrazen v průběhu čtyř let. Cena byla stanovena pevnou částkou ve výši 8.781.048,90,- Kč. V návaznosti na dohodnutou změnu výše úroku z prodlení a smluvní pokuty došlo Dodatkem č. 1 k leasingové smlouvě č. 056/2002 ke změně čl. XV., bodu 15.1 předmětné smlouvy. Nově tak bylo stanoveno, že nájemce se zavazuje zaplatit pronajímateli úrok z prodlení v zákonné výši z dlužné částky a smluvní pokutu ve výši 0,01 % denně z dlužné částky za každý den z prodlení. Samotný předmět nájmu měl být uhrazen v šestnácti leasingových splátkách v částce 685.065,50,- Kč do 20. ledna 2003, v částce 628.042,80,- Kč do 20. dubna 2003, v částce 615.427,10 Kč do 20. července 2003, v částce 602.811,50 Kč do 20. října 2003, v částce 590.195,70 Kč do 20. ledna 2004, v částce v částce 577.580,10 Kč do 20. dubna 2004, v částce 564.964,30 Kč do 20. července 2004, v částce 552.348,60,- Kč do 20. října 2004, v částce 539.732,80,- Kč do 20. ledna 2005, v částce 527.117,20,- Kč do 20. dubna 2005, v částce 514.501,50,- Kč do 20. července 2005, v částce 501.885,80,- Kč do 20. října 2005, v částce 489.270,10 do 20. ledna 2006, v částce 476.654,30 Kč do 20. dubna 2006, v částce 464.038, 70,- Kč do 20. července 2006 a v částce 451.412,90,- Kč do 20. října 2006. O umístění předmětu nájmu leasingu měl nájemce – společnost Lidová obchodní společnost s.r.o. – informovat společnost Technology leasing a.s. kopií podnájemní smlouvy. Předmětná leasingová smlouva pak byla uzavřena v návaznosti na kupní smlouvu č. 106/2002 ze dne 16. října 2002. V ní společnost Technology leasing a.s. vystupuje jako kupující a společnost Lidová obchodní společnost s.r.o. jako uživatel. Prodávajícím pak byla společnost Plynostav Pardubice holding a.s. Cena obsažená v samotné kupní smlouvě byla stanovena na základě znaleckého posudku, který ve věci zpracoval znalec Ing. Václav Balihar ve výši 7.020.904,80,- Kč. Fakturace uvedené kupní ceny je pak doložena fakturou č. 2202100014 vystavenou na základě znaleckého odhadu předmětu kupní smlouvy společností Lidová obchodní společnost s.r.o. ze dne 1. října 2002 znějící na částku 7.020.904,80,- Kč s DPH, splatnou dne 15. října 2002. V průběhu vzájemné spolupráce byl v návaznosti na leasingovou smlouvu č. 056/2002 uzavřena nedatovaná a nepodepsaná smlouva o podnájmu č. 0336/2002. Společnost Lidová obchodní společnost s.r.o. vystupuje v této smlouvě jako podnájemtel a společnost Plynostav holding a.s. jako podnájemce. Předmětem smlouvy byl podnájem s předchozím souhlasem vlastníka – společnosti Technology leasing a.s. – buldozeru Komatu D355 A3 a truboukladače Komatu D 155 C. S cílem zajistit závazky společnosti Lidová obchodní společnost s.r.o. vůči společnosti Technology leasing a.s., vzniklé na základě leasingové smlouvy č. 056/2002 byla dne 21. října 2002 vystaveny dvě biankosměnky a uzavřena smlouva o vyplňovacím právu směnečném. Biankosměnky vystavené v korunách na řad společnosti Technology leasing a.s., opatřené doložkou „bez protestu“, byly splatné u České spořitelny a.s. Jejich smyslem bylo zejména zajištění závazku ve výši 8.781.048,- Kč. Smluvními stranami byly opět společnost Technology leasing a.s. a společnost Lidová

obchodní společnost s.r.o., v daném případě vystupovala společnost Lidová obchodní společnost s.r.o. v roli dlužníka a společnost Technology leasing a.s. v roli věřitele. Za jmenovanou ji i tentokrát podepsat Ing. Přemysl S., zatímco za společnost Lidová obchodní společnost s.r.o. ji podepsal její jednatel Ing. Jiří K.. Předmětem smlouvy bylo oprávnění doplnit na uvedených biancosměnkách chybějící náležitosti v případě, že se dlužník ocitne v prodlení se splněním svých závazků, zejména pak ke dni, kdy marně uplyne lhůta zejména k leasingovým splátkám specifikovaných v platebním.

Leasingová smlouva č. 064/2002 o postoupení práv a převzetí závazků z leasingové smlouvy byla uzavřena dne 11. listopadu 2002. Společnost Technology Leasing a.s. vystupuje v této smlouvě jako pronajimatel a společnost Lidová obchodní společnost s.r.o. jako nájemce. Za společnost Technology leasing a.s. ji podepsal obžalovaný Ing. Přemysl S., zatímco za společnost Lidová obchodní společnost s.r.o. její jednatel Ing. Jiří K.. Předmětem smlouvy byl pronájem ohýbačky trub CRC PB 56-60, v celkové hodnotě 8.438.032,40,- Kč s daní z přidané hodnoty. Ten měl být společností Lidová obchodní společnost s.r.o. postupně hrazen v průběhu čtyř let. Cena byla stanovena pevnou částkou ve výši 10.553.448,40,- Kč. V návaznosti na dohodnutou změnu výše úroku z prodlení a smluvní pokuty došlo Dodatkem č. 1 k leasingové smlouvě č. 064/2002 ke změně čl. IV. předmětné smlouvy. Nově tak byla sjednána doba nájmu v trvání 48 měsíců. Samotný předmět nájmu měl být uhrazen v šestnácti čtvrtletních leasingových splátkách v částce 823.340,90,- Kč do 20. února 2003, v částce 754.808,- Kč do 20. května 2003, v částce 739.646,- Kč do 20. srpna 2003, v částce 724.48,- Kč do 20. listopadu 2003, v částce 709.321,80,- Kč do 20. února 2004, v částce 694.159,80,- Kč do 20. května 2004, v částce 678.997,70,- Kč do 20. srpna 2005, v částce 663.835,60,- Kč do 20. listopadu 2005, v částce 648.673,50,- Kč do 20. února 2005, v částce 633.511,40,- Kč do 20. května 2005, v částce 618.349,30,- Kč do 20. srpna 2006, v částce 603.187,30,- Kč do 20. listopadu 2006, v částce 588.025,10,- Kč do 20. února 2006 a v částce 572.863,10,- Kč do 20. května 2006, v částce 557.701,- Kč do 20. Srpna 2006, v částce 542.543,90,- Kč do 20. listopadu 2006. O umístění předmětu nájmu leasingu měl nájemce informovat společnost pronajímatele kopií podnájemní smlouvy. Dodavatelem ohýbačky uvedeným v čl. III bodě 3.3 byl Plynostav Pardubice Holding a.s. Předmětná leasingová smlouva pak byla uzavřena v návaznosti na kupní smlouvu č. 120/2002 ze dne 11. listopadu 2002. V ní společnost Technology leasing a.s. vystupuje jako kupující a společnost Lidová obchodní společnost s.r.o. jako uživatel. Prodávajícím pak byla společnost Plynostav Pardubice holding a.s. Cena obsažená v samotné kupní smlouvě byla stanovena na základě znaleckého posudku, který ve věci zpracoval znalec Ing. Václav Balihar ve výši 8.438.032,40,- Kč. V průběhu vzájemné spolupráce byl v návaznosti na leasingovou smlouvu č. 064/2002 uzavřena dne 23. října 2002 smlouva o podnájmu č. 0381/2002. Společnost Lidová obchodní společnost s.r.o. vystupuje v této smlouvě jako podnájemtel a společnost Plynostav holding a.s. jako podnájemce. Předmětem smlouvy byl podnájem ohýbačky. S cílem zajistit závazky společnosti Lidová obchodní společnost s.r.o. vůči společnosti Technology leasing a.s., vzniklé na základě leasingové smlouvy č. 064/2002 vystaveny dvě biankosměnky a uzavřena smlouva o vyplňovacím právu směnečném. Biankosměnky vystavené v korunách na řad společnosti Technology leasing a.s., opatřené doložkou „bez protestu“, byly splatné u České spořitelny a.s. Jejich smyslem bylo zejména zajištění závazku ve výši 10.553.448,40,- Kč. Smluvními stranami byly opět společnost Technology leasing a.s. a společnost Lidová obchodní společnost s.r.o., v daném případě vystupovala společnost Lidová obchodní společnost s.r.o. v roli dlužníka a společnost Technology leasing a.s. v roli věřitele. Za jmenovanou ji i tentokrát podepsat Ing. Přemysl S., zatímco za společnost Lidová obchodní společnost s.r.o. ji podepsal její jednatel Ing. Jiří K.. Předmětem smlouvy bylo oprávnění doplnit na uvedených biancosměnkách chybějící náležitosti v případě, že se dlužník

ocitně v prodlení se splněním svých závazků, zejména pak ke dni, kdy marně uplyne lhůta zejména k leasingovým splátkám specifikovaných v platebním.

Leasingová smlouva č. 066/2002 o postoupení práv a převzetí závazků z leasingové smlouvy byla uzavřena dne 20. prosince 2002. Společnost Technology Leasing a.s. vystupuje v této smlouvě jako pronajímatel a společnost Lidová obchodní společnost s.r.o. jako nájemce. Za společnost Technology leasing a.s. ji podepsal obžalovaný Ing. Přemysl S., zatímco za společnost Lidová obchodní společnost s.r.o. Ing. Jiří K. a Ing. Luboš O.. Předmětem smlouvy byl pronájem návěsu MAN 33.422 DFST/F, nákladní cisterny T 815 200 R 12 6x6.1, automobilového jeřábu T 815 AD 28 a speciálního nákladního návěsu Goldhofer STZ-VL652/80 v celkové hodnotě 8.111.292,- Kč. Ten měl být společností Lidová obchodní společnost s.r.o. postupně hrazen v průběhu čtyř let. Cena byla stanovena pevnou částkou ve výši 9.436.941,90,- Kč. Současně však bylo sjednáno, že cena poskytovaných věcí bude po odečtení uhrazené zálohy ve výši 2.433.388,- Kč hrazena průběžně na základě platebního kalendáře ze dne 20. prosince 2002, a to v šestnácti čtvrtletních leasingových splátkách v částce 562.680,20,- Kč do 1. února 2002, v částce 503.913,70,- Kč do 1. května 2002, v částce 493.267,60,- Kč do 1. srpna 2002, v částce 482.621,60,- Kč do 1. listopadu 2002, v částce 471.975,60,- Kč do 1. února 2003, v částce 461.329,50,- Kč do 1. května 2003, v částce 450.683,40,- Kč do 1. srpna 2003, v částce 440.037,30,- Kč do 1. listopadu 2003, v částce 429.391,30,- Kč do 1. února 2004, v částce 418.745,20,- Kč do 1. května 2004, v částce 408.099,20,- Kč do 1. srpna 2004, v částce 397.453,10,- Kč do 1. listopadu 2004, v částce 386.807,- do 1. února 2005, v částce 376.161,- Kč do 1. května 2005, v částce 365.514,90,- Kč do 1. srpna 2006, v částce 354.873,70,- Kč do 1. listopadu 2006. O umístění předmětu nájmu leasingu měl nájemce informovat společnost pronajímatele kopií podnájemní smlouvy. Dodavatelem strojů byl Plynostav Pardubice Holding a.s. Předmětná leasingová smlouva pak byla uzavřena v návaznosti na kupní smlouvu č. 132/2002 ze dne 20. prosince 2002. V ní společnost Technology leasing a.s. vystupuje jako kupující a společnost Lidová obchodní společnost s.r.o. jako uživatel. Prodávajícím pak byla společnost Plynostav Pardubice holding a.s. Cena obsažená v samotné kupní smlouvě byla stanovena na základě znaleckého posudku, který ve věci zpracoval znalec Ing. Václav Balihar ve výši 8.111.292,- Kč. Fakturace uvedené kupní ceny je pak doložena fakturou č. 2202100019 vystavenou na základě znaleckého odhadu předmětu kupní smlouvy společností Plynostav Pardubice holding a.s. ze dne 19. prosince 2002 znějící na částku 8.111.292,- Kč, splatnou dne 31. prosince 2002. S cílem zajistit závazky společnosti Lidová obchodní společnost s.r.o. vůči společnosti Technology leasing a.s., vzniklé na základě leasingové smlouvy č. 066/2002 byly dne 20. prosince 2002 vystaveny dvě biankosměnky a uzavřena smlouva o vyplňovacím právu směnečném. Biankosměnky vystavené v korunách na řad společnosti Technology leasing a.s., opatřené doložkou „bez protestu“, byly splatné u České spořitelny a.s. Jejich smyslem bylo zejména zajištění závazku ve výši 9.436.941,90,- Kč. Smluvními stranami byly opět společnost Technology leasing a.s. a společnost Lidová obchodní společnost s.r.o., v daném případě vystupovala společnost Lidová obchodní společnost s.r.o. v roli dlužníka a společnost Technology leasing a.s. v roli věřitele. Za jmenovanou ji i podepsat Ing. Přemysl S., zatímco za společnost Lidová obchodní společnost s.r.o. ji podepsal její jednatel Ing. Jiří K. a Luboš O.. Předmětem smlouvy bylo oprávnění doplnit na uvedených biancosměnkách chybějící náležitosti v případě, že se dlužník ocitně v prodlení se splněním svých závazků, zejména pak ke dni, kdy marně uplyne lhůta zejména k leasingovým splátkám specifikovaných v platebním kalendáři.

Leasingová smlouva č. 067/2002 o postoupení práv a převzetí závazků z leasingové smlouvy byla uzavřena dne 20. prosince 2002. Společnost Technology Leasing a.s. vystupuje

v této smlouvě jako pronajimatel a společnost Lidová obchodní společnost s.r.o. jako nájemce. Za společnost Technology leasing a.s. ji podepsal obžalovaný Ing. Přemysl S., zatímco za společnost Lidová obchodní společnost s.r.o. její jednatelé Ing. Jiří K. a Ing. Luboš O.. Předmětem smlouvy byl pronájem svářecího soustrojí VICMA PW 25, ohýbačky trub GDC VB 16-30 a ohýbačky trub CRC 36 v celkové hodnotě 5.932.616,- Kč s daní z přidané hodnoty. Ten měl být společností Lidová obchodní společnost s.r.o. postupně hrazen v průběhu čtyř let. Cena byla stanovena pevnou částkou ve výši 6.902.201,70,- Kč. Současně však bylo sjednáno, že cena poskytovaných věcí bude po odečtení uhrazené zálohy ve výši 1.779.785,- Kč hrazena průběžně na základě platebního kalendáře ze dne 20. prosince 2002, a to v šestnácti čtvrtletních leasingových splátkách v částce 411.546,40,- Kč do 1. února 2003, v částce 368.564,80,- Kč do 1. května 2003, v částce 360.778,10,- Kč do 1. srpna 2003, v částce 352.991,60,- Kč do 1. listopadu 2003, v částce 345.204,90,- Kč do 1. února 2004, v částce 337.418,40,- Kč do 1. května 2004, v částce 329.631,90,- Kč do 20. srpna 2004, v částce 321.845,20,- Kč do 1. listopadu 2004, v částce 314.058,70,- Kč do 1. února 2005, v částce 306.272,10,- Kč do 1. května 2005, v částce 298.485,50,- Kč do 1. srpna 2005, v částce 290.699,- Kč do 1. listopadu 2005, v částce 282.912,40,- do 1. února 2006, v částce 275.125,80,- Kč do 1. května 2006, v částce 267.339,20,- Kč do 1. srpna 2006 a v částce 259.542,90,- Kč do 1. listopadu 2006. O umístění předmětu nájmu leasingu měl nájemce informovat společnost pronajímatele kopií podnájemní smlouvy. Dodavatelem strojů uvedeným v č.l. III bodě 3.3 byl Plynostav Pardubice Holding a.s. Předmětná leasingová smlouva pak byla uzavřena v návaznosti na kupní smlouvu č. 133/2002 ze dne 20. prosince 2002. V ní společnost Technology leasing a.s. vystupuje jako kupující a společnost Lidová obchodní společnost s.r.o. jako uživatel. Prodávajícím pak byla společnost Plynostav Pardubice holding a.s. Cena obsažená v samotné kupní smlouvě byla stanovena na základě znaleckého posudku, který ve věci zpracoval znalec Ing. Václav Balihar ve výši 8.111.292,- Kč. Fakturace uvedené kupní ceny je pak doložena fakturou č. 2202100017 vystavenou na základě znaleckého odhadu předmětu kupní smlouvy společností Plynostav Pardubice holding a.s. ze dne 19. prosince 2002 znějící na částku 8.111.292,- Kč, splatnou dne 31. prosince 2002. S cílem zajistit závazky společnosti Lidová obchodní společnost s.r.o. vůči společnosti Technology leasing a.s., vzniklé na základě leasingové smlouvy č. 067/2002 byly dne 20. prosince 2002 vystaveny dvě biankosměnky a uzavřena smlouva o vyplňovacím právu směnečném. Biankosměnky vystavené v korunách na řad společnosti Technology leasing a.s., opatřené doložkou „bez protestu“, byly splatné u České spořitelny a.s. Jejich smyslem bylo zejména zajištění závazku ve výši 6.902.201,70,- Kč. Smluvními stranami byly opět společnost Technology leasing a.s. a společnost Lidová obchodní společnost s.r.o., v daném případě vystupovala společnost Lidová obchodní společnost s.r.o. v roli dlužníka a společnost Technology leasing a.s. v roli věřitele. Za jmenovanou ji i podepsat Ing. Přemysl S., zatímco za společnost Lidová obchodní společnost s.r.o. ji podepsal její jednatel Ing. Jiří K. a Luboš O.. Předmětem smlouvy bylo oprávnění doplnit na uvedených biankosměnkách chybějící náležitosti v případě, že se dlužník ocitne v prodlení se splněním svých závazků, zejména pak ke dni, kdy marně uplyne lhůta zejména k leasingovým splátkám specifikovaných v platebním.

Leasingová smlouva č. 068/2002 o postoupení práv a převzetí závazků z leasingové smlouvy byla uzavřena dne 20. prosince 2002. Společnost Technology Leasing a.s. vystupuje v této smlouvě jako pronajimatel a společnost Lidová obchodní společnost s.r.o. jako nájemce. Za společnost Technology leasing a.s. ji podepsal obžalovaný Ing. Přemysl S., zatímco za společnost Lidová obchodní společnost s.r.o. její jednatelé Ing. Jiří K. a Ing. Luboš O.. Předmětem smlouvy byl pronájem ohýbačky trub DB, samohybného terénního jeřábu nosnost 50 tun a svářecího soustrojí VICMA PW 25, v celkové hodnotě 10.068.660,-

Kč s DPH. Ten měl být společností Lidová obchodní společnost s.r.o. postupně hrazen v průběhu čtyř let. Cena byla stanovena pevnou částkou ve výši 11.714.208,50,- Kč. Současně však bylo sjednáno, že cena poskytovaných věcí bude odečtení uhrazené zálohy ve výši 3.020.598,- Kč hrazena průběžně na základě platebního kalendáře ze dne 20. prosince 2002, a to v šestnácti čtvrtletních leasingových splátkách v částce 698.463,40,- Kč do 1. února 2003, v částce 625.516,- Kč do 1. května 2003, v částce 612.300,90,- Kč do 1. srpna 2003, v částce 599.085,70,- Kč do 20. listopadu 2003, v částce 585.870,70,- Kč do 20. února 2004, v částce 572.655,50,- Kč do 20. května 2004, v částce 559.440,30,- Kč do 20. srpna 2004, v částce 546.225,30,- Kč do 20. listopadu 2004, v částce 533.010,10,- Kč do 20. února 2005, v částce 519.795,- Kč do 20. května 2005, v částce 506.579,90,- Kč do 20. srpna 2005, v částce 493.364,80,- Kč do 20. listopadu 2005, v částce 480.149,60,- do 20. února 2006, v částce 466.934,50,- Kč do 20. května 2006, v částce 453.719,40,- Kč do 20. srpna 2006 a v částce 440.499,40,- Kč do 20. listopadu 2006. O umístění předmětu nájmu leasingu měl nájemce informovat společnost pronajímatele kopií podnájemní smlouvy. Dodavatelem strojů uvedeným v čl. III bodě 3.3 byl Plynostav Pardubice Holding a.s. Předmětná leasingová smlouva pak byla uzavřena v návaznosti na kupní smlouvu č. 134/2002 ze dne 20. prosince 2002. V ní společnost Technology leasing a.s. vystupuje jako kupující a společnost Lidová obchodní společnost s.r.o. jako uživatel. Prodávajícím pak byla společnost Plynostav Pardubice holding a.s. Cena obsažená v samotné kupní smlouvě byla stanovena na základě znaleckého posudku, který ve věci zpracoval znalec Ing. Václav Balihar ve výši 10.068.660,- Kč. Fakturace uvedené kupní ceny je pak doložena fakturou č. 2202100018 vystavenou na základě znaleckého odhadu předmětu kupní smlouvy společností Plynostav Pardubice holding a.s. ze dne 19. prosince 2002 znějící na částku 10.068.660,- Kč, splatnou dne 31. prosince 2002. S cílem zajistit závazky společnosti Lidová obchodní společnost s.r.o. vůči společnosti Technology leasing a.s., vzniklé na základě leasingové smlouvy č. 068/2002 byly dne 20. prosince 2002 vystaveny dvě biankosměnky a uzavřena smlouva o vyplňovacím právu směnečném. Biankosměnky vystavené v korunách na řad společnosti Technology leasing a.s., opatřené doložkou „bez protestu“, byly splatné u České spořitelny a.s. Jejich smyslem bylo zejména zajištění závazku ve výši 11.714.208,50,- Kč. Smluvními stranami byly opět společnost Technology leasing a.s. a společnost Lidová obchodní společnost s.r.o., v daném případě vystupovala společnost Lidová obchodní společnost s.r.o. v roli dlužníka a společnost Technology leasing a.s. v roli věřitele. Za jmenovanou ji i podepsat Ing. Přemysl S., zatímco za společnost Lidová obchodní společnost s.r.o. ji podepsal její jednatel Ing. Jiří K. a Luboš O.. Předmětem smlouvy bylo oprávnění doplnit na uvedených biankosměnkách chybějící náležitosti v případě, že se dlužník ocitne v prodlení se splněním svých závazků, zejména pak ke dni, kdy marně uplyne lhůta zejména k leasingovým splátkám specifikovaných v platebním kalendáři.

Nepřímým důsledkem toho, že začátkem roku 2003 vyšly najevo skutečnosti nasvědčující tomu, že v rámci některých leasingových vztahů volila společnost Technology Leasing a.s. nestandardní postupy, bylo předčasné ukončení leasingového vztahu mezi touto společností a společností Plynostav Pardubice Holding a.s. a Lidovou obchodní společností. Dne 17. ledna 2003 byla totiž podepsána dohoda o ukončení kupních a leasingových smluv uzavřených mezi společností Plynostav Pardubice Holding a.s., společností Technology leasing a.s. a Lidovou obchodní společností s.r.o. Za společnost Technology leasing a.s. ji tenkrát podepsal předseda jejího představenstva Ing. Jiří F., zatímco za Lidovou obchodní společnost s.r.o. a společnost Plynostav Pardubice Holding a.s. ji podepsal Ing. Jiří K. – za společnost Lidová obchodní společnost s.r.o. jako její jednatel, zatímco za společnost Plynostav Pardubice holding a.s. z titulu člena představenstva. Šlo přitom o dobrovolné ukončení – obžalovaným Ing. Přemyslem S. – sjednaných kupních smluv a na ně navazujících

leasingových smluv o objemu 21.000.000,- Kč – konkrétně kupní smlouvy č. 132/2002 ze dne 20. prosince 2002 a na ni navazující leasingové smlouvy č. 66/2002 ze dne 20. prosince 2002, kupní smlouvy č. 233/2002 ze dne 20. prosince 2002 a na ni navazující leasingové smlouvy č. 67/2002 ze dne 20. prosince 2002 a kupní smlouvy č. 134/2002 ze dne 20. prosince 2002 a na ni navazující leasingová smlouva č. 068/2002 ze dne 20. prosince 2002. V následujícím období Lidová obchodní společnost s.r.o. beze zbytku vyrovnalavšechny své závazky z daného leasingového vztahu vůči společnosti Technology Leasing a.s.

Další skupinu listinných dokumentů představuje soubor listin mapujících kroky směřující k navázání spolupráce mezi společností Technology leasing a.s. a společností SARF a.s.

Mezi tyto listiny patří v první řadě smlouva o zprostředkování koupě cenných papírů č. 9/2002 ze dne 27. června 2002 mezi společností SARF a.s. a společností Technology leasing a.s. Společnost SARF a.s. vystupuje v této smlouvě jako zprostředkovatel a společnost Technology leasing a.s. jako kupující. Za první z těchto subjektů ji podepsal předseda představenstva Jan M., zatímco za druhý z nich obžalovaný Ing. Přemysl S.. Zprostředkovan podle ní měl být nákup cenných papírů společnosti ČEZ a.s. Smlouva počítala v podrobnostech s obstaráním nejvýše 227.000 kusů akcií v hodnotě maximálně 88,-Kč za jednu akcii, a to do 3 července 2002. Kupující byl přitom zavázán složit ke dni 2. července 2002 na účet zprostředkovatele částku ve výši 19.986.000,- Kč. Oproti tomu zprostředkovatel byl povinen nevyčerpané finanční prostředky zaslat na účet kupujícího nebo je předat v sídlem společnosti Technology leasing a.s. Za obstarání prodeje výše uvedených akcií zprostředkovateli náležela odměna ve výši 10.000,- Kč. Fakturace uvedené částky je pak doložena fakturou č. 0200000033 vystavenou na základě smlouvy o zprostředkování koupě cenných papírů č. 9/2002 ze dne 27. června 202 znějící na částku 10.000,- Kč, splatnou dne 14. července 2002.

S cílem obstatat koupi dalších cenných papírů byla dne 12. října 2002 uzavřena komisionářská smlouva o zprostředkování koupě cenných papírů společnosti ČEZ a.s. v počtu nejvýše 111.000 kusů akcií v hodnotě maximálně 84,- Kč za jednu akcii, a to do 18. července 2002. Smluvními stranami byly opět společnost SARF a.s. a společnost Technology leasing a.s., společnost SARF a.s. v ní vystupovala v roli komisionáře a společnost Technology leasing a.s. v roli komitenta. Za první z nich ji podepsal předseda představenstva Jan M. a za druhou z nich obžalovaný Ing. Přemysl S.. Předmětem smlouvy bylo obstatat vlastním jménem pro komitenta a na jeho účet koupi výše specifikovaných akcií společnosti ČEZ a.s. I podle specifikací uvedených v této smlouvě byl komitent zavázán uhradit zálohu ve výši 10.000.000,- Kč na účet vedený u havířovské pobočky Československé obchodní banky a.s. č.131907112/5100, a to do čtyř dnů od podpisu smlouvy. Současně byl zavázán k úhradě komisionářské odměny, která činila částku ve výši 10.000,- Kč

Z vyúčtování vztahujícího se ke komisionářské smlouvě a ze zprávy společnosti SARF a.s. vyplývá, že jmenovaná společnost ve dnech 12. července 2002 až 18. července 2002 neobstarala pro komitenta Technology leasing a.s. nákup sjednaného bloku akcií ČEZ a.s. Důvodem toho byla vyšší cena akcie ČEZ a.s. na trzích, než byla cena uvedena ve smlouvách. V návaznosti na to společnost Technology leasing a.s. svým podpisem stvrdila, že požaduje vyplacení zaslané zálohy v hotovosti.

Z nedatovaného a bez čísla označení příjmového podkladního dokladu a na něj navazujícího výpisu z účtu společnosti SARF a.s. vedeném u Československé obchodní banky

a.s. č. 131907112/0300 vyplývá, že společnost SARF a.s. dne 28. června 2002 inkasovala od společnosti Technology leasing a.s. částku ve výši 19.986.000,- Kč, kterou dne 3. července 2007 vrátila zpět společnost Technology leasing a.s. Naproti tomu z výdajového pokladního dokladu č. 60 ze dne 22. července 2002 a na něj navazujícího výpisu z účtu společnosti SARF a.s. vedeném u Československé obchodní banky a.s. č. 131907112/0300 č. 2002/8 vyplývá, že jmenovaná od společnosti Technology leasing a.s. dne 15. července 2002 inkasovala částku ve výši 10.000.000,- Kč, kterou dne 19. července 2002 vyplatila v hotovosti obžalovanému Ing. Přemyslu S..

Další velkou skupinu listinných důkazů představují listiny tvořící obsah příslušných úvěrových svazků České spořitelny a.s., výpisy z příslušných bankovních účtů a zprávy České spořitelny a.s.

Vztahy mezi společnostmi Technology leasing a.s. (původně Agrotrade a.s.) a Českou spořitelnou a.s., se v letech 2000 a 2001 odvíjely od úvěrových smluv – číslo 700/001/2000 ze dne 7. ledna 2000 ve výši 50.000.000,- Kč, splatné pravidelně čtvrtletně vždy k 25. kalendářnímu dni prvního měsíce čtvrtletí, počínaje 25. dubnem 2000 a konče dnem 25. prosince 2003, číslo 700/004/2000 ze dne 3. února 2000 ve výši 1.375.829,- DEM, splatné pravidelně čtvrtletně vždy k 25. kalendářnímu dni prvního měsíce čtvrtletí, počínaje 25. březnem 2000 a konče dnem 25. lednem 2002, č. 700/005/2000 ze dne 8. března 2000 ve výši 40.000.000,- Kč, splatná pravidelně čtvrtletně vždy k 25. kalendářnímu dni posledního měsíce čtvrtletí, počínaje 25. červnem 2000 a konče dnem 25. lednem 2004, číslo 700/011/2000 ze dne 15. března 2000 ve výši 1.148.222,- DEM, splatná pravidelně čtvrtletně vždy k 25. kalendářnímu dni prvního měsíce čtvrtletí, počínaje 25. dubnem 2000 a konče dnem 25. únorem 2002, číslo 700/013/2000 ze dne 21. března 2000 ve výši 60.000.000,- Kč, splatná pravidelně čtvrtletně vždy k 25. kalendářnímu dni posledního měsíce čtvrtletí, počínaje 25. zářím 2000 a konče dnem 20. březnem 2004, číslo 700/018/2000 ze dne 13. dubna 2000 ve výši 195.014,- DEM, splatná pravidelně čtvrtletně vždy k 25. kalendářnímu dni posledního měsíce čtvrtletí, počínaje 25. června 2000 a konče dnem 25. března 2004, číslo 700/027/2000 ze dne 7. června 2000 ve výši 64.000.000,- Kč, splatná pravidelně čtvrtletně vždy k 25. kalendářnímu dni posledního měsíce čtvrtletí, počínaje 25. září 2000 a konče dnem 25. květnem 2004, číslo 700/034/2000 ze dne 4. července 2000 ve výši 38.400.000,- Kč, splatná pravidelně čtvrtletně vždy k 25. kalendářnímu dni prvního měsíce čtvrtletí, počínaje 25. října 2000 a konče dnem 25. června 2004, číslo 700/033/2000 ze dne 10. července 2000 ve výši 472.159,- DEM, splatná pravidelně čtvrtletně vždy k 25. kalendářnímu dni prvního měsíce čtvrtletí, počínaje 25. červencem 2000 a konče dnem 25. dubnem 2004, číslo 700/040/2000 ze dne 28. července 2000 ve výši 29.100.000,- Kč, splatná pravidelně čtvrtletně vždy k 25. kalendářnímu dni druhého měsíce čtvrtletí, počínaje 25. listopadu 2000 a konče dnem 25. červencem 2004, číslo 4100/045/2000 ze dne 1. září 2000 ve výši 15.500.000,- Kč, splatná pravidelně čtvrtletně vždy k 25. kalendářnímu dni druhého měsíce čtvrtletí, počínaje 25. listopadem 2000 a konče dnem 25. srpna 2004, číslo 4100/051/2000 ze dne 27. září 2006 ve výši 50.000.000,- Kč, splatná pravidelně čtvrtletně vždy k 25. kalendářnímu dni posledního měsíce čtvrtletí, počínaje 25. prosincem 2000 a konče dnem 25. září 2004, číslo 4100/055/2000 ze dne 26. října 2000 ve výši 43.000.000,- Kč, splatná pravidelně čtvrtletně vždy k 25. kalendářnímu dni prvního měsíce čtvrtletí, počínaje 25. lednem 2001 a konče dnem 25. října 2004 a číslo 700/067/2000 ze dne 6. prosince 2000 ve výši 19.000.000,- Kč, splatná pravidelně čtvrtletně vždy k 25. kalendářnímu dni druhého měsíce čtvrtletí, počínaje 25. únorem 2001 a konče dnem 25. listopadem 2004 – uzavřených mezi těmito společnostmi. Za společnost Agrotrade a.s. je podepsal ředitel divize AGT leasing Ing. Josef B. a za Českou spořitelnu a.s. osoby

z pověřených zaměstnanců. Obsahem úvěrových smluv bylo umožnění čerpání daných úvěrů sjednaným způsobem na financování nákupu předmětu leasingu. V těchto smlouvách byla v článku IV s názvem čerpání úvěru rovněž stanovena doba, v níž je třeba všechny uvedené úvěry postupně vyčerpat a použít. V návaznosti na to pak bylo v předmětných úvěrových smlouvách stanoveno, že úvěr ve výši 50.000.000,- Kč poskytnutý na základě úvěrové smlouvy číslo 700/001/2000 ze dne 7. ledna 2000 je čerpatelný nejpozději do 31. května 2000, úvěr ve výši 1.375.829,- DEM, poskytnutý na základě úvěrové smlouvy číslo 700/004/2000 ze dne 3. února 2000 je čerpatelný nejpozději do 15. února 2000, úvěr ve výši 40.000.000,- Kč poskytnutý na základě úvěrové smlouvy číslo 700/005/2000 ze dne 8. března 2000 je čerpatelný nejpozději do 31. července 2000, úvěr ve výši 1.148.222,- DEM, poskytnutý na základě úvěrové smlouvy číslo 700/011/2000 ze dne 15. března 2000 je čerpatelný nejpozději do 31. března 2000, úvěr ve výši 60.000.000,- Kč, poskytnutý na základě úvěrové smlouvy číslo 700/013/2000 ze dne 21. března 2000 je čerpatelný nejpozději do 31. prosince 2000, úvěr ve výši 195.014,- DEM, poskytnutý na základě úvěrové smlouvy číslo 700/018/2000 ze dne 13. dubna 2000 je čerpatelný nejpozději do 30. dubna 2000, úvěr ve výši 64.000.000,- Kč poskytnutý na základě úvěrové smlouvy číslo 700/027/2000 ze dne 7. června 2000 je čerpatelný nejpozději do 31. prosince 2000, úvěr ve výši 38.400.000,- Kč, poskytnutý na základě úvěrové smlouvy číslo 700/034/2000 ze dne 4. července 2000 je čerpatelný nejpozději do 31. prosince 2000, úvěr ve výši 472.159,- DEM, poskytnutý na základě úvěrové smlouvy číslo 700/033/2000 ze dne 10. července 2000 je čerpatelný nejpozději do 20. července 2000, úvěr ve výši 29.100.000,- Kč, poskytnutý na základě úvěrové smlouvy číslo 700/040/2000 ze dne 28. července 2000 je čerpatelný nejpozději do 31. prosince 2000, úvěr ve výši 15.500.000,- Kč, poskytnutý na základě úvěrové smlouvy číslo 4100/045/2000 ze dne 1. září 2000 je čerpatelný nejpozději do 31. prosince 2000, úvěr ve výši 50.000.000,- Kč, poskytnutý na základě úvěrové smlouvy číslo 4100/051/2000 ze dne 27. září 2000 je čerpatelný nejpozději do 31. prosince 2000, úvěr ve výši 43.000.000,- Kč, poskytnutý na základě úvěrové smlouvy číslo 4100/055/2000 ze dne 26. října 2000 je čerpatelný nejpozději do 31. prosince 2000, úvěr ve výši 19.000.000,- Kč, poskytnutý na základě úvěrové smlouvy číslo 700/077/2000 ze dne 6. prosince 2000 je čerpatelný nejpozději do 31. prosince 2000.

V předchozí době – konkrétně ve dnech 11. března 1994, 29. září 1995, 8. ledna 1998, 22. června 1999, 3. ledna 1999, 20. července 1999, 14. ledna 1999, 7. prosince 1999, 17. května 1999, 7. března 1997, 17. června 1997, 25. září 1998, 30. července 1999, 8. března 1999, 4. června 1999, 30. listopadu 1998, 25. dubna 1997, 1. července 1997, 4. září 1997, 19. září 1997, 24. října 1997, 15. prosince 1999, 9. října 1998, 30. září 1999, 24. června 1998, 23. července 1998, 10. března 1998, 22. dubna 1998, 22. července 1997, 12. září 1997, 26. listopadu 1998, 10. prosince 1998, 10. července 1998, 21. listopadu 1997, 23. června 1997, 11. března 1998, 8. ledna 1998, 1. dubna 1998, 30. dubna 1997, 20. května 1997, 26. října 1998, 12. února 1999, 23. dubna 1999, 21. srpna 1998, 30. listopadu 1998 a 30. září 1999 – bylo společností Technology leasing a.s. od České spořitelny a.s. čerpáno ještě dalších čtyřicet devět úvěrů – poskytnutých na základě smluv o úvěru č. 422/9/95, č. 700/004/1997, č. 700/031/1999, č. 700/037/1999, č. 700/003/1999, č. 700/079/1999, č. 700/021/1999, č. 700/014/1997, č. 700/061/1999, č. 700/038/1997, č. 700/058/1998, č. 700/036/1999, č. 700/012/1999, č. 700/027/1999, č. 700/083/1998, č. 700/018/1997, č. 700/044/1997, č. 700/062/1997, č. 700/069/1997, č. 700/081/1997, č. 700/084/1999, č. 700/062/1998, č. 700/062/1999, č. 700/039/1998, č. 700/044/1998, č. 700/019/1998, č. 700/027/1998, č. 700/050/1997, č. 700/066/1997, č. 700/082/1998, č. 700/088/1998, č. 700/043/1998, č. 700/085/1997, č. 700/036/1997, č. 700/020/1998, č. 700/003/1997, č. 700/026/1998, č. 700/025/1997, č. 700/028/1997, č. 700/070/1998, č. 700/009/1999, č. 700/014/1999, č.

700/051/1998, č. 700/084/1998 a č. 700/069/1999 – a to v rámci úvěrového limitu 1.050.000.000,- Kč schváleného pro rok 2000 představenstvem České spořitelny a.s. na jeho zasedání dne 30. května 2000. Skutečně čerpaná suma tehdy činila 934.153.000,- Kč. Ke dni 19. června 2002 pak byly úvěry v celkové hodnotě 464.000.000,- Kč poskytnuté společnosti Technology leasing a.s. na základě čtyřiceti osmi úvěrových smluv postoupeny České konsolidační agentuře. Česká spořitelna a.s. tak zůstala věřitelem společnosti Technology leasing a.s. co do částky 470.153.000,- Kč čerpané na základě zbylých patnácti úvěrových smluv. Všechny tyto úvěrové smlouvy – citované výše – jsou založeny v trestním spise. Sjednaným účelem čerpání daných úvěrů bylo financování nákupu předmětu leasingu s tím, že jednotlivé obchodní případy měly být profinancovány vždy až po předložení uzavřených leasingových smluv. U obchodních případů nad 10.000.000,- Kč musela společnost Technology leasing a.s. navíc předkládat charakteristiky leasingových nájemců s důrazem na jejich platební schopnost, a tyto obchodní případy měly být profinancovány pouze se souhlasem České spořitelny a.s.

To, že k tomu také v letech 2000 a 2001 skutečně docházelo je patrné zejména z doložených výpisů z úvěrových a běžných účtů. Předmětné úvěry byly čerpány společností Technology leasing a.s. od České spořitelny a.s. ve dnech 11. ledna 2000, 3. února 2000, 10. března 2000, 15. března 2000, 31. března 2000, 13. dubna 2000, 7. června 2000, 4. července 2000, 10. července 2000, 28. července 2000, 6. září 2000, 29. září 2000, 27. října 2000, 7. prosince 2000, 27. prosince 2000, 30. prosince 2000, 30. března 2001 a 2. října 2001, celkově vzato tedy v období od ledna roku 2000 do října roku 2001. Celkově vzato tedy z úvěrových finančních prostředků takto soustředěných na účtech České spořitelny a.s. odčerpala společnost Technology leasing a.s. úvěrové finanční částky ve výši 408.900.000,- Kč a 3.191.284,- DEM.

K těmto okolnostem se vztahují také některé zprávy České spořitelny a.s. Z těchto zpráv založených v trestním spise se podává, že společností Technology leasing a.s. byl dne 30. května 2000 na řádném zasedání představenstva schválen úvěrový limit na rok 2000 ve výši 1.050.000,- Kč. Poskytnutý úvěr byl společností čerpán do výše 934.000.000,- Kč. Ke dni 19. června 2002 činily úvěry společnosti Technology leasing a.s. celkem částku 470.153.000,- Kč. Šlo celkově o 48 úvěrů. Česká spořitelna a.s. tak zůstala věřitelem společnosti Technology leasing a.s. v částce 470.153.000,- Kč na základě dosud účinných 15 smluv uzavřených v průběhu roku 2000. Celkově pak výše těchto úvěrů byla 522.690.822,20 Kč. Část z nich pak byla čerpána v eurech. Ke dni 9. ledna 2003 tvořil zůstatek všech úvěrů částku 431.350.000,- Kč a částku 1.276.924,90 Eur, což v korunovém ekvivalentu činilo celkem částku 470.143.000,- Kč. Z této celkové sumy část úvěru splatného ke dni 31. prosince 2002 v částce 233.787.500,- Kč a částce 784.228,75 Eur nebyla dosud uhrazena. V návaznosti na to Česká spořitelna a.s. inkasovala veškeré došlé platby na klientovy účty na úhradu těchto úvěrů. Navíc v průběhu měsíce listopadu 2002 Česká spořitelna a.s. zjistila nestandardní operace na účtech č. xxx/0800, č. 2000613359/0800 a č.001038/xxx/0800 společnosti Technology leasing a.s. vedených u Československé obchodní banky a.s.. Šlo o výběry v hotovosti z těchto účtů. Z tohoto důvodu byla společnost Technology leasing a.s. požádána o doklady k provedeným platbám. Předloženy byly zejména fotokopie leasingových a kupních smluv uzavřených mezi společností Technology leasing a.s. a společností ORIX s.r.o., a to leasingová smlouva č. 58/2002 ze dne 22. října 2002 a k ní náležející kupní smlouva č. 116/2002 ze dne 22. října 2002 s předávacím protokolem, leasingová smlouva č. 60/2002 ze dne 25. října 2002 a k ní náležející kupní smlouva č.113/2002 ze dne 25. října 2002 s předávacím protokolem, leasingová smlouva č. 61/2002 ze dne 29. října 2002 a k ní náležející kupní smlouva č. 114/2002 ze dne 29. října 2002 s předávacím protokolem a

leasingová smlouva č. 62/2002 ze dne 31. října 2002 a k ní náležející kupní smlouva č. 115/2002 ze dne 31. října 2002 s předávacím protokolem. Předložena byla i fotokopie kupní smlouvy č. 0397/2002 ze dne 12. listopadu 2002 uzavřenou mezi společností Plynostav Pardubice holding a.s., na jedné straně jako prodávající a společností ORIX s.r.o. na straně druhé jako kupující. Podle čl. VI. předmětné smlouvy mělo vlastnictví předmětů kupní smlouvy přecházet na kupujícího po úplném uhrazení kupní ceny. K tomu však podle sdělení prodávajícího ze dne 11. prosince 2002 – společnost Plynostav Pardubice holding a.s. – dosud nedošlo. Dne 12. listopadu 2002 navíc společnost ORIX s.r.o. uvedené předměty leasingu dále pronajala společnosti Plynostav Pardubice holding a.s., jako nájemci. Uvedené operace tedy proběhla v době, kdy již vlastníkem těchto strojů a zařízení měla být společnost Technology leasing a.s. Předměty těchto smluv jsou rovněž vymezeny znaleckým posudkem podaným znalcem Ing. Jiřím Brychtou, jmenovaným rozhodnutím Krajského soudu v Plzni č.j. 2128/94. Tento znalecký posudek tedy zároveň vymezuje i předměty kupních smluv uzavřených mezi jmenovanými společnostmi. Uvedená zjištění pak dne 13. prosince 2002 vyústila v dohlídku České spořitelny a.s. v sídlem společnosti ORIX s.r.o. Z jejího zápisu pak vyplývá, že předmětné stroje a zařízení zřejmě vůbec neexistují. To může ve svém důsledku znamenat, že společnost ORIX s.r.o. k uvedeným předmětům leasingu dosud nenabyla vlastnictví. V kontextu uvedeného by pak ani nemohla platně uzavřít výše uvedené kupní smlouvy se společností Technology leasing a.s. Tím nemohlo dojít ani k předání těchto předmětů na základě uzavřených kupních smluv a jejich následnému pronájmu n základě uzavřených leasingových smluv. Celkově vzato by pak pohledávky z leasingových smluv zastavené ve prospěch České spořitelny a.s. byly neplatným zajištěním. I přesto však ze strany společnosti Technology leasing a.s. došlo v průběh měsíce listopadu 2002 k převodu finančních prostředků ve prospěch společnosti ORIX s.r.o., které bylo uhrazeno celkem 27.171.040,- Kč. Jednalo se o platbu kupních cen z výše uvedených kupních smluv. V případě, že by byly výše uvedené kupní smlouvy a leasingové smluv shledány neplatné buď z důvodu neexistence předmětných strojů a zařízení, nebo z důvodu, že společnost ORIX s.r.o. nebyla vlastníkem těchto strojů a zařízení, byly by platby kupních cen ve výši 27.171.040,- Kč poskytnuté z účtu společnosti Technology leasing a.s. ve prospěch společnosti ORIX s.r.o. plněním bez právního důvodu. Pohledávky společnosti ORIX s.r.o. vyplývající z citovaných leasingových smluv, pak byly v podobě zástavy poskytnuty České spořitelně a.s. jako zajištění.

Širší rámec rozhodných skutkových okolností případu je doložen též několika dalšími skupinami listinných důkazů vážícím se k bankovním účtům společností figurujících v posuzovaném případě.

Ze smluv o zřízení běžných účtů vyplývá, že společnost ORIX s.r.o. byla majitelkou účtu č. xxx a účtu č. xxx vedeného u Československé obchodní banky a.s. Ze zprávy Československé obchodní banka a.s. č.j. CPL/F1128/VK/2003 ze dne 1. července 2003 bylo dále zjištěno, že dispoziční právo k těmto účtům měl pouze Miroslav K., který současně jako fyzická osoba nikdy nebyl klientem Československé obchodní banky a.s. Ten byl naopak – jak je patrné ze zprávy Komerční banka a.s. ze dne 25. června 2003 – klientem Komerční banky a.s. v níž měl zřízen běžný účet č. xxx, ten přitom sloužil současně jako firemní. Společnost EB Comodity a.s. byla majitelkou účtu č. xxx vedeného u eBanky a.s. Ze zprávy této banky dále vyplývá, že dispoziční právo k účtu měl Jiří L.. Naproti tomu společnost Technology leasing a.s. byla majitelkou – vedle úvěrových účtů vedených u České spořitelny a.s. – několika běžných účtů. První z nich, účet č. 1514-003, měla spolu se svým eurovým účtem, účtem č. 1514/011, vedený u peněžního ústavu HVB Bank Czech republic a.s. Další účet č 0000000xxx byl vedený u Komerční banky a.s. Celkově vzato šlo o jedenáct účtů,

včetně oněch úvěrových vedených Českou spořitelnou a.s. V inkriminované době druhého pololetí roku 2002 měl podpisová práva ke všem těmto bankovním účtům společnosti Technology Leasing a.s. výlučně obžalovaný Ing. Přemysl S.. Pouze on byl také oprávněn provádět dispozice s finančními prostředky na těchto účtech.

Jednotlivé finanční toky na účtech společnosti Technology leasing a.s. jsou zadokumentovány výpisy z nich. Z historie pohybů na nich vyplývá, že z účtů společnosti Technology Leasing a.s. bylo období od 26. července 2002 do 11. září 2002 převedeno na účty společnosti EB Comodity a.s. celkem 53.560.440,- Kč a 706.719,20 EUR, což v korunovém ekvivalentu činilo 21.427.726,- Kč. Z celkové částky 74.988.166,- Kč poukázané na účty společnosti EB Comodity a.s. pak bylo v období od 30. července 2002 do 23. září 2002 v hotovosti vybráno 68.220.831,- Kč a její zbytek pak z daných bankovních účtů odčerpán v průběhu měsíců říjen a listopad roku 2002. Samotné výběry v hotovosti prováděla osoba prokazující se občanským průkazem na jméno Jiří L.. Na účty společnosti ORIX s.r.o. byly z účtů společnosti Technology Leasing a.s. převedeny finanční prostředky v celkové výši 18.292.640,- Kč a 280.844,- EUR, což činilo v korunovém ekvivalentu 8.586.805,- Kč. Z pohybů na běžném účtě č. 0xxx/0300 je patrné, že v období od 13. listopadu 2002 do 23. prosince 2002 byla na účet společnosti ORIX s.r.o. vedený u Komerční banky a.s. č. 279325950267/0100 převedena částka ve výši 13.608.000,- Kč. Výlučné dispoziční právo k němu měl Miroslav K., jenž z něj bezmála všechny finanční prostředky vybral, Jmenovaná společnost disponovala i devizovým účtem č. xxx/0300 vedeným u České spořitelny a.s. Z finančních prostředků ve výši 280.844,- EUR takto soustředěných na devizovém bankovním účtu společnosti ORIX s.r.o. Miroslav K. dílem vybral dne 18. listopadu 2002 v hotovosti 206.400,- EUR a dílem převedl dne 26. listopadu 2002 na účet vedený u České spořitelny a.s. č. 0xxx/0300 částku ve výši 73.444,- Kč. Naproti tomu na účet společnosti Technology Leasing a.s. vedený u Komerční banky a.s. č. xxx/0100 bylo z účtu společnosti ORIX s.r.o. vedený u České spořitelny a.s. č. 0xxx/0300 převedena částka ve výši 5.900.000,- Kč. Dále byly zadokumentovány výběry finančních prostředků šeky z účtu společnosti Technology Leasing a.s. č. xxx/0800. Šeky vystavil obžalovaný Ing. Přemysl S., zatímco výběry provedl svědek Miroslav K.. Šlo o tři šeky číslo 02333201, číslo 02333202 a číslo 02333203 vystavené na shodné částky každý ve výši 2.000.000,- Kč. Vystaveny byly a jejich výběry provedeny ve stejný den, a to dne 6. listopadu 2002. Obžalovaný Ing. Přemysl S. dále dne 8. listopadu 2002 vystavil šek číslo 02333204 znějící na částku 3.500.000,- Kč, která byla vybrána z účtu společnosti Technology Leasing a.s. č. xxx/0800. Její výběr provedla jistá osoba jménem Jan H..

Ve vztahu k obžalovanému Ing. Přemyslu S. – v inkriminované době jedině členu představenstva společnosti Technology Leasing a.s. – vyšlo v procesu dokazování najevo též to, že provedl hotovostní výběr ve výši 2.000.000,- Kč ze dne 15. srpna 2002 z účtu společnosti vedeného u České spořitelny a.s. č. xxx/0800. Ta ji přitom převedla ze svého vnitřního účtu č. xxx/0800. Na dokladu o hotovostním pokladní operaci ze dne 15. srpna 2002 je v kolonce podpis příjemce uvedeno rovněž jméno obžalovaného Ing. Přemysla S., stejně tak jako na kopii výběrového dokladu ze dne 28. srpna 2002. Ten dokládá výběr částky 3.000.000,- Kč z účtu společnosti Technology leasing a.s. vedený Českou spořitelnou a.s. č. 2000114314/0800. V procesu dokazování ani analýzou pohybů na účtech společnosti Technology Leasing a.s. prováděnou Útvarem odhalování korupce a finanční kriminality Služby kriminální policie a vyšetřování Policie České republiky se však nepodařilo přiřadit údaje o hotovostních dispozicích s danými finančními prostředky společnosti Technology Leasing a.s. k jednotlivým realizovaným obchodním případům. Nebylo je tedy možné přičíst

ani na vrub leasingových obchodů společnosti Technology Leasing a.s. se společnostmi ORIX s.r.o. a EB Comodity a.s.

Celkově vzato tedy lze shrnout, že k leasingovým vztahům, které figurují v posuzované věci, se prokazatelně vztahují pouze bezhotovostní převody finančních prostředků a vystavení tří šeků s následným výběrem finančních prostředků jejich proplacením. Vedle toho byly identifikovány různé hotovotní výběry z účtů společnosti Technology Leasing a.s., provedené v inkriminované době obžalovaným Ing. Přemyslem S., aniž by ovšem byla doložena jejich souvislost s posuzovaným případem.

K dispozici byly též určité listiny spojující s posuzovaným případem obžalovaného Ing. Radovana K.. Tyto listiny byly získány dvojím způsobem: část z nich vydal Tarek B. a část byla nalezena při provedených domovních prohlídkách,

Dne 17. září 2002 svědek Tarek B. vydal Policii České republiky řadu listin dokládajících zejména vzájemnou korespondence mezi ním a obžalovaným Ing. Radovanem K., a to z doby, kdy byl obžalovaný ve vyšetřovací vazbě. Z těchto dopisů ze dne 13. srpna 2002, 24. srpna 2002, 30. srpna 2002, 2. září 2002, 5. září 2002 a pěti nedatovaných dopisů je patrné, že to byl právě obžalovaný Ing. Radovan K., kdo zasílal svědkovi Tareku B., a přes něj zprostředkovaně i Michalu R., různé instrukce, včetně pokynů směřujících jak k okolnostem vyvedení části finančních prostředků získaných obchodní činností společnosti Technology leasing a.s. z jejího majetku na blíže neztotožněné subjekty prostřednictvím společností ORIX s.r.o., EB Comodity a.s., tak i k převodu části majetku obžalovaného Ing. Radovana K.. Nyní tedy konkrétněji k dopisům zachycujícím převážně pokyny adresové Tareku B.. Tyto části dané komunikace lze pro názornost ocitovat:

- tak předně dopis ze dne 13. srpna 2002 obsahuje seznam spočívajících mimo jiné v těchto úkolech: „... Dnes byl u mě N. a dohodli jsme se, že dodáš nějakého právníka, který by hned začal řešit s otcem znepřístupnění mého majetku! T. od G. to nechce dělat a je potřeba vyřešit ty obchodní podíly a nemovitost pjakka, auta atd... I když si myslím a to už jsem ti jednou psal, že to zablokovat můžou, ale jenom a čas asi bude lepší a hlavně do budoucna to vyvézt a uklidit!, a dále: „... Potřebuji, aby se mnou začal komunikovat R. ve věci Technology leasing, ať mi odepíše na dopis, co jsem mu poslal!“
- k dispozici je i nedatovaný dopis č. 8 (na č.l. 3474 trestního spisu) označený „Ahoj Tarku!“ . Vzhledem k tomu, že obsah tohoto dopisu – konkrétně v bodě 1), bodě 3) a v bodě 7) – svědčí o pokynech ve vztahu k majetku obžalovaného a společnosti Technology leasing a.s., lze tyto části daného dopisu pro názornost ocitovat. V nich je shrnut aktuální výčet úkolů: „1. P. – obrazy, včera jsem se definitivně dohodl s advokáty, že chceme, aby svědčil a nejpozději do pátku mu pošlu text výsledku a dopis, kde mu všechno vysvětlím!... 3. Znepřístupnění majetku – (lambo, cash ŽB + SWISS, RD Pjakka + 3 obchodní podíly sro) nevím na co čekáte, proč už tady u mě nebyl notář před měsícem? Vždyť nachystat smlouvy je otázka jednoho dne!“... 7. R. je asi O.K., ale je ho potřeba kontrolovat a myslím, že není dost silný, co se týká policie! Myslím, že když na něho nastoupí, on nemá žádné zkušenosti a posere se! Říkám to z toho důvodu, že nevím co s ním chceš udělat za business až se nespálíš! Já nic nechci, mě stačí, že se o mě staráš a že mě vytáhneš přes M. ven! Nezapomeň, že R. si řekne s G. skoro všechno! Kdo bude vlastník TL pro spořitelnu? (investmar)?
- obsahem nedatovaného dopisu č. 9 označeném „Ahoj Tarku!“ (na č.l. 3476 trestního spisu) je rovněž řada úkolů: „1. P. – mám pro něho nachystaný text jeho výsledku a teď to ještě doplní advokáti a finální scénář ti pro něho pošlu do konce týdne! Zvažujeme i to, že ho možná nebudeme potřebovat, ale vyčkejte do konce týdne!, dále: „2. Znepřístupnění

- majetku – A. hotel Luleč od G. nevlastním jako F.O. ale vlastní ho moje K+G s.r.o.! B. auta, lodě a nemovitosti zase vlastním přes TT Real Service s.r.o. a DKR s.r.o.! Jako F.O. vlastním pouze lambo a RD xxx (Pjajka) + peníze za prodej RD xxx které má poslat B. + obchodní podíly těch 3. sro! Nepřevádějte teď nic s aktuálním datem, protože to můžou stejně zpětně napadnout! Je to potřeba udělat zpětně buď kupními smlouvama nebo nejlépe zástavou, která propadla! A proto se to teprve teď převádí!!! Vymysli to s právníkem!“
- dopis ze dne 20. srpna 2002 označený č. 12 (č.l. 3478 trestního spisu) obsahuje: „... 4.znepřístupnění mého majetku – doufám, že máš všechno zařízení brácho, musíme s těmi bengy vykourit pokud chceš nějaké informace, napiš mi! Hlavně ať R. vytahuje peníze z Technology leasing! Je tam čas pouze do 31. října 2002!!! Pak bude problém se spořitelnou, ledaže by někdo uměl zařídit prodloužení úvěru o dalších 6 měsíců! A to je možné buď, že se spořitelně deklaruje nový vlastník např. investmar, nebo to domluvíte se Š. – to je rozhodující člověk ze spořitelny. Hlavně R. kontrolujte a tlač na něho ať platí! Dluží mi 150 MIO!!!...“
 - jednotlivé pokyny pak vyplývají i z dopisu ze dne 30. srpna 2002. V něm se mimo jiné podává: „...2. Znepřístupnění majetku – nevím, co se tam venku děje, ale Tarku , ty jsi mi před 3 týdny víte čeho se to týká, takže ještě jednou a naposledy! Lamborghini, RD xxx (Pjajka), 3 obchodní podíly s.r.o., cash SWISS a ŽB + (dořešit inkaso 20 MIO za prodej RD Dobřichovice B.)! To je všechno !!! Neříkej, že je to problém dořešit všechny věci (smlouvy mají právníci za jeden nebo dva dny a registrace dopravní inspektorát 1 den, katastrální úřad 1 měsíc, obchodní rejstřík 14 dní), tak kde je problém? Co mi píšeš, že nemáš společenské smlouvy a DTP k Lambu? To si děláš srandu?To vyřídí každá píča za jednu hodinu na di a na obch. Rejstříku! Doufám, že to máš pod kontrolou a že nic nestihnout zablokovat!... 4. P. – on nám pořád škodí a bude škodit, nevím jak ti to mám ještě napsat důrazněji! Bude klid až bude v šuplíku! Zainteresuj spok nebo až do domluví Š., nebo R. v Brně, někdo už ho musí zavřít! Spis je u mjr. Tvarka na kongresovce... 5. Technology leasing (R.), brácho nepodceň to! Ani s investmarem nebo jiným strategickým partnerem pro spořitelnu, ani s R. ať nic nevymýšlí, dohoda byla jasná, každý týden 10-15 MIO cash... Kontroluj R. a tlač na něho, aby to bylo pravidelně každý týden! Já jsem ho taky musel hlídat! Nevím co s ním děláš, ale prosím tě nepodceňuje tu leasingovku! A nezapomeň, že R. kamarád je G.! (ještě si mi nenapsal, proč se s takovým zmrdem setkáváš)? Bylo jasně dohodnuto, že R. a ostatním zůstane 15 % z toho co vytáhnou z TL, můj je zbytek.Tarečku, mám pocit, že všechno strašně dlouho trvá a pořád není nic dořešeno! Těch 5 bodů co jsem ti popsal jsou pro mě klíčové a musí se jim někdo věnovat na 100 %!!!... Tarečku pověnuj se prioritně bodu 1 a hned potom bodu 2, 3, 4, 5! Víš, že to umíš a že je to pro mě velmi důležité!!!...“
 - z nedatovaného dopisu č. 21 označeném „Ahoj Tarku!“ (na č.l. 3494 trestního spisu) pod bodem 1) vyplývá: „ať Dana W. přesně napíše co chce (text) a já to tady podepíšu podle podpisového vzoru! Musíte s otcem vymyslet kam se to bude převádět!“
 - z nedatovaného dopisu č. 23 označeném „Mám pocit, že nic nefunguje!“ (na č.l. 3501 trestního spisu). V něm se ve vztahu ke společnosti Technology leasing pod bodem 5) uvádí: „TL – strategický partner? (nic) – R. cash? (nefunguje jak má)!“
 - z dopisu ze dne 2. září 2002 je zřejmé, že se obžalovaný Ing. Radovan K. domáhá odpovědi na to „...co z těch 7 bodů...“ je Tarek B. „...schopen zařídit a do kdy?!“, dále obsahuje mimo jiné text: „Píšeme si už měsíc dokola pořád stejné úkoly a není vidět výsledek! Jsem velmi rád, že se snažíš udělat pro mě maximum a taky vím, že jsi jediný, kdo to pro mě dělá, ale pochop už konečně, že potřebuji těch 7 věcí dořešit co nejdříve a pokud z toho něco neumíš zařídit, nechci slyšet výmluvy, ale řekni mi to holou větou, abych to mohl zadat někomu jinému! – P. napíšu a pošlu to přes advokáta (N.a). O G. mi ani nic neříkej, až vylezu tak mu to všechno spočítám!“

- v dopisu ze dne 4. září 2002 obžalovaný Ing. Radovan K. znovu žádá Tareka B., aby dohlédl na splnění toho, co vymezil v sedmi bodech, které „celou dobu“ požaduje splnit, přičemž znovu na Tareku B. chce, aby urychlil „vytahování peněz z TL“.
- z dopisu ze dne 5. září 2002 (č.l. 3482 trestního spisu) vyplývá několik dalších pokynů shrnutých do jednotlivých bodů. Zejména z bodů 3. a 5. vyplývá: „3. Technology leasing – to je dobrá zpráva o tom strategickém partnerovi i o tom prodloužení úvěru! Je to na 100 %? Můžu na to přestat myslet? Pokud ano, sere mě, že to nefunguje R. (10 – 15 MIO týdně)! Dořeš to prosím Tě! Musíš na něho přitlačit, on určitě pracuje s těmi penězi a co už nepotřebuje to přinese! To tak dál nejde!!! On mi něco slíbil a musí to dodržet! Nezapomeň že jeho nejlepší kamarád je G. – (ještě si mi stále neodpověděl, proč se s ním scházíš a nechápu, proč se vyhýbáš odpovědi? Už se tě na to ptám po třetí! Doufám, že s ním nic neděláš! Je to hajzl!... 5. Znepřístupnění majetku – potřebuji vědět, kdy budete mít v ruce nový velký na novou firmu – lambo?, kdy budeš mít nový LV na RD Pjajka (Bituma s.r.o.)?, kdy budeš mít 20 MIO od B., tak, aby je nikdo nemohl zablokovat?, kdy budou zapsané na rejstříkovém soudě změny ve výpisech firem, že nepatří R.K.?, kdy a kde budou všechny peníze od Wedenig (SWISS)? Tak a to mě přesně zajímá a ne kecy v kleci!!! To jsou Tarečku konkrétní otázky a na ty chci znát konkrétní odpovědi, včetně informace jak je zařízeno, že policie nestihne nic zablokovat! To je pro mě teď Tarku to nejdůležitější! Máš na starost pět bodů a sám musíš zvážit co z nich umíš super rychle a na 100 % zařídit a co ne? Pokud něco nebudeš umět, snaž se mi to co nejrychleji napsat, abychom to mohl zadat někomu jinému!...“

Pro úplnost je na místě uvést, že k dispozici jsou v trestním spise též další dopisy obžalovaného Ing. Radovana K. adresované Michalu R.. Ty byly jmenovanému doručovány prostřednictvím svědka Tareka B.. Nyní tedy konkrétněji k uvedeným dopisům:

V dopise ze dne 10. srpna 2002 se uvádí: „...Jsem rád, že funguje vše na čem jsme se dohodli a můžu se na tebe spolehnout!!! Myslím, že nejlepší je komunikace prostřednictvím Tarka, ale pokud by jsi chtěl mi něco vzkázat napřímo, zavolej JUDr. N. xxx a řekni mu bez obav o co jde! Věřím mu!!! Prosím tě, snaž se vytahovat „v klidu“ peníze z „TL“ a dávej je cash otci! Co se týče Š., žádnou směnku mu nedávej – je to konfident a co nejdříve nechej zažalovat leasingový případ Salida CZ na podvod! Hlavně s ním nekomunikuj je to prase!“

Vzhledem k tomu, že obsah dopisu ze dne 15. srpna 2002 (č.l. 3502) svědčí o aktivitách směřujících k vyvedení části finančních prostředků ze společnosti Technology leasing a.s., lze i v tomto případě jeho části ocitovat: „...Potřebuji nutně, abychom spolu začali aktivně komunikovat zejména ve věcech týkajících se Technology leasing! ... Potřebuji vědět, jak probíhá výlev peněz a komunikace s mým otcem. Nezapomeň, že máme termín od spořky do 31. října 2002 a pokud nezaříkáš prodloužení úvěru, tak po tomto termínu už nevytáhneme ani korunu! Co teď dělá spořka, jak se chová? Já mám připraveného a domluveného strategického partnera (ty italy), ale to se dá dohodnout, až budu venku. Samozřejmě, že nejlepší by bylo, kdybychom prodloužili termín splácení úvěru o dalšího půl roku! Ale to bude možné buď, že deklarujeme za nového vlastníka nějakého bonitního strategického partnera a nebo, že to někdo vylobuje se Š. ze spořitelny! Potřebuji tvoje informace a tvůj názor na celou věc, abych se mohl rozhodnout i s ohledem na F., kterého musím co nejdříve vypsát z obchodního rejstříku a nahradit ho někým jiným. I třeba nějaký off shore! Musíme se spolu rozhodnout co bude teď nejlepší! Dej mi vědět jaký máš na to

názor, jo a prosím tě neřeš s nikým ani (B., G.) žádné informace o leasingovce oni jsou zbytečně aktivní a zvědaví a hlavně se jich to vůbec netýká!!!...“

Zajištěn byl i nedatovaný dopis svědka Michala R. adresovaný obžalovanému Ing. Radovanu K. označený č. 5 (č.l. 3464). V něm se uvádí: „... Kdo má kontakt a přístup k tak důležitému strategickému partnerovi? Kdo, kdy a v jakém duchu jednal s ŠUR...? Jak chceš dělat převod a zápis do OR, když všechny klíčové materiály k tomuto kroku byly u tebe v „jantarové komnatě?“ Byla jejich hlavní část pouze v jednom provedení? Pokud ne co z toho vyplývá vzhledem k běhu nových realit (15)? Dej mi nějaké informace k těmto otázkám. Nutno ještě připomenout, že i moje zprostředkované jednání s F. přes Dr. J. je v této době o hodně komplikovanější a doposud s ním nemám hotovou smlouvu (snad příští týden)...“

Na počátku trestního stíhání byly provedeny u všech obžalovaných domovní prohlídky. Prohlédnuty byly též prostory všech obchodních společností figurujících v posuzovaném případě. Určité dokumenty, které mohly mít význam pro objasnění posuzovaného případu, byly nalezeny pouze během domovní prohlídky, která proběhla dne 23. července 2002 v rodinném domě v obci xxx obývaném obžalovaným Ing. Radovanem K.. Mezi tehdy zajištěnými dokumenty byla smluvní dokumentace k jednotlivým obchodním případům, výpisy z bankovních účtů, akcie společnosti Technology Leasing a.s. ve dvou emisích, jedné černobílé a druhé barevné, a listy papíru s ručně psanými poznámkami obžalovaného Ing. Radovana K.. Městský soud v Praze však shledal realizaci této domovní prohlídky za nezákonnou.

Tak předně, příkaz k provedení domovní prohlídky vydaný Městským soudem v Brně sp. zn. 7 Nt 1559/2002 ze dne 23. července 2002 nesplňuje zákonný požadavek kladený na jeho písemné odůvodnění. Tento příkaz zjevně vychází z příslušného návrhu státního zástupce, ale i ten je velice kusý a potřebu provedení dané domovní prohlídky opírá o pouhé konstatování, že obžalovaný Ing. Radovan K. je podezřelý z podvodného vylákání finančních prostředků pod záminkou půjčky od společnosti Stavoartikel a.s., a to formou proplacení šeku z účtu společnosti Stavoartikel a.s. Písemné odůvodnění příkazu k domovní prohlídce pak ve svém odůvodnění obsahuje pouze strohé tvrzení, že „soud přezkoumal návrh státního zástupce a předložený spisový materiál a dospěl k závěru, že tento je důvodný, kdy vzhledem k dosud shromážděným důkazům lze důvodně předpokládat, že v předmětném bytě a prostorách k němu náležejícím se nachází věci důležité pro trestní řízení“. Vedle toho byl příkaz k domovní prohlídce doplněn toliko o odkaz na příslušná zákonná ustanovení, aniž by z nich bylo dostatečně patrné, z jakých důvodů jsou považovány podmínky pro její realizaci za naplněny.

Jestliže Městský soud v Brně za této situace nařídil provedení domovní prohlídky, učinil tak zcela jistě v rozporu se zákonem i s nálezem Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 536/2006 ze dne 19. května 2009. V tomto nálezu – a v dalších nálezech Ústavního soudu ČR týkajících se stejné problematiky – je opakovaně zdůrazňováno, že „domovní svoboda je ústavně zaručené právo plynoucí z článku 12 Listiny základních práv a svobod, které svou povahou a významem spadá mezi základní lidská práva a svobody, neboť spolu se svobodou osobní a dalšími ústavně zaručenými základními právy dotváří osobnostní sféru jedince, jehož individuální integritu, jako zcela nezbytnou podmínku důstojné existence jedince a rozvoje lidského života vůbec, je nutno respektovat a důsledně chránit. Jestliže pak ústavní pořádek České republiky připouští průlom této ochrany, děje se tak toliko a výlučně v zájmu ochrany demokratické společnosti jako takové, případně v zájmu ústavně zaručených

základních práv a svobod jiných. Přípustnost domovní prohlídky v obydlí (a jiných prostorách) pachatele nebo důvodně podezřelého je však třeba chápat jako výjimku, která nadto vyžaduje restriktivní interpretaci zákonem stanovených podmínek její přípustnosti. Uvedené aspekty proto vyžadují, aby rozhodující obecný soud před vydáním příslušného příkazu (čl. 12 Listiny základních práv a svobod) nejen bedlivě zkoumal, zda v té které věci jsou pro nařízení domovní prohlídky splněny všechny zákonné podmínky, ale aby také příkazu, jímž domovní prohlídku nařizuje, věnoval náležitou pozornost a aby své rozhodovací důvody v jeho odůvodnění dostatečně a zřetelně vyložil. Ústavnímu požadavku na odůvodnění písemného příkazu, jímž se domovní prohlídka nařizuje, však nelze rozumět tak, že postačí pouhý odkaz na příslušná zákonná ustanovení (příp. jejich citace), aniž by bylo současně dostatečně zřejmé, z jakých skutkových (a případně i jiných) okolností tento příkaz jako rozhodnutí orgánu veřejné moci vychází, případně čím - a v čem - pokládá zákonem stanovené podmínky za naplněné“. S ohledem na nedodržení těchto principů v případě domovní prohlídky konané výše uvedeného dne v bydlíšti obžalovaného Ing. Radovana K. nebylo možné k důkazu použít důkazy během ní zajištěné.

Další skupinu důkazů figurujících v této trestní věci představují datové soubory zajištěné na počítačích zajištěných v sídlem společnosti Technology leasing a.s., společnosti Cavendish Cook Finance s.r.o., společnosti P.R.M. s.r.o. a v místě trvalého bydliště jak svědka Ing. Jířího F., tak v místě trvalého bydliště manželky obžalovaného Ing. Přemysla S., včetně adaptéru značky NOKIA. Část z těchto souborů byla běžně dostupná v paměti těchto počítačů, část se podařilo obnovit přibráným znalcům z oboru kybernetiky přesto, že byly z příslušných adresářů vymazány. Žádné z nich však nemají význam specificky ve vztahu k posuzovanému případu.

Účelem dvou znaleckých posudků z oboru kriminalistiky, odvětví ručního písma, které ve věci zpracovala znalkyně PhDr. Václava Musilová, bylo zkoumání předloženého bílého papíru formátu A4, nalezeného při domovní prohlídce realizované u obžalovaného Ing. Radovana K. dne 23. července 2002, a to psaných textů na písemnosti s označením č. 212/68, přičemž z nálezu a závěrů znaleckých posudků vyplynulo, že autorem modře psaných textů na písemnosti č. 212/68 je obžalovaný Ing. Radovan K., zatímco pisatelem černých, překopírovaných hůlkových textů na téže písemnosti je svědek Michal R..

Konečně, znaleckému zkoumání byl podroben také duševní stav obžalovaného Ing. Radovana K., svědka Miroslava K. a svědka Michala R.. První ze znaleckých posudků z oboru zdravotnictví odvětví psychiatrie a psychologie na obžalovaného Ing. Radovana K. zpracovali znalci MUDr. Vladimír Chodura a PhDr. Taťány Šindelkové, druhý pak ve vztahu k osobě svědka Miroslava K. zpracovaly znalkyně MUDr. Miluše Hamplová a PhDr. Blanka Zapletalová. Poslední ze znaleckých posudků z oboru zdravotnictví odvětví psychiatrie a psychologie na osobu svědka Michala R. zpracovaly znalkyně MUDr. Anežka Ticháčková a PhDr. Svatava Bartošová.

Ze znaleckého posudku znalců PhDr. Taťány Šindelkové a MUDr. Vladimíra Chodura vyplynulo, že obžalovaný Ing. Radovan K. trpí úzkostnými stavy a poruchami nálad, které mají neurotický charakter, avšak nejedná se o depresi psychotické. Ty jsou navíc úspěšně zvládnuty terapeuticky a v době prováděného vyšetření byly zcela odléčeny. S přihlédnutím k této poruše bylo dále zjištěno, že obecně nejsou rozpoznávací a ovládací schopnosti nikterak snížené, a to ani v jedné ze složek. Znalci současně zdůraznili, že úzkostně depresivní stavy nejsou ve vztahu k projednávané trestní věci nikterak relevantní. Podle závěrů zpracovaného

znaleckého posudku je obžalovaný schopen plnohodnotné účasti na trestním řízení, přičemž je schopen chápat jak smysl trestního řízení, tak i smysl eventuálně uloženého trestu.

Oproti tomu dalším – v pořadí druhým – znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví odvětví psychiatrie a psychologie – zpracovaným MUDr. Miluší Hamplovou a PhDr. Blankou Zapletalovou – byl svědek Miroslav K. shledán lehce mentálně retardovaným. To má dopad na mentální kapacitu a zprimitivnění povahových vlastností v důsledku závislosti na alkoholu. V návaznosti na to znalecký posudek však konstatuje, že ovládací a rozpoznávací schopnosti svědka byly v inkriminované době v obou složkách lehce, avšak forenzně, nepodstatně snižené. Samotná alkoholová degradace svědčí pro závislost na alkoholu v minulosti s nynějším projevem demence. V posuzované trestní věci však nebylo dokumentováno, že by se trestné činnosti svědek dopouštěl pod vlivem alkoholu. V současné době svědek není schopen domyslet jednotlivá fakta, která se ho bezprostředně dotýkají. Stejně tak si není schopen uvědomit průběh událostí – minulých i současných – a správně je reprodukovat. Jeho nesprávné odpovědi v posuzované trestní věci jsou zapříčiněny konfabulacemi v rámci duševní poruchy. V kontextu uvedeného se nejedná o vědomá zkreslení a lži.

Při zpracování posledního z těchto znaleckých posudků z oboru zdravotnictví odvětví psychiatrie a psychologie, které byly v posuzované trestní věci vypracovány znalkyněmi MUDr. Anežkou Ticháčkovou a PhDr. Svatavou Bartošovou vyplynulo, že svědek Michal R. v době spáchání trestné činnosti netrpěl žádnou duševní poruchou či duševní chorobou. V současné době však svědek trpí periodickou depresivní poruchou, v jejímž důsledku není schopen správně chápat smysl a význam trestního řízení.

Soud, vycházející ze shora uvedených důkazů, které **hodnotil** jednotlivě i v jejich souhrnu, dospěl k závěru, že se obžalovaný Ing. Radovan K., Ing. Přemysl S. a Michal K. dopustili stíhané trestné činnosti v rozsahu vymezeném v bodu I. výrokové části tohoto rozsudku. Oproti tomu ve zbylé části jednání kladeného za vinu obžalovaným Ing. Radovanu K. a Ing. Přemyslu S. neshledal soud trestný čin. Současně učinil závěr, že provedenými důkazy nebylo prokázáno, že se stíhaného jednání dopustili též obžalovaní Zdeněk K. a Jan P.. Za podstatné přitom v této souvislosti považoval zejména následující skutečnosti:

Předně, skutkovým východiskem obžaloby a celého trestního stíhání obžalovaných bylo tvrzení, že jimi tvořené zločinné spolčení zorganizované v roce 2002 Ing. Radovanem K. zaměřené na páchaní úvěrových podvodů také jeden takovýto podvod uskutečnilo, když s využitím ovládané společnosti Technology Leasing a.s. vylákalo od České spořitelny a.s. úvěry v řádu stovek milionů korun a použilo je v rozporu s jejich účelovým určením. Toto tvrzení obžaloby však v konfrontaci s provedenými důkazy neobstálo.

Ve společnosti Technology Leasing a.s. působil jediný z obžalovaných – Ing. Přemysl S. – a to od 24. června 2002. Poslední úvěry však tato společnost čerpala od České spořitelny a.s. v letech 2000 a 2001 na základě čtrnácti úvěrových smluv uzavřených v roce 2000. Šlo o smlouvy o úvěru č. 700/001/2000, č. 700/027/2000, č. 700/005/2000, č. 700/013/2000, č. 4100/055/2000, č. 4100/051/2000, č. 4100/045/2000, č. 700/040/2000, č. 700/011/2000, č. 700/004/2000, č. 700/018/2000, č. 700/033/2000, č. 700/034/2000 a č. 700/067/2000 podepsané postupně ve dnech 7. ledna 2000, 3. února 2000, 8. března 2000, 15. března 2000, 21. března 2000, 13. dubna 2000, 7. června 2000, 4. července 2000, 10. července 2000, 23. července 2000, 1. září 2000, 27. září 2000, 26. října 2000 a 6. prosince 2000. Poskytnuty jimi byly úvěry v celkové výši 408.900.000,- Kč a 3.191.284 DEM, a společností Technology

leasing a.s. byly čerpány ve dnech 11. ledna 2000, 3. února 2000, 10. března 2000, 15. března 2000, 31. března 2000, 13. dubna 2000, 7. června 2000, 4. července 2000, 10. července 2000, 28. července 2000, 6. září 2000, 29. září 2000, 27. října 2000, 7. prosince 2000, 27. prosince 2000, 30. prosince 2000, 30. března 2001 a 2. října 2001, celkově vzato tedy v období od ledna roku 2000 do října roku 2001. V předchozí době – konkrétně ve dnech 29. září 1995, 7. března 1997, 8. ledna 1998, 22. června 1999, 3. ledna 1999, 20. července 1999, 14. ledna 1999, 7. prosince 1999, 17. května 1999, 17. června 1997, 25. září 1998, 30. července 1999, 8. března 1999, 4. června 1999, 30. listopadu 1998, 25. dubna 1997, 1. července 1997, 4. září 1997, 19. září 1997, 24. října 1997, 15. prosince 1999, 9. října 1998, 30. září 1999, 24. června 1998, 23. července 1998, 10. března 1998, 22. dubna 1998, 22. července 1997, 12. září 1997, 26. listopadu 1998, 10. prosince 1998, 10. července 1998, 21. listopadu 1997, 23. června 1997, 11. března 1998, 8. ledna 1998, 1. dubna 1998, 30. dubna 1997, 20. května 1997, 26. října 1998, 21. srpna 1998, 30. listopadu 1998, 12. února 1999, 23. dubna 1999 a 30. září 1999 – bylo společností Technology leasing a.s. od České spořitelny a.s. čerpáno ještě dalších čtyřicet devět úvěrů – poskytnutých na základě smluv o úvěru č. 422/9/95, č. 700/004/1997, č. 700/031/1999, č. 700/037/1999, č. 700/003/1999, č. 700/079/1999, č. 700/021/1999, č. 700/014/1997, č. 700/061/1999, č. 700/038/1997, č. 700/058/1998, č. 700/036/1999, č. 700/012/1999, č. 700/027/1999, č. 700/083/1998, č. 700/018/1997, č. 700/044/1997, č. 700/062/1997, č. 700/069/1997, č. 700/081/1997, č. 700/084/1999, č. 700/062/1998, č. 700/062/1999, č. 700/039/1998, č. 700/044/1998, č. 700/019/1998, č. 700/027/1998, č. 700/050/1997, č. 700/066/1997, č. 700/082/1998, č. 700/088/1998, č. 700/043/1998, č. 700/085/1997, č. 700/036/1997, č. 700/020/1998, č. 700/003/1997, č. 700/026/1998, č. 700/025/1997, č. 700/028/1997, č. 700/070/1998, č. 700/009/1999, č. 700/014/1999, č. 700/051/1998, č. 700/084/1998 a č. 700/069/1999. Sjednaným účelem čerpání daných úvěrů bylo podle všech těchto úvěrových smluv financování nákupu předmětu leasingu s tím, že jednotlivé obchodní případy měly být profinancovány vždy až po předložení uzavřených leasingových smluv. K tomu pak také v letech 1995 až 2001 skutečně docházelo. Žádný z obžalovaných se však do toho nezapojil. V posuzovaných případech totiž obžalovaní prokazatelně nepoužili žádné úvěrové prostředky. To, s čím mohli disponovat, byl toliko příjem společnosti Technology leasing a.s. z jejich podnikatelských aktivit, zvláště pak z úhrad leasingových splátek jednotlivými leasingovými nájemci.

Tyto skutkové okolnosti byly doloženy citovanými úvěrovými smlouvami a dodatky k nim, výpisy z běžných a úvěrových účtů společnosti Technology leasing a.s., výpisy z obchodního rejstříku, zprávami České spořitelny a.s. a svědectvím pracovníků České spořitelny a.s. Ing. Josefa Š., Ing. Jaroslava Š. a Mgr. Lucie V., kteří v inkriminované době měli dané úvěrové případy na starosti.

Za bezpečně zjištěné tedy bylo možné mít, že v době působení obžalovaného Ing. Přemysla S. ve společnosti Technology leasing a.s. nebyl žádný z předmětných úvěrů čerpán. S ohledem na to bylo také vyloučeno, aby on, ale i kdokoliv z ostatních obžalovaných, v době jejich poskytování jakkoliv přispěl k jejich neoprávněnému použití v rozporu se sjednaným účelem. Od opačného tvrzení obžaloby konec konců v průběhu hlavního líčení upustila i státní zástupkyně.

Z povahy věci se obžalovaní za této situace nemohli dopustit trestného činu úvěrového podvodu, a stejně tak ztratilo jakoukoliv skutkovou oporu tvrzení obžaloby o tom, že byli účastníky zločinného spolčení zaměřeného na páchání úvěrových podvodů. Za jediný doklad takového směřování jednání obžalovaných totiž byla obžalobou vydávána

právě jejich tvrzená účast na úvěrovém podvodu spáchaném na České spořitelně a.s. prostřednictvím společnosti Technology Leasing a.s. Jejich tvrzený podíl na tomto úvěrovém podvodu měl navíc podle obžaloby představovat jedinou formu jejich účasti na činnosti uvedeného zločinného spolčení vedeného Ing. Radovanem K..

Tyto aspekty posuzovaného případu byly podrobně rozebrány již výše, v rámci rekapitulace klíčových procesních úkonů učiněných ve věci a právních závěrů vyjádřených v rozhodnutích vynesných v předchozí části řízení. Jak již přitom bylo řečeno, učiněné skutkové a právní závěry sice skýtaly podklad pro jednoznačné vyloučení možnosti právní kvalifikace stíhaného jednání obžalovaných jako trestného činu úvěrového podvodu a trestného činu účasti na zločinném spolčení, ale bez dalšího neopodstatňovaly závěr, že jejich stíhané jednání nenaplnilo skutkovou podstatu žádného trestného činu. To, co bylo obžalovaným kladeno za vinu, totiž v některých směrech překračovalo rámeček toho, co mělo jejich jednání charakterizovat jako úvěrový podvod a účast na zločinném spolčení za účelem páchaní úvěrových podvodů. Součástí stíhaného jednání totiž byly i určité dispozice s finančními prostředky v majetku společnosti Technology Leasing a.s.

První z těchto dispozic byla spojena s pokusem investovat určitou část volných finančních prostředků do cenných papírů, konkrétně použít jí na nákup akcií společnosti ČEZ a.s. do majetku společnosti Technology Leasing a.s. Jako prostředníka pro nákup těchto akcií – tedy pro jednání pod bodem II.c. obžaloby – vybral obžalovaný Ing. Přemysl S. jednoho z licencovaných obchodníků s cennými papíry s přístupem na Burzu cenných papírů Praha – společnost SARF a.s. – a s ní uzavřel dne 27. června 2002 jménem společnosti Technology Leasing a.s. smlouvu o zprostředkování koupě cenných papírů. Touto smlouvou pověřil společnost SARF a.s. nákupem akcií společnosti ČEZ a.s. v maximálním počtu 227.000 kusů při maximální ceně 88,- Kč za jednu akcii a za tím účelem převedl na její účet z účtu společnosti Technology Leasing a.s. částku 19.986.000 Kč. K tomu došlo dne 28. června 2002. Společnost SARF a.s. však veškeré poukázané finanční prostředky vzápětí vrátila, a to s poukazem na jejich pozdní připsání na její účet, neočekávaný růst cen poptávaných akcií a malý objem obchodů s nimi na pražské burze. S odstupem několika dnů – dne 12. července 2002 – sjednal obžalovaný Ing. Přemysl S. se společností SARF a.s. další komisionářskou smlouvu o zprostředkování koupě cenných papírů. Rovněž jejím předmětem bylo zprostředkování nákupu akcií společnosti ČEZ a.s., v tomto případě v počtu 111.000 kusů při maximální ceně 84,- Kč za jednu akcii. Ani v tomto případě však nebyl nákup těchto akcií realizován, a to ze stejných důvodů jako v prvním případě. S ohledem na to byla částka ve výši 10.000.000,- Kč, převedená dne 15. července 2002 z účtu společnosti Technology Leasing a.s. na účet společnosti SARF a.s. za účelem jejich nákupu, vrácena dne 22. července 2002 společnosti Technology Leasing a.s.

Tyto kroky realizované v rámci daného pokusu o investici části volných finančních prostředků společnosti Technology Leasing a.s. do akcií jsou doloženy uzavřenými komisionářskými smlouvami, výpisy z běžných účtů společností Technology Leasing a.s. a SARF a.s. a vystavenými pokladními doklady.

Z opatřených důkazů nevyplývá nic co by mohlo svědčit pro závěr, že plánované investice do cenných papírů mohly být pro společnost Technology Leasing a.s. nevýhodné nebo jí dokonce poškozující. Stejně tak z provedeného dokazování nevyplývá nic z čeho by bylo možné usuzovat na to, že dané investice do cenných papírů měly posloužit pouze k zakrytí kroků směřujících k vyvedení určitých aktiv z majetku společnosti

Technology Leasing a.s. Naopak, nastavení maximální ceny, za níž měly být akcie společnosti ČEZ a.s. nakoupeny, se jeví jako projev účelné opatrnosti.

Kroky směřující k nákupu těchto akcií sice vybočovaly z předmětu činnosti společnosti Technology Leasing a.s., ale samy o sobě nebyly v rozporu s žádným právním předpisem, neboť obchodním společností nebylo a doposud není zapovězeno investování do cenných papírů. To konec konců připustila i obžaloba. Pokud přesto postavila obžalované Ing. Přemysla S. a Ing. Radovana K. před soud pro tuto aktivitu, tak jen proto, že vycházela z toho, že použité finanční prostředky určené na nákup daných akcií byly účelově vázanými úvěrovými prostředky z jednoho úvěru poskytnutého Českou spořitelnou a.s. na financování leasingových obchodů. Kdyby tomu tak skutečně bylo, jednalo by se o úvěrový podvod ve formě užití poskytnutého úvěru v rozporu se sjednaným účelem jeho čerpání. V posuzovaném případě však o takovou situaci nešlo. Použité finanční prostředky totiž nebyly úvěrového původu. To v daném skutkovém rámci vylučovalo možnost právní kvalifikace daného jednání jako trestného činu úvěrového podvodu. Současně toto jednání nevykazovalo ani znaky žádného jiného trestného činu.

To vše vedlo soud k tomu, že obžalované Ing. Přemysla S. a Ing. Radovana K. zprostil postupem podle § 226 písm. b) trestního řádu obžaloby státní zástupkyně pro toto jednání – jednání pod bodem II.c. obžaloby – neboť nešlo o trestný čin.

Úplně jinou povahu měly další dvě stíhané dispozice s finančními prostředky společnosti Technology Leasing a.s. Tyto dispozice – tvořící součást jednání pod body II.a. a II.b. a pod bodem I. obžaloby – se uskutečnily v rámci leasingových obchodních vztahů mezi společnostmi Technology Leasing a.s. a společnostmi EB Comodity a.s. a ORIX s.r.o.

Navázání obchodních vztahů společnosti Technology Leasing a.s. se společností EB Comodity a.s. časově spadlo do měsíce června roku 2002. Předmětem jejich obchodních vztahů byl zpětný leasing dílčích částí důlního velkostroje K 300. Navázání těchto jejich vztahů předcházely kroky navenek deklarující zájem společnosti EB Comodity a.s. o získání tohoto velkostroje a o jeho opravu. Jeden takovýto velkostroj byl tehdy v majetku Důlní strojírenské společnosti s.r.o. a byl vyčleněn na generální opravu ve společnosti Sokolovské strojírně a.s. Společnost EB Comodity a.s. tedy projevila připravenost uvést ho zpětně do provozu, nechala ocenit jeho dílčí části znalcem Ing. Jiřím Brichtou a dne 4. června 2002 uzavřela smlouvu o dílo se společností Sokolovské strojírně a.s., jejímž předmětem byla jeho demontáž, generální oprava a zpětná montáž za částku 155.346.000,- Kč. Současně akceptovala nabídku na jeho odkoupení po provedení jeho generální opravy. Společnost Sokolovské strojírně a.s. ho proto v souladu s dosaženými dohodami nechala převést k opravě a kupní smlouvou uzavřenou dne 5. srpna 2002 ho odkoupila od Důlní strojírenské společnosti s.r.o. Dne 3. října 2002 však odstoupila od smlouvy se společností EB Comodity a.s. s ohledem na to, že tato neuhradila ani jednu ze sjednaných záloh a neproplatila žádnou z vystavených zálohových faktur. Společnost EB Comodity a.s. tedy nenabyla daný velkostroj do svého vlastnictví a nikdy ho nepřevzala ani do své držby. Přesto však se jeho dílčí části staly již od června roku 2002 předmětem zpětného leasingu v jejich leasingových vztazích se společností Technology Leasing a.s. Ve smluvních dokumentech vyhotovených na doklad existence těchto vztahů byla totiž prezentována jako jeho majitelka a držitelka. Základní části těchto dokumentů představovaly kupní a leasingové smlouvy. V uzavřených kupních smlouvách byl navenek deklarován převod dílčích částí daného důlního velkostroje ze společnosti EB Comodity a.s. na společnost Technology Leasing a.s. a v leasingových smlouvách, které na ně navazovaly,

pak jejich zpětný pronájem společnosti EB Comodity a.s. Všechny tyto smlouvy uzavřel jménem společnosti Technology Leasing a.s. v měsících červnu až září roku 2002 obžalovaný Ing. Přemysl S. a za společnost EB Comodity s.r.o. je podepsala osoba vydávající se za jejího jednatele Jiřího L.. Šlo konkrétně o leasingovou smlouvu č. 031/2002 datovanou dnem 28.6.2002, leasingovou smlouvu č. 034/2002 datovanou dnem 28.6.2002, leasingovou smlouvu č. 035/2002 datovanou dnem 28.6.2002, leasingovou smlouvu č. 036/2002 datovanou dnem 6.8.2002, leasingovou smlouvu č. 037/2002 datovanou dnem 2.8.2002, leasingovou smlouvu č. 038/2002 datovanou dnem 1.8.2002, leasingovou smlouvu č. 039/2002 datovanou dnem 22.7.2002, leasingovou smlouvu č. 040/2002 datovanou dnem 29.7.2002, leasingovou smlouvu č. 041/2002 datovanou dnem 11.7.2002, leasingovou smlouvu č. 042/2002 datovanou dnem 4.7.2002, leasingovou smlouvu č. 043/2002 datovanou dnem 8.7.2002, leasingovou smlouvu č. 047/2002 datovanou dnem 5.9.2002, leasingovou smlouvu č. 048/2002 datovanou dnem 9.9.2002, leasingovou smlouvu č. 049/2002 datovanou dnem 2.9.2002 a leasingovou smlouvu č. 050/2002 datovanou dnem 11.9.2002 a k nim příslušející kupní smlouvu č. 067/2002, kupní smlouvu č. 068/2002 ze dne 6.8.2002, kupní smlouvu č. 069/2002 ze dne 2.8.2002, kupní smlouvu č. 070/2002 ze dne 1.8.2002, kupní smlouvu č. 071/2002 ze dne 22.7.2002, kupní smlouvu č. 072/2002 ze dne 29.7.2002, kupní smlouvu č. 073/2002 ze dne 11.7.2002, kupní smlouvu č. 074/2002 ze dne 4.7.2002, kupní smlouvu č. 075/2002 ze dne 8.7.2002, kupní smlouvu č. 087/2002 ze dne 5.9.2002, kupní smlouvu č. 088/2002 ze dne 9.9.2002, kupní smlouvu č. 089/2002 ze dne 2.9.2002 a kupní smlouvu č. 067/2002 ze dne 11.9.2002, celkem tedy šestnáct kupních smluv a šestnáct s nimi spojených leasingových smluv. Při takto smluvně zachyceném zpětném leasingu nemusel předmět leasingu – v daném případě důlní velkostroj K 300 – fakticky změnit místo, neboť měl zůstat v užívání jeho původního majitele – za něhož byla v daném případě v rozporu se skutečností vydávána společnost EB Comodity a.s. – takže naplnění uzavřených smluv postačovalo doložit předávacími protokoly. Tyto předávací protokoly vystavil a podepsal obžalovaný Ing. Přemysl S. a deklaroval v nich, že se daný odkupovaný a následně zpětně pronajímaný velkostroj nachází v jednom z povrchových dolů Sokolovské uhelné a.s., ačkoliv tam v inkriminované době nebyl a nikdy nebyl v majetku ani v užívání společnosti EB Comodity a.s., jíž byl zpětně pronajíman. Na základě těchto dokladů nicméně obžalovaný Ing. Přemysl S. převedl postupně v období od 4. července 2002 do 10. září 2002 bankovními transfery z bankovních účtů společnosti Technology Leasing a.s. na bankovní účty společnosti EB Comodity s.r.o. finanční prostředky ve výši 53.560.440 Kč a 706.719,20EUR, což v korunovém ekvivalentu činilo 21.427.726 Kč. Tato částka – celkem dosahující v českých korunách výše 74.988.166,- Kč – představovala část kupní ceny za dílčí komponenty uvedeného důlního stroje. Společnosti Technology Leasing a.s. současně vznikl nárok na sjednané leasingové splátky za užívání tohoto stroje v rámci jeho zpětného pronájmu společnosti EB Comodity a.s. Uhrazena jí však nebyla ani jedna z těchto splátek. Společnost EB Comodity a.s. měla v té době pouze fiktivní sídlo – a to na adrese Čelákovice, náměstí 5. května č. 2 – a ve skutečnosti neměla žádné kanceláře ani žádné zaměstnance a nevyvíjela žádnou podnikatelskou činnost. Nepotřebovala tedy ani daný důlní stroj a nedisponovala žádnými vlastními finančními zdroji, z nichž by mohla vyrovnat závazky vůči společnosti Technology Leasing a.s. Z finanční částky poukázané na její bankovní účty z bankovních účtů společnosti Technology Leasing a.s. pak bylo v období od 30. července 2002 do 23. září 2002 prostřednictvím osoby prokazující se občanským průkazem na jméno jejího jednatele Jiřího L. v hotovosti vybráno 68.220.831,- Kč a její zbytek odčerpán v průběhu měsíců říjen a listopad roku 2002.

Do tohoto časového období spadl rovněž rozvoj obchodních vztahů společnosti Technology Leasing a.s. se společností ORIX s.r.o., svou povahou obdobných jako

obchodní vztahy společnosti Technology Leasing a.s. se společností EB Comodity a.s. Také v tomto případě totiž šlo o zpětný leasing určitých zařízení, tentokrát různých stavebních strojů. Podobnost byla dána rovněž tím, že ani společnost ORIX s.r.o. – stejně jako společnost EB Comodity a.s. – v inkriminovaném období nevyvíjela žádnou podnikatelskou činnost, neměla žádné zaměstnance a své formální sídlo měla v jedné ze zahrádkářských kolonií v Brně. Pouze ad hoc byly pro ní v říjnu roku 2002 zřízeny u Československé obchodní banky a.s. firemní bankovní účty pro vklady v českých korunách a v EURech a současně byla jejím jménem pronajata kancelář se službou podatelny v budově na Šumavské ulici č. 31 v Brně, aniž by ovšem byla za ní uhrazena byt' jen část nájemného. Současně na základě zadání od ní ocenil znalec Ing. Jiří Brichta vybrané stavební stroje společnosti Plynostav Pardubice Holding a.s., které se měly následně stát předmětem zpětného leasingu v leasingových vztazích se společností Technology Leasing a.s. Dne 12. listopadu 2002 pak došlo k uzavření kupní smlouvy se společností Plynostav Pardubice Holding a.s. o jejich odkupu za celkovou cenu 26.818.000,- Kč. K přechodu jejich vlastnictví na společnost ORIX s.r.o. mělo podle této smlouvy dojít po úhradě celé této kupní ceny. Tato však nebyla uhrazena ani v sjednaných termínech dílčích splátek ani později, takže společnost ORIX s.r.o. se nikdy nestala vlastníkem daných stavebních strojů. Přesto však se již koncem října roku 2002 tyto stroje staly předmětem zpětných leasingů v kupních a leasingových smlouvách uzavřených mezi ní a společností Technology Leasing a.s. Za společnost ORIX s.r.o. tyto smlouvy – konkrétně leasingovou smlouvu č. 058/2002 datovanou dnem 22.10.2002, leasingovou smlouvu č. 060/2002 datovanou dnem 25.10.2002, leasingovou smlouvu č. 061/2002 datovanou dnem 29.10.2002 a leasingovou smlouvu č. 062/2002 datovanou dnem 31.10.2002 a k nim příslušející kupní smlouvy č. 116/2002, č. 113/2002, č. 114/2002 a č. 155/2002 – podepsal její jednatel Miroslav K. a za společnost Technology leasing a.s. obžalovaný Ing. Přemysl S.. Ten zároveň nechal Miroslavu K. podepsat za společnost ORIX s.r.o. faktury č. 34, 35, 36 a 38, smlouvu o vyplňovacím právu směnečném, čtyři nevyplněné směnky a předávací protokoly k jednotlivým předmětům leasingu. Na základě těchto dokumentů pak byly společnosti ORIX s.r.o. postupně v období od 6. listopadu 2002 do 27. listopadu 2002 poukázány formou bezhotovostních bankovních převodů finanční prostředky ve výši 18.292.640,- Kč a 280.844,- EUR, což činilo v korunovém ekvivalentu 8.586.805,- Kč, a dále jí bylo prostřednictvím tří šeků proplaceno dalších 6.000.000,- Kč, takže celkem na ní byla převedena částka 32.879.445,- Kč, pokrývající kupní ceny za dané předměty leasingu. Společnost ORIX s.r.o. se oproti tomu v uzavřených leasingových smlouvách zavázala hradit společnosti Technology Leasing a.s. nájemné za užívání těchto předmětů leasingu – uvedených stavebních strojů – avšak uhradila pouze jednu ze sjednaných splátek, a to dne 6. prosince 2002 ve výši 5.900.000,- Kč z prostředků, které společnost Technology Leasing a.s. převedla na její účet ve dnech 2. a 5. prosince 2002. Ostatní finanční prostředky soustředěné na jejích bankovních účtech vybral v hotovosti již v průběhu měsíce listopadu roku 2002 Miroslav K., takže nakonec na nich nezbylo vůbec nic.

Celkově vzato takto utrpěla společnost Technology Leasing a.s. škodu ve výši nejméně 107.867.611,- Kč odpovídající celkové sumě finančních prostředků uhrazených z jejího majetku bez poskytnutí jakéhokoliv ekvivalentu uvedeným dvěma jejím obchodním partnerům, společností EB Comodity a.s. a ORIX s.r.o. Tyto společnosti jí totiž nejenže neuhradily sjednané leasingové splátky, ale fakticky na ní nepřevedly ani dané předměty zpětného leasingu, které vůbec nebyly v jejich majetku a neměly je ve svém užívání. Nadto v obou případech se tyto předměty nacházely na úplně jiných než deklarovaných místech, takže společnost Technology Leasing a.s. s nimi nemohla reálně disponovat.

Tento základní skutkový rámec uvedených dvou leasingových obchodů spojujících společnost Technology Leasing a.s. se společnostmi EB Comodity a.s. a ORIX s.r.o. je doložen citovanou smluvní dokumentací, zvláště pak uvedenými kupními a leasingovými smlouvami, dále vystavenými fakturami, vyhotovenými směnkami, šeky a předávacími protokoly k jednotlivým předmětům leasingu, výpisy z obchodního rejstříku, zprávami České správy sociálního zabezpečení, výpisy z běžných účtů společností Technology leasing a.s., EB Comodity a.s. a ORIX s.r.o. a svědectvím pracovníků jejich obchodních partnerů, zejména Václava F., Ing. Františka F., Ing. Jiřího K., Ing. Luboše O. a Vladimíry Č.. Dané skutkové okolnosti konec konců nijak nezpochybovali ani obžalovaní. Jeden z nich – obžalovaný Ing. Přemysl S. – a dva původně rovněž trestně stíhaní – Miroslav K. a Jiří L. – také v inkriminované době působili ve statutárních orgánech společností figurujících s posuzovaném případě – obžalovaný Ing. Přemysl S. ve společnosti Technology Leasing a.s. na pozici jediného člena jejího představenstva, Miroslav K. ve společnosti ORIX s.r.o. jako její jediný jednatel a Jiří L. ve společnosti EB Comodity a.s. jako předseda jejího představenstva. V těchto pozicích měli právo disponovat s finančními prostředky na jejich bankovních účtech a byli jedinými osobami s právem jednat navenek jejich jménem. Jiří L. však přišel o svůj občanský průkaz a v inkriminované době se za něj vydávala neztotožněná osoba disponující tímto jeho průkazem. Tato skutečnost je doložena jak jeho výpovědí tak záznamem o oznámení odcizení občanského průkazu. Miroslav K. rovněž v inkriminované době fakticky neřídil společnost, na jejímž čele formálně stál, tedy společnost ORIX s.r.o., a to proto, že toho vůbec nebyl schopen pro své nízké intelektové schopnosti. O tomto faktu podrobně vypověděli obžalovaní Michal K. a Josef K., kteří ho zcela ovládali, a ve stejném smyslu vyzněly závěry znaleckého zkoumání z oboru psychiatrie. Oproti tomu obžalovaný Ing. Přemysl S. ve společnosti Technology Leasing a.s. soustředil ve svých rukou veškeré rozhodovací pravomoci. Z výpovědí pracovníků této společnosti – Ing. Josefa B., Heleny H., Hany J., Jany Š. a Ing. Františka T. – navíc vyplynulo, že na sebe po svém příchodu do vedení společnosti – tedy po 24. červnu 2002 – aťrahoval i provádění řady činností spojených s leasingovou agendou, které byly v předchozím období rovrženy mezi ně. Šlo například o veškerá jednání se zájemci o leasingy a zpětné leasingy, ověřování jejich majetkové situace, uzavírání smluv s nimi, opatřování podkladů o předmětech leasingu a přebírání a předávání těchto předmětů. V souladu s těmito svědectvími je obsah k nim se vztahujících listin, například pořízených předávacích protokolů. Tyto skutečnosti zároveň potvrdil obžalovaný Ing. Přemysl S..

Obžalovaný Ing. Přemysl S. byl počínaje nástupem do funkce jediného člena představenstva společnosti Technology Leasing a.s. dne 24. června 2002 a konče svým odvoláním z této funkce dne 6. ledna 2003 povinnen řádně spravovat majetek této společnosti. Tato povinnost – spočívající v povinnosti chovat se při správě tohoto majetku s péčí řádného hospodáře – pro něj vyplývala přímo ze zákona – konkrétně z § 135 odst. 2 obchodního zákoníku ve spojení s § 194 obchodního zákoníku. V uvedených dvou obchodních případech – případech zpětných leasingů sjednaných se společnostmi EB Comodity a.s. a ORIX s.r.o. – však této své povinnosti zjevně nedostál. Tak tomu bylo už proto, že do obchodních vztahů s oběma těmito obchodními partnery – leasingovými nájemci – vstoupil, aniž by měl náležité podklady o nich samotných i o předmětech leasingu, které od nich hodlal odkoupit a zpětně jim je na leasing pronajmout. Nedisponoval totiž doklady o jejich podnikatelských aktivitách a jejich ekonomických poměrech ani o daných předmětech leasingu a o jejich vztahu k nim, tedy doklady klíčovými pro posouzení toho, zda byli vlastníky jednotlivých předmětů leasingu a zda byli schopní dostát svým závazkům z leasingových vztahů, zvláště pak hradit sjednané leasingové splátky. Kromě toho reálně nepřevzal předměty leasingu figurující v posuzovaných případech, byť na pořízených protokolech o jejich převzetí

a předání stvrdil opak. V procesu dokazování se přitom sice neoptvrdilo tvrzení obžaloby o tom, že v posuzovaných případech byly leasingové smlouvy uzavřeny na neexistující předměty leasingu, avšak ukázalo se, že tyto předměty – stavební a důlní stroje – byly v inkriminované době na úplně jiných místech než bylo deklarováno v dokumentaci společnosti Technology Leasing a.s. k těmto případům a že nebyly v majetku společností EB Comodity a.s. a ORIX s.r.o.: důlní velkostroj K 300 figurující v leasingových smlouvách se společností EB Comodity a.s. ve skutečnosti patřil společnosti Sokolovské strojírně a.s. a byl v inkriminované době na opravě a stavební stroje představující předměty leasingu v leasingových smlouvách se společností ORIX s.r.o. byly ve skutečnosti vlastnictvím společnosti Plynostav Pardubice Holding a.s. a nacházely se na Kamčatce.

Už tato zjištění plně postačovala k právnímu posouzení daného jednání obžalovaného Ing. Přemysla S. jako trestného činu porušování povinnosti při správě cizího majetku podle § 255 odst. 1, odst. 3 trestního zákona ve znění účinném do 31. prosince 2009 a k právnímu posouzení podílu dalších osob vědomých si uvedených skutečností na realizaci daných leasingových operací jako účastenství na tomto trestném činu, ať už se formě pomoci ve smyslu § 10 odst. 1 písm. c) trestního zákona ve znění účinném do 31. prosince 2009 nebo ve formě organizátorství ve smyslu § 10 odst. 1 písm. c) trestního zákona ve znění účinném do 31. prosince 2009.

Za situace, kdy ani společnost EB Comodity a.s. ani společnost ORIX s.r.o. nebyla vlastníkem strojů nejdříve převáděných na společnost Technology Leasing a.s. a pak od ní na leasing zpětně pronajímaných, vznikla této společnosti škoda již uhrazením kupních cen za dané stroje bez poskytnutí jakékoliv protihodnoty. Společnost Technology Leasing a.s. do své dispozice fakticky žádný z těchto strojů nezískala – a za daných okolností ani nemohla získat – a prakticky nic neinkasovala ani za jejich deklarovaný leasingový pronájem. Oproti tomu v plném rozsahu uhradila sjednané kupní ceny a přišla tak o majetek ve výši nejméně 107.867.611,- Kč. Obžalovaný Ing. Přemysl S., jenž za ní přitom jednal, aniž by měl k dispozici relevantní údaje o vlastnictví daných strojů a o majetkové situaci společností EB Comodity a.s. a ORIX s.r.o., musel minimálně počítat s tímto následkem jako možným a pro případ, že k němu dojde, být s ním srozuměn.

Za daných okolností bylo klíčovou otázkou k zodpovězení to, kdo všechno byl do předmětných leasingových obchodů poškozujících společnost Technology Leasing a.s. zapojen s vědomím rozhodných okolností, a to, zda přitom šlo o toliko situační využití možnosti zmocnit se části finančních zdrojů společnosti Technology Leasing a.s. anebo o cílené předem připravené vyvedení těchto zdrojů z majetku této společnosti. Soud v tomto případě dospěl k závěru, že se jednalo o koordinované a předem naplánované vyvedení těchto zdrojů z majetku společnosti Technology Leasing a.s. a že se do něj aktivně s vědomím všech podstatných souvislostí zapojili vedle obžalovaného Ing. Přemysla S. též obžalovaní Ing. Radovan K. a Michal K., nyní již zemřelý Josef K. a samostatně trestně stíhaní Michal R. a Miroslav K.. Oproti tomu ve vztahu k dalším dvěma obžalovaným – Zdeňku K. a Janu P. – shledal, že provedené důkazy neskýtají dostatek podkladů pro závěr, že i oni byli do celé operace aktivně zapojeni.

O možném podílu obžalovaných Zdeňka K. a Jana P. na vyvedení finančních prostředků ze společnosti Technology Leasing a.s. prostřednictvím daných leasingových operací svědčil jediný důkaz, a to jedna z výpovědí obžalovaného Michala K. z přípravného stadia řízení. Tento obžalovaný tehdy označil obžalovaného Jana P. za osobu, která ho oslovila s požadavkem na vytypování obchodní společnosti, jejímž prostřednictvím by bylo

možné s využitím fiktivních smluv vyvést ze společnosti Technology Leasing a.s. finanční prostředky, a za osobu, od níž následně přijímal pokyny k provedení jednotlivých kroků v rámci realizace plánu na jejich vyvedení. Současně zmínil, že v jednom případě se obžalovaný Jan P. zúčastnil rovněž výběru finančních prostředků pocházejících z majetku společnosti Technology Leasing a.s. a že během jednoho jednání v Praze viděl v jeho přítomnosti obžalovaného Zdeňka K.. V navazující části řízení se však od těchto tvrzení distancoval s tím, že vše co ve své první výpovědi připsal obžalovanému Janu P. ve skutečnosti prováděl Petr Š.. Tomu pak také ve své výpovědi v hlavním líčení před soudem přisoudil stejnou roli jako ve své první výpovědi v přípravném řízení obžalovanému Janu P.. To, že o něm původně mlčel, přitom odůvodnil obavou z něj a z prostředí podsvětí, ve kterém se pohyboval. Na doklad toho o jak nebezpečné prostředí šlo zároveň připomněl následně zavraždění samotného Petra Š.. Svým vylíčením rozhodných skutkových okolností v hlavním líčení odstranil původní rozpor s výpověďmi obžalovaných Jana P. a Zdeňka K. z přípravného řízení. Oba jmenovaní totiž od počátku řízení vylučovali jakýkoliv podíl na stíhaných leasingových operacích společnosti Technology Leasing a.s., a pokud připustili nějaký kontakt s obžalovaným Michalem K. v inkriminovaném období, tak jen v souvislosti s hledáním obchodní společnosti, která by mohla mít zájem o úvěr nabízený jedním z jim blízkých podnikatelských subjektů, jemuž tehdy zůstaly určité volné finanční prostředky. Navíc žádný z provedených důkazů – s výjimkou oné první výpovědi obžalovaného Michala K. – nepřinesl žádnou informaci, která by mohla svědčit o tom, že měli něco společného se společností Technology Leasing a.s. a že se nějak angažovali v jejich obchodech. Ono původní tvrzení obžalovaného Michala K. na jejich adresu – od něhož následně sám ustoupil a už tím zpochybnil jeho vypovídací hodnotu – tedy zůstalo v procesu provedení dokazování zcela osamocené. Za dané situace neskýtalo dostatečný podklad pro závěr o jakémkoliv jejich podílu na stíhané trestné činnosti. Oproti tomu k dispozici byly důkazy svědčící o tom, že v záležitostech společnosti Technology Leasing a.s. se velice aktivně angažoval Petr Š., kterého obžalovaný Michal K. před soudem označil za osobu, podle jejíž instrukcí v posuzovaném případě postupoval. Klíčové místo mezi těmito důkazy měla svědectví Ing. Petra G. a JUDr. Milana J., vztahující se nejen k jeho aktivitám v době, kdy společnost Technology Leasing a.s. řídil obžalovaný Ing. Přemysl S. a realizoval leasingové obchody, které se následně staly předmětem trestního stíhání v této věci, ale i k okolnostem převodu akcií společnosti Technology Leasing a.s. na Ing. Jiřího F. a ke krokům směřujícím k dosazení obžalovaného Ing. Přemysla S. do vedení této společnosti. Sám obžalovaný Ing. Přemysl S. rovněž potvrdil spolupráci s Petrem Š., Ing. Petrem G., Ing. Jiřím F. a JUDr. Milanem J., ale vyloučil jakýkoliv kontakt s obžalovanými Janem P. a Zdeňkem K., a to i pro případ, kdy měl být podle původní výpovědi obžalovaného Michala K. společně s prvním jmenovaným přítomen výběru části vyváděných finančních prostředků z majetku společnosti Technology Leasing a.s. Alibi obžalovaného Jana P. pro tento případ přitom potvrdili též svědci Richard Z., Gregor M. a Robert K., kteří dosvědčili, že se v inkriminované době zúčastnil rekonstrukce penzionu Moravská krčma v Dolní Moravě. Na doklad této skutečnosti zároveň předložili stavební deník z této rekonstrukce. Faktem je, že vypovídací hodnotu tohoto dokumentu i uvedených svědectví bylo možné zpochybnit poukazem na to, že s návrhem na provedení těchto důkazů přišla obhajoba až v poměrně pokročilém stadiu řízení a že všichni jmenovaní svědci měli velice blízko k obžalovaným Janu P. a Zdeňku K., nicméně pro posouzení případného podílu těchto obžalovaných na stíhané trestné činnosti bylo celkově vzato podstatné to, že původní vylíčení skutkového děje obžalovaným Michalem K., které je spojovalo s vyváděním finančních prostředků ze společnosti Technology Leasing a.s., zůstalo v procesu dokazování osamoceno a sám obžalovaný Michal K. ho v průběhu řízení změnil. Za této situace o něj – jakožto jediný důkaz svědčící proti nim – nebylo možné opřít výrok o jejich vině.

Vzhledem k tomu, že provedené důkazy neumožnily učinit dostatečně podložený závěr o vině obžalovaných Zdeňka K. a Jana P. stíhaným jednáním, soud je postupem podle § 226 písm. c) trestního řádu v plném rozsahu zprostil obžaloby.

Na druhé straně provedené dokazování poskytlo dostatečný podklad pro závěr o vině obžalovaných Michala K., Ing. Přemysla S. a Ing. Radovana K.. Tak tomu bylo přesto, že soud shledal některé z důkazů opatřených v přípravném stadiu řízení procesně nepoužitelnými a reflektoval námitky obhajoby proti vypovídací hodnotě svědectví svědků s velkou kriminální minulostí, zčásti vyvěrající z konfliktů s obžalovaným Ing. Radovanem K.. Pro výše shrnutá procesní pochybení bylo především třeba považovat za nezákonné domovní prohlídky provedené u obžalovaných. K důkazu proto nebylo možné použít mimo jiné list papíru s poznámkami obžalovaného Ing. Radovana K. a Michala R. vydávaný obžalobou za schéma ovládnutí společnosti Technology Leasing a.s. a vyvedení volných finančních prostředků z ní. Procesně nepoužitelné byly rovněž výpovědi několika osob slyšených v přípravném stadiu řízení. Jmenovat z nich lze především výpovědi souběžně obviněných Michala R. a Miroslava K. a svědectví Ing. Jiřího F., jenž v hlavním líčení využil právo odmítnout vypovídat. Zvlášť důkladně pak bylo třeba z výše uvedeného důvodu posuzovat věrohodnost výpovědi v minulosti soudně trestaných svědků Tareka B., Ing. Petra G., Ing. Romana B. a Petra P. v hlavním líčení před soudem. Ve svých důsledcích však byla klíčová konfrontace skutkových verzí jednotlivých obžalovaných se skutečnostmi vyplývajícími z výpovědi dalších slyšených osob a z ostatních provedených důkazů.

Obžalovaný Michal K. byl v říjnu roku 2002 vtažen do realizace leasingového obchodu mezi společnostmi Technology Leasing a.s. a společností ORIX s.r.o. Ve svých výpovědích se přihlásil k tomu, že od počátku věděl o tom, že smyslem celé operace navenek deklarované jako zpětný leasing různých stavebních strojů je vyvedení volných finančních prostředků ze společnosti Technology Leasing a.s. a že zpracování příslušné leasingové dokumentace má pouze zakrýt tuto skutečnost. Počítal tedy s tím, že na základě uzavřených smluv nedojde k žádným plněním s výjimkou úhrady kupní ceny za deklarovaný převod předmětu leasingu společností Technology Leasing a.s. Ve svých výpovědích popsal jak podle instrukcí, které dostával, vyhledal obžalovaného Josefa K., jenž prostřednictvím nastrčené osoby – Miroslava K. – fakticky řídil společnost ORIX s.r.o., jak s využitím finančních prostředků, které za tím účelem obdržel, zorganizoval pronájem kanceláře s podatelnou pro tuto společnost a nechal pro ní otevřít bankovní účty, jak na základě písemných podkladů, které mu byly předány, dal pokyny k přípravě faktur určených společnosti Technology Leasing a.s. a k vyhotovení falešné rozvahy a výkazu zisků a ztrát společnosti ORIX s.r.o., jak doprovodil Josefa K. a Miroslava K. na jednání s obžalovaným Ing. Přemyslem S., během něhož byla podepsána tímto obžalovaným předem připravená kompletní smluvní dokumentace k deklarovanému odprodeji předmětů leasingu společností ORIX s.r.o. od společnosti Plynostav Pardubice Holding a.s., k jejich následnému převodu na společnost Technology Leasing a.s. a k jejich zpětnému leasingovému pronájmu společnosti ORIX s.r.o., jak byly při této příležitosti podepsány též fiktivní předávací protokoly k deklarovaným předmětům leasingu, které nikdo z nich nikdy neviděl, jak obdržel znalecké posudky oceňující tyto navenek deklarované předměty leasingu a jak podle obdržených instrukcí organizoval výběry finančních prostředků plynoucích ze společnosti Technology Leasing a.s., včetně toho jak se v jednom takovém případě výběru těchto finančních prostředků osobně zúčastnil rovněž obžalovaný Ing. Přemysl S.. Podstatné je, že tento jeho popis rozhodných skutkových okolností případu plně korespondoval s tím, jak je před svou smrtí popsal též původně obžalovaný Josef K.. Ten přitom byl v některých směrech

podrobnější než on a připojil i řadu detailů plně korespondujících s obsahem dokumentace vyhotovené k danému obchodnímu případu a s podklady dokládajícími tok finančních prostředků ven ze společnosti Technology Leasing a.s.

Ve svém celku tyto důkazy usvědčovaly z aktivní účasti na cíleném vyvádění volných finančních prostředků ze společnosti Technology Leasing a.s. pod pláštěm navenek prezentovaných leasingových vztahů této společnosti se společností ORIX s.r.o. také obžalovaného Ing. Přemysla S.. Současně z nich byla zřejmá klíčová role tohoto obžalovaného při vyvádění daných finančních prostředků. Byl to totiž on, kdo připravil větší část příslušné dokumentace, a bez něhož fakticky nebylo možné v inkriminované době dostat finanční prostředky společnosti Technology Leasing a.s. na účty společností ORIX s.r.o. a EB Comodity a.s., z nichž byly odčerpány. Navíc právě informace od něj umožňovaly náležitou organizaci výběrů těchto finančních prostředků.

Vedle toho bylo z těchto důkazů – a specicky z výpovědí Michala K. a Josefa K. – zřejmé, že někomu náležela role hlavního koordinátora kroků realizovaných v rámci dané operace. Ani jeden z nich však nejmenoval onu osobu hlavního koordinátora. Jednoznačně ztotožnit jí nicméně umožnil obsah korespondence mezi obžalovaným Ing. Radovanem K., Tarekem B. a Michalem R.. Nejpodstatnější část této korespondence tvořily dopisy obžalovaného Ing. Radovana K. koncipované ve vazební věznici, v níž se v inkriminované době nacházel. Tyto dopisy vydal Tarek B. a z jejich textu je patrné, že oním organizátorem celé operace byl právě obžalovaný Ing. Radovan K. a že funkci spojovacího článku mezi ním a dalšími osobami zapojenými do její realizace plnil Michal R., jenž přenášel jeho pokyny na ony další zainteresované osoby. Pro celkové posouzení věci je zároveň důležité, že z daných dopisů – jejichž příslušné pasáže byly citovány shora – jednoznačně vyplývá, že smyslem celé operace bylo vyvést část finančních prostředků patřících do majetku společnosti Technology Leasing a.s. ven z této společnosti a tak se jich zmocnit. Z těchto dopisů lze zmínit především dopisy z 10. srpna 2002 a z 15. srpna 2002 adresované Michalu R. a dopisy z 13. srpna 2002, z 30. srpna 2002 a z 4. září 2002 adresované Tareku B. (č.l. 3460-3461, 3470-3471, 3481, 3490-3491 a 3502-3503 trestního spisu). Současně lze z těchto dopisů jednoznačně usuzovat na to, že do realizace dané operace byl zapojen i obžalovaný Ing. Přemysl S., a co víc, v dopise z 30. srpna 2002 adresovaném Tareku B. je řečeno také to jak byly finanční prostředky odčerpávané ze společnosti Technology Leasing a.s. děleny mezi účastníky dané operace, totiž že 85% z nich náleželo obžalovanému Ing. Radovanu K. a zbylých 15% Michalu R. a dalším zainteresovaným osobám (č.l. 3490 trestního spisu). Pokud pak rozhodné skutkové okolnosti popsal ve shodě s obsahem těchto dopisů ve své výpovědi před soudem svědek Tarek B., nebyl důvod mu nevěřit, byť jinak obecně věrohodnost jeho svědectví mohlo zpochybňovat to, že po událostech, které se staly předmětem trestního stíhání v této trestní věci, se dostal do konfliktu s obžalovaným Ing. Radovanem K.. Za daných okolností naopak bylo možné o jeho svědectví opřít rovněž závěr o tom, že obžalovaný Ing. Radovan K. vymyslel celý plán dané operace kryté deklarovanými leasingovými vztahy a že za účelem uskutečnění tohoto plánu využil „dvojníka“ skutečného jednatele společnosti EB Comodity a.s. Jiřího L., usměrnil činnost osob řídících společnost ORIX s.r.o. a fakticky ovládl společnost Technology Leasing a.s., když prostřednictvím Ing. Petra G. profinancoval nákup jejích akcií Ing. Jiřím F. a docílil dosazení obžalovaného Ing. Přemysla S. do jejího čela. Tento závěr má totiž nepřímou oporu i v dalších důkazech – zvláště pak ve výpovědích Jiřího L., Michala K. a Josefa K. – a v tom, že u obžalovaného Ing. Radovana K. nakonec skončily i veškeré akcie společnosti Technology Leasing a.s., když mu je předal Ing. Petr G., který je získal – jak potvrdil ve své výpovědi – jako jakousi formu zajištění půjčky poskytnuté Ing. Jiřímu F..

Celkově vzato lze tedy uzavřít, že pro posouzení věci měly klíčový význam výpovědi obžalovaných Michala K. a Josefa K. a obsah dopisů obžalovaného Radovana K. adresovaných z vazební věznice Tareku B. a Michalu R.. Ty totiž plně korespondovaly s ostatními listinnými důkazy a právě v konfrontaci s nimi nemohla obstát obhajoba obžalovaných Ing. Přemysla S. a Ing. Radovana K. založená na odmítnutí jakéhokoli vědomého podílu na daném vyvádění finančních prostředků ze společnosti Technology Leasing a.s.

Co se týče **právní kvalifikace** žalovaného jednání obžalovaných Ing. Radovana K., Ing. Přemysla S. a Michala K. bylo možné v daném skutkovém kontextu uvažovat o naplnění znaků skutkových podstat tří trestných činů, totiž poškozování věřitele, zpronevěry a porušování povinností při správě cizího majetku, resp. o účastenství na nich. Zákonné znaky prvního z nich byly v době činu vymezeny v § 256 trestního zákona ve znění účinném do 31. prosince 2009, zákonné znaky druhého v § 248 trestního zákona ve znění účinném do 31. prosince 2009 a zákonné znaky třetího v § 255 trestního zákona ve znění účinném do 31. prosince 2009.

Aplikace § 255 trestního zákona ve znění účinném do 31. prosince 2009 a právní kvalifikace jednání obžalovaného Ing. Přemysla S. jako trestného činu porušování povinností při správě cizího majetku a jednání obžalovaných Ing. Radovana K. a Michala K. jako účastenství na tomto trestném činu ve formě organizátorství – to u obžalovaného Ing. Radovana K. – a pomoci – to u obžalovaného Michala K. – připadala v úvahu pouze subsidiárně, pokud nenaplnili znaky skutkové podstaty žádného jiného majetkového trestného činu. Skutková podstata trestného činu porušování povinností při správě cizího majetku je totiž koncipována velice široce a k jejímu naplnění postačuje prosté způsobení škody porušením zákonem uložené nebo smluvně převzaté povinnosti spravovat nebo opatrovat cizí majetek. Obžalovaný Ing. Přemysl S. tuto povinnost v posuzovaném případě nepochybně porušil, neboť část majetku společnosti Technology Leasing a.s. vyvedl bez jakékoliv protihodnoty mimo její dispozici a tím jí způsobil škodu odpovídající výši takto zcizeného majetku. Tato výše způsobené škody – dosahující částky 107.867.611,- Kč – mnohonásobně převyšovala hraniční výši škody velkého rozsahu ve smyslu § 89 odst. 11 trestního zákona ve znění účinném do 31. prosince 2009 a představovala okolnost podmiňující použití vyšší trestní sazby podle § 255 odst. 3 trestního zákona ve znění účinném do 31. prosince 2009. Obžalovaný Ing. Radovan K. pak uvedené vyvádění majetku společnosti Technology Leasing a.s. zosnoval a koordinoval a obžalovaný Michal K. k němu napomohl. Tím se účastnili na spáchání dané trestné činnosti, první jako její organizátor ve smyslu § 10 odst. 1 písm. a) trestního zákona ve znění účinném do 31. prosince 2009 a druhý jako pomocník ve smyslu § 10 odst. 1 písm. c) trestního zákona ve znění účinném do 31. prosince 2009.

Druhou v úvahu přicházející trestněprávní kvalifikací jejich jednání bylo jeho posouzení jako trestného činu zpronevěry, resp. účastenství na něm. Podstatou zpronevěry ve smyslu § 206 trestního zákoníku v jeho současném znění je neoprávněné přisvojení si cizí svěřené věci nebo jiné majetkové hodnoty. Totéž platilo i o podstatě zpronevěry ve smyslu § 248 trestního zákona v jeho znění účinném v době bezprostředně předcházející jeho nahrazení § 206 nového trestního zákoníku, tedy v letech 2006 až 2009. Tomu na první pohled odpovídalo to co v posuzovaném případě učinili obžalovaní Ing. Přemysl S., Michal K. a Ing. Radovan K.. Získali totiž do své dispozice finanční prostředky společnosti Technology Leasing a.s. složené na jejich bankovních účtech a naložili s nimi jako s vlastními. Obžalovaný Ing. Přemysl S. je přitom měl z titulu funkce jediného člena

představenstva této společnosti fakticky svěřeny ve správě. Z téhož titulu ale nemohla být jeho jednatelská oprávnění ve vztahu k nakládání s nimi nijak omezena a k žádnému omezení těchto jeho oprávnění také reálně nedošlo. To z povahy věci vylučovalo – jak již bylo řečeno – dovést u něj naplnění znaku neoprávněného zmocnění se daných majetkových hodnot. Navíc v době kdy s nimi disponoval – tedy v roce 2002 – byla skutková podstata daného trestného činu vymezena úžeji: dopadala totiž pouze na neoprávněné přisvojení si cizí svěřené věci, nikoliv na takové přisvojení si jiných majetkových hodnot (srov. § 89 odst. 13 trestního zákona v jeho znění účinném do 30. června 2006). Přitom finanční prostředky uložené na bankovních účtech nepatří mezi věci, nýbrž mezi jiné majetkové hodnoty. To s ohledem na § 16 trestního zákona ve znění účinném do 31. prosince 2009 vylučovalo právní kvalifikaci daného jednání obžalovaného Ing. Přemysla S. jako trestného činu zpronevěry a u obžalovaných Ing. Radovana K. a Michala K. pak jeho posouzení jako účastenství na tomto trestném činu. Totéž přitom platí podle nyní účinného § 3 nového trestního zákoníku.

Zbývalo tedy zvážení možnosti aplikace § 256 trestního zákona ve znění účinném do 31. prosince 2009 a posouzení jednání obžalovaných Ing. Přemysla S., Ing. Radovana K. a Michala K. jako trestného činu poškozování věřitele. Pro kvalifikovanou úvahu o tomto právním posouzení jejich jednání však z výše rozvedených důvodů neposkytlo provedené dokazování dostatek podkladů. Nebyl totiž specifikován okruh potenciálně poškozených věřitelů společnosti Technology Leasing a.s. a náležitě nebylo objasněno to jaká byla v inkriminované době celková ekonomická situace této společnosti a jaký dopad na ní mělo stíhané jednání obžalovaných. To vylučovalo i aplikaci § 256 trestního zákona ve znění účinném do 31. prosince 2009 a aktuální zůstala možnost posouzení stíhaného jednání obžalovaných Ing. Přemysla S., Ing. Radovana K. a Michala K. jako trestného činu porušování povinností při správě cizího majetku, resp. účastenství na něm ve formě organizátorství a pomoci.

Způsob koordinace jednotlivých kroků v rámci realizace dané operace současně jednoznačně svědčil pro závěr, že jednání obžalovaných bylo svou povahou jednáním v organizované skupině. Na druhé straně provedené důkazy neposkytly dostatek podkladů pro závěr, že činnost této skupiny přerostla v to, co charakterizuje organizované zločinecké skupiny, totiž v soustavné páčání trestné činnosti. Prokázáno bylo toliko to, že byla zorganizována ad hoc cíleně za účelem předmětného vyvedení části disponibilních finančních prostředků z majetku společnosti Technology Leasing a.s. a horizont tohoto činu nijak nepřekročila. To bránilo posouzení stíhaného činu obžalovaných jako činu spáchaného ve prospěch zločinného spolčení a posouzení jejich podílu na spáchání tohoto činu jako projev jejich účasti na zločinném spolčení.

V mezidobí – v době mezi spácháním posuzovaného jednání a rozhodnutím o něm – došlo s účinností od 1. ledna 2010 ke změně trestněprávní úpravy přijetím nového trestního zákoníku. To však nemělo vliv na užitou právní kvalifikaci. Podle § 2 odst. 1 nového trestního zákoníku se totiž trestnost činu v zásadě posuzuje podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán; podle pozdějšího zákona se posuzuje jen tehdy, jestliže je to pro pachatele příznivější. Z hlediska posuzovaného případu bylo přitom podstatné, že stíhaný čin obžalovaných Ing. Přemysla S., Ing. Radovana K. a Michala K. byl trestný jak podle nového trestního zákoníku tak podle předchozího trestního zákona účinného v době činu – podle nového trestního zákoníku jako zločin porušení povinností při správě cizího majetku podle § 220 odst. 1 a odst. 3 trestního zákoníku, resp. účastenství na něm, a podle předchozího trestního zákona účinného do 31.12.2009 jako trestný čin porušování povinností při správě

cizího majetku podle § 255 odst. 1, odst. 3 trestního zákona, resp. účastenství na něm – a právní úprava obsažená v novém trestním zákoníku nebyla pro obžalované příznivější než právní úprava účinná v době činu.

Celkově vzato lze tedy shrnout, že soud má za to, že použitá právní kvalifikace stíhaného jednání obžalovaného Ing. Radovana K. jako organizátorství trestného činu porušování povinnosti při správě cizího majetku podle § 10 odst. 1 písm. a) trestního zákona k § 255 odst. 1, odst. 3 trestního zákona ve znění účinném do 31. prosince 2009, právní kvalifikace jednání obžalovaného Ing. Přemysla S. jako trestného činu porušování povinnosti při správě cizího majetku podle § 255 odst. 1, odst. 3 trestního zákona ve znění účinném do 31. prosince 2009 a právní kvalifikace jednání obžalovaného Michala K. jako pomoc k trestnému činu porušování povinnosti při správě cizího majetku podle § 10 odst. 1 písm. c) trestního zákona k § 255 odst. 1, odst. 3 trestního zákona ve znění účinném do 31. prosince 2009 za tohoto stavu plně odpovídají povaze jednání obžalovaných a všem okolnostem případu.

Při úvaze o druhu a výši **trestu** pro obžalované Ing. Radovana K., Ing. Přemysla S. a Michala K. vycházel soud ze skutečností charakterizujících spáchané činy a osoby obžalovaných, specificky pak z popsanych okolností případu, z možností nápravy obžalovaných a z jejich poměrů.

Z místa bydliště nebyly k osobám obžalovaných zjištěny žádné negativní poznatky. Ve prospěch obžalovaného Michala K. bylo na místě zohlednit také to, že výrazně napomohl k náležitému objasnění dané trestní věci a přispěl k usvědčení spoluobžalovaného Ing. Přemysla S.. Na druhé straně mu přitěžovalo to, že v minulosti se opakovaně dopouštěl majetkové trestné činnosti, byť z větší části bagatelní. Šlo tedy u něj o speciální recidivu. Tuto skutečnost umocnilo to, že i nyní stíhaného činu se dopustil v souběhu s trestným činem krádeže podle § 247 odst. 1, odst. 2 trestního zákona ve znění účinném do 31. prosince 2009, za který byl podmíněně odsouzen trestním příkazem Městského soudu v Brně sp.zn. 11 T 69/2007 ze dne 7. května 2007 k trestu odnětí svobody v trvání jedenácti měsíců s podmíněným odkladem jeho výkonu na zkušební dobu čtyř let a k peněžitému trestu ve výměře 30.000,- Kč. Oproti tomu obžalovaní Ing. Radovan K. a Ing. Přemysl S. nebyli před spácháním nyní stíhaného činu soudně trestáni ani postiženi za přestupek. Obžalovaný Ing. Přemysl S. se žádného trestněprávně postižitelného jednání nedopustil ani v následující době, takže čin, pro který byl postaven před soud v této trestní věci, bylo možné považovat za zcela mimořádné vybočení z jinak řádného občanského života. Totéž na druhé straně neplatilo o obžalovaném Ing. Radovanu K.. Ten se totiž vedle nyní stíhaného činu v souběhu s ním dopustil dalších tří trestných činů – konkrétně dvou trestných činů zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 148 odst. 1, odst. 3 písm. c) trestního zákona ve znění účinném do 31. prosince 2009, kterými byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Karvinné č.j. 9 T 126/2005-3233 ze dne 30. ledna 2006 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ostravě sp.zn. 5 To 256/2006 ze dne 7. srpna 2006, a zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku ve znění účinném od 1. ledna 2010, kterým byl uznán vinným rozsudkem Krajského soudu v Ostravě č.j. 54 T 6/2002-1363 ze dne 25. srpna 2006 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci č.j. 2 To 98/2007-2092 ze dne 30. srpna 2010 – a posledně jmenovaným rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci za ně byl odsouzen k souhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání šesti a půl roku, k peněžitému trestu ve výměře 300.000,- Kč a k trestu zákazu činnosti spočívajícímu v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu či člena statutárního orgánu v obchodních

společnostech, a to na dobu osmi let. Tato skutečnost svědčila o jeho sklonu k páčání trestné činnosti.

Ve vztahu ke všem obžalovaným považoval soud za nezbytné zohlednit to, že od spáchání nyní stíhané trestné činnosti uplynula dlouhá doba a poměrně dlouho se táhlo i jejich trestní stíhání. To na jedné straně. Na druhé straně nebylo možné pominout obecně velkou škodlivost činů té povahy, kterou vykazovalo jejich jednání, tedy tzv. tunelování obchodních společností, a specificky pak velice vysokou výši škody způsobené v posuzovaném případě, výrazně převyšující hraniční výši škody velkého rozsahu. U obžalovaných Ing. Radovana K. a Michala K. bylo zároveň na místě zohlednit to, že jim bylo třeba uložit souhrnné tresty za několik sbíhajících se trestných činů, a u obžalovaného Ing. Radovana K. pak navíc i to, že stíhanou trestnou činnost naplánoval a zorganizoval, že do ní vtáhl spoluobžalované a další osoby a že z ní měl zdaleka největší prospěch.

S ohledem na tyto skutečnosti, zejména pak povahu spáchané trestné činnosti, podíl obžalovaných Ing. Přemysla S. a Michala K. na ní a jejich dosavadní občanský život, považoval soud za přiměřené uložit jim tresty odnětí svobody ještě v dolních polovinách příslušných trestních sazeb. U obžalovaného Ing. Radovana K., jenž sehrál v posuzovaném případě neaktivnější roli, oproti tomu skombinoval uložený trest odnětí svobody v horní polovině zákonné trestní sazby s dalšími tresty postihujícími jeho majetkovou sféru a bránícími mu ve výkonu podnikatelských aktivit, ve spojitosti s nimiž se dopustil stíhané trestné činnosti.

Obžalovanému Ing. Radovanu K. byl trest ukládán jako trest souhrnný ve smyslu § 43 odst. 2 trestního zákoníku ve znění účinném od 1. ledna 2010 za čtyři sbíhající se trestné činy, a to za organizátorství trestného činu porušování povinnosti při správě cizího majetku podle § 10 odst. 1 písm. a) trestního zákona k § 255 odst. 1, odst. 3 trestního zákona ve znění účinném do 31. prosince 2009, za dva trestné činy zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 148 odst. 1, odst. 3 písm. c) trestního zákona ve znění účinném do 31. prosince 2009 a za zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku ve znění účinném od 1. ledna 2010. Nejpřísněji postižitelným z těchto trestných činů byl zločin podvodu, proto mu byl trest uložen v trestní sazbě odnětí svobody od pěti let do deseti let stanovené za něj v § 209 odst. 5 trestního zákoníku ve znění účinném od 1. ledna 2010, a to ve výměře osmi let. Pro výkon uloženého trestu jej soud zařadil v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku ve znění účinném od 1. ledna 2010 do věznice s ostrahou.

Soud přitom vzal v potaz to, že trest odnětí svobody neuložil obžalovanému jako trest samostatný, nýbrž v kombinaci s dalšími dvěma citelnými tresty. Vedle něj mu totiž z důvodů uvedených v § 73 odst. 1 trestního zákoníku ve znění účinném od 1. ledna 2010 uložil trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu či člena statutárního orgánu v obchodních společnostech, a to na dobu osmi let, a z důvodů uvedených v § 66 odst. 1 trestního zákoníku ve znění účinném od 1. ledna 2010 trest propadnutí veškerého jeho majetku.

Sankce v podobě zákazu uvedené činnosti je odůvodněna tím, že se obžalovaný Ing. Radovan K. dopustil části postihované trestné činnosti – specificky pak trestných činů sbíhajících se s nyní stíhaným činem – v pozici statutárního orgánu dvou společností. Zabránění v tom, aby v podnikatelských aktivitách stejné povahy pokračoval i v budoucnu, by tedy mělo mít podstatný preventivní účinek.

K současnému uložení trestu propadnutí majetku obžalovaného soud vedlo to, že se dopustil závažné úmyslné majetkové trestné činnosti zjevně ve snaze získat rozsáhlý majetkový prospěch. Lze přitom usuzovat na to, že takový majetkový prospěch pro sebe také získal. Státní zástupkyně pak již v průběhu přípravného řízení rozhodla o zajištění části jeho majetku. Je však na místě připomenout, že uložený trest propadnutí majetku postihuje nejen tuto majetkovou hodnotu obžalovaného, ale celý jeho majetek; propadnutí se ve smyslu § 66 odst. 3 trestního zákoníka ve znění účinném od 1. ledna 2010 nevztahuje pouze na prostředky a věci, jichž je nezbytně třeba k uspokojení životních potřeb obžalovaného a osob, o jejichž výživu a výchovu je podle zákona povinen pečovat. Vlastníkem propadlého majetku se stává stát. Výrokem o propadnutí majetku podle § 66 odst. 4 trestního zákoníku ve znění účinném od 1. ledna 2010 zaniká společné jmění manželů.

Obžalovanému Ing. Přemyslu S. byl trest ukládán toliko za nyní stíhanou trestnou činnost v trestní sazbě odnětí svobody od dvou do osmi let stanovené za trestný čin porušování povinnosti při správě cizího majetku v § 255 odst. 3 trestního zákona ve znění účinném do 31. prosince 2009. Uložen mu byl ve výměře tří let. Soud přitom s ohledem na okolnosti případu, jeho celkovou povahu a závažnost i výrazný podíl obžalovaného Ing. Přemysla S. na spáchání stíhané trestné činnosti neshledal předpoklady pro podmíněný odklad jeho výkonu stanovené v § 60a trestního zákona ve spojení s § 58 odst. 1 trestního zákona ve znění účinném do 31. prosince 2009. Pro jeho výkon jej zařadil postupem podle § 39a odst. 3 trestního zákona ve znění účinném do 31. prosince 2009 do věznice s dozorem – to znamená do mírnějšího typu věznice než by jinak odpovídalo ustanovení § 39a odst. 2 písm. c) trestního zákona ve znění účinném do 31. prosince 2009 – když tento postup shledal opodstatněným s ohledem na výše uvedené okolnosti a jeho dosavadní bezúhonnost.

Vyšší výměru odnětí svobody – blíže k polovině příslušné trestní sazby – obecně odůvodnitelnou povahou spáchané trestné činnosti a zvláště vyšší způsobené škody neužil proto, že mu uložil trest odnětí svobody v kombinaci s dalšími tresty postihujícími jeho majetkovou sféru a bránícími mu ve výkonu podnikatelských aktivit, ve spojitosti s nimiž se dopustil postihované trestné činnosti. Navíc zohlednil velice dlouhou dobu, která uplynula od spáchání nyní stíhaného trestného činu.

Vedle trestu odnětí svobody mu z důvodů uvedených v § 49 odst. 1 trestního zákona v jeho znění účinném do 31. prosince 2009 uložil trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu a člana takového orgánu v obchodních společnostech na dobu pěti let a z důvodů uvedených v § 53 odst. 1 trestního zákona v jeho znění účinném do 31. prosince 2009 též peněžitý trest ve výměře 1.000.000,- Kč.

Sankce v podobě zákazu uvedené činnosti je i u něj odůvodněna tím, že se dopustil trestného činu v pozici statutárního orgánu leasingové společnosti. Zabránění v tom, aby v podnikatelských aktivitách stejné povahy pokračovali i v budoucnu, by tedy mělo mít podstatný preventivní účinek.

Uložení poměrně vysokého peněžitého trestu odůvodnila povaha spáchané trestné činnosti, a specificky to, že daný majetkový trestný čin byl motivován snahou získat majetkový prospěch. Obžalovaný Ing. Přemysl S. také takový prospěch skutečně získal, byť ne v takovém rozsahu jako obžalovaný Ing. Radovan K.. Výstupy šetření k majetkovým poměrům obžalovaného doložené v trestním spisu zároveň svědčí o tom, že mu patří majetkové hodnoty postačující na úhradu uloženého peněžitého trestu. Pro případ, že by přece jen uložený peněžitý trest ve stanovené lhůtě nevykonal, mu byl zároveň postupem podle § 54

odst. 3 trestního zákona v jeho znění účinném do 31. prosince 2009 uložen náhradní trest odnětí svobody v trvání šesti měsíců.

Obžalovaný Michal K. byl za spáchanou trestnou činnost obecně ohrožen trestem odnětí svobody ve stejné výměře jako obžalovaný Ing. Přemysl S., a to v trestní sazbě § 255 odst. 3 trestního zákona ve znění účinném do 31. prosince 2009 od dvou do osmi let odnětí svobody, byť v jeho případě byl trest ukládán jako trest souhrnný ve smyslu § 35 odsat. 2 trestního zákona ve znění účinném do 31. prosince 2009 současně i za jeden další trestný čin, a to trestný čin krádeže podle § 247 odst. 1, odst. 2 trestního zákona ve znění účinném do 31. prosince 2009. Trest mu byl uložen na samotné dolní hranici zákonné trestní sazby ve výměře dvou let. Soud přitom přihlédl k tomu, že sice v posuzovaném případě hrál nepostradatelnou roli, ale přece jen jeho podíl na spáchané trestné činnosti byl výrazně nižší než u obžalovaných Ing. Radovana K. a Ing. Přemysla S. a jednal podle jejich pokynů a instrukcí. Stejně jako obžalovaný Ing. Přemysl S. a ze stejných důvodů byl přitom pro výkon uloženého trestu odnětí svobody zařazen postupem podle § 39a odst. 3 trestního zákona ve znění účinném do 31. prosince 2009 do věznice s dozorem. Vedle tohoto trestu byl do výroku o jeho trestu převzat z trestního příkazu Městského soudu v Brně sp.zn. 11 T 69/2007 ze dne 7. května 2007 peněžitý trest ve výměře 30.000,- Kč. Ten již byl v mezidobí vykonán, proto nově nebyl uložen žádný náhradní trest odnětí svobody, obecně určený pro případy, kdy hrozí zmaření jeho výkonu.

K trestnímu řízení se řádně a včas připojily se svým nárokem na **náhradu škody** Česká spořitelna a.s. a společnost Amadeus Real Nástupnická a.s., jakožto právní nástupkyně společnosti Technology Leasing a.s.

Společnosti Technology Leasing a.s. byla jednáním obžalovaných Ing. Radovana K., Ing. Přemysla S. a Michala K. způsobena škoda ve výši 107.867.611,- Kč. K jejímu způsobení došlo protiprávním jednáním jmenovaných spočívajícím ve vyvádění finančních prostředků z jejího majetku bez poskytnutí jakékoliv protihodnoty.

Podmínky pro poskytování tohoto typu náhrady škody jsou stanoveny v § 420 občanského zákoníku. Z výsledků provedeného dokazování, jak jsou výše shrnuty, je nesporné, že obžalovaní Ing. Radovan K., Ing. Přemysl S. a Michal K. za tuto škodu podle ustanovení § 420 odst. 1 občanského zákoníku odpovídají, a to společně a nerozdílně ve smyslu § 438 odst. 1 občanského zákoníku. Poškozené společnosti – resp. její právní nástupkyni, společnosti Amadeus Real Nástupnická a.s. – přitom vznikl jak nárok na náhradu samotné způsobené škody v doložené výši, tedy v částce 107.867.611,- Kč, tak i nárok na úroky z prodlení. Nárok poškozené společnosti na úhradu těchto úroků se opírá o ustanovení § 517 odst. 2 občanského zákoníku. Samotnou výši těchto úroků stanoví § 1 nařízení vlády č. 142/1994 Sb. ve znění pozdějších předpisů. Podle tohoto ustanovení odpovídala výše úroku z prodlení do 30.6.2010 v každém kalendářním pololetí výši repo sazby stanovené Českou národní bankou, zvýšené o sedm procentních bodů, a nově od 1.7.2010 pak odpovídá roční výši repo sazby stanovené Českou národní bankou pro poslední den kalendářního pololetí, které předchází kalendářnímu pololetí, v němž došlo k prodlení, zvýšené o sedm procentních bodů. Úroky z prodlení lze přitom přiznat za celou dobu prodlení obžalovaného s náhradou škody, to je od prvního dne prodlení až do zaplacení. V posuzovaném případě jsou obžalovaní Ing. Radovan K., Ing. Přemysl S. a Michal K. v prodlení s úhradou náhrady škody od 11.11.2008. V tento první den prodlení přitom činila repo sazba stanovená Českou národní bankou 3.75 %, takže úrok z prodlení činil po jejím zvýšení o 7 procentních bodů 10.75 % P.. V této výši náleží poškozené společnosti úrok z prodlení ode dne 11.11.2008 až do

31.12.2008. Od 1.1.2009 činila repo sazba stanovená Českou národní bankou hodnotu 2.25 % a z ní vypočtený úrok z prodlení 9.25 % P.. V této výši náleží poškozené úrok z prodlení ode dne 1.1.2009 do dne 30.6.2009. Od 1.7.2009 činila repo sazba stanovená Českou národní bankou hodnotu 1.5 % a z ní vypočtený úrok z prodlení 8.5 % P.. V této výši náleží poškozené úrok z prodlení ode dne 1.7.2009 do dne 31.12.2009. Od 1.1.2010 činila repo sazba stanovená Českou národní bankou hodnotu 1 % a z ní vypočtený úrok z prodlení 8 % P.. V této výši náleží poškozené úrok z prodlení ode dne 1.1.2010 do dne 30.6.2010. Následně, počínaje dnem 1.7.2010, došlo ke změně propočtu úroku z prodlení v tom směru, že pro něj již není rozhodná výše repo sazby v první den příslušného období, ale v poslední kalendářní den předcházející období, v němž došlo k prodlení, zvýšená o sedm procentních bodů. Za uvedené období od 1.7.2010 až do zaplacení tak úrok z prodlení činí 7,75 % P., neboť výše repo sazby České národní banky k 30.6.2010 činila 0,75%.

Co do zbytku uplatněného nároku na náhradu škody – překračujícím částku 107.867.611,- Kč s příslušenstvím – byla společnost Amadeus Real Nástupnická a.s. postupem podle § 229 odst. 2 trestního řádu odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních. Obdobně, postupem podle § 229 odst. 3 trestního řádu per analogiam, byla s uplatněným nárokem na náhradu škody odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních Česká spořitelna a.s., neboť nebylo prokázáno, že by jí obžalovaní stíhaným jednáním způsobili škodu.

P o u ě e n í : Proti tomuto rozsudku lze do osmi dnů od doručení jeho opisu podat odvolání k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu podepsaného.

Odvolání mohou podat státní zástupce pro nesprávnost jakéhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený pro nesprávnost výroku o náhradě škody, a to též proto, že příslušný výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný, nebo že chybí.

Státní zástupce musí uvést, zda odvolání podává, byť i zčásti, ve prospěch či v neprospěch obžalovaného.

Odvolání musí být v dané lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocih je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

V Praze dne 3. ledna 2011

JUDr. Alexander Sotolář, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Michaela Fousková

